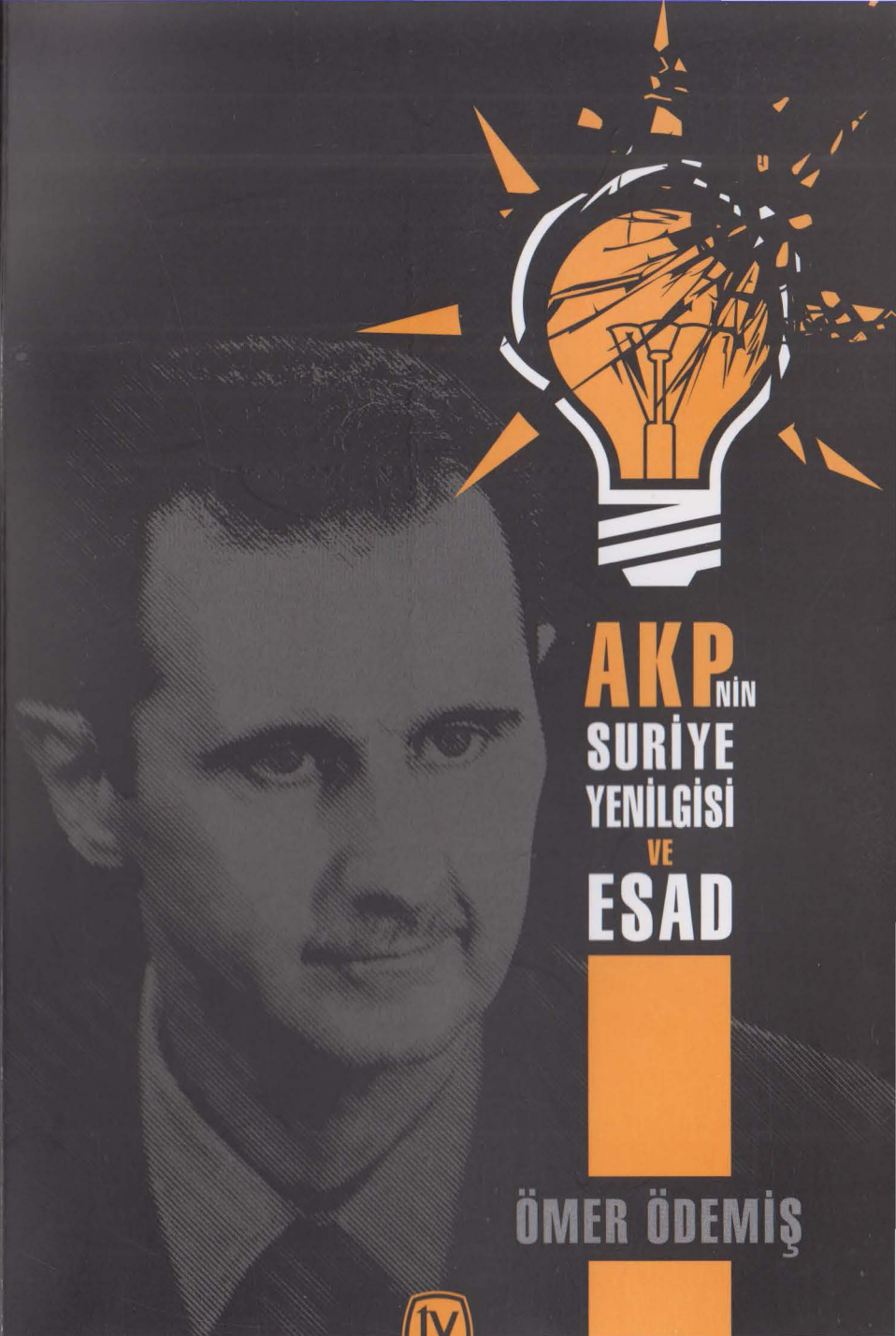
AKP'NİN SURİYE YENİLGİSİ VE ESAD

AKP'NİN SURİYE YENİLGİSİ VE ESAD

ÖMER ÖDEMİŞ

TEKİN

Kurucusu
KEMAL KARATEKİN

ÖMER ÖDEMİŞ
AKP'NİN SURİYE YENİLGİSİ VE ESAD

Güncel Politik İnceleme

© Tekin Yayınevi
TÜRKÇE YAYIN HAKLARI

Editör
Ayşegül Çakan

Kapak Tasarım
Yılmaz Çolak

Sayfa Tasarım
Gülizar Ç. Çetinkaya

1. Basım NotaBene, 2014
2. Basım Tekin Yayınevi, Ağustos 2015

Baskı ve Cilt
Yaylacık Matbaası
Litros Yolu, Fatih Sanayi Sitesi, No: 12/197-203
Topkapı / İstanbul
Tel: (0212) 567 80 03
Sertifika No: 11931

TEKİN YAYIN DAĞITIM SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.
Ankara Cad. Konak Han, No: 15/A
Cağaloğlu - İstanbul
Tel: (0212) 527 69 69 - 512 59 84 Faks: (0212) 511 11 22
www.tekinyayinevi.com
info@tekinyayinevi.com
Sertifika No: 12336

ISBN: 978-9944-61-123-7

Ömer Ödemiş

AKP'NİN SURİYE YENİLGİSİ ve ESAD

TEKİN

Ömer Ödemiş Adana'da büyüdü. Toplumsal ve siyasal sorumluluklarını genç yaşta yerine getirmeye yöneldi. İlk kez 17 yaşında tutsaklıkla tanıştı. 12 Eylül askeri darbesi sonrasında Suriye ve Lübnan'a gitti ve 2 yıla yakın bir süre Filistin halkıyla dayanışma gösterdi. Dönüşünde yakalanarak uzun süre cezaevinde kaldı. 1990 yılında özgürlüğüne kavuştuktan sonra Hacettepe Üniversitesi'nde felsefe eğitimi aldı. Değişik yayın organlarında gazeteci olarak çalıştı. Bine yakın haber ve makaleye imza attı. "Devlet Refaha Kavuştu" ve "Eşber Yağmurdereli Basın ve Demokrasi" ismiyle iki ayrı kitabı yayınlandı. Siyasal İslam ve Ortadoğu konusunda yüzlerce konferans ve söyleşilere katılarak cihatçı güçlerin bölge halkları üzerinde oluşturduğu tehditlere dikkat çekmeye çalıştı. Son 5 yılda sıcak dönemlerde özellikle Suriye ve Irak'a giderek sahada yaşanan gerçekleri kamuoyuna aktardı. 2014 yılı Çağdaş Gazeteciler Derneği haber ödülüne ve pek çok ödüle layık görüldü. Hakkında onlarca dava açıldı; yaptığı haber ve araştırmalarından dolayı yargılanmaya devam etmektedir. Halen gazeteci olarak Ortadoğu alanında çalışmaktadır.

İçindekiler

Önsöz 13
Giriş 21

1. Bölüm / Suriye neden hedef seçildi? 29
   * Arap Baharı Suriye'ye nasıl taşındı? 32
   * İlk ayaklanma Dera'da başladı 33
   * Gerici bir saldırı mı, halk ayaklanması mı? 34

2. Bölüm / Bilinmeyen yönleriyle Suriye 37
   * Suriye nasıl bir ülke? 39
   * BAAS nasıl bir partidir? 40
   * Birlik-Özgürlük ve Sosyalizm 42
   * Suriye'de 25 yıldır ekmeğin fiyatı artmamıştır 42
   * Suriye'de mezhepsel ve etnik yapı 44
   * Alevilerin başka vatanları yok 46
   * Alevi diktatörlüğü yalanı 48

3. Bölüm / Suriye'de reform süreci 51
   * Bugün Suriye'de yasal anlamda neler değişti? 53
   * Bugüne kadar yapılan yasal değişimler 53

* Yeni Suriye Anayasası 54
* Af paketleri 56
* Halk, reformlardan ve yeni seçim sisteminden umutlu 57
* İlk kez yargıçlar seçimleri denetledi 58

4. Bölüm / Suriye kimlerle savaşıyor? 59
* Kim bu cihatçılar? 61
* Nusra Cephesi gücünü nerden alıyor? 65
* Nusra Cephesi'nin hedefleri 66
* Önce kırları ele geçiriyorlar 66
* Nusra Cephesi tüm dünyadan eleman topluyor 68
* Devşirme muhalifler darmadağın 68
* Nusra Cephesi'ne ilişkin yapılan değerlendirmeler 70
* Nusra Cephesi esas olarak ne istiyor? 71
* Nusra Cephesi Suriye'de neyi hedefliyor? 72
* Rejim düşerse Nusra Cephesi ne yapacak? 75
* Nusra Cephesi İslam hilafeti istemektedir 75
*Nusra Cephesi, ÖSO ve Kürtlerle neden çatışmaktadır? 76
* Nusra Cephesi Suriye'de kalıcı olacak mıdır? 77
* Tevhid Tugayı 78
* Müslüman Kardeşler ve Selefilerle ilişkiler 79
* Türkiye'de kurulan cinayet örgütü: ÖSO 80
* El Kaide'den Özgür Suriye Ordusu'na sert bildiri! 82
* Irak Şam İslam Devleti 83
* AKP'nin yeni müttefiki: İslam Cephesi 85
* İslami Cephe neyi hedefliyor? 86
* Türkiye'nin yeni komşusu İslami Cephe oldu 87
* Türkmen çeteler nerede saf tutuyor? 88

5. Bölüm / Türkiye Suriye'deki savaşın neresinde? 89
* Türkiye, Arap Baharı sürecinde Libya'nın işgal edilmesine önce direndi 93
* Türkiye teröristlerin üssü haline nasıl geldi? 96
* Bu kamplara kim izin veriyor? 97
* Kızılçat köyünde cihatçı kampı 97
* Operasyonların merkezi Kuşaklı ve Bükülmez köyleri 100
* Türk uçağının düşürülmesi olayı 109
* AKP'nin dış politikası Akdeniz'e gömülmüştür 112
* Hatay'da iki kampta sığınınacı değil savaşçı besleniyor 115
* El Kaide Antakya sokaklarında 116
* Cilvegözü patlamasına komik senaryo! 122
* Banyas katliamının Yezit'i, AKP'nin beslemeleridir! 131
* Gaziantep katliamını El Kaide mi yaptı? 133
* Yüzlerce El Kaide hücresi Türkiye'ye sızdı 134
* Reyhanlı'da El Kaide katliamı 135
* El Kaide zehirli gaz üretiyor 146
* MİT işbirlikçisi Heysem Topalca kimdir? 148

6. Bölüm / Gazeteci Cüneyt Ünal'ın Türkiye'ye getirilmesi 153
* Cüneyt Ünal'ı hiçbir resmi makam istememiş 156

7. Bölüm / Röportajlar 161
* Şam Müftüsü Ahmet Bedreddin Hassun 163
* Dışişleri Bakan Yardımcısı Dr. Faysal Mıktad 169
* Enformasyon Bakan Yardımcısı Khalaf Al Muftah 171
* Kesab Halkı / Ermenilerle röportaj 173
* Savunma birlikleri ile görüşme 176

8. Bölüm / İzlenimler - Şam ve Lazkiye izlenimleri.....197
* Şam sokaklarına umut sızmış.....199
* Türkiye halkıyla hiçbir sorunumuz yok.....201
* Kirli savaş çocukları vuruyor.....203
* Bir dünya üniversitesi: Şam Üniversitesi.....206
* Çalışanları topluca katledilen Suriye El Ahbar televizyonu..207
* Suriye oyun bozmaya devam ediyor.....209
* Lazkiye halkı Başbakan Erdoğan'a çok kızgın.....217
* Çözüm yakın görünüyor.....220
* Erdoğan nefreti.....222
* Suriye yalan yorgunu.....223
* Gönüllü savunma birlikleri.....226
* Saldırılar Beşar Esad'ı lider yaptı.....229

9. Bölüm / Esad röportajı.....233
* Suriye bağımsız tutumu nedeniyle hedef yapıldı.....235
* Türkiye halkı ile AKP Hükümeti'nin tavrını ayırmak gerek.....236
* Kimyasal silahı rastgele birileri kullanamaz, özel silahlardır.....238
* Türkiye sınırları kapatırsa biz bu teröristleri temizleriz.....240
* Terör akrep gibidir, cebinize koyduğunuzda ilk sizi sokar ...241
* Erdoğan'ın tek amacı, Müslüman Kardeşler'i Suriye'de yasal kılmaktı.....246
* Türk halkı ile hiçbir sorunumuz yok.....248
* Suriye'deki savaş mezhep savaşı değildir.....250
* Vatanı koruyan herkesi destekleriz.....253
* Suriye'deki Kürtlerin geleceğine halk karar verecektir.....254
* Hizbullah Suriye halkının dostudur.....255

* Suriye halkı direniyor 257
* Türkiye halkını selamlıyorum 260
* Köklü değişim halkla birlikte yapılır 261
* Suriye çözüme gidiyor 263

10. Bölüm/ Suriye Güncel Ek Yazılar 269
* Şam Cezaevine Girdik 271
* Rojava ve Kürt Gerçeği 288
* Suriye Halkı Barışını İstiyor 295
* Hatay'dan Gittiler, Katliam Yaptılar 300
* Acımasızca Ateş Açtılar 302
* Akrep Sahibini Soktu 305

SONSÖZ
Suriye Kaybeder mi? 309

Önsöz

Suriye küresel gericiliğe direnişin en önemli halkasıdır

Ömer Ödemiş, haber ve yazılarıyla, AKP iktidarının ABD ve Batılı emperyalist güçlerin hizmetinde, Suriye'deki meşru ve laik rejime yönelik olarak başlattığı kirli operasyonu deşifre eden en önemli gazetecilerden biridir.

Suriye yönetimine karşı emperyalizm ve küresel gericiliğin savaş açtığı günlerde, Ömer Ödemiş'le birlikte aynı gazetede (Yurt) çalışıyorduk. Ben gazetenin kurucusu, Genel Yayın Yönetmeni ve yazarı, Ödemiş de Ortadoğu haberlerimizden sorumlu savaş ve diplomasi muhabiri ve Ortadoğu analistimizdi.

Hazırladığımız gazete ile küresel gericiliğin en önemli bileşenlerinden biri olan AKP iktidarının Türkiye'de savaş yanlısı kamuoyu oluşturma girişimini bozguna uğrattık.

Gazetede izlediğimiz yayın politikası ve Ömer Ödemiş'in yaptığı haberlerle, AKP iktidarını adeta suçüstü yakaladık. Akçakale'ye düşen ve 5 yurttaşımızın ölümüne yol açan havan mermilerinin, AKP Hükümeti'nin dinci/mezhepçi terörist örgütlere gönderdiği silah ve cephaneye ait olduğunu ortaya koyduk.

İşte o haberler, AKP iktidarının kamuoyunu yanına alma, Suriye'ye yönelik bir askeri müdahale ve işgal girişimine toplumdan onay ve rıza üretme girişimlerini engelledi.

Eğer AKP, kendisini hükümete taşıyan, Cumhuriyet kurumlarının ve TSK'nın gücünün kırılmasını sağlayarak mutlak iktidar olmasının yolunu açan ABD ve Batılı emperyalist güçlere diyetini ödemek için Suriye'ye askeri bir müdahalede bulunamadıysa, bu sonuçta bizim yaptığımız yayınların ve Ömer Ödemiş'in haberlerinin payı çok büyüktür.

Küresel gericilik ve emperyalizm, bugün Suriye'de başarılı olamadıysa, dahası kaçınılmaz bir yenilgiye doğru gidiyorsa, Ömer Ödemiş'in yaptığı gazeteciliğin bu sonuçta oynadığı rolün birinci dereceden tanığıyım.

İşte Ömer Ödemiş, Suriye'deki şiddetli savaşın tam içinden, kan ve ateş ortamından süzdüğü bilgiler, veriler ve gözlemlerden hareketle elinizdeki kitabı hazırladı. Türkiye'nin güneyinde, özellikle Suriye sınırındaki kent, kasaba ve köylerde istihbarat örgütlerinin bir satranç oyununu anımsatan güç mücadelesini adım adım izledi.

Bu nedenle; macera filmlerine taş çıkartacak olayların içinden Ömer Ödemiş'in bir akademik titizlikle derlediği bilgilere dayalı olan bu kitap okunmadan, bölgede olup bitenleri tam olarak anlamak mümkün değildir.

Bütün bunları, Ömer Ödemiş'i övmek ve okuru kitabı satın almaya teşvik etmek amacıyla yazmıyorum. Ömer Ödemiş'in gazetecilik kariyerine katkıda bulunan ve onun uzun süre yöneticiliğini yapan (hâlâ birlikte çalışıyoruz) biri olarak, bunları yazmayı görev sayıyorum. Çünkü Ömer ne kendisini anlatmayı sever ne de bunu becerebilir. O alçakgönüllülükle sadece işini yapar.

***

Suriye 2015'in yaz aylarında yeniden Türkiye ve dünya gündeminin üst sıralarına çıkmış durumda. Artık Ortadoğu'da yeni bir durum var. Türkiye'de AKP iktidarı 7 Haziran 2015 seçimlerinde ciddi bir yenilgiye uğradı. İran, izlediği bağımsız, kişilikli,

kendi gücüne ve tarihsel birikimine güvenen siyaset sonucu ABD ve Batı'ya nükleer programını kabul ettirdi.

Gelinen aşamada toplam sonuca bakıldığında; ABD ve Batılı ortakları ile işbirlikçi AKP iktidarının Suriye konusundaki hesaplarının bütünüyle yanlış çıktığı açıkça görülüyor.

Bilgisiz, birikimsiz ve görgüsüz AKP kadrolarının, hem Suriye'deki Baas rejiminin gücünü ve toplumsal desteğini hem de ülke sosyolojisini, kültürünü ve tarihsel oylumunu kavrayamadığı orta çıktı. Bırakalım diyalektik düşünce ve analiz yöntemini, matematiksel düşünme yeteneğinden bile yoksun olan bu siyasal islamcı kadro; bölgedeki etnik, dinsel ve siyasal dengeleri de bütünlük içinde ve doğru şekilde okuyamadı.

Arap ulusçuluğu ve modernleşmesinin merkezlerinden biri olan Suriye'de rejim, Irak'tan farklı olarak toplumsal ve entelektüel bir desteğe sahip... Rejimi destekleyen etkili bir aydın sınıfı var. Rejim kendi varlık gerekçesini ve tarihsel temellerini ahlaki bakımdan güçlü bir şekilde açıklayabiliyor.

Beşar Esad iktidarı liberalleşme ve piyasa ekonomisi yolunda bazı adımlar atsa da, BAAS rejimi hâlâ halkçı, antiemperyalist ve antisiyonist çizgisini koruyor.

Bilimsel analiz yeteneğinden yoksun oldukları bilinen AKP yöneticileri, özellikle Ahmet Davutoğlu ve Tayyip Erdoğan, merkezi Avrasya'daki (Balkanlar, Kafkaslar ve Ortadoğu) güç mücadelesinin de pek farkında değil. Türkiye'nin merkezinde yer aldığı bu enerji bölgesinin, gezegene egemen olma savaşının en önemli alanı olduğunu kavrayamadıkları anlaşılıyor.

Dahası, dünyada yeni oluşan güç merkezlerinin bu çatışmadaki konumunu Rusya, Çin ve İran'ın Ortadoğu ve Hazar Havzası'ndaki yaşamsal çıkarlarını, özellikle İran ve Rusya'nın bölgesel rolü ve ağırlıklarını da yanlış hesapladıkları görülüyor.

İmam hatip ufkunu aşamayan bu tüccar politikacılar, şark tüccarı kurnazlığıyla herkesi idare ederek sorunları çözebileceğini sanıyor. Bu nedenle yukarıda sayılan olguları hiç hesaba katmadıkları anlaşılıyor.

Önceki yıl (2013) NATO'dan yapılan açıklamada, Suriye'ye yönelik doğrudan bir askeri müdahalenin içinde yer alınmayacağı resmen ilan edildi. Çünkü NATO, yani ABD ve Batılı ortakları, İran ve Rusya'nın doğrudan, Çin'in de dolaylı şekilde katılacağı bir bölgesel savaşı göze alamadılar. Dahası bu bölgesel yangının bir dünya savaşına yol açma potansiyelini gördüler ve gezegeni yakabilecek bir adım atmaktan kaçındılar.

Bu durumda, ABD ya da NATO'nun Irak, Afganistan ve Libya'da olduğu gibi doğrudan bir askeri müdahale yerine, dolaylı bir savaş yürütmeye izlemeye karar verdiler.

Rusya'nın Suriye'ye yapılacak askeri bir müdahaleye karşı aldığı sert tutum ve bir nükleer savaş uyarısı, İran'ın Suriye'ye yönelik açık bir saldırı halinde savaşa gireceğini ilan etmesi, durumun ciddiyetini gösteriyordu.

Türkiye'nin ise başta doğalgaz olmak üzere bu iki ülke ile büyük hacimli ticari ilişkilerinin bulunması, AKP'nin içinde yer aldığı matrisin hiç farkında olmadığını ortaya koyuyordu.

Öte yandan, Suriye'ye açık bir askeri müdahalenin Türkiye, İran, Lübnan, Suudi Arabistan, Katar ve Bahreyn'in ilk dalgada içinde yer alacağı bir bölgesel savaşa yol açabileceğini de unutmamak gerekiyordu. İkinci dalgada bu savaşa Rusya'nın müdahale etmesi kaçınılmazdı.

Bu nedenle ABD ve Batı, ateşi tutmak için maşa kullanmaya karar vermiş görünüyordu. Taşeron, AKP'nin yönettiği Türkiye olacaktı. İşte bu nedenle Türkiye tek başına Suriye ile savaşın eşiğine geldi. Suriye rejimi Türkiye aracılığıyla, bu iki ülke arasında lokalize edilen bir savaş yoluyla devrilecekti. Hesap buydu.

Bu savaş aynı zamanda, bölgesel bir Sünni-Şii mezhep çatışması, kanlı bir ilkel boğazlaşma anlamına gelecekti. Kürtler ve Hizbullah gibi önemli bölgesel güçlerin bu savaşa girmesi kaçınılmaz olacak, Aleviler de Şiilerin yanında yer alacaktı.

Böyle bir bölgesel yangının, eğer Rusya'nın uyarılarını dikkate almamız gerekirse -ki kesinlikle alınmalıdır- İsrail, ABD ve İngiltere'nin de dâhil olacağı; Çin'in İran, Suriye ve Rusya'nın yanında yer alacağı bir dünya savaşına bile yol açma olasılığı vardı. Çünkü Suriye'ye yönelik emperyalist müdahalenin sonraki hedefinin İran olduğu çok açıktı. İran bunu gördü ve Suriye rejiminin yıkılması girişimine bütün gücüyle karşı koydu.

Suriye emperyalizme ve küresel gericiliğe karşı direniş ekseninin en önemli halkası haline gelmiş durumdaydı. Bu halka kopmadı.

İşte bu halkanın kopmamasında, bir gediğin açılıp bölgenin emperyalizm ve küresel gericiliğin talan alanına dönüşmemesinde bizim gazeteciliğimizin rolü büyüktür. Ömer Ödemiş'in haber ve analizleri, izlediğimiz yayın politikası ve medya ortamında konumlandığımız yer AKP iktidarını bloke eden etmenler arasındaydı.

***

ABD ve Batılı ortakları, yukarıda ortaya konulan nedenlerle, yani bölgesel ya da bir dünya savaşından kaçınmak ve fakat Suriye'yi (elbette ardından da İran'ı) etkisizleştirmek için uzun süre cepheye Türkiye'yi sürmek istedi.

Dar mezhepçi hesaplarla hareket eden AKP de, hem kendisini iktidara taşıyan ve orada tutan ABD ve Batılı emperyalist güçlere diyet borcunu ödemek hem de aydınlanma ve laiklik düşmanlığı gibi nedenlerle, kendisine biçilen bu rolün üzerine atladı. Böylece Türkiye 2012 yılından beri, yaklaşık 4 yıl boyunca Suriye'de iç savaşı kışkırtan, bu ülkedeki Ortaçağ artığı dinci teröristlere para, silah ve üs sağlayan bir konuma sürüklendi.

AKP, Cumhuriyet Türkiye'sini, kendi kuruluş amaçlarına ve başlangıç ilkelerine ihanet eden, bölgesel gericiliğin bir parçası olan ve bu anlamda Suudi Arabistan ve Katar gibi çağ dışı rejimlerin peşine takılan kıytırık bir ülke haline getirdi.

Belli ki AKP, ABD ve Batılı ortaklarının destekleri olmasaydı, her gün bir general tutuklayan, muhalefeti devlet terörüyle bastıran AKP, değil 13 yıl, 3 yıl bile iktidarda kalmazdı.

Cumhuriyetin tarihsel kazanımlarını tasfiye ederek yerine ılımlı da olsa bir İslam rejimi kurmak isteyen AKP Hükümeti, iktidarı kaybetmekten ölümcül bir korku duyuyordu. AKP iktidarı, ABD ve Batılı ortaklarının taleplerine bu nedenle "hayır" diyemiyordu.

AKP, iç dinamiklerin yanı sıra, kendi programları ve hedefleri ile emperyalizmin (özellikle ABD'nin) bölgesel ve küresel siyasetleri arasındaki örtüşme ya da uyumun yaşandığı bir topluduruma (konjonktürün) sağladığı olağan dışı tarihsel koşulların sonucu olarak iktidara tırmandı.

Ancak iç ve dış dinamikler arasındaki bu uyum, 2013'ten itibaren hızla bozulmaya başladı. Dünyada ve bölgedeki gelişmeler, AKP'yi iktidara taşıyan iç ve dış dinamikler arasındaki örtüşmeyi ortadan kaldırdı. Sonuçta AKP, 7 Haziran 2015 genel seçimlerinde ağır bir yenilgi aldı.

Ancak, AKP iktidardan halk tarafından düşürülmesine karşın, yerine yeni hükümet kurulamadığı için Türkiye'yi yönetmeye devam etti. Öyle ki, 20 Temmuz 2015'te Urfa'nın Suruç ilçesine, Kuzey Suriye'deki Kobani Bölgesi Kürt Yönetimi'ne insani yardım götürmek üzere gelen 31 sosyalist gencin siyasal İslamcı terör örgütü IŞİD tarafından katledilmesi, aynı örgütün bu olaydan 3 gün sonra sınırda görev yapan bir astsubayı öldürmesi, iktidarı işgal eden AKP dönemine denk geldi.

AKP Hükümeti, Suriye'de IŞİD mevzilerini bir hava harekâtıyla vurarak, ABD öncülüğündeki uluslararası koalisyona katıldı. AKP, mezhepçi ideolojik kaygılar ve hesaplarla IŞİD'e karşı oluşan emperyalist ittifaktan uzak kalıyordu. Oysa ABD ve Batı, Suriye'de yenilgiyi kabul etmiş, Esad yönetiminin yerinde kalmasına razı olmuştu.

Esad kalırsa Erdoğan gidecekti. Esad kaldı. Şimdi asıl iş hem Türkiye için hem de bölge için bir güvenlik sorunu haline gelen Erdoğan'ı iktidardan uzaklaştırmakta...

İşte bölgede ve Suriye'de gerçekte neler olduğunu, bu yeni büyük oyunun Türkiye'yi nasıl etkilediğini ve dolayısıyla olayların arka planını öğrenmek için Ömer Ödemiş'in imzasını taşıyan bu kitabı okuyun derim.

Merdan Yanardağ
24 Temmuz, İstanbul

Giriş

Suriye'ye ilk kez 1982'nin kış aylarında gitmiştim. 12 Eylül faşizminin Türkiye'de devrimci, demokrat, aydın, ilerici tüm insanlara acımasızca saldırdığı, katlettiği, işkence tezgâhlarında eziyet çektirdiği, idam sehpalarının art arda kurulduğu bir süreçte Suriye halkı bizlere ve bana kapı aralamıştı. Devrimcileri, solcuları, sosyalistleri orta yerde bırakmamıştı.

Yıllar sonra Suriye halkı gerici terör saldırılarına maruz kaldığında, gazeteci olarak tekrar gittim. Sokaklarına kadar bildiğim Suriye kentlerinde dolaştım. İnsanlarla ve devlet görevlileriyle defalarca konuştum. Hiçbir gazetecinin adım atmaya cesaret dahi edemediği dönemlerde ben, bu ülkeye gittim. Çok cesaretli olduğumdan değil, Suriye halkına güvendiğim için hiç tereddüt etmedim. Yaklaşık iki yıllık süreçte Suriye ile ilgili 250'nin üzerinde haber yaptım. Medya yalanlarını ve Suriye halkına kurulan uluslararası tezgâhları aralayarak, gerçekte nelerin yaşandığını göstermek için çaba sarf ettim.

Yalan üzerine kurulmuş bir medya savaşı yaşanıyordu. Pervasızca uydurulan yalanlarla bir halk rencide ediliyor, gerici emperyalistlere karşı direnişi, şeref yoksunu masalara servis ediliyordu. Yaptığım haberlerin önemli bir bölümünü, söylenen yalanları açıklamak üzere yazmak durumunda kaldım. Tüm ilişkilerimi, bağlantılarımı ve gazetecilik önsezilerimi kullanarak Suriye gerçeği konusunda Türkiye halkına doğruları anlatmaya çalıştım.

Lazkiye kentinde bana anlatılan bir olay beni bu süreçte

müthiş etkilemişti. Bir saldırı sonrasında yaşamını yitirmiş çok sayıda asker, ailelerinin teşhisi için kentin morguna getirilmiş. Parçalanmış cesetlerden teşhis o kadar zormuş ki, yaşlı bir adam saatlerce bakınıp durmuş, oğlunu tanıyabilmek için. Sonra görevli doktorun yanına giderek, yıkılmış bir halde, "Oğlum" demiş, "buradan herhangi birini ver, ben götürüp gömeyim. Hepsi benim oğlum zaten. Hepsi benim şehidim. Hangisini gömdüğümün, mezarının başına gidip ağladığımın ne önemi var?" Bunu bana anlattıklarında müthiş etkilenmiştim. Şu an yazarken de aynı etkiyi tekrar yaşıyorum. Suriye halkı bu amansız savaşta, her şeyiyle direniyor. Genç çocuklarını ardı ardına toprağa veriyor. Ama asla yılgınlığa kapılmıyor. Asla teslimiyeti düşünmüyor. Bir yaşam savaşı, varoluş savaşı veriyor. Bu kadar inanılan bir savaş kaybetmek mümkün değil.

Her fırsatta ifade ettiğim gibi, Suriye uluslaşma sürecini BAAS önderliğinde tamamlamış bir ülke. Suriyelilik bilinci oturmuş. Vatan sevgisi, yurtseverlik, yaşam pahasına Suriye'yi savunmaya yöneltiyor halkı. Suriye bir ırkın ya da etnik kökenin yaşadığı bölgenin adı değil, bir vatanın adı olarak bilince kazınmış. Bu bilinçle toplumun her kesiminden insanlar gerici, emperyalist saldırı karşısında direniyor. Tek varlıkları olan vatanlarını, topraklarını ve geleceklerini şehitler pahasına savunuyorlar. Yaşadıkları zor koşullara karşın, rejimin etrafında, her inançtan ve etnik kökenden Suriye halkı kenetlenmiş, ortak düşmana karşı omuz omuza mücadele veriyor.

Daha önceki süreçte rejimi eleştirenler bile, gerici saldırılar karşısında, rejimin etrafında toparlanmış, önceliğin vatan savunması olduğunun bilinciyle mücadelede yerlerini almışlar. Halkın yüzde 75'i mevcut rejimden yana tavrını koymuş durumda. Geriye kalan kesimlerin yalnızca yüzde 10'u gerici, emperyalist saldırgan güçlerle işbirliğini benimsiyor.

AKP Hükümeti'nin Suriye'de yanıldığı nokta da tam burasıydı. Suriyelilik bilincini yok saydı, görmezden geldi; Irak, Libya,

Tunus gibi değerlendirdi. Suriye'nin devlet geleneğini, BAAS Partisi'nin ulusalcı yapısını hiçe sayarak, provakatif eylemlerle ve işbirlikçi bir grupla mevcut rejimi yıkabileceğini zannetti. Oysa Suriye'de 45 yıllık geçmişi olan ulusal bir parti, yani BAAS iktidarı vardı. Bütün bir toplumu ulusal bilinçle örmüş, toplumsal yaşamın her alanını bu ideoloji örgütlemişti. Bu yanılgı Erdoğan ve arkadaşlarını yenilgiye götürdü. Yıkım bu noktada başladı.

Suriye dinamiklerinden kaynaklanmayan ayaklanma hareketi kısa sürede yenilmeye, kaybetmeye başlayınca, yalanlar ve devşirmeler alana sokuldu. Dünyanın her bölgesinden Suriye'ye taşınan küresel cihatçılar, Türkiye'nin lojistik desteğiyle Suriye'deki çatışmalara taşındı. Akla hayale gelmeyen yalanlar uydurularak BAAS rejimi katil ve katliamcı gösterilmeye çalışıldı. Ancak bilinen devşirme radikal İslamcıların vahşeti, kısa sürede bu yalanları tek tek tüketti.

AKP Hükümeti'nin kirli Suriye politikasını kamuoyuna anlatabilmek için uydurduğu yalanlar ve giriştiği tehlikeli işbirlikleri, böylesi bir çalışmayı zorunlu hale getirdi. Bu kitap Suriye gerçeğini anlatmaya dönük bir içerik taşımaktadır. Neler söylendi, neler yapıldı ve gerçekte neler oldu? Tüm bu sorulara iki yıla yakın süredir verdiğimiz yanıtların derli toplu olarak sunulmasıdır.

Yüzbinlerce insanın yaşamını yitirdiği bu kirli savaşta, Suriye halkının verdiği mücadeleyi ve dünyaya kafa tutuşunun öyküsünü, gazeteci gözüyle yazmaya çalıştım.

Suriye rejimi, ABD ve bölge işbirlikçilerinin bölgede egemenliklerini yaygınlaştırmak için hayata geçirmek istedikleri politikalara geçit vermediği için hedef seçilerek iç savaşa sürüklendi. Arap Baharı denilen süreçte Şam'ı ziyaret eden ABD Dışişleri Bakanı ve Türkiye Dışişleri Bakanı açık açık Beşar Esad'dan yollarına çıkmamasını istemişti. Hizbullah'a bölgede verilen desteği hemen kesmesi, İran ile ilişkilerini sınırlandırması, Filistin davasını kendi davası olarak görmekten vazgeçmesi, Müslüman Kardeşler örgütünü yasal hale getirerek meclise girmesine izin vermesi iste-

niyordu. Suriye tüm telkinlere rağmen ikna olmadı. Bölgede çıbanbaşı gibi dayatmacı politikaların karşısında duruyor, tarihsel müttefiklerinden ve siyasal duruşundan taviz vermiyordu.

Arap Baharı denilen uydurma dalga, zorlamalarla Suriye'ye taşındı. Suudi Arabistan, Katar, Türkiye ve ABD Suriye'de demokrasi istiyordu! Irak'a götürdükleri gibi Suriye'ye de demokrasi götürmek için düğmeye basıldı. Senaryolar oluşturulup, gizli servis destekli operasyona girişildi.

Ancak medya destekli bu Ortadoğu operasyonu, Tunus, Mısır ve Libya'dan sonra Suriye hamlesinde adeta duvara çarpıyordu. ABD'nin ve bölge gerici ülkelerinin demokrasi teranesi ile yaygarasını yaptıkları Arap Baharı, Suriye'de üzerinde şekilleneceği ciddi bir dinamik bulamamış ve iş devşirme cihatçılara kalmıştı.

Para ve vaatlerle kandırılan küçük bir grup, zorlamalarla harekete geçirilmiş ve birkaç kentte gösteriler düzenlenmişti. Cuma namazları gösteri için kullanılmış, Müslüman Kardeşler ülkede ayaklanma varmış görüntüsü yaratma telaşıyla düzmece senaryolar üretmişti. Tutmadı. Suriye halkının yüzde 70'lik büyük bir bölümü mevcut rejimi desteklemeye devam etti. Savaş kızıştıkça da bu destek fiili savunma gücüne dönüşerek sistemin sigortası oldu. Bugün Suriye'deki direniş bu gücün üzerinde şekillenmektedir.

Suriye, bir anda tüm dünyanın ve Türkiye'nin ana gündem maddesi haline dönüşmüştü. Herkes Suriye'de yaşananların Mısır, Tunus ve Libya gibi kısa sürede Beşar Esad'ın ülkeyi terk etmesiyle sonuçlanacağını, sözde baharın bu ülkede de zemin bulacağını düşünüyordu.

Suriye'yi hiç tanımayanlar böylesi ahmakça yorumlarla "Esad diktatör ve gitmeli" söylemini, Arap Baharı denilen uydurma senaryonun arkasına gizliyorlardı. BAAS rejiminin Suriye'deki 40 yıllık iktidarının yarattığı kalıcı sonuçları bilmeyen, göremeyen bu anlayışlar, Müslüman Kardeşler hamlesini bile demokrasi ta-

lepli halk hareketi olarak lanse ediyorlardı. Hemen herkesin ağzından "Esad diktatör, gitmeli" sözü pervasızca dökülüyordu.

Suriye'de demokrasi isteyenler, bu duruma Suriye halkının karar vermesi gerektiği gerçeğini de bir çırpıda yok saydı. Merkez medyanın ideolojik bombardımanıyla, koro halinde "Esad gitsin" söylemi sağ ve yozlaşmış solda dayanaksız olarak seslendirilerek, farklı düşünenlerin taraf olmasının önüne set çekilmeye çalışıldı.

"BAAS'cılık" ya da "Esadcılık" türü uydurma suçlamalar, bölge gericiliğine ve ABD'nin bu operasyonuna karşı çıkanlara yafta olarak yapıştırıldı. "Esad diktatör" diyerek söze başlamak nerdeyse zorunlu bir dayatmaya dönüştü.

Suriye'deki rejimin ne olduğu, halkın yaşamına nasıl yansıdığı, BAAS Partisi'nin halk nezdindeki desteğinin hangi ölçüde olduğu, rejimin hangi kesimler tarafından oluşturulduğu gibi pek çok bilgiden mahrum siyasetçiler, Suriye konusunda hata yaptılar. AKP Hükümetinin Alevi diktatörlüğü diye lanse etmeye çalıştığı BAAS rejimi mahkûm edilmeye ve halk diye gördükleri dinci radikal İslamcıların ayaklanması devrimci atılım olarak sunulmaya kalkışıldı.

Bu süreçte Suriye'de gerçekte nelerin yaşandığını, BAAS rejiminin nasıl bir iktidar yapısına sahip olduğunu, halkın ekonomik ve sosyal yaşamına nasıl yansıdığını anlatmak bizlere düştü. Düzinelerce haber ve makale yazarak Suriye'yi anlatmaya çalıştım. Komşu ülkemizde gerçekte nelerin yaşandığını, muhalif denilen katillerin neler yaptığını gözler önüne sererek barış söylemini seslendirmeye, katliamların durdurulmasına dönük toplumsal bir bilinç yaratılmasına katkı sunmaya çalıştım.

Bugün gelinen noktada bu çabamda ciddi olarak başarılı olduğumu görüyorum. Türkiye halkının önemli bir kısmı AKP'nin kirli Suriye politikasına onay vermeyerek, karşı durmaktadır. Suriye'de mevcut rejim, dört yıla yakın bir süredir maruz kaldığı gerici saldırılar karşısında başarılı olarak, geniş bir halk desteğini

arkasına almıştır. Suriye halkı ise vatan savunması olarak gördüğü bu savaşta aktif olarak yer almış ve devşirme cihatçıların ilerlemesini durdurarak onları pek çok kentten temizlemeyi başarmıştır.

Bugün 14 kentten 13'ünde Suriye ordusu ve mevcut rejim denetimini sürdürmekte ve kamu hizmetleri verilebilmektedir. Belediye hizmetleri, sağlık hizmetleri ve eğitim hizmetleri, sorunlu kimi bölgeler dışında devlet güçleri tarafından verilebiliyor. Devlet memurları tüm yaşananlara karşın maaşlarını düzenli olarak alabiliyorlar. Mevcut rejimin kontrol ettiği devlet mekanizması tüm kurumlarıyla işliyor. Çöktü çöküyor denilen BAAS rejimi kendi iç sorunlarını da tartışarak ülkede etkinliğini ve kontrolünü sürdürüyor.

Türkiye'nin Suriye politikasındaki tüm ön belirlemeler boşa çıktı. Sabah Halep'te kahvaltı yapıp, öğlen namazını Şam'daki Emevi Camii'nde kılmak isteyen iktidar sözcülerinin söylemleri, dört yıla yakın bir süredir direnen Suriye halkının adım adım güçlenmesi karşısında tuz buz oldu.

AKP iktidarının Suriye rejimine karşı açıkça sergilediği düşmanca tutum, zaman içerisinde Suriye'de ve diğer Arap ülkelerinde ciddi tepkilerin gelişmesine neden oldu. Türkiye, tarihinde ilk kez, diplomatik sınırlarını aşarak komşu bir ülkenin iç işlerine, her türlü yöntemi kullanarak müdahalede bulunuyor ve bunu da açıkça yapıyordu. Kendi sınırlarını sonuna kadar açarak dünyanın farklı ülkelerinden Suriye'ye girmek isteyen katillere izin veriyordu. Lojistik destek, barınma ve beslenme olanağı sağlıyordu. Silahlanmalarına değişik ilişkilerini kullanarak imkân yaratıyor ve her ne pahasına olursa olsun Suriye'deki mevcut rejimi yıkmak istiyordu.

Demokrasi teranesi Irak'ta kullanılmış ve tutmuştu. Bu kez Suriye için seslendiriliyor ve tüm müdahaleler "Suriye halkını diktatör Esad'dan kurtarmak için" yapılıyordu. Bu yalan uzunca bir süre hemen her fırsatta, Suriye politikasının gerekçesi olarak

söylendi. Ancak bir süre sonra, demokrasiyi getireceği iddia edilen güçlerin, insanları sırf inançlarından dolayı ya da rejime yakın diye vahşice katletme görüntüleri dünya medyasına sızmaya başlayınca, bu yalan işe yaramaz hale geldi. Diktatör diye yaygara koparttıkları Beşar Esad'a karşı destekledikleri muhalif güçlerin, demokrasi ile hiç alakası olmayan, hilafet ve şeriat isteyen radikal İslamcı güçler olduğu ortaya çıktı.

Yalan tükenmişti artık. Yalanlar ve kurgular üzerine sergilenen kirli Suriye politikası, adım adım tökezlemeye, dökülmeye ve Türkiye'nin bölgede yalnızlaşmasına neden oldu. Artık Türkiye'nin yanında hiç kimse kalmadı. Katar ve Suudi Arabistan da Mısır süreci sonrasında Türkiye'nin yanından uzaklaşarak, Suriye bataklığında Türkiye'yi tek başına bıraktı.

Suriye sürecine ilişkin "Eğer Esad kalır ise Tayyip gidecek" demiştim. Bu konudaki ısrarımı yazdığım onlarca yazıda sürdürdüm. Bir tarafta egemen güçlerin ve bölge gericiliğinin hedeflediği Suriye vardı, diğer tarafta ise taşeronluk görevi üstlenmiş bir Türkiye hükümeti vardı. Üstelik Türkiye hükümetinin başbakanı Suriye meselesini şahsileştirmiş ve pervasızca tüm diplomatik sınırları aşmıştı. Bu girişimin iç politikada da karşılığı olacak ve iki liderden biri tahtından inecekti.

Süreç Beşar Esad lehine gelişiyor. Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad her geçen gün durumunu güçlendirirken, silahlı terör gruplarını ülkenin bir köşesine sıkıştırırken, Recep Tayyip Erdoğan gerek Türkiye'de gerekse de uluslararası kamuoyu nezdinde inanılırlığını hızla kaybediyor ve bir "değerli yalnızlığın" içine düşüyor.

Ömer Ödemiş
Mart 2014, Ankara

1. Bölüm
Suriye Neden Hedef Seçildi?

2012 yılının mayıs ayında bir grup gazeteci ile birlikte Suriye genelinde yapılan Halk Meclisi seçimlerini izlemeye gitmiştim. Seçimlerden önce Suriye'ye davet eden dönemin Enformasyon Bakanı Adnan Mahmut ile röportaj yapmış, Suriye'nin neden hedef alındığını sormuştum.

Suriye Enformasyon Bakanı Adnan Mahmut Suriye'nin hedef alınması için "Bu bir projedir. İçinde Türkiye'nin de yer aldığı emperyalist bir yok etme projesidir" derken hiç de haksız değildi. ABD ve Batılı işbirlikçileri Suriye'nin bölge halkının direnişinin yanında olmasından ciddi olarak rahatsız oluyordu. Bu rahatsızlıklarını 2006 yılında bir istekler mektubuyla Beşar Esad'a iletmiş ancak istedikleri sonucu alamamışlardı.

ABD Dışişleri Bakanı Colin Powel, sunduğu 17 maddelik listenin ilk sıralarında, İran ile güvenlik işbirliği anlaşmasından vazgeçilmesi ve ilişkilerin sınırlandırılması, Filistinli grupların Şam'dan kovulması, Lübnan'da direnişle ilişkilerin kesilmesi önerilerine yer vermişti.

ABD'nin bu isteklerinin ardı arkası kesilmemiş, Türkiye Dışişleri Bakanı Davutoğlu da ABD'nin isteklerini son kez Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'a ileten isim olmuştu. Davutoğlu'nun ısrarı üzerine Beşar Esad, bu durumu anlamadığını, Davutoğlu'nun Türkiye Dışişleri Bakanı gibi değil, ABD elçisi gibi davrandığını söylemişti.

Beşar Esad'ın bu talepleri reddetmesi, Suriye'yi yeni bir projenin odağı haline getirdi. Hariri suikastı ile başlayan süreç, bu

noktaya kadar, bilinçli ve programlı olarak taşındı. Ortadoğu, ABD tarafından yeniden dizayn edilmek isteniyordu ancak Suriye buna direniyordu. Tunus'ta, Mısır'da ve Libya'da başlatılan ve mevcut iktidarların yıkılmasıyla sonuçlanan, adına "Arap Baharı" denilen süreç kısa bir hazırlık evresinden sonra Suriye'ye taşındı. İlişkide olunan işbirlikçiler hareketlendirilerek, Müslüman Kardeşler'e destek çıkılarak Suriye'nin bazı kentlerinde gösteriler başlatıldı. Kuzey Suriye'de başlatılan gösteriler kısa sürede ülkenin pek çok kentine sıçradı. 2011 Mayıs ayında başlayan gösteriler özellikle cami çıkışlarında, namaz sonraları ve cuma günleri şiddetini artırdı. Kısa süre sonra da göstericilerle devlet güçleri arasında çatışmalar başladı.

Sünni yoğunluğun yaşadığı kentlerde cuma namazları sonrasında süren gösteriler, kısa bir süre sonra örgütlü, illegal İslami güç olan Müslüman Kardeşler örgütünün önderliğinde, güvenlik güçlerine karşı saldırılara dönüştü. Alevi ve rejim yanlıları hedef alınarak katliamlara girişildi. Askerler saldırılara aynı sertlikle karşılık verdiler. İş çığırından çıktı. Katliam tüm ülkeye ve sokaklara yayıldı. Bombalı intihar eylemleri halkın kâbusu oldu. Onlarca masum sivil insan bu saldırılarda yaşamını kaybetti.

Artık düğmeye basılmıştı...

Arap Baharı Suriye'ye nasıl taşındı?

"Arap Baharı" diye sunulan ancak bir süre sonra bahar olmadığı, Ortadoğu'nun emperyalizmin çıkarları doğrultusunda, mezhepsel bir çerçevede yeniden dizayn edilmesi girişimi olduğu anlaşılan ayaklanma denemeleri Suriye'ye ulaşınca, oyun bozuldu.

Mart 2011 tarihinde başlayan ve hâlâ devam eden çatışmalarda on binlerce insan yaşamını kaybetti. Milyonlarca insan evini, yaşam alanını terk ederek, daha güvenli bölgelere ya da ülkelere göç etmek zorunda kaldı. Suriye ekonomisi alt üst oldu, devlet kurumları yağmalandı, kültürel zenginliklerin bir kısmı imha edilirken önemli bir kısmı da çalınarak başka ülkelere taşındı.

Suriye halkının ağırlıklı bir kısmı rejimin yanında yer alarak, küresel cihatçı güçlerin saldırıları karşısında direnişe katıldı. Devlete destek vererek, vatan savunmasında aktif rol aldı. Suriye halkı mezhep çatışması oyununa gelmeyerek, ulusal bilinçle hareket etmeyi seçti. Suriye direnişi işte bu noktada başladı ve kararlıca devam ediyor.

İlk ayaklanma Dera'da başladı

Suriye'de gösteriler 2011 Mart ayında, kuzey kenti olan Dera'da, duvarlara yazı yazan dört gencin tutuklanması üzerine başladı. Tutuklanmaların protesto edildiği gösterilerde polisle çıkan çatışmada dört gösterici yaşamını yitirdi. Ölenlerin cenaze törenleriyle başlayan gösteriler, kısa sürede başka kentlere de yayılarak dünya gündemine oturdu. Genellikle Sünni nüfusun ağırlıklı olarak yaşadığı bölgelerde devlet güçleriyle göstericiler arasında çıkan çatışmada can kayıplarının artması nedeniyle uluslararası kamuoyunun dikkatlerini çekmeye başladı... Dera olaylarından hemen sonra vali ve emniyet müdürünün görevden alınması, göstericileri durdurmaya yetmedi. Müslüman Kardeşler'in hesaplaşması rejimin değiştirilmesi noktasına odaklanmıştı.

Suriye'de muhalif gösterilere nüfusun belli bir oranı katılırken, önemli bir kısmı da yönetimin yanında yer alarak destek verdi... Özellikle Şam, Halep ve Lazkiye gibi nüfusun 4/3'ünün bulunduğu kentlerde yaşayan, farklı etnik kökene ve dini inanışa sahip insanların iktidara destek vermesi, muhalif hareketin birkaç kentle sınırlandırılması sonucunu doğurdu.

Ayaklanmanın ilk başladığı Dera kenti, ülkenin kuzeyinde, İsrail ile Ürdün'e sınırı olan, ağırlıklı olarak Sünni Arap nüfusun yaşadığı bir kenttir. Ürdün ile yakın ilişki içerisinde olan bu kent halkı, provokasyonlara en açık kesimi oluşturmaktaydı.

Muhaliflerin saldırılarına hedef olan ilk kent Lazkiye oldu. Lazkiye kenti, inanç dokusu gereği kırılgan bir yapıya sahiptir.

Hıristiyanların, Alevilerin ve Ermenilerin ağırlıklı olarak yaşadığı, Türkiye'ye sınır olan ve Türkiye ile akrabalık bağlarının yoğun olduğu bu kentteki eylemlilikler, halkın yoğun tepkisiyle karşılanmış ve ciddi sonuçlar yaratamadan gerilemiştir.

Muhalif diye tanımlanan güçler, heterojen bir yapıya ve siyasi bir programa sahip değiller. Daha çok mezhep ayırımcılığı üzerine, halkın dini duygularını provoke etme üzerine kurulmuştur. Demokratik olduğu iddia edilen muhalif güçler, mezhep farklılıklarını çatışma noktasına taşıyarak Sünni bir Suriye talebini açıkça ifade etmekten kaçınmamışlardır.

Toplumun en tutucu, en bağnaz, en eğitimsiz ve en yoksul kesimlerinin oluşturduğu bu muhalefet hareketinin sert ve saldırgan bir yapısı vardır. Ülkenin tüm kentlerinde yaygın olmayan, genellikle Sünni nüfusun en geri kesimlerinin yaşadığı bölgelerde yoğunlaşan bu muhalif kesimler, Suriye'deki isyanın en dinamik gücünü oluşturmaktadır. Ülke dışından gelen cihatçılarla güçlenen radikal İslamcı bir karakter taşıyan muhalif ayaklanma, Türkiye sınırına sıkışmış durumdadır.

Gerici bir saldırı mı, halk ayaklanması mı?

Cihatçı terör grupları iki yılın sonunda, tüm çaba ve insanlık dışı saldırılarına rağmen ancak Türkiye sınırına yakın bölgeleri ele geçirebilmiş, buradan sızarak merkezi kentlerde eylem yapabilmiştir. Özellikle Türkiye sınırını geçişler için rahat kullanmaları bu güçlere ciddi hareket kabiliyeti kazandırmış, dünyanın pek çok ülkesinden cihatçıların rahatlıkla Suriye topraklarına ulaşmasına olanak sağlamıştır.

Suriye toprakları cihatçı güçler tarafından adeta işgal edilmeye kalkışılmış, 19 değişik ülkeden buraya taşınan radikal Selefi güçlerin eylem alanı haline dönüştürülmüştür. Türkiye sınır bölgesi bu güçlerin karargâhı haline getirilerek, buradan saldırıların yapılması sağlanmıştır.

Türkiye-Suriye sınırının 877 kilometre uzunluğundaki alanının % 75'i El Kaide, Nusra ve Tevhit gibi Selefi terör gruplarına açılarak, stratejik üs haline dönüştürülmüştür. 877 km uzunluğunda ve yer yer 30 km genişliğine kadar uzanan bu bölgeye Türkiye'den geçen on binlerce Selefi terörist, karargâhlar kurarak, gizli servislerin ve değişik ülkelerin özel birimlerinin katkılarıyla, Suriye halkına dönük can alıcı eylemler yapma olanağı elde etmişlerdir.

Lojistik kaynakları Türkiye tarafından sağlanan, gerici Arap rejimleri tarafından silahlandırılan Selefi terör gruplarının dört yıla yakın bir süredir kontrol edebildikleri tek alan, Türkiye sınır bölgesi olmuştur. Kentlerin tamamını denetleyen ve Selefi grupların girmesine ve mevzi oluşturmasına izin vermeyen Suriye rejimi, kırsal alandaki hâkimiyetine dönük olarak ocak ayından bu yana ciddi operasyonlar gerçekleştirmiştir.

Selefi grupların ilk saldırılarının gerçekleştiği İdlib kenti ve yakın çevresi bu güçlerden arındırılarak, tamamen devletin kontrolü altına alınmış, ordu birlikleri bu bölgeden Türkiye sınırına doğru Selefi mevzileri imha ederek, ilerlemeye başlamıştır.

Halep kenti kırsalında da durum benzer yönde gelişmektedir. Kentin varoşlarında direnemeyen Selefi gruplar, kırsal alanlara çekilmek zorunda kalmış ve ağır kayıplar vermişlerdir.

Rakka saldırısı, İdlib ve Halep kentlerinde alınan yenilgi sonrasında gelmiştir. Türkiye sınırına yakın bölgede yeni bir mevzi açmak için girişilen bu saldırı ile istenilen sonuca ulaşılamamış, iki saat kadar kaldıkları kent merkezinde, bir bölgeye sıkışarak çatışmak durumunda kalmışlardır.

Türkiye sınırının kapatılması durumunda her şeylerini kaybedecek olan Selefi grupların, yaşama şansı da tamamen ortadan kalkacaktır. Halk desteği olmayan, 19 değişik ülkeden toparlanarak taşınmış Selefi terör gruplarının tutunmalarının tek dayanağı, AKP Hükümeti'nin Suriye sınırını açık tutmasıdır.

Suriye Hükümeti Türkiye'nin bu düşmanca tutumunu defalarca Birleşmiş Milletler'e şikâyet ederek, önlem alınmasını istemesine rağmen, sonuç alamamış, AKP Hükümeti hukuk tanımaz tutumuna devam etmiştir. AKP Hükümeti'nin mezhebe dayalı tutumu, bölge ülkeleri arasında da rahatsızlık yaratmış, özellikle İran ve Irak Türkiye'yi Suriye'nin iç işlerine karışmaması konusunda uyarmak durumunda kalmışlardır. Suriye rejimine ve halkına karşı düşmanca tutum içerisinde olan AKP Hükümeti'nin bu tavrının mezhepsel bir etkinlik çabasına dayandığını ifade eden Irak ve İran Dışişleri sözcüleri, Türkiye'nin aynı tutumu kendileri ile olan ilişkilerde de sergilediğini belirterek uyarılarda bulunmuşlardır.

2. Bölüm
Bilinmeyen Yönleriyle Suriye

Suriye nasıl bir ülke?

Arap dünyasının tek laik ülkesi Suriye'dir. Krallıklar, gerici Arap rejimleri tarafından yönetilen Arap dünyasında, anayasası laik olan, parlamentosunda farklı etnik kökenden ve mezhepten insanların olduğu tek ülke Suriye'dir.

Suriye konusunda Türkiye'de yanlış bilgilere dayanan olumsuz kanılar yaygındır. Pek çok kişi Suriye'nin diğer Arap ülkeleri gibi İslam kurallarıyla yönetildiğini, kadınların kapalı olduğunu, sosyal yaşamın geri ve tutucu olduğunu sanıyor. Suriye'yi diğer Arap ülkelerinden ayıran en temel özellik laiklik ve sosyalizmdir. BAAS ideolojisinde yer alan sosyalizm hedefi, nihai hedeftir. BAAS Partisi'nin en temel sloganı "birlik, özgürlük ve sosyalizm"dir. Gerici Arap rejimleri ile tarihsel olarak sürekli çelişki ve çatışma içerisinde olan Suriye, Filistin meselesinden dolayı da İsrail ile sürekli bir savaş gerginliği halinde. Bugün Suriye'de 500.000 Filistinli mülteci yaşamakta. Yine Irak işgalinden sonra Suriye, 1 milyon Irak vatandaşına kapılarını açarak, onlara yaşam alanı sağladı. Lübnan'da sürekli İsrail saldırısı altında olan bölgelerde, Lübnan halkının yanında yer aldı. Bugüne kadarki politik duruşu, hep ABD ve İsrail karşıtlığı biçiminde oldu.

Sürekli tehdit ve kuşatma altında, savaş olasılığı ile yaşamak zorunda kalan Suriye'de, tüm sosyal ve siyasal yaşam da bu tehdit durumuna göre biçimlenmiştir. Beşar Esad yönetimi öncesinde, BAAS Partisi üyeleri aynı zamanda milis gücü olarak görev yapar; tutuklama, yol kontrolü ve ev aramaları gibi güvenlik kuv-

vetlerinin pek çok görevini üstlenirlerdi. Tamamen silahlı olan bu milis güç yaygın bir örgütlülüğe ve etkinliğe sahipti. BAAS iktidarının güvencesi olarak görülen partili milis güç, Beşar Esad tarafından kaldırıldı, güvenlik yetkilerine tamamen son verildi, ellerinde bulunan silahlar da, o kişilerin üzerine ruhsatlandı.

Baba Hafız Esad'ın ölümü sonrasında yönetime getirilen oğul Beşar Esad, ülkedeki ekonomik ve siyasal sistemde değişikliklere giderek, liberal rüzgârlar estirdi. Ülkede sınırlanan kapitalist gelişimin önünü açarak, ülkedeki sanayi ve ticaretin gelişmesine ve dünyaya açılmasına olanak sağladı. Daha önceki süreçte, bir işyerinde 32 kişiden fazlasını çalıştırmak yasak iken bu durumu kaldırarak, özel sektörün gelişimini sağladı. BAAS Partisi'nin, tekelci burjuvazinin gelişini önlemek amacıyla koyduğu ekonomik sınır kaldırılınca, başta Türkiye olmak üzere, pek çok ülke için Suriye cazip bir pazar alanı durumuna geldi. Ekonomik ve sosyal yaşamdaki değişiklikler Suriye halkını dünya ile entegre olma yolunda hızla değiştirmeye ve geliştirmeye başladı. Özellikle gümrük duvarlarının kaldırılması, hemen her malın ülkeye rahatça girmesinin önünün açılması, ekonomik yaşamda hızlı değişimler yarattı.

BAAS nasıl bir partidir?

BAAS Partisi ulusalcı bir partidir; tek parti döneminin CHP'si gibidir. BAAS Partisi tüm Arapların tek bir ulus olduğu temel vurgusu üzerinde biçimlenmiştir. Özellikle farklı etnik ve inançların yaşadığı coğrafyada halkı birbirine bağlayıcı harç olarak Araplık ulusal bilinci öne çıkartılmaktadır. Suriye'nin tüm dış ve iç politikasını bu temel ilke belirlemiştir. Ortadoğu ve Arap Yarımadası'nda yaşayan tüm Arap halkının aslında tek bir ulus olduğunu ama sömürgeci güçler tarafından, yönetilebilmek için ayrıştırılarak ayrı ayrı ülkelere bölündüklerini iddia eder.

Bu nedenle, örneğin Filistin sorununu kendi asli sorunu ola-

rak algılar. Lübnan işgalini kendi toprakları işgal edilmiş gibi yorumlar ve bu eksende tavır alır. Sık aralıklarla diğer Arap devletleri ile birleşme girişimleri bu nedenden dolayıdır. Birlik ve birleşme girişimleri hep başarısız olmasına rağmen bu iddiadan hâlâ vazgeçmiş değiller.

BAAS Partisi yaşamın her alanında örgütlü. Sendikalar, sivil toplum örgütleri, kentlerin valileri vb. tüm üst düzey bürokratlar parti üyesi. Gençlik örgütlenmesi, kadın örgütlenmesi, askeri örgütlenme gibi halkın hemen her yaşam alanında etkin olarak yer almakta.

Tıpkı Cumhuriyet sonrası Türkiye'nin tek parti dönemi gibi, Suriye'de de belirleyici olan BAAS Partisi'dir. Diğer partilerin siyasal yaşamda yer alması, bir biçimde denetlenerek, sınırlandırılmıştır. Son dönemlerde yeni yeni BAAS Partisi dışında bazı partilerin kurulmasına izin verilerek, ulusal cephe adı altında iktidarda yer almalarının önü açıldı. Ancak yine de demokratik bir siyasal yaşamın olduğu söylenemez.

BAAS Partisi ulusal bir parti olarak bünyesinde değişik mezheplerden insanları barındırır. Ermeniler, Hıristiyanlar, Aleviler, Sünniler, Dürziler ve Kürtler aktif olarak BAAS Partisi'nde yer alır. Alevilerin parti içerisindeki etkinlikleri, iktidarın ilk alınış sürecindeki konumlarından kaynaklanır.

Suriye nüfusunun yaklaşık % 90'ı Araplardan, % 10'luk kesimi de Kürtler, Ermeniler, Çerkezler ve Türkmenlerden oluşur. Her ne kadar çoğunlukta olsalar da Suriyeli Araplar, mezhepsel ayrılıklar nedeniyle bölünmüş bir yapı sergiler. Ülkede Sünni Müslümanlar % 74'lük bir kesimi temsil ederken, bu oranın % 8'i Kürtlerden oluşur. Aleviler/Nusayriler % 12-13'lük oranlarıyla Sünni olmayan Müslümanlar içinde en geniş kategoriyi oluşturur. Farklı mezheplerdeki Hıristiyanlar ise nüfusun % 10'unu teşkil eder. Tüm bu etnik ve mezhepsel yapılar BAAS Partisi bünyesinde değişik oranlarda yer alır.

Günümüzde, Suriye'deki siyasi grupların, dar bölgesel çıkarları temsil ettiği ve taraftarlarının genelde belirli yörelerde yoğunlaştığı görülür. Dolayısıyla ülkede, kapsayıcı bir üst kimlik oluşturmaktan çok, alt kimliğe yöneliş hâkimdir.

Birlik-Özgürlük ve Sosyalizm

BAAS Partisi'nin (Arap Sosyalist Diriliş Partisi) ideolojik ekseni bir ulus-devlet üzerine oturmuştu. İslam, ortak kültür olarak değerlendirildi, mezhepçiliğin önüne geçilmek istendi ve bir ulus çatısı yaratılmaya çalışıldı. İslamın diğer mezhepleri gibi Aleviliğin de öne çıkartılmasına izin verilmedi. Tüm inançlar kendilerini özgürce ifade etmekle birlikte, devlet içerisinde mezhepsel kimlikleriyle asla yer almadılar. Laik devlet, uluslaşmanın vazgeçilmezi olarak görüldü ve dinin devleti belirlemesinin önü yasal ve siyasal olarak alındı.

BAAS Partisi içerisinde hemen her etnik kökenden ve inançtan insanlar aktif olarak yer aldılar. Hatta partinin kurucusu Michael Eflak bir Hıristiyan ve milliyetçi iken diğer önemli ismi Ekrem Havranı ise Sünni ve sosyalistti.

BAAS Partisi'nin ideolojisi birlik, özgürlük ve sosyalizm üzerine oturtulmuştur. 1953'te kurulan BAAS Partisi 1963'te iktidarı ele geçirmiş ve hazırladığı yeni anayasada, üretim araçlarının millileştirilmesi, toprak, taşınmaz ve sanayi mülkiyetinin sınırlandırılması gibi uygulamalar yer almıştır. Tüm Arapların tek bir ulus olduğunu kabul ederek, yeniden tek bir devlette ve sosyalizm altında birleştirilmesini ana ilke olarak benimsemiştir.

Suriye'de 25 yıldır ekmeğin fiyatı artmamıştır

Eğitim ve sağlık hizmetlerinin tamamen ücretsiz olduğu Suriye'de, ekmek fiyatı çeyrek yüzyıldır hiç artmadı.

Suriye;

1- Dış borcu olmayan dünyanın sayılı ülkelerinden birisidir. Tüm yatırımlarını kendi öz kaynaklarıyla yapar. Petrolü kendine yeterlidir. Üretimi halkın temel ihtiyaçlarını sağlayabilecek düzeydedir. Özellikle zeytin üretimi çok gelişmiştir. Narenciye üretiminde ve tarımda önemli oranda gelişmiştir ve çevre ülkelere ihracat yapabilmektedir.

Temel gereksinimlerin üretimi devlet tarafından yapılmaktadır. Şeker, un, tekstil, çimento, gaz, gibi çok önemli alanlarda devlet yatırımları mevcuttur. Tıpkı Cumhuriyetin ilk yıllarındaki Türkiye ekonomisine benzer bir devlet ekonomisi vardır.

2- Bir doların karşılığı 25 yıldır yaklaşık 50 Suriye Lirasıdır(1,5 Türk Lirası).

3- 1 litre mazot 15 SL'dir (50 kuruş). Mazot yalnızca toplumsal ihtiyaçlar ve tarımda kullanılmaktadır. Toplu taşıma araçları, traktörler, kamyonlar gibi araçlar dışında, özel araçlarda mazot kullanımı yasaktır. Bu nedenle binek arabalardan yalnızca benzinli olan araçların ithalatı ve satışı serbesttir. Benzin fiyatı mazot fiyatının iki katıdır. Özel araç kullanmak isteyenler bu farkı ödeyerek benzinli araçlarına binebilirler.

4- 2 kg ekmek 15 SL (50 kuruş); 1 kg şeker, 1 kg pirinç 10 SL'dir (0,30 kuruş). Bu fiyatlar yaklaşık 25 yıldır değişmemiştir. Un kaçakçılığı Suriye'de ağır bir suçtur. Un, halkın beslenmesinde temel hammadde olarak kabul edilir. Un satışı ve unlu mamullerin üretiminin önemli bir kısmı devlet kontrolündedir. Özelde üretilen ekmeklerin fiyatını da devlet belirler. Özel sektörün bu konuda fiyat olarak devletle rekabet edebilmesi mümkün değildir; çünkü devlet un ve unlu mamullerin satışını sübvanse eder.

5- Eğitim tamamen ücretsizdir. Anaokulu dâhil üniversite bitene kadar (yaklaşık 15 yıl) bir ailenin ödeyeceği toplam eğitim parası 15.000 SL civarındadır (300 dolar, yaklaşık 500 TL). Eğitimi devletin temel görevleri arasında gören anlayışla, eğitim ve öğre-

tim tamamen ücretsizdir. Özel okullar yoktur. Dershaneler yoktur. Üniversite sınavı yoktur. Öğrenciler başarı sıralaması ile üniversitelere alınırlar. Üniversiteye kadar tüm öğrenciler tek tip kıyafet giymek zorundadır. Üniversite öğrencilerine yaz dönemlerinde askeri eğitim yaptırılır. Lisede eğitim müfredatında Marks, Engels gibi sosyalist düşünürlerin tezleri ders olarak verilir.

6- Yapılan son düzenlemelerle ortalama bir memurun aylık maaşı 15.000 ile 25.000 SL arasında (300 ile 500 dolar arası). Yaklaşık olarak bir ailede ikiden fazla memurun olduğu ve ülkedeki temel besin maddelerinin devlet tarafından desteklendiği göz önüne alınırsa, yaşam düzeyi daha da net anlaşılmış olur.

7- Devletin parasını zimmete geçirme, Suriye'de en ağır suçların başında gelir. Devletin 5 kuruşu bile kutsal kabul edilir ve asla dokunulmaz. İdam cezasına kadar uzanan ağır cezaları vardır. Tüm devlet memurları, devlete ait olan paraya aşırı özen gösterirler.

8- Sağlıkta, açık kalp ameliyatı dâhil tüm sağlık hizmetleri tamamen ücretsiz verilmektedir. Hatta komşu ülkelerden gelen yabancılar için bile sağlık hizmetleri ücretsizdir. Hastane kapısına giden her "insan" hiç para ödemeden tedavi görür ve sağlıklı bir şekilde hastaneden taburcu edilir. Tıp, hasta olan, sağlık sıkıntısı yaşayan tüm insanların hizmetindedir. En ağır ameliyatlara kadar tüm sağlık hizmetleri, devletin temel yükümlülüğü olarak kabul edilir. Gelişmiş sosyal devlet olgusu, BAAS ideolojisinin bir sonucudur.

Suriye'de mezhepsel ve etnik yapı

Sünni mezhebi, laik Suriye Devleti'nin resmi mezhebidir, hâkim ve egemen olan Sünniliktir. Bu mezhepten insanların devlette yer alış ve etkinlik alanları, nüfusa göre % 60 olan ağırlıklarına karşın, % 75 oranındadır. Sünni halktan sonra Aleviler, Hıristiyanlar, Dürziler, Asuriler, Süryaniler, Keldaniler ve Kürtler gelmektedir.

Aleviler, laikliğin inançları için verdiği rahatlamanın etkisiyle

halkçı yönetimin arkasında, diğer azınlıklar gibi sağlam bir duruş sergilemektedir. Laik Sünniler bugünkü savaşta BAAS rejiminin en büyük destekçisi olarak sağlam durmaktadırlar.

Suriye yönetimine, devletine mezhepsel açıdan bakmak istersek, "Suriye Devleti Sünni bir devlettir" diye belirlemek yanlış olmaz. Devleti oluşturan tüm yetki ve idari merkezleri yöneten yetkililerin mezheplerine baktığımızda bu sonuç çok net olarak görülmektedir.

Bakanlar kurulundan müsteşarlara, kuvvet komutanlarından istihbarat merkezi başında bulunanlara, genel müdürlerden bölüm müdürlerine kadar tüm yetkililerin mezhepsel dağılımlarını, ülkedeki mezhepsel nüfus oranlarıyla karşılaştırdığımızda net bir fotoğraf karşımıza çıkmaktadır.

Suriye'nin 14 ilinin 11'inde (Humus, Tartus ve Lazkiye dışında) ağırlıklı olarak Sünni kökenli insan yaşamaktadır ve devletin tüm yetkili mercileri aynı mezhepten insanlarca yönetilmektedir. Bu illerde de vali, komutan gibi merkezden atananlar arasında ezici çoğunluk Sünnidir.

Başbakan ve bakanlar kurulunun tamamına yakını Sünnilerden oluşur. Savunma bakanı, ordu komutanları, müsteşarlar, diplomatlar ve üst düzey bürokratların çoğunluğu yine Sünnilerden oluşur. Ancak burada şuna dikkat çekmek gerekir; tüm bu atamalar yapılırken hangi mezhepten olduğuna değil, atandığı görevi yapıp yapamayacağına, devlete sadakatine ve üretkenliğine bakılarak karar verildiği bir sistem mevcuttur. İnsanların mezhebini sormak Suriye'de çok ayıp kabul edilir.

Suriye'de Alevilik resmi olarak yoktur. Buna karşın, Sünnilik Suriye Devleti'nin resmi mezhebidir. Suriye'de Alevilik resmi olarak yok sayılmakla kalmaz; mezhepsel söylemle bir iş yapmaya kalkışmak, mezhepsel ilişki üzerinden ayrımcılık yapmak olarak değerlendirilir. Yapan kişiler derhal askeri mahkemelerde "ayrımcılık yapmak" adı altında yargılanıp ağır cezalara çarptı-

rılır (Askeri ceza kanunu gereğince "bölücülük, ayrımcılık söylemi" maddesinden derhal tutuklanır ve tutuklu olarak yargılanır). Yani cumhurbaşkanı dâhil, kim ve ne yetkide olursa olsun, mezhep adıyla hareket etmek yasaktır. Üstelik devletin resmi mezhebi Sünnilik olduğu için, bu yasak ve ceza daha çok Alevilik iddiasıyla iş yapmaya kalkışanlara yöneliktir.

Suriye Vakıflar Bakanlığı, ülkemizdeki Diyanet İşleri Başkanlığının yerini tutar. Bu bakanlık sadece Sünni biri tarafından yönetilir. Bakanlığın bütçesi Eğitim Bakanlığı bütçesinden daha fazladır. Tüm camilerin bakım, onarım ve çalışanlarının masrafları bu bakanlık tarafından karşılanırken Alevi makamları, türbeleri ve ziyaretgâhlarıyla ilgi olarak hiçbir harcama yapılmaz. Vakıflar Bakanlığı nezdinde Alevilik adına, Alevi bilgelerinin bir kitabını, bir risalesini, bir duasını, bu kitap ya da risale ya da dua İslama sonsuz övgüyü içerse de, özgün Alevi övgüsü yapmamış olsa da basılamaz, dağıtılamaz. Bunu yapmaya kalkışanlar, derhal askeri mahkemeye sevk edilerek cezalandırılır.

Devlet, dünyaca ünlü Şam İslam Enstitüsüne üniversite özerkliği ve teoloji dalında doktora eğitimi verme hakkını tanımıştır. Ayrıca Vakıflar Bakanlığına ait "NUR EL ŞAM TV" ismiyle yayın yapan bir televizyon kanalı da mevcuttur. Bu kanalda Sünni İslam ağırlıklı yayın yapılmakta ve Aleviliğe hiç yer verilmemektedir.

Alevilerin başka vatanları yok

"Suriye'de mezhep çatışması vardır" yalanı sık sık söylendi. Bu yalanla AKP Hükümeti Türkiye'deki mezhepsel farklılıkları kaşıyarak, iflas eden Suriye politikasına Sünni kesimden destek bulmaya çalışmıştır. "Suriye'de bir Alevi diktatörlüğü vardır" yalanı bu amaçla aylardan beri yandaş medya üzerinden servis edilmektedir. Emperyalizmin ve bölge gericiliğinin yıkmaya çalıştığı BAAS iktidarı, Alevi iktidarı olarak sunularak siyasal amaç gizlenmiş, emperyalizm adına taşeronluk görevi üstlenen AKP Hükümeti gerçek çehresini gizlemeye çalışmıştır.

Suriye, Alevilerin ve diğer azınlık kesimlerin on yıllardır rahatça yaşadıkları, devlet olanaklarından eşit olarak yararlandıkları, herkesin kendi kimliği ile var olabildiği istisnai ülkelerden birisidir. Araplar, Kürtler, Ermeniler, Dürziler, Yahudiler, Türkmenler, Çerkezler ve değişik inanç ve mezhepsel gruplar bu ülkede kendi kimlikleri ile yaşama olanağına sahip olmuşlardır. Kiliseler camilerle yan yana durmayı bilmiş, her iki kesime inanan halk kitleleri ortak vatan bileşkesinde, Suriye gerçekliğinde eşit yurttaşlar olarak yer almışlardır.

Suriye'de Aleviler, diğer inanç grupları gibi kendi inançlarını özgürce yaşayabilme olanaklarına sahip olmakla birlikte, devletin hemen her kademesinde, diğer inanç gruplarıyla birlikte yer almaktadırlar. Suriye ordusunda Aleviler de general olabilmekte, Sünniler, Türkmenler, Hıristiyanlar ve Ermeniler de... Orduda rütbe alabilmek için belirleyici kıstas, herhangi bir etnik kökene ya da inanç grubuna bağlı olmak değil askeri olarak o rütbeyi taşıyacak yetenekte olmaktır. Yasal olarak tüm halklar, devletin herhangi bir organında eşit haklara sahiptirler.

Türkiye'de gayrimüslimlerin orduya alınmadığını, Alevilerin orduda üst rütbelere çıkarılmadığını, güvenlikle ilgili diğer birimlerde fişlenerek alt düzeylerde ancak çalıştırıldığını düşündüğümüzde, Suriye'deki eşitliğin önemi çok daha iyi anlaşılır. Suriye'ye demokrasi dersi vermeye kalkan AKP iktidarı, dönüp aynaya bakmalı ve toplumdan neredeyse dışlanmış Alevi ve gayrimüslim halkların durumlarını görmelidir.

Siyasal rejim Türkiye'de Sünni egemen anlayışı egemen kılmaya çalışmış, diğer inançları adeta yok saymış, her fırsatta farklılıkları kaşıyarak, düşmanlıklar yeşertmiştir. AKP iktidarı bu ayrışmadan sürekli nemalanmış, siyasal yandaş kazanmıştır. Ötekileştirilmiş azınlık halkları ve egemen olmayan mezhepleri sürekli baskı altında tutarak eritmeye, sindirmeye ve yaşamdan uzaklaştırmaya çalışmıştır.

Alevi diktatörlüğü yalanı

Suriye'de iç savaş çıkarma senaryolarına mezhep çatışmasının zemin edilmesi için çok uğraşıldı. Tüm çabalara, yalanlara ve yanlışlara karşın mezhepler arası bir çatışma çıkartılamadı, bu amaca dönük provokasyonların halkta karşılığı olmadığı çok açıkça görüldü. Özellikle Türkiye ve Arap gerici rejimleri tarafından ısrarla seslendirilen "Suriye'de Alevi azınlık iktidarının olduğu ve Sünni çoğunluğu şiddete dayalı olarak yok etmeye çalıştığı" propagandasının tam bir aldatmaca olduğu ortaya çıktı.

Suriye devleti laiktir ancak hâkim ve egemen olan mezhep Sünniliktir. Bu mezhep kökenli insanların devlette yer alış oranı % 75'tir. Aleviler, diğer azınlıklar gibi laiklik zemininin güvencesi ile rejimin arkasında sağlam durmaktadırlar. Suriye'ye yönelik silahlı şiddete karşı yönetimi savunan temel güç de Sünni mezhep mensubu inançlı ve laik halk ile Hıristiyanlar, Aleviler, Dürziler, Süryaniler, Kürtlerdir.

Devletin din işleri Vakıflar Bakanlığınca (Vizaret el Avkaf) yönetiliyor. Ve bu kurum Türkiye'de olduğu gibi tamamen Sünnilerden oluşuyor. Hıristiyanların ise yarı resmi Din İşleri var. Ancak Alevilik adına resmi hiçbir kurum yok.

Suriye yönetimine, bir mezhep yakıştırması yapılmak isteniyorsa, doğru tanımlama, "Suriye devleti Sünni bir devlettir" belirlemesi olur. Bunun için, devleti oluşturan tüm yetki ve idari merkezleri yöneten yetkililerin mezheplerine kısaca bakmak yeterlidir. Suriye'de başbakan, genelkurmay başkanı ve savunma bakanı dâhil olmak üzere 29 bakanın çoğunluğu, Sünni mezhebindendir. Yalnızca 3 bakan Alevidir.

Suriye'nin laik bir ülke olduğu ve atamalarda mezhepsel ölçülere asla bakılmadığı her fırsatta ifade ediliyor. Sünni halkın yoğun olarak yaşadığı 11 ilde görevli olarak atanmış bir Alevi varsa bile, çevresi olduğu gibi yerli Sünni danışman ve yetkililerle örülerek bir denge sağlanmaya çalışılmış. Örneğin Lazkiye'de müdürlük düzeyinde Alevi sayısı inanılmayacak kadar azdır ve özellikle olaylar döneminde tüm genel müdürlüklere Sünni, Hı-

ristiyan görevliler atanmıştır. Silahlı kuvvetlerdeki üst komuta kademelerinde de durum aynıdır.

Altını çizerek bir kez daha belirtmek gerek; Suriye'de Alevilik resmi olarak yoktur. Buna karşın, Sünnilik Suriye devletinin resmi mezhebidir.

Dolayısıyla, Suriye'yi "Alevi azınlık hükmü altında olan bir ülke" gibi göstermenin tek amacının, bölgede Suriye üzerine oynanmak istenen oyunlara mezhep çatışması imajını verebilmek olduğu anlaşılıyor. 1980'li yıllarda da benzer bir oyun oynanmak istenmiş, Müslüman Kardeşler örgütü silahlandırılarak, ayaklanmaya teşvik edilmiştir. Ancak o dönemde de Müslüman Kardeşler ayaklanmasına karşı savaşanlar ilk adımda laik Sünni ilerici güçler olmuştur.

Aleviler, en kutsal bayramlarından olan Gadir gecesi bile Suriye'de resmi olmadığından, ibadetlerini gizlilik içinde yapıyorlar. Hatta Sünni Vakıflar Bakanlığı bir açıklama ile Aleviler için önemli olan bu bayramı kutlamazken, Sünni bayramların, kutsal gece ve kandillerin tümü resmi tatil günü olarak kutlanmakta ve kutlamaları için devlet bütçesinden ödemeler yapılmaktadır.

Resmi olarak yasak olan bir mezhebin, resmi olarak var olan ve egemen olan mezhep üzerinde nasıl baskı yapabileceğini düşünebilmek için bilincimizi ciddi olarak zorlamamız gerek. Çoğunluğun Sünni olduğu, resmi din işleri kurumunun Sünni olduğu, mevcut yöneticilerin çoğunluğunun Sünni olduğu bir ülkede, Alevi azınlığın diktatörlüğünden bahsetmek, amaçlı ve provokatif bir tutumdur.

Bu konuda önemli bir gösterge eğitim kurumlarındaki din derslerinde ortaya çıkıyor. Suriye'de ilkokuldan lise sona kadar "din terbiyesi" adı altında bir ders okutulduğu, bu derse Hıristiyan çocukları girmezken, Alevi çocukların, Müslüman oldukları için girdikleri biliniyor. Derslerde ise sadece Sünni eğitimi veriliyor, Alevi çocukları bunu öğrenmeye mecbur kalıyor. Bu konuda Suriye'nin Türkiye'yi aratmadığını da açıkça görmekteyiz.

3. Bölüm
Suriye'de Reform Süreci

Bugün Suriye'de yasal anlamda neler değişti?

Suriye yönetimi gösterilerin başladığı Mart 2011 tarihinden bu yana pek çok yasayı değiştirerek, sistemin demokratikleşmesi yolunda önemli adımlar attı.

Gösterilerin başladığı Mart 2011 tarihinden sonra Suriye yönetiminin anayasal ve yasal değişiklikler yaparak, gösterilerde ifade edilen pek çok demokratik talebi yerine getirdiği görülüyor. Bu reform sürecinin devam edeceğini belirten Suriyeli yetkililer, çok partili sisteme ve özgürlükler ortamına kısa sürede geçileceğini belirtiyorlar.

Bugüne kadar yapılan yasal değişimler:

1. Kürtlere vatandaşlık hakkı tanınması ile ilgili Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi çıkarıldı. (No: 49 7 Nisan 2011)

2. Sıkıyönetim kaldırıldı. (21 Nisan 2011)

3. DGM kaldırıldı. (21 Nisan 2011)

4. Gösteri ve yürüyüşlerin düzenlenmesi yasası çıkarıldı. (21 Nisan 2011)

5. Partiler Yasası (100 nolu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi), 5 Ağustos 2011'de çıkarıldı. (Resmi Gazetede yayımlanış tarihi)

6. Seçim Kanunu, 4 Ağustos 2011'de çıkarıldı. (Resmi Gazetede yayımlanış tarihi)

7. Mahalli İdare Kanunu (107 nolu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, 24 Ağustos 31 Temmuz 2011)

8. Basın Yayın Yasası (108 nolu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, 28 Ağustos 2011)

9. Genel seçimlerin denetim ve izlenmesiyle ilgili bağımsız adli heyet kararnamesi de çıkarıldı. (374 nolu kararname, 28 Eylül 2011)

10. Anayasa oluşturma komisyonu (33 nolu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, Mazhar el Amberi başkanlığında 29 kişilik heyetin 4 ay içinde yeni anayasa oluşturması kararı)

Yeni Suriye Anayasası

Yeni Suriye Anayasası, yeni Suriye'dir. Eski anayasanın pek çok temel maddesi değiştirilerek çoğulcu demokrasiye geçiş yönünde ciddi adımlar atılmıştır. Pek çok ülkenin onlarca yıldır yapamadığını Suriye kısa bir sürede yaparak yasalaştırmış ve halkına güvenini açıkça ortaya koymuştur.

Eski anayasanın 8. maddesi, eski Suriye sistemini oluşturan temel bir maddedir. Madde 8: "BAAS Sosyalist Arap Partisi, devlet ve toplumun önder partisidir ve İlerici Vatan Cephesi liderliğini, toplumun güç ve etkinliklerini birleştirip Arap ümmeti hedefleri hizmetine koymak üzere yerine getirir." Bu madde değiştirilerek çok partili sisteme geçilmiş, BAAS Partisi'nin önderliği anayasadan çıkartılmıştır.

1-Yeni Suriye Anayasası tüm yetkileri, çoğulcu ve katılımcı demokrasiyi, düşünce özgürlüğünü, ulusal ve yerel ölçekte, demokratik seçimlerle oluşmuş meclislerin yönetimine devretmiştir; Anayasanın 2. maddesini "Hâkimiyet, halkın, halka, halk için ilkesi üzerine kuruludur" olarak belirlemiştir.

Madde 2 Fıkra 2: Egemenlik halkındır; ne ferde ne de topluluğa devredilir. Hâkimiyet, halkın, halka, halk için ilkesi üzerine kuruludur.

2-Yeni anayasada her türden ayrımcılığa karşı bir duruş sergilenmiştir. Özellikle Arap milliyetçiliğine yoğun vurgu yapan eski sistem aşılarak ülkenin farklı etnik ve inanç dokusunu zedeleyen algılar tasfiye edilmiştir. Yeni 8. ve 33. maddede bu ilkeler yer almıştır.

Madde 8 Fıkra 4: Hiçbir siyasi çaba ya da parti ya da siyasi topluluk, dini, mezhebi, kabileci, bölgeci, kastçı, mesleki ya da cins ayrımcılığına, asalet, soy, ırk, renk ayrımcılığı üzerine inşa edilemez.

Madde 33 Fıkra 3: Vatandaşlar hak ve ödevler karşısında eşittirler, cinsel ya da sosyal ya da dilsel ya da dinsel ya da inançsal nedenlerle hiçbir ayrımcılığa maruz kalamazlar.

3- Suriye eski siyasal sisteminde ağır Arap milliyetçiliği egemendi. Soğuk savaş dönemi, sömürge bir ülkenin uluslaşma süreçleri içinde bir ölçüye kadar o kesitte anlamlı gibi gelebilecek ulusçu ağırlık, 21. yüzyıl için artık geçerliğini yitirmiştir. Yeni Suriye'de çağdaş özgürlüklerin, demokrasi ve çoğulculuğun siyasal sistemini oturtma çabası yeni anayasada sarih olarak belirlenmiştir. 9. Madde, ülke birliğinin esasları ve zenginliği içinde çok etnik yapılı, çok kültürlü bir tarihsel miras üzerinde yükseldiği ve bunların korunması gerektiği belirlemesini yapmıştır. Suriye'nin sadece Arapların değil farklılıkların ülkesi olduğu gerçeği bu maddeyle kesin olarak belirtilmiştir.

Madde 9: Anayasa, Suriye toplumsal varlığını oluşturan kültürel farklılığı, tüm oluşumları, türleri ve uzantılarıyla koruması altına alır, vatana ait gelenek olması itibariyle de Suriye Arap Cumhuriyetinin toprak birliği çerçevesinde vatan birliğini güçlendirir.

4- Suriye eski sistemi, tek parti olan BAAS Partisi'nin görüşleri temelinde toplumu ve devleti yönlendirirdi. Bugün ise bu yönlendirme demokratik seçimlerle oluşan meclislere aittir.

Madde 12: Vatandaşlar, vatani ve mahalli ölçekte demokratik olarak seçilmiş meclisler ve kurumlar aracılığıyla egemenliklerini ve devlet yapılanmasını ve toplumsal yöneticiliklerini icra ederler.

5- Yeni anayasa ile 21. yüzyılın gereklerine uygun, evrensel demokrasi ve insan hakları normlarına göre düzenlenmiş yeni bir sisteme doğru adım atılmıştır. Bu sistemin en önemli unsuru dü-

şünce özgürlüğünün tüm boyutlarıyla içselleştirilmesidir. Tek partili yönetimden buraya gelmek ise önemli bir başarıdır. Suriye'nin çağdaş, laik halkının talepleri doğrultusunda ileri bir adımdır.

Madde 42 Fıkra 2: Her vatandaş düşüncesini özgür ve açıkça sözlü ya da yazılı ya da her türlü araçla ilan etme hakkına sahiptir.

6- Yeni anayasa 39. Maddede bunu mültecinin tek güvencesi olan, zulmünden kaçtığı yönetime teslim edilmemesinin garantisini vererek belirlemiştir.

Madde 39: Siyasi mülteciler siyasi ilke ve özgürlük mücadeleleri nedeniyle asla teslim edilmezler.

7- Yeni Suriye'nin karakterini ise yeni anayasada en iyi betimleyen madde Suriye toplumunu ve devletinin çıkarlarını koruyacak olan meclisin bileşeniyle ilgili maddesidir. Temsili demokrasinin toplumsal-siyasal-ekonomik sistemi belirleyen en önemli mekanizması olan vatan meclisinin bileşimine getirilen kıstaslar, toplumun üreten kesimlerini özenle korumaktadır. Yeni anayasanın 60. maddesi bunu hükme bağlıyor. "Suriye, emekçilerin (işçilerin ve köylülerin) ülkesidir" diyor.

Madde 60 Fıkra 2: Halk meclisinin en az yarısı işçiler ve köylülerden oluşur. İşçi ve köylü tanımı kanunla belirlenir.

Af paketleri

1. Genel Af (uyuşturucu, katiller, kadın tüccarları gibi suçlar hariç) 7 Mart 2011

2. Devlete ait borçlar, vergiler, faturaların ödenmesindeki gecikmelerden doğan tüm faizlerin ilgası. Ücretler ve aylıkların % 25 oranında artırılması, 24 Mart 2011, Cumhurbaşkanlığı kararnamesi

3. Genel siyasi af, 31 Mayıs 2011

4. Genel siyasi affa ek, 20 Haziran 2011

5. Genel siyasi af, 1 Kasım 2011 ve 4 Kasım 2011 tarihli af yasaları.

Halk, reformlardan ve yeni seçim sisteminden umutlu

7 Mayıs 2012 tarihinde yapılan Halk Meclisi seçimleri, yeni anayasanın belirlenimleri doğrultusunda yapıldı. İlk kez çok partili katılımla yapılan seçimlerde 7000 aday yarıştı. Seçimlerde birden çok ittifak cephesi oluştu. Bunların en önemlisi Vatan Birliği Cephesi'ydi: BAAS'çı, komünist, sosyalist, Nasırcı, ilerici, demokrat, Suriye ulusalcıları dâhil farklı kesimler bu cephede yer aldı.

Halkın İradesi Partisi lideri Kadir Cemil'in öncülüğünü yaptığı ve muhalif birçok partiden oluşan Değişim ve Kurtuluş Halk Cephesi, 7 Mayıs seçimlerine katılarak Vatan Cephesi'nden sonra en fazla oyu alan ikinci birlik oldu.

Seçimler sonrasında bir bildiri yayımlayan Halk Cephesi, "Seçim sisteminin değiştirilmesi, yerine Suriye'nin tek seçim merkezi olarak kabul edilmesine dayalı bir sistem getirme ve kısa süre içinde yeni seçimler düzenleme çağrısında" bulundu.

Değişim ve Kurtuluş Halk Cephesi, "İlgili makamların seçimlerin şeffaf ve dürüst olması taleplerine yanıt verdiğine, fakat bunu pratiğe dökmenin zor olduğuna dikkat çekerek Seçim Yüksek Komisyonu ve alt komisyonlarının seçim sürecini devlet otoritelerinin müdahalesi olmadan denetlediğine" işaret etti.

Halk Cephesi Başkanı Kadir Cemil, "Cephenin seçimlere Suriye'de yaşanan krize çözüm bulma yönünde kapsamlı bir siyasi sürecin başlangıç noktası olması gerektiği inancıyla katıldığını" söyleyerek "sonuçlar bir yana bu hedefin seçimlere katılmak için yeterli bir neden teşkil ettiğinin" altını çizdi.

Cemil, "Seçimlere katılmamızın bir diğer nedeni devlet ile muhalefet arasındaki ilişkileri yansıtan gerçek bir modeli uygulama yönünde somut bir deneyimi karşılıklı ödünler sunma kapsamında hayata geçirmektir" diye belirterek Suriye'de ilk kez böyle bir deneyimin yaşandığına değindi. Seçimlerde % 25 oranında oy alan Halk Cephesi lideri Cemil, bu oranı iyi olarak değerlendirdi.

Eski Komünist Partili Hasan Abdül Azim'in liderliğini yap-

tığı Ulusal Koordinasyon Heyeti seçimlere katılmıyor. Suriye'de meşru muhalefet olarak kabul edilen bu gücün seçimlere katılmaması tartışılıyor. Ulusal Koordinasyon Heyeti Suriye'de 60 yıllık bir muhalefet odağı olarak biliniyor. Daha önceki süreçte de BAAS Partisi'nin politikalarına karşı muhalefet yapan bu oluşum, şiddete ve dış müdahaleye kesinlikle karşı duruyor. Barışçıl demokratik bir geçiş sürecinden yana siyasal tavırlar koyuyor.

İlk kez yargıçlar seçimleri denetledi

7 Mayıs 2012 seçimlerine katılım beklenildiği gibi % 60 oranında geçekleşti. Seçimler Suriye tarihinde ilk kez bağımsız yargı organları tarafından denetlendi. Seçim sandığı başında görevli hâkim ile görüştüm. 30 yıllık hukukçu olduğunu belirten görevli hâkim; "Sandıkların hemen hepsinin başında görevli hâkimler bulunuyor. Ben buraya gelene kadar 10 sandık dolaştım. Tamamen şeffaf ve özgür geçiyor seçimler. Hiç kimse hile iddiasında bulunamaz," dedi.

Oy kullanma süresinin dolması ertesinde, sandıklar görevli hukukçuların gözetiminde açılarak sayılıyor ve sonuçlar imzalanarak seçim merkezlerinde bulunan bağımsız seçim komisyonuna teslim ediliyor.

Seçim sonrasında yaptığım görüşmelerde, seçimlere hile karıştırıldığı ya da baskı altında oy kullanıldığına ilişkin hiçbir iddianın gündeme gelmediği belirtiliyor. Üstelik seçimlerde az oy alan Halk Cephesi liderinin de "seçimlerin şeffaf ve hukuka uygun yapıldığını" açıklaması bu konuda bir tartışma olmadığını göstermektedir.

Suriye'de seçim sandıklarını gözlemleme ve denetleme hakkı, belki de dünyada ilk kez, parti temsilcileri ve gözlemciler dışında medya mensuplarına da verilmiştir.

4. Bölüm
Suriye Kimlerle Savaşıyor?

Suriye onlarca değişik ülkeden gelen, sayıları 60 bin civarında olan küresel cihatçılarla savaşıyor.

Başbakan Erdoğan'ın "Suriye'deki diktatör Beşar Esad rejimini yıkacaklar" dediği ve demokrasi gücü olarak tanımlayıp desteklediği katliamcılar, dünyanın değişik ülkelerinden "Cihat" için Suriye'ye taşınan Selefi İslamcılardan oluşuyor.

Suriye'de mevcut rejime karşı savaşan ve yüz binlerce insanın yaşamına kasteden 10 değişik Selefi grubun içinde 6 bin civarında Türkün de olduğu ve 600 kadarının bu süreçte öldürüldüğü, bir o kadarının da sağ ele geçirildiği iddia ediliyor. Bu örgütlerin Türkiye, Katar ve Suudi Arabistan tarafından finanse edildiği, ayrıca Türkiye sınırından sızarak Suriye topraklarına geçtikleri belirtiliyor.

İki yıla yakın bir süredir Suriye'nin hemen her bölgesinde şiddet eylemleri yaparak halkı katleden, yüz binlerce insanın yaşamına son veren radikal Selefi örgütler, ağırlıklı olarak Suriye dışından gelen gönüllü cihatçılardan oluşuyor. Suriye'ye şeriat götürmeyi hedeflediklerini ve Allan için cihat yapmaya geldiklerini her fırsatta ifade eden Selefi yapılar, insanlık dışı katliamlara imza atıyorlar.

Kim bu cihatçılar?

Selefi grupların arasında özellikle Irak'tan gelen El Kaideciler ve El Kaide'ye bağlı örgütler, askeri yetenek ve yaptırım gücü olarak öne çıkıyorlar. Yer yer Özgür Suriye Ordusu denilen ve ara-

larında Müslüman Kardeşler örgütünün de bulunduğu devşirme yapı ile silahlı çatışma yaşayan bu grupların bölge açısından ciddi bir tehdit oluşturduğu belirtiliyor.

Suriye'de terörist saldırılarda bulunan ve Arap ülkeleri ile ABD-Türkiye tarafından desteklenen cihadi gruplar kısaca şöyledir:

1-Cebhetun Nusra (Nusret Cephesi)

El Fetih Ebu Muhammed El Colani liderliğindeki Nusra Cephesi'nde biat esastır. Nusra'ya giren mücahitler, komutanlarına biat ederler. Burada talimatların yerine getirilmesi zorunludur. El Kaide'ye bağlı olan Nusra Cephesi'nin lideri mücahitlerden birisinden "canlı bomba" olmasını istemiş ise, mücahidin bu talimatı yerine getirmesi gerekmektedir.

Aralık 2011'de ismini ilan ederek operasyonlara başlayan Nusra Cephesi, Şam ve Halep güvenlik güçlerini hedef alan canlı bomba eylemleri düzenledi. On binlerce Suriyelinin katledilmesine yol açan intihar saldırıları ile sık sık gündeme gelen Nusra Cephesi, son dönemlerde ciddi kayıplar vermesine rağmen etkin bir güç konumunda.

2- Ahraru'ş Şam (Şam'ın Özgürleri)

Selefi cihadın Suriye'deki önde gelen örgütlerinden Ahraru'ş Şam, İdlib şehrinde rejim güçlerini hedef alan etkili saldırılar düzenliyor. Diğer örgütlerin aksine liderinin kim olduğu bilinmiyor. Ahraru'ş Şam, Halep'teki güvenlik güçlerinin karargâhlarını hedef alan bombalı saldırıda olduğu gibi zaman zaman Nusra Cephesi ile birlikte eylemler yapıyor. Ahraru'ş Şam savaşçıları, Özgür Suriye Ordusuna bağlı olanların aksine kameralar karşısına, tıpkı Nusra Cephesi gibi maskeli çıkıyorlar. Sayılarının 3000 civarında olduğu tahmin edilen bu örgütün son dönemlerde ciddi kayıplar verdiği belirtiliyor.

Ahraru'ş Şam'ı Cephetun Nusra'dan ayıran en önemli özellik,

Ahraru'ş Şam'da biatın olmamasıdır. Ahraru'ş Şam'da biat yerine "anlaşma" var. Ağırlıklı olarak Suriyeli olmayan cihatçıların yer aldığı bu grubun en büyük avantajı Türkiye sınırına yakın bölgelerde etkinlikte bulunmasıdır. Türkiye'de de önemli katılımların olduğu Ahraru'ş Şam Cephesi'nin El Kaide ile yakın ilişkilerde olduğu biliniyor.

3- Sakuru'ş Şam (Şam Kartalları)

Sakuru'ş Şam'ın komutanı Ahmet İsa Eş Şeyh. Uzun bir süre Irak'taki Selefi cihat saflarında savaşan Eş Şeyh, Suriye'ye dönüşü sırasında tutuklandı, ayaklanma sürecinde serbest bırakıldı. Nisan ayında Suriye ordusunun düzenlediği operasyonda oğlunu kaybeden Eş Şeyh, zaman zaman Cebel-i Zaviye'deki bir camide cuma namazında hutbe okuyor.

Sakuru'ş Şam'ın merkezi İdlib olmakla birlikte İdlib dışında da birlikleri bulunuyor. Sakuru'ş Şam'a bağlı olarak Halep'te Şüheda Birliği, Şam'da Ammar bin Yasir Birliği bulunuyor. İdlib'deki El Hanse Birliğine Albay Beşar El Hatip, El Muhacirin ve El Ensar Birliğine ise Yarbay Mustafa Süleyman komuta ediyor. Yaklaşık 10 bine yakın insanı etkileyebildiği düşünülen bu örgütün askeri varlığı İdlib ve çevre bölgelerde bulunuyor.

4- Süleyman El Mukatile Tugayı

Liderliğini Şeyh Ebu Süleyman'ın yaptığı örgüt İdlib genelinde etkin ve aşırılık yanlısı uygulamaları ile biliniyor. El Mukatile, bir süre önce esir aldığı 7 Sünni askeri, elleri arkadan bağlı halde başlarını kurşun yağmuruna tutarak katletti.

Süleyman El Mukatile'nin hedefinde kendi safında yer almayan herkes var. Katliamlarıyla korku yaratan bu grubun zaman zaman diğer Selefi gruplarla çatışmalara girdiği biliniyor.

5- Tevhid Tugayları: El Kaide gibi Selefi fikirlere sahip olan bu örgüt, ağırlıklı olarak Halep ve İdlib bölgesinde eylemlerde bulunuyor. En önemli özellikleri ordudan ayrılan yüksek rütbeli subayların üyeliklerini kabul etmemeleri.

6- Türkmen Tugayları: Türkmenlerden oluşan ve Türkiye sınırındaki kamplarda bulunan grup, Türkiye tarafından ciddi olarak destekleniyor. Türkiye'ye sık sık girip çıkan ve Türk istihbarat güçleri tarafından eğitilip yönlendirildiği iddia edilen bu grubun askeri olarak çok etkin olmadığı belirtiliyor. Sayılarının 10 bin civarında olduğu iddia edilen Türkmenlerin aylık olarak maaş aldıkları ve Türkiye'deki kampları da aktif olarak kullandıkları biliniyor. Azez, Lazkiye kırsalı ve Halep'te eylemlerde bulunuyorlar.

7- Özgür Suriye Ordusu: İçinde yüksek rütbeli subayların yer aldığı grup, özellikle İdlib, Şam, Humus, Hama, Dera, Halep'te Suriye askeri ile çatışıyor. Silahlı muhalif grubun merkez üssü Antakya Apaydın kampı. 20 bin silahlı üyesi olduğu tahmin ediliyor. Selefi görüşüne sahipler. Aralarına El Kaide'nin sızdığı biliniyor.

8- Tabur Faruk: 7000 kadar silahlı üyesi olan grup, Humus bölgesinde bulunuyor.

9- El Kaide: Deyrizor, Şam ve Halep'te intihar saldırılarında bulunan Selefi grup, Suriyeli olmayan cihatçılardan oluşuyor. Askeri olarak en tecrübeli ve eylem kabiliyeti yüksek olan bu yapı Suriye'deki pek çok katliamdan sorumlu tutuluyor. Özellikle sivillerin de bulunduğu toplu ölümlerin yaşandığı bombalı intihar saldırıları yapıyorlar. Sayıları tam olarak bilinmemekle birlikte değişik ülkelerden sıkça katılımların olduğu ve askeri varlığını etkin kılmaya çalıştığı biliniyor. Diğer Selefi örgütler ile de so-

runlar yaşayan El Kaide örgütü en tehlikeli örgütler arasında yer alıyor.

Tüm bu örgütlerin dışında da kimi Selefi gruplar bölgesel olarak eylemlerde bulunuyor. Ancak ciddi bir güce ve etkinliğe sahip olmadıkları belirtiliyor. Özellikle adli suçlulardan oluşan ve kaos ortamından faydalanarak katliamlar ve soygunlar yapan irili ufaklı grupların olduğu da belirtilmektedir.

Nusra Cephesi gücünü nereden alıyor?

Nusret Cephesi Suriye'de BAAS rejimine karşı İslam devleti kurma amacıyla Aralık 2011 tarihinde kurulmuş, El Kaide uzantısı bir örgüttür. Dünyanın değişik ülkelerinden katılımlarla sayıları 8-10 bin civarında olan bu grup Suriye'de çatışmalarda etkili askeri eylemleriyle öne çıkıyor. Başta Suudi Arabistan ve Katar olmak üzere bölge gerici örgütleri tarafından desteklenen Nusret Cephesi kısaca Nusra olarak biliniyor.

Mayıs 2011 tarihinde Suriye'de başlayan karışıklık sonrasında özellikle sivillere dönük bombalı saldırı eylemleriyle sesini duyuran Nusra Cephesi, Irak, Libya ve Afganistan çatışmalarından elde ettiği tecrübe ile kısa sürede Suriye'de öne çıkan örgüt oldu. Acımasızca yaptığı saldırılar ve kendinden olmayan herkesi düşman gören anlayışı ile bölgede etkinliğini kısa sürede artırdı. Diğer radikal İslamcı gruplarla zaman zaman girdiği çatışmalarda, gözü karalığı ve pervasızlığı ile kontrolde tuttuğu bölgeleri uzun süre korumasını bildi.

Nusra Cephesi Suriye'de yaşanan savaşı ideolojik, cihat yanlısı savaş haline dönüştürme amacı güden birkaç örgütten birisi olarak öne çıktı. İslam devrimini hedefleyen Nusra Cephesi, Suriye'de Esad sonrası şeriat hükümleri ile yönetilecek bir rejim kurma hedefi taşımaktadır. Bölgede İslam devletini kurmasına engel olacak tüm güçleri düşman olarak kabul eden Nusra Cephesi, bu yönde girişimlerde bulunan örgüt ya da ülkelere karşı eylemde bulunmaktan da geri durmamaktadır. Suriye'ye yapılacak dış müdahaleye de bu nedenden dolayı karşı çıkmakta, İslam devrimini engelleyecek bir hamle olarak değerlendirmektedir.

Liderliğini Ebu Muhammed El Colani'nin yaptığı Nusra Cephesi'nin, El Kaide ve Irak İslam Devleti adlı örgüt ile yakın ilişkide olduğu bilinmektedir. Suriye savaşı başladığında Irak İslam Devleti (IIS) üyeleriyle Suriyeli cihatçıları, Iraklı uzmanları ve gerilla savaşının en iyi komutanlarını Suriye'ye gönderme konusunda anlaştılar.

Nusra Cephesi'nin hedefleri

Nusra Cephesi BAAS rejimi ile bir savaş halindedir. Grup, şeriat hukukunu uygulamayan her rejimin illegal olduğuna inandığından Suriye'deki çatışma, dinen makul bir yönetim sistemi kurmayı, hilafeti ve İslam devletini hedef almıştır.

"İslam âleminin merkezinin Şam" olduğuna ve "Hesap gününde Müslümanların kampının Şam'da olacağına" inanan Nusra Cephesi mensupları, Suriye devriminin bu söylemin gerçekleşmesi için kendilerine altın bir fırsat sunduğuna inanıyor ve hadislerde bahsi geçen kişiler olmak istiyorlar.

Nusra Cephesi'nin saflarında, Suriye'de rejime karşı savaşan örgütlerden farklı olarak, net bir plana sahip olan bilgili, tecrübeli ve yetenekli kişiler yer almaktadır. Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) sivillerden ve eski askerlerden oluşurken, Nusra Cephesi Libya ve Irak'ta savaşmış, tecrübeli, öldürmeyi bilen, gerilla savaş taktikleri konusunda yetişmiş insanlardan oluşuyor. Bu durum Nusra Cephesi'ne rejime karşı savaşta ciddi avantaj sağlamış ve onu diğer muhalif yapılardan daha etkin bir duruma getirmiştir.

Önce kırları ele geçiriyorlar

Marksist gerilla savaşlarından etkilenen ve yöntemlerini kullanan Nusra Cephesi, şehir ve kır savaşını birlikte yürütüyor. Hükümet hedeflerine karşı saldırılarla büyük şehirlerin etrafındaki belde, kasaba ve köyleri ele geçiriyor. Bunu yaparken aynı zamanda şehir merkezinde de bombalı saldırılar ve suikast eylemleri

yaparak tedirginlik ve korku veriyor. Mevcut rejimin güvensiz olduğu, halkı koruyamadığı imajını yaratmaya çalışıyor. BAAS rejiminin zayıf olduğunu, dünyaya karşı direnemeyeceğini, er ya da geç yıkılacağını propaganda malzemesi olarak kullanarak, halkın kendisine yakınlaşmasını sağlıyor. Stratejik eylemlerle, askeri merkezlere saldırarak, ordunun ve orduya güvenen kesimlerin morallerini bozmaya ve en azından onları tarafsızlaştırmaya çalışıyor.

Nusra Cephesi'nin stratejisi tamamen askeridir, eylemlerinin amacı rejimi devirip İslami yönetimi getirmeye odaklanır. Devrimin politik yanına hitap etmediği için bu tehlikeli bir stratejidir. Grup açıkça halk desteğinin önemini anlıyor gözükse de politik seferberliği teşvik edecek bir planları yoktur ve bunun askeri bir zaferin yan ürünü olarak geleceğine inanmaktadır. Mevcut taktikleri halkı sürece katmak yerine tarafsız kılmaya, kendi doğrularını kabul ettirmeye dayanır.

Nusra Cephesi'nin 8000 civarında savaşçıya sahip olduğu tahmin ediliyor. Ayrıca pek çok bağımsız cihatçının da onlarla birlikte savaştığı bilinmektedir. Grubun savaş taktiklerinin Suriye'deki coğrafi konumuna göre değiştiği gözlemlenmektedir. Gerilla taktiklerinin kullanıldığı Şam'da küçük gruplara bölünmüş iken, Halep'te yarı askeri bir geleneksel mevzi savaşı yapmaktadır; takımlar, taburlar ve tugaylar rejime karşı savaşta birbirleri ile bağlantılıdır.

Nusra Cephesi ilk başlarda küçük hücreler halinde eylemlere başladı, güvenlik sebeplerinden dolayı bomba yüklü araç ve suikastlar gibi düşük yoğunluklu şehir gerilla savaş taktikleri uyguladı. Ancak geçen zaman içerisinde grup değişen savaş şartlarına göre yapılanmasını değiştirdi ve belli bölgelerde büyük taburlar oluşturdu. Bugün hava, savunma ve ağır topçu birlikleri de bulunmaktadır. Cihatçı bir grubun böyle ağır silahlara sahip olması alışılmış bir şey değildir, belki de bu Nusra Cephesi'nin uzun vadede kalıcı bir ordu için hazırlandığını gösteriyor.

Nusra Cephesi tüm dünyadan eleman topluyor

Nusra Cephesi'ne üye olmanın ilk şartı cephede savaşmaktır. Bunu kabul edenler arasından seçilenleri komutanlar gözetiminde ön araştırmadan geçiriyorlar. Gerekli yeteneklere, dini ihlasa ve ahlaka sahip olduklarına inandıkları kişilerden taahhüt istiyorlar. İslam için savaşmayı kabul edenler askeri testlerden geçiriliyor. Nusra Cephesi'nin üyeleri El Kaide örgütünden farklı olarak itaat yemini ederler. Bu yeminde, Allah'ın önünde cihat liderliğine itaat ve biat ettiğini kabul ederler. Yeminden dönmek asla kabul edilmez.

Gizlilik Nusra Cephesi içinde güvenlik yöntemi olarak uygulanmaktadır. Grup üyelerinin birçoğu, liderleri, grubun yapısı ve savaş stratejileri hakkında fazla bilgiye sahip değiller. Biata dayalı olarak yöneticilerin doğru olduklarına ve doğru kararlar verdiklerine inanırlar. Sorgulamazlar ve eylemlerin nedenleri konusunda bilgi istemezler. Eylem talimattır ve yapılır. Nusra Cephesi'nde herkes kod isim kullanır. Cepheye katılanlara katıldıkları gün yeni bir isim verilerek bu isimle anılmaları sağlanır.

Devşirme muhalifler darmadağın

Dünyanın değişik ülkelerinden devşirilen ve Türkiye üzerinden Suriye'ye sokulan Selefi kökten dinci bu güçler, daha önceki savaşlarda edindikleri askeri tecrübeler ve kendileri dışında herkesi düşman gören anlayışları nedeniyle kısa sürede rejim karşıtı güçler arasında bölgede kontrolü sağlamıştır. Suriyeli olamayan, Suriye dinamiklerinden beslenemeyen bu yapıların tek amacı, mevcut rejimi yıkarak ya da rejimin kontrolünden çıkartabilecekleri bir bölgede, katı şeriat kurallarına dayalı bir devlet kurmaktır. Diğer muhalif güçlerle arasındaki çatışmanın nedeni de bu egemenlik mücadelesinden kaynaklanmaktadır.

El Kaide, Nusra Cephesi ve Furkan ya da Tevhit Cephesi gibi yapılar anlayış olarak aynı kaynaktan beslenmekte ve kendileri

gibi radikal İslami yapıda olmayan, Batı ve diğer kimi ülkelerle ilişki içerisinde, uluslararası güçler ile birlikte Suriye'de yönetimi ele geçirmeye çalışan ÖSO ile şiddetli çatışmalara girmekten kaçınmamaktadır. Askeri olarak diğer muhalif güçlerden çok daha deneyimli olan bu güçlere karşı, ağırlıklı olarak aktif görevlerde bulunmayan eski Suriye ordusu askerlerinden ve suçlulardan oluşmuş ÖSO'nun başarılı olma şansı yoktur.

ÖSO, bu güçlerle çatışmasında müttefik olarak gördüğü Türkiye gibi ülkelerin askeri ilişkilerine güvenmektedir. Özellikle Halep kırsalında ve Rakka bölgesi ile Resulayn bölgesinde etkili olan cihatçı güçlerin özerk devlet kurma girişimleri de, kendilerini Suriye'deki uluslararası sürecin dışında bırakan tüm uluslararası güçlere karşı bir tavırdır. El Kaide ve Nusra, bu bölgeyi ne pahasına olursa olsun terk etmeme kararındadır. Tüm diyalog girişimlerini reddeden bu güçlerin bölge için ciddi bir tehdit olduğu, her geçen gün biraz daha net olarak görülecektir.

Suriye'de çatışmaların kızıştığı dönemde ordu birlikleri ile baş edemeyen rejim karşıtı güçlere destek amacıyla, 19 değişik ülkeden devşirilerek, finanse edilerek Suriye'ye getirilen güçleri bölgede etkisiz hale getirebilecek tek güç, Suriye ordu güçleridir. Özellikle son altı ayda, büyük kentlerden ve stratejik önemdeki bölgelerden sökülüp atılan bu güçler, Türkiye sınırı ile Halep kırsalı ve Rakka bölgesinde sıkışıp kalmış durumdalar. Daha önce ellerinde bulundurdukları pek çok bölge gibi İdlib kırsalında da kontrolü kaybeden bu güçlerin Resulayn'dan da çekilmek zorunda kalması, tam anlamıyla bu bölgede kuşatma altına girmiş olduklarını göstermektedir.

El Kaide ve Nusra Cephesi'nin kaybettiği bölgelerde ise kontrol ÖSO'nun değil ordu birliklerinin eline geçmektedir. Suriye ordu birliklerinin ocak ayında başlattıkları temizlik harekâtı sonucunda, öncelikli olarak bu güçlerin geçiş ve lojistik destek noktalarına yönelinmiş, merkezi kentlere giriş yolları kapatılmış, ardından da bu güçlerin tamamen kontrolde tuttukları bölgelere karşı operasyonlara girişilmiştir.

Halep kırsalında ÖSO ile birlikte mevzi tutmaya çalışan bu güçlerin o bölgeden de tamamen temizlenmesi sonucunda dar bir alana sıkışacakları ve bu alanda ellerinde tuttukları sivil halkı kalkan yaparak direnmeyi deneyecekleri anlaşılmaktadır.

Yaklaşık olarak 20 bin civarında kaldıkları tahmin edilen küresel cihatçı güçlerin sıkışmaları halinde geçebilecekleri tek ülke Türkiye olacaktır. Suriye'ye girdikleri bölgeden çıkmaya çalışmalarına karşı konulması halinde ise Türkiye ile çatışmaktan da geri durmayacakları görülecektir.

Uluslararası alanda Suriye'de diyalog sürecinin başlatılına girişimlerine karşı çıkan bu güçlerin, sürece destek veren ülkeleri başta Türkiye olmak üzere tehdit ettikleri, saldırılarda bulunacakları uyarısı yaptıkları, değişik eylemlerle de uyarılarının ciddiye alınmasını istedikleri bilinmektedir. Özellikle Gaziantep, Cilvegözü ve Reyhanlı saldırıları böylesi bir diyalog sürecinin gündeme geldiği ve tartışıldığı dönemde gerçekleştirilmiş saldırılardır. Gözü dönmüş bu katillerin Suriye'de dört yıla yakın bir süredir yaptıkları katliamları Türkiye'de yapmaktan kaçınmayacakları, bu saldırılarla da çok açıkça ortaya çıkmıştır. Kaldı ki bu yapıların bugüne kadar yaptıkları çok ciddi tehditler mevcuttur.

AKP iktidarı bu insanlık dışı güçlerle ilişki geliştirmekle, onlara lojistik ve askeri destek vermekle ciddi hata yapmaktadır. Kontrol edemeyeceği bir celladı kendi elleriyle bölgeye taşımış ve yerleşmesine imkân sağlamıştır. Esad düşmanlığı iktidarın gözünü bağlamış, aklıselim düşünemeyerek böylesi ittifaklara yönelmeye itmiştir.

Nusra Cephesi'ne ilişkin yapılan değerlendirmeler

1- Nusra Cephesi Suriye devrimini dini metinler tarafından desteklenen İslami bir mesele olarak görüyor. Nusra'nın söylemi hem Kuran'daki cihat kavramına hem de sünnette bahsedilen Sam ahalisinin faziletlerine odaklanıyor. Bu da Nusra üyelerinin

hadislerde bahsedilen, "Allah'ın İslami hilafet isteğini hâkim kılacak kişiler" olma şerefini kazanmayı ümit etmelerine yol açıyor. Ulus devlet kavramı İslami yorumlara aykırı olmakla birlikte, Nusra üyelerinin aklında fazlasıyla farklı bir yapı olduğunu gösteren bir işaret yoktur. Grubun bu konuyla alakalı muğlak ifadelerinden ulus devletin faaliyet yapısını İslamlaştırılmış bir yüz ile kullanacakları anlaşılmaktadır. İnşa etmeye çalıştıkları müstakbel devletin yapısına dair yeni fikirleri olduğu görülmemektedir ki bu İslamcı gruplar arasında ortak bir problemdir.

2- Arap Baharı, Tunus, Libya, Mısır ve Yemen hükümetlerinde gerçek bir değişiklik görmediklerinden dolayı Nusra Cephesi'nin planlarını değiştirdi. Özellikle Libya cihatçılarının İslam devleti kurma teşebbüslerinin engellenmesi yüzünden hayal kırıklığına uğradılar ve bu durumdan işlerine karışan Batı'yı sorumlu tutuyorlar. Nusra zafere giden yolun yalnızca rejimin askeri olarak mağlup edilmesi, İslamcı bir hükümetin kurulması ve şeriatın hukuk olarak kabulünden geçtiğine inanıyor. Kontrolü teslim etmek anlamına geleceğinden diğer oyuncularla müzakereyi kabul etmiyor.

3- Nusra Cephesi, Esad'ın işini kolaylaştıracağından uluslararası camiayı yabancılaştırmak istemiyor. Aynı zamanda İslam devleti kurulmasını engelleyeceği için uluslararası müdahaleyi de kabul etmiyor. Bu, denge kurması çok zor olan oldukça karmaşık bir meseledir. Nusra Cephesi'nin ideolojisi demokrasi yanlısı oyuncularla işbirliği yapılmasına izin vermiyor; ancak menfaatleri çakıştığından böyle bir davranış muhalefeti parçalayacak ters bir etki yapabilirdi.

Nusra Cephesi esas olarak ne istiyor?

Son yıllarda ortaya çıkan ve yaptığı katliamlarla adından çok söz ettiren Nusra Cephesi, 2000 yılında Irak'ta oluşturulan Ebu Musab El Zerkavi'nin cihat ağından geliyor.

2000 yılında Zerkavi ile birlikte bulunan Suriyeliler, Suriye ve Lübnan'da şubeler açmak için gönderildiler. Suriye ve Lübnan'a giden bu cihatçılar bu ülkelerden ve bu ülkelere başka ülkelerden ulaşan insanlardan savaşçılar devşirerek Irak'taki kamplara gönderiyorlardı. Ayrıca Körfez ülkelerinden toplanan paralar bu yapılar aracılığıyla Irak'ta yürütülen savaşta kullanılıyordu. Suriye bu süreçte cihatçılarla tanıştı ancak bu yapılanmalara bir süre izin vererek faaliyetlerini sürdürmelerine müdahale etmedi.

2007'de Suriye hükümeti Irak politikasını değiştirdi; Zerkavi örgütünün cihatçılarına gösterdiği toleranstan vazgeçerek baskı uygulamaya, bir kısım yöneticilerini tutuklamaya başladı. Bu süreçte Suriye'de aktif rol üstlenen Şeyh Ebu El Ka'ka bir suikast sonucu öldürüldü. Zerkavi ve adamları bu eylemden Suriye Muhabaratını sorumlu tutarak, yönetici elemanlarını Irak'a taşıdı. Suriye devleti bu cihat örgütlenmesini baskı uygulamasına rağmen tam olarak yok edemedi, devşirmeler ve cihat ağı devam etti. Suriye'den kaçıp Irak'a yerleşen cihatçılardan birisi de Nusra Cephesi lideri Ebu Muhammed El Colani idi. Irak savaşında yetişmiş olan ve askeri yetenekleri ile öne çıkan El Colani, 2011 yılında Suriye'ye geçerek hilafet savaşını-kıyamı başlattı.

Suriye savaşının başlatılması ertesinde Irak İslam Devleti üyeleri Suriyeli cihatçıları, Iraklı uzmanları ve gerilla savaşının en iyi komutanlarını Suriye'ye gönderme konusunda anlaştılar. Bu anlaşma yerel kaynaklar tarafından Nusra Cephesi'nin, Irak El Kaidesi'nin bir kolu olduğu şeklinde yorumlanmaktadır. Aynı kaynaklar Nusra Cephesi'nin tüm faaliyetlerinin El Kaide tarafından denetlendiğini, Nusra Cephesi'nin bağımsız bir yapı olmadığını belirtiyorlar.

Nusra Cephesi Suriye'de neyi hedefliyor?

Nusra Cephesi 2012 yılında yayımladığı bildiri ile Suriye'deki hedeflerini şöyle açıkladı:

1- Mevcut cihatçıları içine alan ve birbirleri ile bağlantısını sağlayan uyumlu bir yapı kurmak.

2- Çatışmanın İslami tabiatına dair şuuru güçlendirmek.

3- Grubun askeri gücünü kurmak, silah elde etmek ve eleman temini için fırsatları değerlendirmek, güçlerini kullanabilecekleri güvenli mevkiler ele geçirmek.

4- Suriye'de bir İslam devleti kurmak.

5- Levent'te bir hilafet kurmak.

Ayrıca Nusra Cephesi "3. Yılında Suriye Kıyamı ve Beklenen Raşidi Hilafet" adı ile yayımladığı bildiriyle, Suriye'de üç yıldır sürdürdüğü savaşın bugünkü durumunu ve öncelikli hedeflerini açıkladı.

Bildiride Suriye rejimine karşı savaşta verdikleri kayıplara dikkat çekilerek, bunun zafer kazanmak için kaçınılmaz olduğu belirtiliyor;

"Nasıl ki bir demirci ustası, demirden çekiç yapacağı zaman, demiri güçlü bir ateşte ısıtır, sonra demiri çekiçle döverek şekillendirir. Daha sonra tekrar ısıtır, döver ve şekillendirir. Demir her ısıtılıp dövüldüğünde sertleşir, şekle girer ve içerisindeki tufallar temizlenerek sağlam bir çekiç haline gelir" deniliyor ve bu sürecin kendileri açısından kazanım olduğu ileri sürülüyor.

Allah'ın (Subhanehu ve Teâlâ) genelde tüm Müslümanları, özelde de Suriyeli Müslümanları imtihandan geçirdiği vurgulanarak;

"Öyle ki, Allah (Subhanehu ve Teâlâ) yeryüzünün anahtarlarını teslim edeceği, yeryüzünde O'nun adaletini uygulayacak, İslamı hayat, devlet ve toplumda tatbik edecek, yeryüzünü küfrün karanlığından İslamın nuruyla aydınlatacak, ABD, İngiltere, Fransa, İsrail, Rusya ve diğer sömürgeci kâfirlere ve onlara uşaklık eden zalim yöneticilere yıllardır Müslümanlara yaptıklarının ve sömürgeci kâfir efendilerinin hizmetinde oluşlarının hesabını soracak ve İslam risalesini âleme davet ve cihad yoluyla taşıyacak

olan, RAŞİDİ HİLAFET Devletinin yönetimini teslim edeceği toplumu, elbette imtihandan geçirecektir ki bu suretle saflar siyah ve beyaz gibi apaçık ortaya çıksın. Allah'a halis bir şekilde bağlananlar ile bağlanmayanlar belli olsun. Hilafetin yönetimine ve sorumluluğuna ehil ve bu yükü omuzlarında taşıyacak toplum belli olsun (...)" deniliyor. Hilafet devleti ve şeriat hedefi çok açıkça ortaya konuluyor.

Nusra Cephesi Müslüman görmediği BAAS rejimine karşı tüm gücüyle savaşa girmiştir. Bu savaşı kazandığında dini hükümlere dayalı bir sistem kuracağını, Suriye'de yaşanan kaosun amaçlarını gerçekleştirmek için bir fırsat olduğunu ilan etmiştir.

Şam'ın "İslam âleminin merkezi (Levent)" olduğunu ve "Allah'ın meleklerinin Şam üzerine kanat gerdiğini" söyleyen Nusra Cephesi, "Hesap gününde Müslümanların kampı Şam'da olacaktır" diyerek tüm Müslümanları bu savaşta yanlarında olmaya çağırmıştır. Nusra Cephesi dünyanın her noktasında bu söylemlere inanan insanları bünyesine alarak, daha güçlü savaşmaya ve sonuca gitmeye çalışıyor. Binlerce insan bu Şam kapısından geçerek cennete gitmek için akın akın Suriye'ye ve Nusra Cephesi'ne yöneliyor. Nusra Cephesi gücünü bu söylemlerinin etkisinden alıyor.

Nusra Cephesi dini donanımlı askeri bir örgüttür. Stratejisi tamamen askeri hedeflere odaklıdır. Halkın desteğinin Nusra için önemi yoktur. Allah için çıkılan savaşta, destekleyenlerle birlikte yürünürken, karşı çıkanlar, desteklemeyenler zaten doğrudan düşmandır. Önce askeri zafer kazanıp ardından kazanılan zafer ile halkın desteğinin sağlanacağı, diğer bir ifadeyle, halkın kendi sistemlerine biat edeceğine inanılır. Verdiği askeri savaşta halkı çok önemli ve etken görmediği için sindirme eylemleri ile korkutmaya ve tarafsızlaştırmaya çalışmaktadır. Vahşet eylemlerine bu nedenle yönelir.

Nusra Cephesi'nin devrim dediği şeyde halk yoktur. Sadece kendisine inanan ve iktidarı paylaşacak askeri unsurlar vardır. Devrim söyleminin siyasal altyapısı, halkın talepleri ile oluşturul-

mamıştır. Halkın ne istediğinin çok önemi yoktur. Önemli olan Allah katında makbul olanın yapılmasıdır.

Rejim düşerse Nusra Cephesi ne yapacak?

Nusra Cephesi BAAS rejiminin düşmesi halinde yeni bir mücadelenin başlayacağını düşünerek iki aşamalı bir strateji belirlemiştir:

1-Bütün cihatçıları aynı şemsiye altında toplayarak bir mücahitler ve diğerleri ayrımı meydana getirmek ve iktidarı bu güçlerle elde tutmak. Cihattan yana olmayan güçlerin askeri varlıklarına yönelerek bu güçleri kısa sürede elimine etmek. Bu süreçte cihatçı olmayan ancak mevcut rejime karşı savaşan ÖSO gibi askeri güçlerin ilk adımda hedef alınması kaçınılmazdır. Radikal dinci örgütler gibi dini motiflerden oluşmayan bu güçlerin Nusra Cephesi ya da El Kaide gibi güçler karşısında tutunma şansı, askeri olarak başarılı olma şansı tek başlarına mümkün değildir (Türkiye veya Katar, Arabistan gibi ülkelerin yardımı ile ayakta kalan ÖSO'nun temel handikabı budur. Şimdiden belirli bölgelerde başlayan çatışmalar bunun göstergesidir).

2- Irak'tan taşıyacağı savaşçı kadrosu ile Suriye sahasına yüklenmek ve kendi dışındaki güçlerle kıyasıya bir mücadeleye girerek, belirli mevzilerle devlet kurmak. Tüm ülkede kontrolü sağlayamaması durumunda 2005 sonrası Irak'taki savaş yöntemlerini uygulayarak şiddeti artırmak.

Nusra Cephesi İslam hilafeti istemektedir

Nusra Cephesi dini bir hiyerarşiye sahiptir. Örgütün en üst organı Şûra Meclisi'dir. Nusret'in Şûra Meclisi'nde Suudili (Şeyhülislam) Ebu Musab El Kahtani bulunmaktadır. Şeyhülislamın rolüyle alakalı, bazı kaynaklar, onun sadece Doğu Suriye'nin dini lideri olduğunu, tüm Suriye'yi temsil edemeyeceğini iddia ediyor. Nusra Cephesi'nde Şeyh, komutanların askeri eylemle-

rini dini açıdan denetler, yönlendirir (Halep'in şeriat denetçisi Şeyh Amar -Ebu Muhammed El Halebi olarak da bilinir- Aralık 2012'de öldürüldü).

Nusra Cephesi'nin, denetimi altındaki bölgelerde yaşayan halk ve cihatçıların arasındaki sorunların çözülmesi için Şeriat Mahkemeleri kurduğu biliniyor. ÖSO da kısa süre önce düzeni korumak için mahkemelerin önemini anlayıp benzer hukuki yapıları oluşturmaya başladı.

Nusra Cephesi ÖSO ve Kürtlerle neden çatışmaktadır?

Nusra Cephesi Esad karşıtlığı dışında ÖSO'nun stratejilerini onaylamıyor. ÖSO ABD ve Batılı pek çok ülke tarafından desteklenerek, Esad sonrası Suriye için meşru güç olarak hazırlanırken, Nusra Cephesi, Batının ve ABD'nin nezdinde terör örgütü statüsünde tanımlanıyor. Uluslararası görüşmelerde yalnızca ÖSO'nun muhatap alınmasını Nusra Cephesi doğru bulmuyor. Suriye'yi zafer için savaşan ve savaşın kaderini belirleyecek olan cihatçı güçlerin temsil edebileceğini, mevcut rejimi yalnızca kendilerinin inançlı mücadeleleri ile yıkılabileceğini iddia ediyor.

ÖSO, Ensar'uş Şam, Ahrar'uş Şam ve Deyrizor Devrim Konseyi gibi gruplar ile anlaşarak Hürriyet Cephesi kurarken Nusra Cephesi böyle bir cepheleşmeyi başaramadı. ÖSO mevcut rejimin yıkılması sonrasında Esad yanlılarının dışında herkesin yönetimde yer alması gerektiğini belirtirken, Nusra Cephesi kendisini cihatçı güçlerin çekirdeği olarak görmektedir.

Nusra Cephesi, Azez gibi stratejik bölgelerde kontrolü tamamen sağlamak için kendi dışındaki güçlere karşı saldırıya geçmekten kaçınmamış ve pek çok bölgeyi tek başına denetimi altına almıştır. Bab El Havva ve Azez'de birlikte var olduğu cihatçı gruplar dışındaki yapıların hareketlerini sınırlamış ve bölgede egemenliğini sağlamaya yönelmiştir. Türkiye sınırına yakın olan bölgelerde yaşanan ve Türkiye'nin de müdahil olduğu çatışma-

lardan başarı ile çıkarak, ÖSO silahlı güçlerini püskürtmüştür.

Nusra Cephesi, Suriye'de var olan PYD gibi grupları küffar kabul etmekte ve onlarla çatışmaktan kaçınmamaktadır. Kürtlerin ÖSO ve Nusra Cephesi'ne karşı Esad rejimi için gizliden çalıştıklarını düşünmektedir. Bu nedenle de bazı bölgelerde açıkça Kürt hedeflerine doğru saldırıya geçmiş ve yüzlerce Kürdü katletmişlerdir.

Amerika'nın Batı ve Amerikan hedeflerine hiçbir saldırı yapılmadığı halde Nusra Cephesi'ni yasadışı ilan etmesi, Türkiye ve Körfez ülkelerinin cihatçılardan desteğini çekmelerini, bu hükümetlerin ne yapacakları kestirilemeyen gruplar yerine Batı destekli koalisyonu desteklemelerini sağlamayı hedefliyor. Ancak Amerikalıların Nusra Cephesi'ne ilişkin terörist tanımlaması yapması, Suriye içinde cihatçılara olan desteği büyük ölçüde artırdı. Bu grubun mevcut rejime karşı mücadelenin tek alternatifi pozisyonunu güçlendirdi.

Nusra Cephesi, Suriye'de kalıcı olacak mıdır?

Dünyanın değişik ülkelerinden devşirilerek Suriye'ye cihat için getirilen Nusra Cephesi denetlenebilir bir güç değildir. Özellikle Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye tarafından, Suriye'deki mevcut rejimi yıkmak için hareket alanı açılan, finanse edilen ve silahlandırılan Nusra Cephesi diyalogdan yana değildir. Her diyalog ve barış girişimine şiddetle karşı çıkmakta ve bu türden girişimleri Suriye İslam devrimini engelleyici faaliyetler olarak yorumlamaktadır. Hilafete giden yolu tıkamaya çalışan her gücü kendisine düşman ilan etmekte ve her türden saldırılarla caydırıcı olmaya yönelmektedir.

Nusra Cephesi, barış ya da diyalog girişimlerinin seslendirildiği her süreçte, süreci sabote edecek eylemlerle mesajlar vermeye, diyalog yanlısı güçleri bu girişimlerinden vazgeçirmeye çalışmaktadır. Cilvegözü saldırısının, Muaz El Hatib'in "mevcut

yönetim ile masaya oturabiliriz" açıklamasından sonra gelmesi, Reyhanlı saldırısının ise Cenevre görüşmeleri kararının alınmasına denk gelmesi bir tesadüf değildir. Tüm bu katliamlarla Nusra Cephesi kendini bölgeye dayatmakta ve barış arayışlarına kalkışanlara karşı savaşacağının mesajlarını vermektedir.

Suriye'de yaşanan süreçte önemli bir etkinlik kazanan Nusra Cephesi'nin bölgede kalması ve belirleyici konumda olması durumunda, kan akmaya devam edecektir. Kendi dışındaki herkesi, her inancı düşman olarak gören ve yok edilmesi gerektiğine inanan bir İslam anlayışıyla beslenen bu grubun, Esad karşıtı bir hırsla desteklenmesi öncelikle Türkiye için felaket olacaktır. Türkiye hükümeti kolaylıkla denetleyebileceğini düşünerek kalkıştığı bu girişimin sonucunda güney sınırlarının kuşatılmasıyla karşılaşmış ve kontrolü tamamen kaybetmiştir.

Nusra Cephesi artık bölge için pimi çekilmiş el bombası gibi tehditkâr güçtür. Türkiye sınırlarını tamamen kuşatmıştır. Yalnızca Suriye sınırını kuşatmakla kalmayıp, ülke içindeki destekçileri aracılığıyla, artık Türkiye halkı için ciddi bir tehdittir.

Tevhid Tugayı

Askeri liderliğini Abdülkadir Salih'in yaptığı Tevhid Tugayı 18 Temmuz 2012'de, Türkiye sınırının açık olduğu kuzey Halep kırsalında, bazı silahlı grupların bir araya gelerek birleşmesi ile kuruldu. Kurulduktan kısa bir dönem sonra Abdülcabbar El Ekidi liderliğindeki "Halep ve Kırsalı-Askeri Devrim Konseyi"ne katıldı. Bu konsey sahada militanları yokken sadece düzenleme kurulu olarak görev görüyordu. Tevhid Tugayı, "Halep Şeriat Konseyi"nin kurulmasında Nusra ve Ahrar Şam örgütleri ile ittifak halinde, esas rollerden birini üstlenmişti. Daha sonra Nusra bu konseyden ayrıldı.

Silahlı militanları Halep'e sokma kararı (20 Temmuz 2012'de Furkan Savaşı adı ile ilan edilen karar) Tevhid Tugayı'nın kuru-

luşu ile birinci dereceden alakalı. Bazı hassas bilgiler, bunun doğrudan Türk kararı olduğunu teyit etmekte. Bu bağlamda o dönemlerde Türk istihbaratının, Suriye Askeri İstihbarat (SANA) Şube Başkanı Muhammed Muflih ile birlikte, Tevhid Tugayı'nın kentteki ilk örgütlü fraksiyon olması için, silahların geçişini kolaylaştırmak üzere koordinasyonu devraldığı söyleniyor.

Tevhid Tugayı'na bağlı silahlılar, Halep kentine girerek rejime yakınlığı ile bilinen Berri aşireti ile Bab mahallesinde çatışarak seslerini duyurdular. Tevhid, bölgedeki şebbihaların (rejim yanlısı Alevi-askeri bir örgütlenme) liderliğini yapmakla suçladığı Zeyno Berri'yi esir aldıktan sonra işkence yaparak öldürdü. Bunun ardından Uluslararası Af Örgütü 2012 Ağustosunda bu hadiseyi kınayarak "uluslararası insan haklarını tehlikeli bir şekilde ihlal edişi ve savaş suçunu temsil ettiğini" belirtti.

Müslüman Kardeşler ve Selefilerle ilişkiler

Müslüman Kardeşler, Tevhid Tugayı'na, kuruluşundan itibaren tam destek verirken tugayın liderleri "Bu durum tugayın İhvan'a biat ettiği anlamına gelmez" demekteydiler.

Bunun üzerine muhalefet içinden kaynaklar El Safir'e, tugay liderlerinin biat açıklamasının, medya düzeyinde yalanlamadan öte olmadığını, sahada cemaat ile Tevhid arasında tam koordinasyon olduğunu belirttiler. Bazı muhalif kaynaklar ise, bu konuda özellikle Hacı Andan ile cemaat liderlerinin arasındaki yakın ilişkilere dikkat çekerek Tevhid Tugayı'nın, Müslüman Kardeşler'in Suriye sahasındaki ilk askeri kolu olduğunu iddia ediyor.

Bu kaynaklar Tevhid Tugayı'nın; Türkiye ve Katar tarafından desteklenen, Müslüman Kardeşler'in temsil ettiği siyasal İslam ile Kuveyt ve Arabistan tarafından destek gören Selefi İslam arasındaki yakınlaşmanın esas faktörü olduğunu belirtiyorlar.

Tevhid Tugayı militanları, üzerinde "La İlahe İllallah, Muhammed Resullulah" yazılı siyah saç bantları ya da herhangi bir ibare bulunmayan beyaz renkte bantlar takıyorlar.

Tevhid Tugayı, aktivistlerinin sadece askeri alanda değil, farklı alanlarda da iş göreceği bir kurum halini almak amacıyla "Tevhid Tıp Kurumu" (Vakfı) ve "Tevhid Basın Kurumu"nu kurdu. Askeri alayları, toplamda 38 alaydan meydana geliyor ve yaklaşık 11 bin militanları var. Tugay, militanlarına, sistematik olmayacak şekilde ikramiye vererek maaş ödüyor.

Tugayın, özel bir hapishanesi, 2012 Ağustosunda kurdukları Şeriat Mahkemesi ve Devrim Güvenlik Ofisleri var.

Türkiye'de kurulan cinayet örgütü: ÖSO

Özgür Suriye Ordusu, Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad ve rejimini devirmek için silahlı faaliyet gösteren silahlı bir terör örgütüdür. 2011-2012 Suriye çatışmaları sırasında rejimi devirmek isteyen, ordu mensupları, silahlanan siviller, aranan adli mahkûmlar tarafından, 29 Temmuz 2011 tarihinde İstanbul'da, Suriye Hava Kuvvetleri albaylığından istifa eden Riyad El Esad liderliğinde kurulmuştur. Suriye Ulusal Konseyi bünyesinde yer alan bir yapılanmadır.

Özgür Suriye Ordusu, resmi internet sitesinde kendisini şöyle tanımlar:

"Özgür Suriye Ordusu herhangi bir çıkar veya maddi kazanç için Esad rejimine başkaldırmış veya bu rejime karşı savaşmış milis veya diğer herhangi bir silahlı kuvvet değildir, bu şekildeki yapıların bir parçası olmamıştır. Biz sadece Suriye halkına karşı ettiği yemini çiğneyerek Suriye'ye ve halkına kötülük yapmaya başlayan, halkını öldüren düzenli Suriye Silahlı Kuvvetleri'nin yapılanlara karşı sessiz kalamayan üyeleriyiz. Bu yüzden Özgür Suriye Ordusu olarak bizler Suriye ve Suriye halkını savunmak için yemin ettiğimiz sorumluluğun arkasındayız. Gizli veya siyasi hiçbir gündemimiz olmadığını, hiçbir etnik, sekter veya dinsel güç gruplarının etkisi, kontrolü, denetimi veya temsilciliği altında bulunmadığı-

mızı ilan ederiz. Biz sadece düzenli Suriye Silahlı Kuvvetleri'nden ayrılmış olan askerler ve subaylarız, bir araya gelme amacımız ise akan masum kanının durdurulması için Esad rejiminin tiranlığından Suriye ve Suriyelilerin korunup kurtarılmasıdır."

Rejimi devirmek için silahlı gerilla mücadelesi gösteren grup, kendi iddiasına göre somut olarak hiçbir ülkeden destek almadığını belirtse de bazı Arap ve Batı ülkelerinden, Türkiye'den ve ABD'den silah ve para yardımı aldığı bilinmektedir. Kendi açıklamalarına göre 40.000 silahlı askeri bulunmaktadır.

ÖSO, kimi Avrupa ve Arap ülkelerinin silah ve nakit yardım yapmak için meşru zemin olarak kullandıkları bir örgüt durumundadır.

ÖSO'nun genellikle hafif silahlarla başlayan mücadelesi zaman içinde özellikle yurtdışından alınan ağır silahlarla desteklenmiştir. En son olarak bir yetkili tarafından yapılan açıklamada kimyasal silah yapabilecek kabiliyette oldukları belirtilmiştir.

Wikileaks tarafından ortaya çıkartılan Amerika Birleşik Devletleri diplomatik belgelerine göre, aralarında ABD, Fransa, İngiltere, Ürdün ve Türkiye'nin olduğu ülkeler Suriye'ye gizli görevlerle silahlı personel göndermiştir. Ancak bu iddianın hâlihazırda fiili olarak bir karşılığının olmadığı yönünde Suriye muhalefetinin ciddi eleştirileri bulunmaktadır.

Suriye-İsrail sınırındaki düzenli ordu birlik mevzilerine saldıran muhalifler İsrail tarafından desteklenmekte, yaralılar İsrail'de tedavi edilmektedir.

ÖSO'ya katılmak isteyenler Türkiye'nin Adana ilindeki gizli bir askeri kampta Türk eğitmenler tarafından silahlı eğitimden geçirilmektedir. Hatay, Gaziantep ve Ürdün'de askeri kamplarının mevcut olduğu belirtiliyor. Örgüt Suriye-Türkiye sınırının önemli bir bölümünü ele geçirmiş görünse de son çatışmalarla Türkiye sınırına yakın bölgeler dışında elinde bulunan bölge kalmadığı iddia edilmektedir.

Adam kaçırma, fidye isteme, masum sivilleri katletme ve katliamlar yapmakla suçlanmaktadır. 15 Ocak 2013 günü Halep'teki üniversite yurduna karşı yapılan ve patlama sonucu 82 kişinin öldüğü silahlı saldırıyı Özgür Suriye Ordusu'nun yaptığı iddia edilmektedir.

Özgür Suriye Ordusu, Ocak 2013'te kimyasal silah üretebilecek hammadde ve kapasiteye sahip olduğunu açıkladı. Mart 2013'te Suriye hükümet medyası tarafından yapılan iddiaya göre, Özgür Suriye Ordusu mensupları tarafından Halep'e düzenlenen füze saldırısında kimyasal madde kullanıldı ve olayda çoğu sivil 15 kişi yaşamını yitirdi.

El Kaide'den Özgür Suriye Ordusu'na sert bildiri!

ÖSO'nun Suriye içinde yer alan Kuzey Rüzgârı grubu ile çatışmalara giren Irak Şam İslam Devleti grubu yayımladığı bildiride çatışmanın nedenlerini açıkladı. IŞİD yayımladığı bildiride Azez'de çatıştığı ÖSO mensuplarını ABD ve Alman casuslarla beraber çalışmakla suçladı.

Bilindiği gibi IŞİD'e karşı saldırılarda kullanmaları için, CIA tarafından Asifeti Şimal Azez (Kuzey Azez Rüzgârı) isimli gruba verilen silahlar ele geçmişti. CIA bu bilgiyi doğrulamıştı.

Bildirinin Türkçe tercümesi:

"Çarşamba günü, Allah'ın herkesin gözünde gerçek yüzlerini ortaya çıkarmak istediği Liva Asıfat El Shamal adlı grubu bölgeden temizledik.

Bu grubun hainliklerinden bazıları şunlardır:

1. Menag Askeri Havalimanı kuşatmasında sivilleri katleden Esad'ın ordusuna ve tanklarına çıkış güvenliği sağladılar (Menag Havalimanı 5 Ağustos 2013 tarihinde IŞİD'in gönderdiği canlı bomba fedaisinin saldırısı sonucu düşmüştü).

2. Kendi resmi web sitelerinde demokrasi yoluyla Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla hükmetmeye çağırdılar.

3. Senatör McCain'i hangarda kabul ettiler ve İslamcılara karşı beraber savaşma kararı aldılar.

4. Muhtemelen bir doktor olarak görev yapan Alman casusu korumak adına çarşamba günü Müslümanlara karşı şiddetle savaştılar. Alman doktorun kamerasında IŞİD karargâhlarının, IŞİD üyelerinin evlerinin ve eşlerinin resimleri bulundu.

5. Asıfat El Shamal esirlerinden bir tanesi, grubun İslam düşmanı bir kuruluş olan Black Water şirketi ile beraber çalıştığını açığa vurdu.

6. Asıfat El Shamal grubundan birkaç tane casus yakalandı. Bu casusların Amerikan istihbaratı ile işbirliği yaptığına dair elimizde deliller var. Bu konuda hazırladığımız bir videoyu yakında internet üzerinden yayınlayacağız.

7. Yardım mallarını Müslümanlara dağıtmadılar, kendileri çaldılar. Malların asıl sahibi olan Müslümanları aşağıladılar.

8. Salama geçidinde insanları paralarını alarak bunalttılar, kadınları taciz ettiler ve erkekleri aşağıladılar. Bütün bu davranışlar sonucu cihadi kardeşlerimiz onlarla savaştılar ve bu sabıkalı çeteyi Azez'den çıkardılar, çünkü her kim Amerikalılar ile işbirliği yaparsa onlardandır. Biz sınır geçidine veya başka bir şeye ilgimiz olmadığına dair insanlara garanti veriyoruz. Asıfat El Shamal grubuna tövbe kapısının açık olduğunu hatırlatmak istiyoruz ve onlardan 30 kişiyi pişman olduklarını söylemeleri ve Müslümanlarla savaşmamaya dair söz vermeleri sebebiyle serbest bıraktık. Her kim bize gelir ve pişman olduğunu bildirirse, onun pişmanlığını kabul edeceğiz. Aksi halde onların kökünü kazımaya kararlıyız."

Irak Şam İslam Devleti

Bu örgüte ilişkin çok değişik iddialar söz konusudur. Radikal İslamcı örgütler Irak Şam İslam Devleti örgütünün CIA ve

MİT'in kontrolünde olduğunu iddia ederken, IŞİD'in Azez bölgesinde ÖSO'ya saldırması ve mevzilerini ele geçirmesinin yanı sıra Kürt bölgelerinde de PYD'ye yönelik eylemlerde bulunması kuşkuları artırmaktadır.

Irak kökenli olan bu örgüt, Suriye'de çatışmalar başladıktan bir yıl kadar sonra ortaya çıktı. Türkiye ve Irak sınırından Rakka bölgesine sızan örgüt küçük Kürt yerleşim birimlerine saldırdıktan sonra kent merkezini ele geçirerek adını duyurdu. Suriye'de Türkiye sınırı Rakka kenti dışında ciddi bir etkinliği bulunmayan örgütün, Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı sınır bölgelerinde eylemlerde bulunması ve stratejik bir süreçte ortaya çıkması kuşkuların yaygınlaşmasına yol açtı.

Suriye'de muhalefet cephesinde savaşan Irak ve Şam İslam Devleti örgütü lider kadrosunun, Türkiye'de yaşayan, MİT'in yakın takibinde olan Kafkasyalı sığınmacılar ve Saddam'ın eski generallerinden oluştuğu iddia ediliyor.

El Kaide'nin Suriye sahasına sonradan giren bu örgüte karşı tepkili olması, ortak eylemlere girmemesinin bu kuşkulardan kaynaklandığı, örgütün MİT ve CIA tarafından El Kaide'ye alternatif olarak kurdurulduğu, bölgede El Kaide'nin kontrol edilememesi durumunda bu örgütün El Kaide'ye karşı da kullanılabileceği iddiası yaygın bir şekilde seslendiriliyor. El Kaide'nin örgütü, İslamcı örgüt olarak kabul etmediği belirtiliyor.

Suriye'de Kürt bölgesinde PYD güçlerinin esir aldığı Ebu Musab takma isimli Rusya vatandaşı Çeçenin, İstanbul'da Laleli bölgesinde ticaretle uğraşan ve kendilerini "Kafkasya Emirliği" olarak tanıtan harekete mensup olduğu bildirildi.

Aynı şekilde hareketin bileşeni olan Muhacirun Tugayı liderlerinden Ebu Ömer Şişani, Seyfullah Şişani ve Ebu Yakup Lezgi'nin de İstanbul'da MİT kontrolünde yaşayan Kafkasyalı sığınmacılardan çıktığı iddia ediliyor.

El Kaide ve Nusra Cephesi'nin, Irak ve Şam İslam Devleti

örgütünün MİT ve CIA gözetiminde kontrol altındaki Çeçenler tarafından kurdurulduğu iddiasını tekrarlayarak, kendilerine yakın görmediklerini her fırsatta açıkladıkları belirtiliyor.

Ayrıca, Suriye'nin asıl El Kaide bağlantısı olarak bilinen El Nusra'nın, Irak İslam Devleti örgütünün himâyesi altında çalışmayı reddettiği, kendi etkinliği altındaki bölgelerde bu örgütle işbirliği yapmadığı belirtiliyor.

Irak ve Şam İslam Devleti örgütüne, dışardan birçok gönüllünün katıldığı, 17.000 kişinin Ürdün, Tunus, Suudi Arabistan ve bazı Kafkas ülkelerinden geldiği iddia ediliyor.

AKP'nin yeni müttefiki: İslam Cephesi

AKP'nin, Suriye'de olaylar başladıktan kısa bir süre sonra bir grup muhalif unsuru İstanbul'da toplayarak oluşturduğu ÖSO'nun Suriye rejimi karşısında yenilmesi sonrasında, ÖSO'dan ayrılan bazı grupların da içinde yer aldığı İslami Cephe'nin kurulmasına destek vererek, bölgedeki ilişkisini bu kesimlerle sürdürmeye yöneldiği belirtiliyor.

Suriye'de yaşanan sürece müdahil olamayan, siyasal hedeflerden yoksun, ABD, Türkiye ve değişik ülkelerin Suriye karşıtı politikalarının ürünü olarak, mevcut rejime karşı silahlı ayaklanma içerisinde olan grupların meşruiyetini sağlamak ve değişik ülkelerden gelecek yardımların bölgeye aktarılmasında kullanılmak üzere oluşturulan, oluşturulduktan sonra da sürekli tartışmalar ve çekişmeler içerisinde olan ÖSO'nun, Suriye'deki etkinliğini kaybetmesi sonucu fiili olarak dağıldığı ifade ediliyor.

Türkiye sınırına yakın mevzileri bile elinde tutamayan, yağma ve talana yönelen ÖSO'nun ordu güçleri karşısında tutunamaması üzerine bölgede etkin olmak isteyen güçler yeni arayışlara yöneldiler. Değişik İslami gruplar yan yana getirilerek silah, mühimmat eksiklikleri giderildi ve yeni müttefik güç olarak sahada görevlendirildi.

İslami Cephe neyi hedefliyor?

On bir değişik İslami örgütün yan yana getirilmesiyle oluşturulan İslami Cephe yayımladığı kuruluş bildirgesinde, hedefini Suriye'de bir şeriat devleti kurmak olarak açıkladı.

Bu cephenin hedefi İslamcı-ıslahatçı bir yönelimde anlam bulan İslam devleti kurmaktır. Suriye'deki mevcut yönetimi silahla yıkarak yerine şeriat düzeni kurmayı hedefleyen bu yapının ana karargâhı Suriye'dir. Toplum ve birey bazında İslamın hüküm sürmesini, toplum yönetiminde ehlisünnetin ve cemaatin kararlarını temel alır. Seleflerin (yani ilk Müslümanların) yolunda yürüyeceğini deklare etmiştir.

Özgür Suriye Ordusu'ndan kopanların bir kısmı mevcut rejim ile işbirliğine yönelirken diğer bir kısmının ise İslami Cephe içerisindeki gruplara katıldığı bildiriliyor. İslami Cephe'yi oluşturan gruplar şeriatın Suriye'de hüküm sürmesi için anlaşma yapan ve İstanbul meclisini kabul etmeyen gruplardır.

Suriye İslam Cephesi'ni oluşturan gruplar:

1- KETAİB AHHAR EŞ ŞAM (Özgür Şam Birlikleri)

2- KETAİB EL İMAN EL MUKATİLİ / ŞAM VA RİFAHE (Savaşçı İmam Birlikleri / Şam çevresi)

3- KETAİB EL HAMZE BİN ABDULMUTTALİB / ŞAM VE RİFAHE (Hamza Bin Muttalib Birlikleri / Şam ve çevresi)

4- KETAİB SUKUR EL İSLAM / ŞAM VE RİFAHE (İslam Şahinleri Birlikleri / Şam ve çevresi)

5- SARAYA EL MAHAM ELHASSA / ŞAM VE RİFAHE (Özel Görev Birliği / Şam ve çevresi)

6- LİVA EL HAK Bİ HUMUS VE RİFAHE HUMUS (Hak Tugayı / Humus ve çevresi)

7- HAREKİT EL FECİR EL İSLAMİYYA / RİFAHE HALAB VA RİFAHA HALAB (İslam Şafağı Hareketi / Halep ve çevresi)

8- KETAİB MUSA İBİN ÖMEYİR / RİF HALEB (Musab İbin Ömeyir Birliği / Rif kırsalı)

9- CEMAAİT EL TALİA EL İSLAMİYYİ Fİ RİYF İDLİB (İslam Öncü Birlikleri / İdlib kırsalı)

10- KETAİB ANSAR EŞ ŞAM / LAZİKİYA VE RİFAHE (Şam Yandaşları Birlikleri / Lazkiye ve kırsalı)

11- CEYŞ EL TEVHİD / Fİ MUHAFAZIT DER EZ ZOR VE RİFAHE (Birlik ve Ordusu / Deyrizor ve çevresi)

Türkiye'nin yeni komşusu İslami Cephe oldu

İslami Cephe, kısa bir süre önce, Cilvegözü sınır kapısını uzunca süredir elinde tutan ve Türkiye sınırının Suriye tarafında ana karargâhını oluşturan ÖSO'nun mevzilerine ele geçirerek ilk kez kendisini gösterdi. 22 Kasım tarihinde kurulan cephe ilk adımda bölgede etkinlik sağlayarak kendisini dayatma girişiminde bulundu.

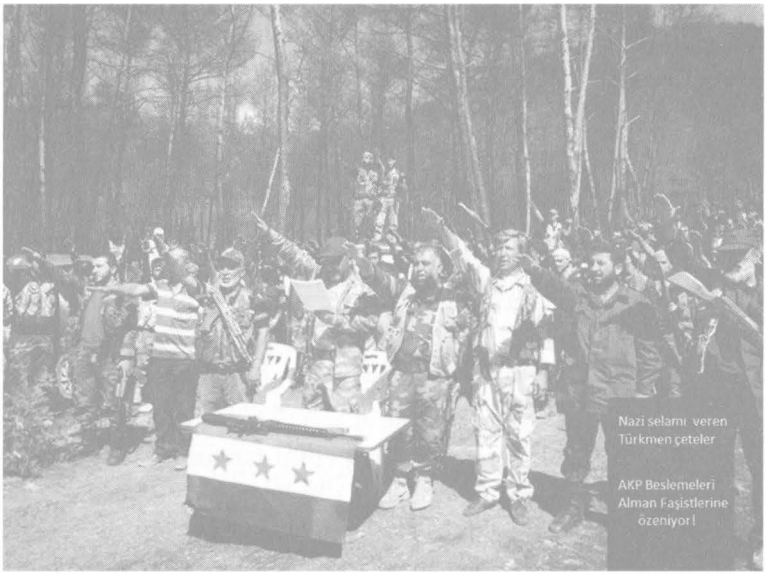
Cilvegözü sınır kapısının Suriye kısmını ele geçiren İslami Cephe, ilk adımda ÖSO'yu tamamen dağıtarak sınırın giriş çıkışlarını kontrol altına aldı. Cilvegözü sınır kapısının bir yanını Türkiye tutarken diğer yanını ise İslami Cephe tutmaya başladı. Geçiş onaylarını ve araç kontrollerini yapmaya başlayan İslami Cephe, Türkiye'nin sınır komşusu olarak bölgede yerini aldı.

Türkiye'nin de İslami Cephe'yi kabul etmesiyle ÖSO sembolik olarak var olurken, sürecin denetimi tamamen İslami Cephe'nin eline geçmiş oluyordu. ABD ve bazı Arap ülkelerinin de desteğini alan cephe, ikinci hamlesini El Kaide, IŞİD ve Nusra Cephesi'ne karşı yaparak, kontrol edilemeyen grupların bölgedeki hareketlerine izin vermeyeceğini göstermiş oldu. Ardından Kürtlerin kontrol ettiği mevzilere saldırmaya, PYD'nin kontrol ettiği sınır kapılarını ele geçirmeye yöneldi.

İslami Cephe'nin bu saldırısında Türkiye'nin etkili olduğu ifade edilirken, bölgede kontrolün henüz hiçbir güç tarafından tam anlamıyla sağlanamadığı belirtiliyor.

Türkmen çeteler nerede saf tutuyor?

ÖSO'nun dağılmasıyla Türkmen çetelerin tamamen başıboş kaldıkları, bölgede yağma ve talana yöneldikleri belirtiliyor. Ciddi finans ve askeri mühimmat sıkıntısı çeken, günlük yaşamlarını bile sürdürmekte zorlanan Türkmen çetelerinin, Alevi bölgelerinden yağmaladıkları malları Türkiye'de sattıkları ve fidye için varlıklı insanları kaçırdıkları bildiriliyor. Türkiye'ye Suriye'den değişik çalıntı ve yağma malları sokarak geçimlerini sağlamaya çalışan Türkmen çetelerinin son süreçte yeni silahlarla takviye edilerek İslam Cephesi bünyesine yönlendirildiği ifade ediliyor.

Fotoğraf 1 - Faşist Türkmen Çeteleri

5. Bölüm
Türkiye Suriye'deki Savaşın Neresinde?

Bu bölümde ağırlıklı olarak Suriye'de yaşanan savaşın Türkiye cephesinde neler olduğunu anlatmaya, yaklaşık dört yıllık süreçte bölgeden yaptığım haber ve analizlere yer vereceğiz. Yurt gazetesinde bu süreçte yaptığım 300 civarında haberin nerdeyse yarıdan fazlasını, söylenen yalanların gerçeklerini açıklayan ve yalanların çürütülmesine yönelik yaptığım haberler oluşturdu.

Kirli bir savaşın içerisinde taraf olarak yer alan AKP Hükümeti her türlü yola başvurarak, müdahil olduğu savaşı kazanmak istiyordu. Bunu yaparken de Türkiye halkını kendi yanlışında taraf yapmak için sürekli yalana başvuruyordu. Halktan bölgede yaşanan gerçekleri gizleyerek uydurma tablolar oluşturuyor, tüm bunları da yalanlarla, düzmece söylemlerle örtmeye çalışıyordu.

Özellikle Hatay bölgesinde tüm dünyaya yalan söylenerek, uluslararası hukuk çiğneniyor ve suç işleniyordu. Masum sivillere yardım ediyorum teranesiyle, askeri sınırın hemen yanı başında askeri kamplar oluşturuluyor, lojistik destek veriliyor, gizli servisler aracılığıyla askeri eğitim ve saldırı planları hazırlanıp, Suriye sahasında mevcut rejime karşı pratiğe geçiriliyordu.

İlk günlerde Apaydın ve Yayladağı kampları askeri amaçla kullanılıyor, bu kampların sivil kamplar olmadığı söylendiğinde de, hemen yanı başlarında oluşturulan sivillerin kaldığı kamplar gösterilerek inkâr yolu seçiliyordu. Suriye rejimine karşı askeri eylem kadrosu Hatay merkezde tutulan evlerde barındırılıyor, kamuoyunun dikkatinden kaçırılarak, halka sürekli yalan söyleniyordu.

Bu askeri kamplarda kalanlar sürekli Suriye içlerine giderek

eylemler yapıyor, kadın, çocuk demeden sivilleri katlediyor ve sonrasında geri dönüp, AKP Hükümetinin sağladığı olanaklarda, kamplarda dinleniyor ya da saklanıyorlardı. Hatay bir anda katillerin üssü haline getirildi. Halktan tepkiler yükselmeye başlayınca, taktik değiştirilerek, kamplar sınırın sıfır noktasına taşındı. Bulundukları bu noktalarda Türk askeri tarafından da korundu.

Kızılçat köyünün hemen karşısında olan Suriye'ye ait Şabanlı karakolu, aralarında Türkçe bilen ve sonradan öğrenme Arapça konuşan kalabalık bir grup tarafından basılarak, içindeki 8 asker katlediliyor ve aynı noktaya kamp kuruluyordu. Bu baskının görüntülerinin ortaya çıkması ile Türkiye'nin Suriye'deki saldırılardaki rolü belgelenmiş oluyordu.

Ancak AKP Hükümeti durmadı. Büyük bir hınçla Suriye halkına dönük saldırılarda açık taraf olma konumunu sürdürdü. El Kaide ve benzeri örgüte mensup katillerin Türkiye üzerinden Suriye'ye girmelerine yol açmaya, bu katilleri Türkiye'de barındırmaya devam etti. Öyle ki bu katillerin sayısı on binlerle ifade edilmeye başlandı. Suriye'de iç savaş denilen savaş aslında artık dış savaştı. Suriye dışından taşınan radikal İslamcıların hilafet kurmak için sürdürdüğü bu savaşta Türkiye, artık bir batağın içindeydi.

Bugün sayıları 40-50 bin kadar olduğu tahmin edilen El Kaide, Nusra ve Tevhit gibi radikal İslamcı çeteler, Türkiye sınırını kuşatmış durumdalar. Suriye için tehdit oldukları kadar Türkiye halkı için de tehdit olma konumundalar. Kuran dışında hiçbir gücü kabul etmeyen bu kontrolsüz katillerin, Türkiye'nin politika değişikliğinde, kendilerinin çıkarına olmayan yaklaşımlarda bulunması durumunda, tavır almaları hatta saldırmaları kaçınılmazdır.

Türkiye'de meydana gelen Gaziantep, Cilvegözü ve Reyhanlı saldırılarının, El Kaide ve Nusra örgütlerinin Türkiye'yi ve yandaşı güçleri uyarmak için yaptığı eylemler olduğu açıkça ortadadır. Tüm bu eylemler, Suriye'de diyalog ve görüşme sürecinin başlama sözlerinin sık sık edildiği, masaya oturabiliriz açıklamalarının yapıldığı ya da Cenevre görüşmelerinin karara bağlandığı

dönemlere denk gelmektedir. Çünkü Suriye'de olası bir diyalog sürecinde masaya oturacak güçlerin Suriyeli güçler olacağı, yabancıların bu süreçte yer alamayacağı açıktır. Kaldı ki bu güçler diyaloğa ve masa başı çözüme, Cenevre Konferansı'na karşı olduklarını ve tanımayacaklarını defalarca deklare etmişlerdir.

Suriye'de süreç diyalog yoluna girdiğinde Suriyeli olmayan bu güçlerin tasfiyesi gündeme gelecektir. Küresel cihatçı güçlerin kendi iradeleri ile bölgeyi terk etmeyecekleri dikkate alındığında bu tasfiye sürecinin çatışmalı ve kanlı olacağı da açıktır. Bu neden radikal İslamcılar Suriye'de barış istemiyorlar.

Türkiye bu noktada kıskaca girmiştir. Tam bir çıkmaza batmış, çırpındıkça da daha fazla batmaktadır.

Bu bölümde AKP Hükümeti'nin Suriye politikalarına ilişkin pratik sonuçları göreceğiz. Özellikle Hatay ve bölge illerimizde yaşanan olayların gerçeklerini, yapılan haberleri ve belgelerini bulacaksınız. Bu bölümde yer alan hiçbir haber tekzip edilmemiş, yalanlanmamış, yargı yoluna gidilmemiştir. Hatta kimi gelişmelerde ilk gün söylenen yalanlar, daha sonra kabul edilerek, bizim söylediğimiz noktaya gelinmiştir.

Örneğin Türk uçağının Suriye hava, kara ve deniz sahası içerisinde vurularak düşürülmesi olayında biz ilk gün gün yaptığımız haberde, uçağımızın Suriye hava, kara ve deniz sahası içerisinde, yerden yaklaşık 70 fit yükseklikte uçarken, uçaksavar ile vurulduğunu ve pilotlarımızın atlayamayarak, uçakla birlikte düştüklerini yazmıştık. Önce inkâr edildi, yalanlar söylendi ancak çok geçmeden, ne yazdıysak tamamının doğru olduğu ortaya çıktı.

Türkiye, Arap Baharı sürecinde Libya'nın işgal edilmesine önce direndi

2011 yılı Şubat ayında NATO'nun Libya'ya müdahalesi gündeme geldiğinde, "NATO'nun Libya'da ne işi var?" diye soran Erdoğan, 14 Mart 2011 tarihinde İstanbul'da bir açıklama yapı-

yor ve "Libya ya da bir başka ülkeye yapılacak NATO müdahalesini son derece faydasız görüyoruz. Faydasız olmanın ötesinde tehlikeli sonuçlar doğurabileceği kaygısını taşıyoruz" diyordu.

Ancak birkaç gün önce yaptığı açıklamanın tam tersine 18 Mart'ta yeni bir açıklama yaparak "BM kararının derhal uygulamaya konulmasını, ateşkesin sağlanmasını" istedi. Ardında da 20 Mart 2011 tarihinde Libya'ya düzenlenen NATO operasyonunda Türkiye aktif olarak yer aldı. Kaddafi katledildi ve Libya işgal edildi.

AKP Hükümeti'nin, Arap Baharı denilen Ortadoğu'nun yeniden dizayn edilmesi girişiminde aktif olarak taşeron rol üstlenmesi, Libya işgali sürecinde başladı. Bölgede yeni rol üstlenmek isteyen AKP Hükümeti, egemen güçlerin hedefindeki ülke halklarını katletmesine ve talan etmesine omuz vermeye, paylaşımdan kendi çapında yarar sağlamaya yöneldi.

Libya'nın ardından sıra hemen yanı başımızdaki Suriye'ye gelmişti. Libya'da başarıyla işlerini bitiren ajanlar, provokatörler ve lejyonerler büyük paralarla Suriye'ye taşındı. Arap Baharının rüzgârı dinmeden Suriye'nin kuzeyinde ayaklanma girişimleri başlatıldı. Aynı senaryo, demokrasi talebi yalanıyla sahneye kondu.

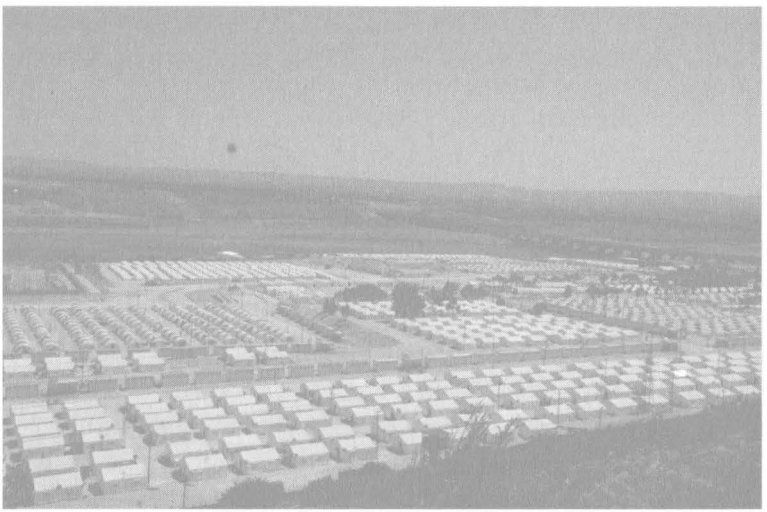
Libya'da tavır koymakta geç kalan AKP Hükümeti, Suriye'de daha aktif rol üstlenmeye ilk adımda talip oldu. Daha ortada bir şey yokken Hatay'da çadır kentler kurmaya, olası Türkiye'ye kaçışlara altyapı oluşturmaya başladı. Bölge halkı Suriye'de hiçbir şey yokken, AKP Hükümeti'nin bu bölgelere konteyner ve çadır kentler kurmaya başladığını anlatıyor. AKP Hükümeti bu kez uyanık davranmış ve Suriye parsasından önemli oranda pay kapabilmek için aylar öncesinden hazırlıklara girişmişti.

Suriye'den kaçan ilk kafile geldiğinde neredeyse davul zurna ile karşılanacaktı. Çoğunluğu Türkmenlerden oluşan bu 250 kişilik grup Reyhanlı bölgesinden Türkiye topraklarına girmiş ve önceden hazırlanmış bölge kamplarına yerleştirilmişti. Kısa bir süre içinde gelenlerin sayısı önce on binleri sonra yüz binleri bul-

du. Kamplar, kentler derken yaklaşık 750 bin Suriyeli ve diğer Arap ülkelerinden Türkiye'ye taşınan ciddi bir nüfus ortaya çıktı.

Gelenlerin bir kısmı para vaadi ile kandırıldıklarını söyleyerek ülkelerine geri döndü. Çok net olarak ortaya çıktı ki, Suriye'den Türkiye'ye sığınmaları ve mevcut rejimi zor durumda bırakmaları için belli miktarlarda paralar verilmiş ve maaşlar vaat edilmişti. Asıl dert savaşın ortasında kalan masum sivillerin korunması değil, sivillerin arkasına gizledikleri silahlı gücün kamufle edilmesini sağlamaktı.

Oluşturulan kamplar kısa sürede ayrışarak askeri ve sivil olarak işlev üstlendi. Siviller öne çıkartılarak alınan tavra politik mazeret üretiliyor, arka planda ise askeri kamplarda toparladıkları paralı lejyonlarla Suriye'de rejime karşı saldırılar organize ediliyordu. Artık Başbakan Erdoğan'ın Suriye'deki mevcut rejime karşı tavrı açıkça ortaya çıkıyor ve dün "kardeşim Esad" dediği Suriye Başkanına karşı terör eylemlerine girişen güçlerin üssü Türkiye oluyordu.

Fotoğraf 2 - Hatay'da kurulan çadır kampı

Türkiye teröristlerin üssü haline nasıl geldi?

Suriye'den kaçış sürecinde orduda görev yapan bir grup asker de kaçarak Türkiye'ye gelmişti. Askerleri sivillerden ayrı tutarak korumak gerekçesiyle ilk askeri kamplar oluşturuldu. Ancak bu koruma nedense Suriye sınırının hemen yanı başında oluşturulan, Suriye'ye rahatlıkla giriş çıkışın yapılabileceği bölgelerde oluşturuluyordu.

İlk tereddütler burada ortaya çıktı. Amaç Suriye rejiminin baskısından korkan ve can güvenliği olmayan insanları korumak ise bu kampların elden geldiğince sınırın uzağına kurulması gerekirken, böyle olmamıştı. Bölge halkının kaygıları üzerine bölgede kurulan ilk askeri kamp olan Apaydın kampı ismi seslendirilmeye başlandı. Yaklaşık 5 bin kişinin kaldığı iddia edilen bu kamptan ilk silahlı fotoğraflar gelmeye başladığında AKP Hükümet yetkilileri hep bir ağızdan bunu yalanlıyor ve iddiaların maksatlı çıkarıldığı söyleniyordu.

Kamplarda askeri varlık iddialarını araştırmaya gidenlere sivillerin kaldığı diğer kamplar gösteriliyor, Apaydın kampı ise orada kalanların asker olması ve can güvenliği riski taşıdıkları gerekçe gösterilerek denetimlerin dışında tutuluyordu. Ancak tepkilerin daha da artacağı düşünülerek Suriye sınırının sıfır noktasına yeni kamplar inşa edilmeye başlanmıştı. Bir gece yapılan operasyonla Apaydın kampındaki silahlı lejyonlar buradan hazırlanan diğer kamplara taşınmış ve ardından kamp sivil denetime açılarak "silahlı kimse yok" denilmişti.

AKP, yalana ve aldatmaya dayalı Suriye politikasını başından beri egemen kılmış, her adımda halka sağlıklı bilgi vermek yerine yalanla iddiaları reddetme, başka gerekçeler üreterek üzerini örtmeye çalışma ve çok sıkıştığında ise sıkıştıranlara saldırma yöntemini benimsemişti.

Kampların yanı sıra Reyhanlı, Yayladağı ve Antakya merkezde evlere yerleşen Suriyeli ve Suriye rejimini yıkmak üzere değ-

şik ülkelerden Türkiye'ye gelen terör grupları, kentin sokaklarında görülmeye başlamıştı.

Sakallı, bıyıksız, iri yarı görünüşlü bu insanların kentteki varlığı, halkı rahatsız etmeye, kaygılandırmaya başlamıştı. Halkın tepkileri değişik gerekçelerle yatıştırılmaya, yalanlarla örtülmeye, kardeşlik teranesi işlenmeye çalışılıyordu. Zavallı insanlar sokaklara ya da zalim Esad rejiminin eline mi bırakılmalıydı? Din kardeşi değil miydik biz? O zaman kardeşlerimize yardım etmeliydik.

Bu yalan epeyce bir süre işlendi. Ancak tutmadı. Derdin yardım olmadığı, dünyanın değişik ülkelerinden taşınan küresel cihatçı güçlerin Suriye rejimini yıkması için ciddi bir organizasyonun içinde olunduğu ortaya çıkıyordu.

Bu kamplara kim izin veriyor?

Hatay'ın Yayladağı ilçesinin sınıra sıfır noktasındaki Kızılçat köyünde bulunan silahlı terör kampından, her gün yüzlerce katil yeni cinayetler için Suriye'nin içlerine sızıyor. Türk karakolunun yanı başından tekbir getirerek yeni katliamlara gidiyorlar.

AKP Hükümeti'nin "Suriyeli cihatçıların Türkiye sınırlarında silahlı kampları yoktur" açıklamasının kandırmaca olduğunu Yurt gazetesinde yayınlanan haberimizle belgeledik. Önce kampın yerini tespit ettik, ardından o kampta silahlı teröristlerin bulunduğunu belgeledik. Şimdi ise o kamptan yüzlerce saldırganın araçlara bindirilerek saldırı alanlarına nasıl taşındıklarını, ağır silahlarla nasıl donatıldıklarını belgeliyoruz.

Kızılçat köyünde cihatçı kampı

Kızılçat köyü sınırının sıfır noktasında kurulan kampta kalan binlerce saldırgan önce eğitilerek hazırlanıyor, ardından ağır silahlarla donatılmış olarak, karayollarının açtığı yollardan geçerek, Suriye'nin içlerine sızıyor ve katliamlar yapıyor. Tüm bun-

lar olurken kampa yaklaşık 300 metre uzaklıkta bulunan Türk karakolundaki askerler, her tür hareketi yalnızca izliyorlar. Türk askerinin koruduğu, bu kampta barındırılan silahlı cihatçıların, İsrailli ve Amerikalı subaylar tarafından eğitilip yönetildiği ve yönlendirildiği ifade ediliyor.

Tüm ihtiyaçları hükümet tarafından karşılanan, Yayladağı ilçesine hemen her gün giderek rahatlıkla dolaşan bu katillerin oradaki varlığı, AKP Hükümeti tarafından reddedilmişti. Reddedilme gerekçesi ise, bu kampın Türkiye sınırları içerisinde değil, bir metre dışından başlayarak kurulmuş olması idi. Bu gerekçe ile tüm iddiaları çürütebileceğini düşünen AKP Hükümeti dünya kamuoyunu aldattığını sanıyor. Ancak, tamamen kontrolü altındaki bu kampın Türkiye'yi ilgilendirmediği iddiasına hiç kimseyi inandıramıyor.

Türkiye sınırının sıfır noktasında olması ve Türk karakolunun nezaretinde bulunması nedeniyle, Suriye ordu birlikleri tarafından müdahale edilemeyen kampta, yüzlerce cihatçı rahatlıkla barındırılmakta, eğitilmekte ve saldırılar için yönlendirilerek Suriye içlerine sızabilmekteler.

Sayılarının yaklaşık 2 bin 500 civarında olduğu belirtilen cihatçıların, İngilizce konuşan yabancı istihbarat elemanlarınca eğitildiği, önemli bir kısmının Türkmen ya da Türk olduğu belirtilirken, bu bölgenin Türkiye'nin desteği sayesinde kurtarılmış bölge gibi kullanıldığı vurgusu yapılıyor.

Kamyonetlere monte edilmiş uçaksavarların da bulunduğu bu kamptan hareket eden saldırganların, Lazkiye, İdlip ve Halep kentlerine kadar sızdıkları ve yüzlerce insanın yaşamına mal olan saldırılar yaptıkları bildiriliyor. Saldırılardan sonra da tekrar bu kampa döndükleri, yaralıların buradan Hatay'daki hastanelere taşınarak tedavi edildikleri belirtiliyor.

Fotoğraf 3- Kızılçat köyünde cihatçı kampı

Ağırlıklı olarak Türkmenlerin ve El Kaide türevi örgütlerin kullandığı bu kampta, tüm erzak ve mühimmatın Türkiye tarafından sağlandığı, silahlı eğitim yapıldığı ve bu katillere aylık 20 bin 500 Suriye lirası maaş ödendiği de edinilen bilgiler arasında bulunuyor.

Daha önce Suriye Devleti'ne ait olan Karabiber sınır karakolunu basarak buradaki askeri katleden cihatçılar, aynı noktada çadırlardan oluşturulan kampta sürekli nöbet tutuyorlar ve yabancıların yaklaşmasına izin vermiyorlar. Zaman zaman Yayladağı ilçesine inip çıkan bu kişilerin ihtiyaçlarını da bu ilçeden sağladıkları bildiriliyor.

Yapılan askeri eğitimde kullanılan silahlardan rahatsız olan Kızılçat köyü halkının önemli bir kısmının köyü terk ettiği görülüyor. 20-25 kişi dışında köyde yaşayan halk kalmamış. Kalanlar ise mallarını kaptırmamak için bekliyorlar. Köyün hemen girişindeki Türk askeri karakolu ise bölgeyi güvenlik altında tutarak,

olası bir Suriye ordusu saldırısına karşı caydırıcılık oluşturuyor.

Bu bölgede başka kampların da olduğu, kampların tamamında 7-8 bin kadar silahlı cihatçının bulunduğu ifade ediliyor. Sınırda bulunan bu kamplara Suriye ordusunun, Türkiye ile karşı karşıya gelmemek için operasyon düzenleyemediği belirtilirken, buradan giden saldırganların Suriye'yi cehenneme çevirdikleri söyleniyor.

Özellikle İdlib, Lazkiye ve Kesab bölgesine yönelik saldırıların bu kamptan organize edildiği, silah ve diğer lojistik malzemenin Türkiye'den gittiği belirtiliyor.

Operasyonların merkezi Kuşaklı ve Bükülmez köyleri

Sınıra sıfır noktasında bulunan bu iki köy, Suriye'ye yönelik saldırılarda askeri üs olarak kullanılıyor.

Müslüman Kardeşler ve El Kaide örgütleri Suriye'ye eylem yapmak için Kuşaklı ve Bükülmez köylerinden geçiyorlar. Her iki köy de sınır tellerinin hemen dibinde yer alıyor.

Köylüler her akşam 06 plakalı iki beyaz binek aracın eskortluk yaptığı kamyon ve minibüslerin köye geldiğini ve buradan tel örgüleri aşarak Suriye'ye geçtiklerini anlatıyorlar. Kamyonla silah ve mühimmatın geldiği, minibüslerle ise kamplarda ve kent merkezlerinde kalan saldırganların taşındığı, buradan silah ve mühimmatlarını alarak Suriye'ye geçtikleri söyleniyor. Kamyonlardan indirilen malzemeleri dağıtanların İngilizce konuştukları, minibüs ile gelen kişilerin Türkçe ve Arapça konuştukları iddia ediliyor.

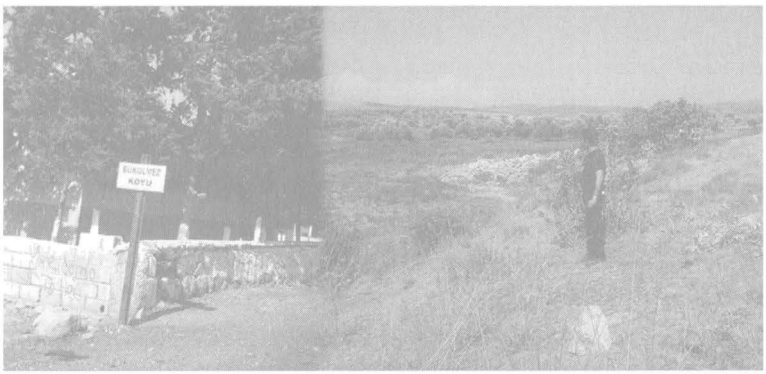
Her gün aynı şeyin yaşandığı, bu olayların askeri birliğin gözü önünde olduğu, sınırı geçtikleri noktanın tel örgüsünün askerler tarafından daha önceden açıldığı ve bu güzergâhın Suriye'ye yönelik saldırı ve katliamlarda aylardan beri kullanıldığı söyleniyor.

Saldırılar sonrasında yine aynı yoldan geri dönüldüğü, yaralı ve ölüler için ambulanslar çağrıldığı, minibüslerin orada beklediği ve eylemcileri geri götürdükleri iddia ediliyor.

Reyhanlı'ya bağlı bu iki köyün bu amaçla kullanıldığı halkın hemen her kesimince biliniyor. Değişik kesimler aynı iddiayı benzer ifadelerle anlatıyorlar. Korktukları için, can güvenlikleri olmadığı için isimlerini yazmamızı istemiyorlar, resim çektirmiyorlar. Zaten köylerinde de resim çekmek neredeyse yasaklanmış gibi. Günün yirmi dört saati kontrol altında tutuluyorlar. Kendi köylerinde, topraklarında işgal altında yaşıyorlar.

Gazetecilerin köye gidişleri fiili olarak engelleniyor. Köylüler konuşmamaları için Müslüman Kardeşler tarafından ablukaya alınarak taciz ediliyorlar. Yanlarında olduklarını düşündükleri yabancı gazetecilere akıl almaz açıklamalar yapıyorlar ve bölge halkını tehdit etmekten çekinmiyorlar. Muhalif gazetecilerin ise oraya gidişleri can güvenlikleri gerekçesiyle sıkıntılı oluyor. Köylüler kimi milletvekillerinin bile yaşananlar karşısında çekindiklerini ifade ediyorlar.

Türkiye'nin orta yerinde eli kanlı katillerin karargâhı oluşturulmuş görünüyor. Gizli servislerin kontrolünde ve desteğindeki bu karargâh bir başka ülkenin askerlerine ve halkına saldırılar için kullanıyor.

Fotoğraf 4 - Gizli servislerin karargâh köylerinden biri olan Bükülmez köyü

Gizli servislerin karargâh köylerine; Bükülmez (Brinyas) ve Kuşaklı'ya (Sansarin) girdik

Her iki köy de Suriye'ye karşı karargâh gibi kullanılıyor. Amerikaların ve El Kaide elemanlarının kaldığı bu evler cephanelik gibi. Köyde geceleri hiç kimse sokağa çıkamıyor.

Reyhanlı'nın sınıra sıfır noktasında Bükülmez ve Kuşaklı köylerine yerel aşiretlerin ileri gelen isimleriyle birlikte girdik. Köylüler korku ve kaygılarından sokağa çıkmıyorlar. Köyün sokaklarında çocuklar ve Suriyelileri sınırdan taşıyan araçlar var. Köye giren yabancıların peşlerine takılıp, sürekli taciz ediyorlar. Asker kendi binasının dışına çıkmıyor. Yerel halk "askerin de can güvenliğinin olmadığını" söylüyor.

Reyhanlı merkezde işleri koordine eden kişinin Sami Demir olduğu söyleniyor. Bu kişinin Galip Cüneytoğlu ile birlikte bomba yapım malzemelerini ve her türden tedarik işleri ile birlikte, sınır geçişlerini düzenlediği iddia ediliyor.

Bükülmez köyünde Galip Cüneytoğlu, Mehmet Cüneytoğlu (Ebu Halil), Hamza Cüneytoğlu ve Hamit Dolgun'un evlerinin karargâh ve cephanelik olduğu söyleniyor. Bu işbirlikçilere asker dâhil kimsenin dokunamadığı, her şeyi alenen ve güven içinde yaptıkları iddia ediliyor.

Bükülmez köyünde tek bir köylü bizimle konuştu. Adının açıklanmasını istemeyen bu köylünün anlattıkları tüyler ürpertiyor.

Gazetecileri para karşılığında Suriye'ye götürüp, propaganda yapıyorlar

X: "Ben hiçbir zaman için bu yobazlarla anlaşamadım. Bu dincilerle. Hele bir tane sakallı var, gösterirsem sen bile ürkersin. Genç, gencecik. Beyinleri yıkanmış ama oruç bile tutmuyor. Bundan iki gün önce, Fransızlar geldi. Fransız kökenli ama Amerika vatandaşı olduğunu söyledi. Bunlar ajan, buradan kaçak

götürüyorlar. Üç kişi geldiler. Bunlar şu ilerideki evde, sarı evde oturuyor.

Gazetecilerden para alıp sınır ötesine götürüyorlar. Kendi bölgelerinde resim çektiriyorlar, kamera kaydı yaptırıyorlar. Bunun karşılığında 3 bin dolar, 5 bin dolar para alıyorlar. Muhabirler gidiyorlar bulundukları yerlerin resim, fotoğraf... bütün istihbarat topluyorlar.

Bunlar Türkiye'de son derece özgürler. Bu Tayyip Erdoğan onlara imtiyaz vermiş... Onlar da kullanıyorlar. Kaçak gelmişler bunlar, neyin ne olduğunu ben nereden bileceğim. Jandarmayı çağırdık. Bunlar benim can güvenliğimi tehlikeye sokuyorlar dedik. Ama hiçbir şey değişmedi. Buradaki bütün sınır geçişlerini benden daha iyi biliyorlar. Bükülmez köyünde bütün pisliği yapan, bunlarla para karşılığı işbirliği yapan 2-3 kişi. O Sami Demir denen sakallı var ya, bütün iş onun başının altından çıkıyor. Onun dinle alakası yok. Bomba yapımında gerekli malzemeleri, Galip Cüneytoğlu var, onunla birlikte yapıyorlar. Para için yapıyorlar. Millete para geliyor. 20 bin dolar falan. Yağmalama da çok fazla. Katar'dan, Arabistan'dan geliyor. Savaşanların sorumlularına her gün para dağıtıyorlar.

Burada kalanlardan bir Amerikalı var, bir tane Halep doğumlu, Suriye vatandaşı, Amerika'da eğitim görmüş, nükleer ve bilgisayar mühendisliği üzerine eğitim görmüş. Adam çanta ile para getiriyor.

Ben aralarına sokuluyorum, nasıl sokuluyorum? Beni bilmiyorlar. Zaman zaman tartışıyoruz. Hatta bir tane genç bir çocuk benden rica etti. Bizim ekmeğimize karışma diye! Yahu ne ekmeği dedim. Senin yediğin bu para da yenmez, orada adam öldürüyorsunuz, bomba patlatıyorsunuz, dedim. Dinle alakası olmayan kişiler üzerinden para kazanıyorsunuz, dedim.

Dün iki kişi geldi. Sordum nerelisiniz diye. Birisi İsveç kökenli Amerikan vatandaşıyım dedi. Diğeri de Meksikalıyım dedi

ama hiç Meksikalıya benzemiyor. Çünkü onların ırkları İspanyol. Ama tip olarak Vietnamlılara benziyor. Suriye'ye, Halep'e gittiler.

Muhtarın bir şeyler yapmıyor mu?

X: Muhtar bir şey yapmıyor. Reyhanlı halkı razı olmuşsa muhtar ne yapsın? Yani dedim ya jandarmayı aradım da ne oldu? En azından içimdeki o sıkıntı gitmiş oluyor. Jandarma görmüyor mu, Reyhanlı'da kirada oturan bir sürü Suriyeli var. Siz yanlış zamanda geldiniz. İkindinde ya da gece gelecektiniz. O zaman görürdünüz, neler geliyor neler gidiyor. Kamyon geliyor, pikap geliyor hepsi yüklü. Nerede bir Hadari (Hiçbir aşirete bağlı olmayan, Sünni Araplar) varsa hepsi onların işi. Keşke gece gelseydiniz, o zaman buradaki her şeyi görürdünüz. Her şey gece yaşanıyor.

Kaç kişi kalıyor peki bu köyde?

X: Buraya günde 50-60 kişi geliyor, gidiyor. Domuz sürüsü gibi geliyor. Bazen kamyonlar yüklü gidiyor, yine yüklü dönüyor. Kamyonların içinde silah, yiyecek, giyecek, ilaç vb. oluyor. Ve telsiz. Böyle gelişmiş telsizler. Uydu telsizleri...

Bunlar Suriye'yi yönetecek. Çapulcu tipler. Bir tane Şıh geldi. Amcamlara misafir oldu. İşte dedi yanındaki çocuk için 'bunun anası Amerikalı.' Yani övünüyor. Anası Amerikalı diye övünüyor. Ben orada huylandım. Annesi Amerikalı diye farklı bir model mi çıkıyor ortaya? Ulan dedim buradaki anneler ne doğuruyor? Köpek mi doğuruyor. Zoruma gitti.

Savaştan kaçıp gelmiş birileri oturuyor mu burada?

X: Burası sadece geçici. Buraya geliyorlar birkaç gün barınıyorlar, gidiyorlar. Birkaç tane yerleşik var. Onlar da irtibatı sağlamak için gelenler. Benim canımı sıkan şu, ne Arap milliyetçiliği

ne şu hayır. Ama insan insandır. Yahu siz ne yapıyorsunuz? Bir ülkeyi mahvettiniz. Biri dedi ki Hatay bizim ülkemiz. Dedim ki bana bak, ağzını topla bir daha böyle bir şey deme. Ulan dedim ben Arabım ama ben seni kabul etmiyorum. Sen hain olabilirsin ama bu ülke beni okuttu, bana para verdi, beni yetiştirdi. Yani insanlıkla hiç alakası yok bunların. Adam yedirmiş içirmiş, gidip adamı öldürüyor. Bunlar böyle din maskesine bürünerek, her şeyi yapıyorlar."

Sınırda devlet yok

Çatışmaların yaşandığı Türkiye-Suriye sınırında olan Hatay'ın Reyhanlı ilçesinden on binlerce kişi kaçak olarak Türkiye'ye giriyor. Devletin girenleri denetleme şansı dahi yok.

Binlerce Suriyeli kampların dışında evlerde, otellerde ya da öğrenci yurtlarında barınıyorlar. Nereye gidip geldikleri ya da ne yaptıkları bilinmiyor. Halkın arasına karışarak Reyhanlı ilçesini bir anda Suriye kentine çeviren bu insanların kontrol edilememesi halkı tedirgin ediyor.

Hiçbir kontrolden geçmeden, tel örgüleri aşarak Türkiye sınırını kesen bu kişilerin kim oldukları, kaç kişi oldukları, nerelerde kaldıkları, il dışına gidip gitmedikleri, gittikleri yerlerde neler yaptıkları bilinmiyor. Yerleşik halkın tedirgin olduğu bu gelişme karşısında tepkiler hükümete yöneliyor.

Birkaç gün önce Türk TIR'larının muhalif güçlerce yağmalanması sonrasında yakılması ile Ortadoğu'ya açılan tek kapının da kapanması, geçimini bu kapıya bağlayan Reyhanlı halkı için kâbus dolu günlerin başlangıcı oldu. Büyük bir sabırla sabah açtıkları iş yerlerini siftah yapmadan erkenden kapatıp, evlerine çekiliyorlar. Hırsızlığın ve yer yer yağmanın yaşandığı kasabada halk tedirgin. Cinayet işleyen, kendi devletine saldıran bu insanların, neler yapabileceklerini kestiremiyorlar. Türk polisi yaşanan her tartışmada misafir dediği bu kişilerin arkasında du-

rup yerleşik halkı eziyor. Halk kendi topraklarında korkar olmuş durumda.

CHP Hatay Milletvekili Hasan Akgöl ile Türk TIR'larının yakıldığı Cilvegözü sınır kapısına gittik. Her gün binlerce TIR'ın geçtiği, binlerce insanın yaşam kaynağı olan Cilvegözü sınır kapısı hayalet kent gibi sessiz ve sakin. Kim olduklarını anlamadığımız bazı Suriyeliler gözümüzün önünde kapalı olan sınır kapısının etrafında dolaşıp duruyorlar. Suriye kısmının muhaliflerin elinde olduğu bu kapıdan Suriye'ye girip çıktıkları söyleniyor. Motosikletli gençler her iki sınır bölgesinde sürekli bir şeyler taşıyorlar. Halk tüp gaz götürdüklerini, yüzlerce küçük tüp taşıdıklarını söylüyor.

Bu bölgeden milletvekili seçilen Akgül, halkın yaşadıkları karşısında çok şey yapmak istediklerini ancak iktidar tarafından sürekli engellendiklerini söyleyerek; "On bine yakın Suriyeli Reyhanlı'ya yerleşti. Bu insanların kimler olduğunu bilmiyoruz. Bakanlık yalnızca kampta kalan Suriyelilerin rakamlarını açıklıyor. Oysa kamplardan daha çok insan kent merkezlerinde özel evlere yerleşmiş bulunuyorlar. Bir kısmının geceleri bu evlerden araçlarla toplanıp, eylem yapmaları için Suriye'ye götürüldükleri yaygın olarak söyleniyor. Sabahları tekrar dönüp halkın arasına karışıyorlar. Hatay halkı binlerce katille birlikte yaşamak istemiyor. Bu insanların kim olduklarını, neler yaptıklarını devletin bile kontrol etmesi mümkün değil... Halkımız barut fıçısı gibi, bir an önce bu sorunun çözülmesi gerekiyor. Silahlı bu insanlar devleti de arkalarına alarak, yerel halk üzerinde baskı kuruyorlar. Bu işin artık sabrı kalmamıştır" açıklamasında bulunuyor.

TIR filoları çöktü

Reyhanlı Esnaf Odaları Başkanı Ali Bayır ise esnafın tamamen tükendiğini belirterek "Yaşanan belirsizlikten dolayı ciddi olarak rahatsızız" dedi. Türkiye'nin ikinci büyük TIR filosunun Hatay kentinde olduğunu vurgulayan Bayır:

"Binlerce TIR elimizde kaldı. Yarı fiyatına satmak için bile müşteri bulamıyoruz. Herkesin kredi borcu var. Hacizler gelme-

ye başladı. Tam bir bitiş yaşıyoruz. Onlarca yılda biriktirdiklerimiz, emeğimiz, hükümetin yanlış politikaları ile elimizden uçup gitti. Bu sınır kapısı sadece Suriye'ye değil tüm dünyaya açılan bir kapı idi. Hepsi bir anda kapandı. Daha önce sınır geçişlerimizde TIR'larımızı Suriye askerleri koruyordu. Şimdi ise yağmalıyorlar. Devlet de geçişlerimizi artık tamamen yasakladı. Hükümetin yanlış politikalarının bedelini biz ödüyoruz. Ve ne yapacağımızı bile bilmiyoruz. Yalnızca bekliyoruz ve bugünlerimizin iyi günlerimiz olduğunu düşünmeye başladık" diyor.

Yerleşik halk kenti terk etmeye yöneliyor

Reyhanlı Tornacılar ve Demirciler Esnaf Odası Başkanı Süleyman Sırrı Ateş ise sanayi sitesinin hayalet siteye döndüğünü vurgulayarak;

"Bu sitede iş yaptırmak için bir hafta beklemek gerekirdi. Nefes almadan çalışıp, işlerimizi yetiştirmek için uğraşırdık. Şimdi sokaklarına insan bile gelmiyor. Önce çiftçi battı sonra da biz. Ne yapacağımızı bilmiyoruz. Sınırımız kevgire döndü, kasabamıza kimler geliyor, nerede kalıyorlar bilmiyoruz. On bin civarında yabancı insanın olduğu söyleniyor. Geceleri sokaklara çıkıyorlar ve köşe başlarında öbek öbek toplanıyorlar. Emniyet baskı yaparak ev vermemizi istiyor. Bir evde 15-20 kişi kalıyorlar. Burada bizim hayatımız bitti. Ne kadar daha dayanırız bilemiyorum. Yakında işsizlikten dükkânlarımızı kapatıp başka kentlere gideceğiz gibi. Onlar geldiler biz ata toprağımızda yaşayamaz duruma geldik. Önce çalışan kalfaları, ustaları işten çıkarttık. Çok zor durumdayız ve ne yapacağımızı bilmiyoruz," diyor.

Devletin Suriye politikasının iflası bu kentin sokaklarında açıkça görülüyor. Hemen herkes rahatsız, korku ve kaygı içerisinde bir an önce bu durumun değişmesini bekliyor. Muhalif çeteye ve çete ile devletin işbirliğine müthiş derecede tepkililer. Kendi kentlerinde ikinci sınıf vatandaş konumunda yaşamak zorunda bırakıldıklarını düşünerek, utanıyorlar. Kendi hastanelerine gidemiyor, kendi sokaklarında korkusuzca dolaşamıyorlar. Suriye'den gelen katillerin halkın arasına karışmasına olanak

sağlayan hükümete karşı da ciddi olarak tepkililer. Devletin kendisini korumakta yetersiz kalacağına inanan halk, bir biçimde silah ediniyor. Hatay tam bir barut fıçısı gibi. En ufak bir kıvılcımın yaratacağı sonuçların sorumlusu AKP iktidarı olacaktır.

Şabanlı karakolunu basanlar Türkiye'den.

Halk saldırganların kamplarda kaldıklarını iddia ediyor.

29 Temmuz 2012'de basılan ve 8 Suriye askerinin vahşice katledildiği saldırının Türkiye'den giden bir grup tarafından gerçekleştirildiği iddia ediliyor. Türkiye sınırının hemen dibindeki Şabanlı köyü karakoluna yapılan bu saldırı öncesi eylemcilerin Yayladağı'nın Kızılçat köyüne araçlarla geldikleri ve sonrasında sınırı geçerek bu köy karakoluna saldırdıkları ifade ediliyor.

Hatay'ın Yayladağı ilçesindeki kamplarda kalan Selefi sığınmacılar tarafından yerli halka izlettirilen bir video görüntüsünde, bu saldırı tüm detaylarına kadar görülüyor.

Saldırganların öldürdükleri askerlerin cesetlerini tekmeledikleri, küfür ettikleri video görüntüsünde dikkat çeken bir başka ayrıntı da konuşmaların yapıldığı diller.

Saldırganlar Arapça ve Türkçe konuşuyor. Konuşulan Arapçanın Suriye Arapçası olmadığı, Türkiye'de konuşulan ve sonradan öğrenilen Arapça lehçesi olduğu iddia ediliyor. Türkçe konuşmalar ise saldırı kimler tarafından ne amaçla gerçekleştirildi kaygısı yaratıyor.

Ayrıca saldırganların kullandıkları kamyonetin üzerindeki Türkçe "Allah Korusun" yazısı da dikkat çekiyor.

Bölgede yaşayan yerel halk, saldırı öncesinde bu grubun Yayladağı ve Karbeyaz kamplarından saldırı bölgesine taşındıklarını, saldırganları taşıyan aracın parasının ilçe kaymakamlığı tarafından karşılandığını iddia ediyorlar.

Aynı kaynaklar, benzer saldırılara bu kamplardan sürekli insanların taşındığını, askerlerin ve polislerin bu duruma seyirci kaldıklarını, her saldırı sonrasında geri dönen eylemcilerin yaptıkları katliamları kendilerine anlattıklarını ifade ediyorlar.

Video ile görüntülenen saldırıyı gerçekleştirenlerin Türkiye'de ve Yayladağı ile Karbeyaz kamplarında olduklarını söyleyen yerel kaynaklar, bu katillerin rahat rahat kentin sokaklarında dolaştıklarını, kendilerinin bundan rahatsız olduklarını ancak rahatsızlıklarını anlatacakları hiçbir kurumun bulunmadığını söylüyorlar.

Yayladağı ve civar bölgeler binlerce saldırganın barınma alanı haline gelmiş görünüyor. Devletin hiçbir güvenlik gücü ortalıkta görünmüyor. Sınırı koruyan Türk askerleri kaybolmuş gibi. Hiçbir kimliğe sahip olmayan binlerce insanın bu kentte ne yaptıkları ya da yapacakları konusu büyük bir tedirginlik yaratıyor.

Saldırganlar bu tür videolar ile halk üzerinde baskı kuruyorlar. Katillerle aynı kentte, aynı sokakta yaşamak zorunda bırakılan halkın en büyük tepkisi ise devlete oluyor. Devlet burada yok deniliyor. Bu insanların bir gün kendilerine de saldıracakları kaygısı her geçen gün biraz daha artıyor.

Türk uçağının düşürülmesi olayı

Türk savaş uçağının düşürülmesi AKP Hükümeti'nin Suriye'ye karşı yürüttüğü düşmanca politikanın bir sonucudur. Türkiye'nin İslami muhalifleri destekleyerek, Esad rejimine karşı eylem yapmalarına olanak sağlaması, lojistik destek sunması, Suriye-Türkiye ilişkileri uzunca bir süredir sıkıntılı bir hale sokmuştu.

Suriye'nin tüm uyarılarına ve BM'ye sunduğu raporlarda belgelemesine rağmen Türkiye hükümeti, silahlı İslami gruplara desteğini sürdürdü. El Kaide gibi radikal İslami gruplara Türkiye'yi karargâh olarak kullandırması, Suriye sınırından sızmalarına ve katliamlar yapmalarına izin vermesi yaşanan krizin asıl nedeni olarak öne çıkmaktadır.

Hemen her gün Türkiye sınırından Suriye'ye sızmalar yaşanıyor ve katliamlar yapılıyor. Reyhanlı ve Yayladağı sınırları yolgeçen hanına çevrildi. Yüzlerce silahlı terörist, Türkiye'den Suriye topraklarına geçiyor ve saldırılar yaparak Türkiye topraklarına dönüyor. Yaralılar Türkiye'deki hastanelerde tedavi ediliyor. Onlarca masum insanın katilleri Antakya sokaklarında ellerini

kollarını sallayarak dolaşıyor ve eylemler için Suriye'ye gidip geliyorlar. Suriye sınırları her gün tecavüze uğruyor. AKP Hükümeti "gayrimeşru" ilan ettiği Suriye Devletini yıkmak için açıkça tavır almış bulunuyor. Gayrimeşru ve düşman ilan edilen bir ülkenin devletinin kendi sınırlarına her gün değişik biçimlerde tecavüz edilmesine dostane cevap vermesini beklemek yanılgı olur.

Suriye halkı Erdoğan için "hain" ve "katil" diyor. Suriye'de yaşanan her katliamdan Erdoğan'ı sorumlu tutuyor ve Amerikan işbirlikçisi olarak görüyor. Sınırlarını ihlal eden uçağı da Erdoğan'ın uçağı olarak gördükleri anlaşılıyor.

Türk uçağı uçaksavar ile düşürülmüştür

Suriye'nin Bassed kasabasında yaşayan (uçağın düşürüldüğü noktaya en yakın yerleşim birimi) görgü tanıkları Türk uçağının çok alçaktan uçtuğunu söylüyorlar. Yapılan açıklamalarda uçağın yüksekliğinin 200 fit olduğu belirtiliyor. Yani denizden 66 metre yüksekten uçuyor. Aynı görgü tanıkları "Sahilden bir kilometre uzaktaydı" diyorlar ve çıplak gözle tüm olanları detaylarıyla anlatıyorlar.

Fotoğraf 5 - Türk uçağı Suriye uçaksavarlarınca düşürüldü

Bassed kasabasının yaklaşık 5 km yukarısında, dağlık bölgede kurulu olduğu söylenen hava savunma bataryalarının kullanılmadığını, sahilde olan uçaksavarların kullanıldığını gördüklerini belirtiyorlar. Uçaksavarların menzili 1-7 km civarındadır. İsabet ettirmesi durumunda uçak bir müddet daha uçmaya devam eder. Hava savunma füzelerinin ise 40 kilometreye kadar menzilleri vardır ve isabet etmesi halinde uçak anında ateş topuna dönerek, infilak eder. Füze ile isabet almış bir uçağın bir süre daha havada kalması söz konusu olamaz. İsabet aldığı koordinatta düşer.

Türk uçağının sahile bir kilometre kala uçaksavar isabeti aldığı ve bunun üzerine rotasını açığa çevirdikten bir süre sonra da düştüğü anlaşılıyor.

Türk uçağı orada ne arıyordu?

Türk Dışişleri Bakanlığı açıklamasında savaş uçağının Akdeniz'de test uçuşu yaptığını söylüyor. Yani, Türkiye'nin savaş uçağı Suriye'nin sahil kasabasının bir kilometre açığında, yaklaşık 66 metre yüksekten uçarak, radar sistemlerini test ediyor! Test yaptığı nokta radar dışına çıkılmış bir nokta. Alçak uçuşların radardan korunmak amacıyla yapıldığı dikkate alındığında, Türk uçağının vurulduğu anda her iki ülkenin de radarlarının dışında olduğu anlaşılıyor.

Bir başka ilginç durum ise test için Suriye sahilinin seçilmiş olmasıdır. Bunun hiç mantıklı açıklaması yoktur.

İtalyan IL GIORNALE gazetesi; "Erdoğan'ın gizli Suriye savaşı" başlığının altında, silah yardımı yaptığı isyancılara misafirperverlik gösteren Türkiye'nin, şimdi de onlara gökten casuslukla destek verdiğini böylece Ankara'nın, bölgeyi kontrol altında tuttuğunu öne sürdü.

Türkiye'ye ait askeri keşif uçağının Suriye için stratejik önemde olan bir bölgede alçak uçuş yapması, İtalyan gazetesinin bu iddiasının dikkate alınması gereğini ortaya çıkartıyor.

AKP'nin dış politikası Akdeniz'e gömülmüştür

Türkiye uçağını düşüren uçaksavar mermisi esas olarak AKP'nin dış politikasına atılmıştır. İsabet alan Erdoğan'ın çığırtkan, saldırgan ve dostluk temeline dayanmayan dış politikasıdır. AKP'nin sıfır sorundan, savaş durumuna taşınan, Akdeniz'e gömülen dış politikasıdır. Komşu ülke Suriye'nin mevcut rejimini yıkabilmek için eli kanlı çeteleri silahlandıran, binlerce insanın öldürülmesine olanak tanıyan, iktidar güçlerini "gayrimeşru" ilan eden AKP'nin kışkırtıcı politikası iflas ederken, Esad rejimi bu süreçte elini güçlendirmiştir.

Kendi halkına karşı sınırlarını her zaman koruma gücüne ve becerisine sahip olduğu güvenini vermiştir. Dış müdahale isteyen silahlı muhaliflere ise gücünü göstermiştir. Esad rejimi bu süreçte, tüm dünyaya ve sürekli dış müdahale çağrısı yapan muhaliflere bu işin kolay olmayacağı mesajını vermiştir.

Katillere silahlar buradan gidiyor!

Reyhanlı'da oluşturulan lojistik depoya kimse yaklaştırılmıyor.

Paralı katiller AKP Hükümetince silahlandırılıp, korunuyor. Eyleme gönderiliyor, eylem sonrasında ödüllendiriliyor, yaralanmaları durumunda ise özel hastanelerde tedavi ediliyor.

Hatay'a yerleştirilen yaklaşık 20 bin katil, hükümet tarafından yeni cinayetler ve katliamlar için barındırılıyor, silahlandırılıyor. Hatay'da bulunan bazı kamplarda ve kent merkezlerinde barındırılıp, her gün sınırdan geçirilerek Suriye topraklarında devlete karşı eylemler için organize ediliyorlar. Bulundukları evlerden ya da kamplardan akşamüzeri, parası devlet tarafından ödenen minibüs ve kamyonlarla alınarak, sınır köylerindeki karargâh olarak kullanılan alanlara götürülüyor ve arkasından silahlandırılarak Suriye'ye sokuluyorlar.

Bu katillere sağlanan silahlar, önce Reyhanlı ilçesinde Kırıkhan yolu üzerinde bulunan ve lojistik merkez haline dönüştü-

rülen eski Zirai Donatım Kurumu deposundan, kamyonlar ve minibüslerle sınır köylerine taşınıyor. Bölgeye gelen silahlar, bu depoda tanzim edilerek ayrıştırılıyor, eylem alanlarına ve gruplarına göre, gizlice sınır köylerinde oluşturulan karargâh evlere taşınıyor. Bu evlerde bulunan ve İngilizce konuşan kişiler, aynı zamanda köye taşınan eylem-katliam gruplarına bu silahları dağıtarak, sınırdan geçişleri sağlıyor.

Bu silahlarla Suriye topraklarına geçen gruplar daha önce belirlenen çatışma bölgelerine ya da yeni katliam alanlarına yöneliyorlar. Sabaha kadar süren saldırı ve çatışmalar sonrasında sabaha karşı geri dönüşler başlıyor. Yaralılar için ambulans bekletiliyor. Dönenler yine aynı araçlarla alındıkları evlere ya da kamplara yeniden taşınıyorlar.

İngilizce konuşan ve gizli servis elemanı oldukları söylenen bu kişilerin sıklıkla yanlarında para çantalarıyla bu köylere geldikleri, kâtibe denilen kimi kişilere katillere dağıtılmak üzere yüklü miktarlarda dolar verdikleri söyleniyor.

Bu durumun bir yılı aşkın süredir her gece yaşandığı belirtiliyor. Tüm bunlar olurken bölge halkı korku içinde izlemekle yetiniyor. Karargâh olarak kullanılan köylerde yaşayanlar korku içerisinde ne yapacağını bilemiyor. Devletin güvenlik güçlerinin gözü önünde ve kimi zaman bizzat katılımı ile gerçekleşen bu hukuk dışı saldırı ve katliam organizasyonunun kendilerine de yönelebileceği endişesi ile hiçbir şey yapamıyorlar.

Uluslararası hukuku hiçe sayarak katillerin cinayetlerine olanak sağlayan, kapılarını açan ve onlara her türden lojistik destek veren AKP Hükümeti'nin suç işlediği ifade ediliyor. Tüm halkın gözünün önünde uluslararası nitelikte bir insanlık suçu işlendiği vurgulanıyor.

Gizli servislerin ve dış güçlerin para ile kiraladıkları, Libya, Tunus, Ürdün, Mısır ve Suriyeli katillerin Türkiye topraklarını üs olarak kullanmalarına izin veren, yüzlerce, binlerce insanın katledilmesine yardım eden AKP Hükümeti, kendi vatandaşları arasında da gerginlikler yaratarak, yandaş edinmeye çalışıyor.

Antakya'nın kültürel dokusu zedeleniyor!

Antakya'da yaşayan ve değişik inanç ve etnik kökende olan yerli halk bu durumdan ciddi olarak kaygı duyuyor. Hükümetin bölgede yaşayan Sünni kesimin desteğini alabilmek için, paralı katilleri "İslam mücahidi" olarak tanımlaması yerel çelişkileri keskinleştiriyor.

YURT

1 Aralık 2012 Cumartesi

BAĞIMSIZ HALK GAZETESİ www.yurtgazetesi.com.tr 50 KURUŞ

BOTAŞ kamu santrallarına sattığı doğalgaz fiyatına yüzde 37 zam yaptı. Sırada elektrik var...

İŞTE TÜRKİYE'DEKİ isyancı terör kampı

YURT, iki hafta önce açıkladığı Hatay'daki Kızılçat Köyü'nün yakınlarındaki cihatçı terör kampının görüntülerine ulaştı. Kampta, askeri eğitimi yabancı istihbarat servisleri veriyor

BAKANDAN 'Fener' reklamı

Yumurtaya 1 yıl 9 ay

YURT'UN SESİ

Gemide kavga!

ÖZEL HABER YURT

TÜRKİYE'NİN SIFIR NOKTASINDA

SİLAHLI CİHATÇILAR

HIZBULLAHÇILAR PARTİ KURUYOR

Fotoğraf 6 - Kamplarda savaşçı besleniyor

Hatay'da Türklerin, Arapların, Kürtlerin, Ermenilerin, Süryanilerin, Hıristiyanların, Alevilerin, Sünnilerin yüzlerce yıldır barış içerisinde örnek bir yaşam sürdürdüğünü belirten yerel halk, bu durumun bozulacağı endişesini taşımaktadır. Bugüne kadar halkın sağduyulu davranarak olumsuzluğun yaşanmasına engel olduğu vurgulanarak, hükümetin yanlış Suriye politikasından vazgeçmesi istenmektedir.

Suriye'de katledilen her insanın Türkiye'de yaşayan akrabalarının olması, durumu çok daha vahim bir hale sokmaktadır. Özellikle katillerin buradan gitmesi halkın tepkisinin artmasına ve kentteki yaşamın daha bir gerginleşmesine yol açmaktadır. Kent sokaklarında dolaşan bu katillerin yaratacağı provokatif her sonuçtan AKP Hükümeti doğrudan sorumlu olacaktır.

Hatay'da iki kampta sığınmacı değil savaşçı besleniyor

Yayladağı'nda eski Tekel binasında oluşturulan ve yalnızca 19 ile 40 yaşları arasında erkek Selefilerin kaldığı kamp gibi Reyhanlı Apaydın köyünde oluşturulan kampta da yalnızca yaşları 19 ile 40 arasında olan erkekler barındırılıyor.

Yayladağı kampı askeri üs

Selefilerin kampı olarak adlandırılan Yayladağı kampında kalan Selefiler, askeri elbiseleri ile ilçe merkezinde rahatlıkla dolaşıyorlar. Görgü tanıkları bu kişilerin geceleri minibüs ve kamyonlarla sınıra taşındıklarını, Suriye sınırından sızıp saldırıda bulunduklarını, sonra yeniden buraya döndüklerini söylüyorlar. Türkiye tarafından korunan, kollanan ve beslenen bu insanlar kendilerini gizleme gereği bile duymadan halka her gittikleri eylemin detaylarını anlatarak, kendilerini "mücahit" olarak tanımlıyorlar. Başlarında Turgay kod adlı Türk bir görevlinin bulunduğu, para ve her türden mühimmat ihtiyaçlarının bu kişi tarafından karşılandığı köylüler tarafından anlatılıyor.

Kampta kalan Selefilerin sayılarının 4 bin civarında olduğu ve ayrıca da Yayladağı merkezde ve Antakya'da tutulan evlerde kalanların bu sayıdan daha fazla olduğu ifade ediliyor.

Yayladağı'nda yalnızca Türkmenlerin yer aldığı kampta ise kadın, çocuk ve yaşlılar kalıyorlar. Kampta bulunan Türkmenler, saldırı eylemlerine gitmiyorlar. Gerçek anlamda sığınmacı konumundalar. Dışişleri Bakanı Davutoğlu, basın açıklamalarında savaşçıların barındırıldığı eğitim ve barınma kamplarına hiç değinmezken, kadın ve çocukların kaldığı Türkmen çadır kampı ile Bohşin isimli köyde kurulan yine kadın ve çocukların kaldığı kampı öne çıkartıyor.

Apaydın kampında 4000 civarında asker ve savaşçı barındırılıyor

Apaydın kampında sadece Suriye ordusunda askerlik yapmış olan sığınmacılar değil, Suriye ile savaşa devam eden, eylemlere katılıp dönen asker ve savaşçı bir grup barındırılıyor. Çadırlarda silahlı militanlar var. Aileleriyle kalan askerlerin çadırlarında çocuklar silahlarla oynuyorlar. Bu kampı Türk askerleri koruyor. Koruma nedeni, bu insanlara zarar verilmesini engellemek için değil, orada yapılan askeri faaliyetin dışarıya yansıtılmasını engellemek içindir.

Suriyeli gerçek sığınmacılar sefalet yaşıyorlar

Suriye'den Türkiye'ye sığındığı söylenen insanları iki ayrı grup olarak değerlendirmek gereklidir. Gerçek anlamda çatışmaların orta yerinde kalıp, güvenlikleri olmadığı için Türkiye'ye gelenler ile Suriye Devleti'ne karşı savaşmak için Türkiye tarafından beslenen, barındırılan ve silahlı savaş içerisinde olan grup olarak ayrılıyorlar.

Gerçek sığınmacılar barınacak yer bulamazken, savaşçı olanlar özenle bakılıp besleniyor. Hemen her ihtiyaçları görevli kişiler tarafından karşılanıyor. Yaraları özel hastanelerde tedavi ediliyor. Özel paralar ödeniyor ve bir başka halkın katledilmesinde kullanılıyorlar.

Türkiye'deki pek çok kampta katiller besleniyor ve bir başka ülkeye dönük saldırılarının planları ve altyapısı oluşturuluyor. Beslenip bakılan, tedavi edilen, para verilen ve silahlandırılan bu kesim ağırlıklı olarak Selefi Araplardan oluşuyor ve pervasızca Antakya sokaklarında dolaşıyorlar. Sınırlarımızdan askerler çekilmişler ve sınırlar bu insanlara bırakılmış durumda.

El Kaide Antakya sokaklarında

El Cezire televizyonu bu kez Antakya sokaklarında oyun tezgâhlamaya çalışıyor.

El Kaide elemanları kentin hemen her bölgesinde, kimliklerini gizlemeden rahatça dolaşabiliyor, sınırı geçip eylemler yapabi-

liyor ve yaralılarını kendilerine tahsis edilmiş hastanelerde tedavi ettirebiliyorlar. Hatay onlar için bir savaş üssü gibi.

Antakya'nın merkezindeki Köprübaşı'nda El Cezire televizyonu sunucusu ve kameramanı ile birlikte, kalabalığın orta yerinde röportaj yapıp, halkın değerlerine saldırarak provokatif girişimlerde bulunuyorlar.

El Cezire televizyonunun, ana cadde üzerinde sözde tesadüfen karşılaştığı ve kendilerini hür Suriye ordusu sorumluları olarak tanıtan kişilerle, sakallı ve Suriyeli olmadıkları söylenen kişilerle röportaj yapmaya kalkışması halkın tepkisine neden oldu.

Kısa sürede onlarca insan bu kişilerin etrafında toplanarak konuşulanları dinlemeye ve sözle tepki göstermeye başladılar. Kalabalığın her geçen dakika artması ve tepki seslerinin yükselmesi üzerine El Kaide elemanları telaş içerisinde telefonlarına sarılarak birilerini aradılar. El Cezire kameramanı eşyalarını toplayarak kaydı kesmek zorunda kaldı. Çok kısa bir süre sonra olay yerine gelen 31 KZ 044 plakalı, beyaz renkli son model bir Mercedes Vito araç ile olay yerinden uzaklaştılar. Beyaz renkli aracın Emniyet birimlerince kullanılan ve çevrede sıkça görülen bir araç olduğu söyleniyor. Bu ve benzeri araçların, El Kaide elemanlarının geceleri sınırlara taşınması ve eylem sonrası kente getirilmeleri için kullanılan araçlar olduğu iddia ediliyor.

El-Kaide Hatay sokaklarında

El Kaideciler sınırı geçip eylem yapıyor. Yaralıları kendilerine tahsis edilmiş hastanelerde tedavi ettiriyor

RESMİ rakamlara göre Reyhanlı, Yayladağı ve Altınözü kamplarında yaklaşık 44 bin Suriyeli barınıyor. Kampların dışındaki 40 bin kişi ise çeşitli evlerde gruplar halinde yaşıyor. Bunların büyük bir bölümü El Kaide militanı...

ÖMER ÖDEMİŞ'İN HABERİ ▶ 11'DE

Fotoğraf 7 - El Kaide Hatay sokaklarında

Sokakta resim çektirmiyorlar

Dışişleri Bakanlığının yaptığı resmi açıklamada, Türkiye'de bulunan Suriyeli sayısının 42 bin olduğu, bunların da değişik kamplarda devlet kontrolünde kaldıkları sıklıkla belirtiliyor.

AKP Hükümeti bu konuda da her konuda olduğu gibi halka doğru bilgi vermiyor. Gerçek rakamı manipüle edebilmek için sürekli kampları ve kamplarda kalan sığınmacı 'misafirleri' öne çıkartıyor. Oysa en az kamplarda kalanlar kadar bir yığın da değişik yerlerde evlerde kalıyor. Reyhanlı ilçesinde yaklaşık 9-10 bin kişi, Yayladağı'nda 4-5 bin kişi, Antakya merkezde ise yaklaşık 18-20 bin kişinin kaldığı söyleniyor. Devletin kampları dışında yaklaşık 40 bin kişi kontrolsüz bir şekilde kalıyorlar.

Suriye'ye götürülen eylemcilerin önemli bir kısmı da bu evlerde kalanlar arasından seçiliyor. Bu evler El Kaide'nin hücre evleri gibi kullanılıyor. Her evde 10-15 kişilik gruplar halinde kalıyorlar ve silahlı oldukları iddia ediliyor.

Sokaklarda gruplar halinde dolaşan El Kaide elemanları, fotoğraflarını çekmek isteyen kişilere karşı saldırganlaşıyor ve tacize başvuruyorlar. İşaretlerle ve Arapça küfürlerle tehditler yağdırıyorlar.

Hatay halkı bu insanlardan ciddi olarak rahatsız. Bunların El Kaide militanı, katil olduklarını, Suriyeli olmadıklarını ve bir gün kendilerine de saldırabileceklerini söyleyerek, devletin ortada olmadığını iddia ediyorlar. Zaman zaman Hataylı gençlerle tartışan bu insanların, "Bekleyin sıra size de gelecek" diye gençleri tehdit ettikleri de söyleniyor. Biraz daha yüklenildiğinde ise telefonlarını çıkartıp "Recep'i ararım bak" (ki burada Recep diye kastedilen de dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan) demekten geri durmuyorlar.

Sınırlar boşaltılmış gibi, tek bir askere rastlamak mümkün değil. Sığınmacı adı altında binlerce yabancının cirit attığı kentte devlet yok gibi. Sokaklarda ve sınır köylerinde gazeteci kimliğiyle

dolaşan yüzlerce yabancı var. Otellerde kamp kurmuş bu yabancılar sürekli sınırı yasadışı bir şekilde geçerek Suriye'ye geçiyorlar. Geçtikleri bölgeler ise El Kaide'nin denetiminde bulunan ve Türkiye sınırının 5-7 kilometre ötesinde bulunan yerleşim alanları.

Sınıra yakın bu bölgeler, Türkiye'nin desteğiyle bu güçler tarafından kontrol ediliyor. Bu alanlara sürekli yığınak yaparak daha iç bölgelere sızmaya ve eylemler yapmaya çalışıyorlar. Bir kısım kendilerine 'Özgür Suriye Ordusu' diyen bu kişiler Avrupa ve Türk basınını ellerindeki bölgelere götürerek propaganda yapıyor. Üstelik bu gazeteci kimlikli şahıslar o tarafa geçebilmek için önce El Kaide aracılarını buluyor, sonrasında ise 500 dolar gibi bir para vererek sınırı geçiyorlar. Tek koşul ise destekçi olmak. El Kaide'yi desteklemeyen, bu savaşa karşı duruş sergileyen hiçbir gazetecinin o bölgelere yaklaşmasına izin verilmiyor.

Türkiye-Suriye sınırı kevgire dönmüş durumda. Daha önce ısıya duyarlı kameralarla izlenen ve sınır boyunca NATO yolu adı altında uzunca bir yol yapılan sınır boyunda tek bir asker görmek mümkün değil. Asker sınırları El Kaide militanlarına ve gizli servis elemanlarına tahsis etmiş görünüyor. Suriye'ye geçişlerin, askeri birliklerin yanı başından yapılması ise işin başka bir boyutunu gösteriyor.

Türkiye Kürtlerin yaşadığı sınır boyuna askeri yığınak yaparken, Hassa'ya kadar olan ve Suriye'ye dönük eylemlerin yapıldığı bölgedeki askerlerini ise tamamen çekmiş görünüyor. Yaşam alanlarının orta yerinden geçen ve tel ile belirlenmiş olan uzun sınır boyunca, güvenlik kulübelerinde bile askere rastlanmıyor.

El Kaide ve Müslüman Kardeşler militanları hem kent merkezlerinde hem de sınır boylarında rahatlıkla her istediklerini yapıyorlar. Özel, lüks arabalarla nakliediliyor ve istedikleri zaman istedikleri bölgelere rahatlıkla gidebiliyorlar. Yasal hiçbir statüleri olmayan bu insanların bölgede bu kadar rahat hareket etmeleri ve ellerindeki kanı, Antakya'ya taşımaları halkı tedirgin ediyor.

Sayıları tam olarak tespit edilemeyen ve nerede nasıl kaldıkları çok fazla bilinmeyen bu insanların devlet tarafından korunduğu açıkça görülüyor. Bu katillerin kendilerine de zarar vereceğini düşünen halk güvenlik güçleri ile sık sık karşı karşıya geliyor. Yaşadıkları tartışmalarda Emniyet güçleri 'bu insanlara dokunmamaları' konusunda halkı uyarıyor ve 'hükümet böyle istiyor' diyor.

Halkın ödedikleri vergiler ile bu katillerin beslenmesi ve cinayetlerine devam etmesine tepki gösteren halk, ne yapacağını şaşırmış durumda. Hassas dengeler üzerinde biçimlenen bir kent olan Antakya'da provokasyonlara çok açık bir ortam mevcut. Tek bir kıvılcım, sonucu kestirilemeyecek çatışmalara ve olaylara neden olabilir. Saflaşmanın bu kadar keskin olduğu bölgeye karşı duyarlı olunmalı ve devlet bir an önce halkın yanında gerekli önlemleri almalıdır. Savaşa karşı olan halkın beklentisi budur.

Gaziantep'e hazır bir bombacı bulundu

Bayramın ikinci günü 20 Ağustos 2012 tarihinde Gaziantep'te patlatılan ve 9 kişinin ölümüne neden olan bombayı kimin yerleştirdiği bulundu.

Gaziantep Valisi, Murat Filiz isimli PKK'lı olduğu iddia edilen bir kişiyi bombalı eylemin faili olarak basına açıkladı.

Peki, bu kişiye nasıl ulaşılmıştı?

Bomba yüklü otomobil, patlatıldığı yere bir çekici ile getirilmişti. Kamera kayıtlarından bu çekiciye ve sürücüsüne ulaşıldı. Çekicinin şoförü, aracın sahibi olan iki kişinin adını verdi. Onlar da gözaltına alındılar. Sonra otomobili nereden ve nasıl aldığı soruldu. Çekici şoförü de kendisini cep telefonuyla arayan ve bozuk bir araç olduğunu söyleyen M.H. isimli öğretmenin telefonunu verdi. Öğretmen alındı ve kendi cep telefonundan önce tamirci çağırdığını anlattı. Tamirci alındı. Tamircilere ve çekicinin sürü-

cüsüne PKK'lı olası bombacıların resimleri gösterildi. Gösterilen resimler arasından çekici şoförü ve tamirci bir kişiyi, yani Murat Filiz'i patlatılan aracın sahibi olarak teşhis etti. Patlatılan araç çekiciden indirildikten 4 dakika sonra patlamıştı.

Gaziantep Valisi olayın böyle çözüldüğünü ve bombacının kimliğinin tespit edildiğini açıkladı. Öğretmen M.H. tatile gitmek üzere Suruç'tan çıktığını, yolda yabancı plakalı bir aracın yardım istediğini, araca baktığını, tamir edemeyeceğini anlayınca, tanıdığı tamirciyi kendi cep telefonundan arayarak çağırdığını söylüyor. Tamircilerin de otomobili tamir edememesi üzerine yine kendi cep telefonundan çekiciyi aradığını, çekici geldikten sonra da aracı yükleyip götürdüğünü, Mersin'e doğru yoluna devam ettiğini, araçta ne olduğunu ve kime ait olduğunu bilmediğini söylüyor.

Böylesine boyutlu bir eylemi yapacak olan bir kişi kendi cep telefonundan, tamirciyi ve çekiciyi arıyor. Bombacı tek başına eyleme çıkıyor. Yanında her ihtimale karşı tek bir kişi dahi bulundurmuyor. Yolda kalmasına ve arabasının bozulmasına rağmen çekici ile de olsa arabayı eylem alanına götürerek patlatacak kadar da kararlı birisi. Hem Diyarbakır'da patlayıcıyı araca yüklüyor, hem düzeneği kuruyor, hem de binip arabaya eylem alanına kadar kendisi götürüyor. Emniyet Müdürlüğünün çevresinde kamera kaydı vb. olduğunu düşünmeden, kendisini teşhis edecek en az 3 kişi var iken, kimliğinin ortaya çıkacağını düşünmeden Gaziantep'i terk ediyor.

Valinin açıklamasına gülmemek için kendimi zor tuttum. Bu kadar can yakan bir eylem bu kadar komik çözüme ulaştırılamazdı... Önce hangi örgütün yaptığı konusunda netleştiler, sonrasında o örgüte ait bir kişiyi bombacı diye kamuoyuna sundular... Pes doğrusu... 12 Eylül askeri darbe sürecinde ancak yapılırdı benzer şeyler. Suç vardı, gerek duyulan suçlu bulunmalıydı... Mantık hiç değişmemiş...

Bir süre sonra işin gerçeği ortaya çıkacaktır... Kısa bir süre beklemek yeterli olacaktır...

Cilvegözü sınır kapısına saldırının hedefi: Suriye Ulusal Konseyi

Cilvegözü sınır kapısında 11 Şubat 2013 tarihinde gerçekleştirilen ve 14 kişinin yaşamını yitirdiği bombalı saldırıyı Nusra Cephesi'nin, Suriye Ulusal Konseyi'ne karşı yaptığı iddia edildi.

Suriyeli askeri bir yetkili, bombalı saldırı eyleminin Nusra Cephesi tarafından gerçekleştirildiğini, hedefin Ulusal Konsey üyeleri olduğunu belirterek, saldırı sırasında ölenlerin konsey üyeleri olduğunu, saldırıdan hemen sonra Bab El Hava'da ÖSÖ ile Nusra Cephesi arasında yarım saat süren çatışma çıktığını, çatışmada pek çok kişinin yaşamını yitirdiğini söyledi. Nusra Cephesi'nin, Suriye Ulusal Konseyi'nin 'Suriye Devleti ile görüşme yapabiliriz' açıklamasını, kendilerine ihanet olarak gördüğünü, bu yönde atılacak her türden adımı engellemek için eyleme kalkıştığını belirtti. Barış girişimlerini ve siyasal çözüm arayışlarını reddeden ve Suriye rejimi ile diyalog görüşmelerine katılan tüm güçleri düşman olarak ilen eden Nursa Cephesi'nin, bundan sonra da benzer eylemlerde bulunabileceğini vurgulayarak, "Hazırlıklı olmak gerekir" dedi.

Ayrıca tüm bu gelişmeleri Türkiye Devleti'nin bildiğini, çıkan çatışmadan haberi olduğunu, Nusra Cephesi'nin ÖSO'yu hedef aldığını detayları ile bildiğine dikkat çekerek; "Türkiye hükümeti Suriye'de bir diyalog ve çözüm sürecinin başlamasından çok rahatsız. Bunu değişik biçimlerde başından beri ifade ediyor. Aynı şekilde, Nusra Cephesi ve El Kaide türü terör örgütleri de, bu sürece karşı. Türkiye hükümeti Nusra Cephesi ile birlikte hareket ediyor. Kendi besleyip barındırdığı terör gücünün peşine takılmıştır" dedi.

Suriye ordu güçlerinin çok yakında Türkiye sınırında olacağını vurgulayan yetkili, "Bu terör şebekeleri, artık bizim topraklarımızda tutunamayacaklar. Bunları kısa sürede temizleyip, diyalog sürecini başlatacağız" diye ekledi.

Cilvegözü patlamasına komik senaryo!

İçişleri Bakanı açıkladı: "Bombacıları Suriye topraklarında operasyon yaparak yakaladık."

İçişleri Bakanı Muammer Güler yaptığı açıklamada, 17 kişinin yaşamını kaybettiği 26 kişinin yaralandığı Cilvegözü saldırısını gerçekleştiren 8 kişinin yakalandığını, biri Türk 5 kişinin tutuklandığını açıkladı. Tutuklananlar arasında Cilvegözü sınır kapısında bombalı eylem gerçekleştiren karı-koca ile kardeşleri ve bunlara yardım eden iki kişinin daha bulunduğunu belirtti.

Üstelik sanıkların bir kısmı Lazkiye kentinde yapılan bir operasyonda yakalanarak Türkiye'ye getirilmiş. Bu operasyonda ise MİT'e muhalifler yardım etmişler. Olayın birinci dereceden sorumlusu ve Muhabarat ile ilişki sağlayan sanığı ise, "Esad'ın" kontrolünde bulunan bölgeye kaçtığı için yakalanamamış.

İçişleri Bakanının açıklamalarına bakılırsa, Ortadoğu'nun en organize gizli polis devleti olarak bilinen ve etkin olan El Muhabarat teşkilatı bu eylemde başarısız olmuş, kendi elemanlarını dahi kullanamayarak, 35 bin dolar karşılığında, kiralık eylemci satın almış oluyor. Ki satın alınan eylemciler de son derece amatör ve nereye kaçacaklarını bilemeyen, kaçtıktan sonra da korunamayan, karı-koca ve kardeş çalışan bir eylem grubu.

İçişleri Bakanı Muammer Güler'in açıklamaları çelişkilerle dolu. Kamuoyuna bir başarı öyküsü olarak sunulan senaryo telaşla ve bilgisizce hazırlanmış gibi görünüyor.

1- Patlamanın gerçekleştiği 11 Şubat 2013 tarihinde, Suriye Devleti ile görüşme masasına oturabileceklerini açıklayan Suriye Ulusal Konsey yöneticileri ÖSO'nun koruması altında Cilvegözü sınır kapısından, muhaliflerin kontrolü altında olan Bab El Hava yönüne doğru geçiş yapmaktaydılar. Yani iddia edildiği gibi saldırı yardım dağıtımı ya da yardım araçlarının geçtiği bir sırada değil, SUK yöneticilerinin geçtiği sırada gerçekleştirilmiştir. Kaldı ki yardım ya da gıda kamyonlarının nakli, bu yoldan daha çok

Reyhanlı merkezde bulunan mezarlığın yanı başından açılan ve tamamen yasadışı olan yoldan yapılmaktadır.

2- Patlamadan sonra ÖSO ile Nusra Cephesi arasında yarım saat kadar süren çatışma yaşanıyor, bu çatışmada da 10'a yakın kişinin yaşamını kaybettiği belirtiliyor. Cilvegözü sınır kapısının Suriye yakasında bulunan Bab El Hava bölgesinde bu çatışmanın yaşandığı, sonradan müdahalelerle çatışmanın durduğu belirtiliyor. Müdahale edenlerin ise Türk istihbarat yetkilileri olduğu ifade ediliyor.

3- Patlamada ölen Suriyelilerin çoğunluğunun SUK yöneticileri olduğu belirtiliyor.

4- Patlamadan sonra eylemi gerçekleştirenlerin Suriye yönüne doğru kaçtıkları belirtiliyor. Bu bölgenin 30 km ilerisine kadarki tüm alanda Suriye askerinin hiçbir kontrolünün bulunmadığı, bölgenin El Kaide, Nusra ve ÖSO tarafından kontrol edildiği, geçişlerin bu gruplar tarafından onaylanması gerektiği biliniyor. Peki, bu bombacı eylemciler bu kontrollerden nasıl geçtiler? Patlamadan hemen sonra o bölgeye doğru kaçtıkları tespit edilmişken nasıl anında müdahale edilemiyor?

5- Lazkiye Suriye ordusunun tamamen kontrolünde olan, muhalif hiçbir kesimin eylem bile yapamadığı, sızamadığı, sıkı kontrollerin olduğu bir kenttir. Türk MİT'i bu kentte nasıl bir operasyon yaparak, elleriyle koymuş gibi bu eylemci olduklarını iddia ettikleri kişileri yakalamıştır?

6- El Muhabarat, eylemcileri nasıl koruyamamıştır? Bu kadar beceriksiz ise, adamlarına sahip çıkamıyor ise, iki yıldır neden yıkılmıyorlar? Ortadoğu'nun en başarılı istihbarat teşkilatı olarak bilinen bir yapı bu kadar acemice bir işi nasıl yapıyor?

7- Eylem emrini zırhlı birlik komutanı Albay Havvan'dan aldıkları iddia ediliyor. Ve ilişki sağladığı iddia edilen kişi ise hâlâ aranıyor. Eylemi Muhabarat mı planlamış, ordu birlikleri mi? Bu da belli değil, ki istihbarat teşkilatı müstakil bir örgütlenmedir ve İsrail'e karşı faaliyette bulunmak üzere örgütlenmiş bir yapıdır.

8- Eylemi yapanlardan bir kısmının, bir başka eylem için yeniden Türkiye'ye geldiklerinde yakalandıkları ifade ediliyor. Eylemden hemen sonra kamera kayıtları açıklanan, kimlik tespiti yapıldığı basın yoluyla duyurulan bu kişilerin tekrar yeni bir eylem için dönmeleri mümkün müdür?

9- El Muhabarat paralı kullanacağı eleman dışında bir güce sahip değilse, eylemden sonra Suriye'ye dönen eylemcilerini kendi kontrolü altındaki bölgede dahi koruyamıyorsa, muhalifler bu alanlara rahatlıkla girebiliyor ve operasyon yapabiliyorlar ise Esad ve rejimi neden yıllardır, her yöntem denenmesine rağmen yıkılamıyor?

AKP Hükümeti alelacele bir suçlu bulmanın telaşıyla, kötü bir senaryo üretiyor. Hal böyle olunca da her adımda tökezliyor. Cilvegözü patlaması, ÖSO ile Nusra Cephesi arasındaki çelişkiden kaynaklanan, Nusra Cephesi'nin gerçekleştirdiği ve "Diyalog masasına oturabiliriz" açıklaması yapan Suriye Ulusal Konsey yöneticilerini hedefleyen bir saldırıdır. Bu saldırı ile Türkiye'nin kontrolü altında olması gereken sınırların gerçekte kimlerin elinde olduğu net bir şekilde ortaya çıkmıştır. AKP Hükümeti Suriye sınır bölgesini, El Kaide ve Nusra Cephesi ile diğer cihatçı Selefi gruplara terk etmiştir. Kontrolü kaybetmiştir.

Hem sanık, hem MİT'çi hem de gizli tanık

29.01.2013 tarihinde Hatay'ın Yayladağı ilçesinde, Suriyeli ÖSO'cu Avukat Musa Ahmad Emhan'ın kaçırılması suçlamasıyla yargılanan Mehmet Ömer Bereket'in, aynı davada hem sanık, hem gizli tanık hem de MİT'çi olarak yer aldığı ortaya çıktı.

Aynı gün sabah saatlerinde Hatay Emniyet Müdürlüğüne yapılan bir ihbarda; "Esad'ın istihbarat görevlisi Yaser El Ahmet ve iki koruması Mürsel Almaz ve Mehmet Altınöz, Antakya'da muhaliflerin avukatı ile Filistinli bir bayanı ve Suriyeli bir gazeteciyi kaçırıp Suriye'ye teslim edecekler. 31 ED 904 plakalı bir oto ile Yayladağı üzerinden Suriye'ye bu şahısları kaçıracaklar" denile-

rek kaçırılma girişiminin ortaya çıkması sağlandı. Bunun üzerine Emniyet güçleri harekete geçerek Yayladağı ilçesi sınır bölgesinde yaptıkları operasyonla Av. Musa Ahmad Emhan ile sanıklar Muhammet Suheyl, Rami Hatim ve Eren Gökçe'yi yakaladı.

Av. Musa Ahmad Emhan, Emniyette alınan ilk ifadesinde kendisini kaçırmaya çalışan silahlı üç kişi ile birlikte, kaçırılmasını organize ettikleri gerekçesiyle Ömer Bereket ve Mürsel Almaz'dan şikâyetçi olduğunu söyledi.

Olaydan sonra yakalanan ve Emhan'a tuzak kurularak kaçırılması olayının en net ve önemli failleri Mürsel Almaz ile Mehmet Ömer Bereket, savcılık tarafından tutuklanarak cezaevine gönderildi. Hem Suriye hem de Türkiye vatandaşı olan Mehmet Ömer Bereket'in MİT elemanı olduğu ve kaçırılma girişiminden ilk başından beri MİT'in haberinin olduğu, Suriyeli avukatın kaçırılmasını kolaylaştırmak için yol kontrollerinin açılmasını sağlamaya çalıştığı savcılık sorgusunda ortaya çıkmasına rağmen, M. Ömer Bereket olaydan yirmi gün sonra salıverildi.

Mehmet Ömer Bereket, 01.02.2013 tarihli Emniyet ifadesinde Av. Musa Ahmad Emhan'ın kaçırılması olayının öncesinden haberi olduğunu, kendisinin de bu konuda kaçıranlara yardımcı olduğunu kabul etti.

Gizli tanık "Kaptan" Ömer Bereket çıktı

Yargılaması süren davada gizli tanık olarak dinlenen ve hemen herkes hakkında ifade veren, kimliği savcılıkça gizlenerek "Kaptan" kod adıyla bilinen kişinin de MİT'çi Ömer Bereket olduğu ortaya çıkınca, hukuksal bir skandalın perdesi de aralanmış oldu.

18.02.2013 tarihinde soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısı, Adana F Tipi Kapalı Cezaevi'ne yazı yazarak Mehmet Ömer Bereket'in 22.02.2013 günü hazır edilmesini istedi. Adana F Tipi Kapalı Cezaevi Müdürlüğü de 21.02.2013 tarihli yanıt yazısında Mehmet Ömer Bereket'in 22.02.2013 tarihinde gönderileceğini belirtti.

22.02.2013 tarihinde Mehmet Ömer Bereket'in ifade için savcılığa götürülmesine rağmen, dosyada o tarihe ait hiçbir ifadesi bulunmamaktadır.

Ancak o tarihe kadar dava dosyasında olmayan gizli tanık olarakgösterilen "Kaptan"ın ifadesi eski bir tarih atılarak, 02.02.2013 tarihinde tutulmuş gibi gösterilerek dosyaya konmuştur.

Soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısı ve kâtibi tarafından burada resmi evrakta sahtecilik yapılarak, Kaptan'ın 22.02.2013'te alınmış olan ifadesinin tarihi değiştirilerek kayıtlara 02.02.2013 tarihinde alınmış gibi girilmiştir.

Bu durum gizli tanık Kaptan'ın ifadesinin ikinci sayfasında "Tanığa, şüphelilerden Mürsel Almaz'ın C. Başsavcılığımızda 08.02.2013 tarihinde alınan 5 sayfalık ek savunması okundu ve soruldu" denmesiyle açıkça ortaya çıkmaktadır. Kaptan'ın 2 Şubat tarihinde alındığı iddia edilen ifadesinde, 8 Şubat tarihinde alınan bir ifadenin içeriğine ilişkin sorular sorulması gözlerden kaçmıştır.

Mehmet Ömer Bereket, gizli tanık Kaptan kimliği ile ifade verdikten sonra aynı gün içinde, 22.02.2013 tarihinde soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısı tarafından resen tahliye edilmiştir.

MİT'çi Mehmet Ömer Bereket'in tahliye kararında "...Mehmet Ömer Bereket hakkında sonradan değişen delil durumu, gizli tanık Kaptan'ın beyanı ve Mürsel Almaz'ın savunması gözetildiğinde şüpheli hakkında suç vasfının değişme ihtimali bulunduğundan resen tahliye kararı verilmiştir" denilmektedir. Yani sanık Ömer Bereket, yine kendisi olan gizli tanık Kaptan'ın beyanı ile tahliye olmuştur.

Daha sonra mahkemenin yeniden tutuklama kararı vermesine rağmen, Mehmet Ömer Bereket Yayladağı'nda hakkında bir yakalama kararı yokmuş gibi rahatlıkla dolaşabilmektedir.

Hatay Emniyeti: "M. Ömer Bereket MİT elemanıdır."

Hatay Emniyet Müdürlüğü TEM Şube Müdürlüğüne bağlı ekibin 04.02.2013 tarihinde tutmuş olduğu tutanak, bu olaya ilişkin maddi gerçeğin kapısını biraz olsun aralamaktadır:

Bu tutanak esas alındığında, Suriyeli muhalif bir kişinin kaçırma eylemini Yaser El Ahmet'in gerçekleştireceği, bu olayda kendisine Mürsel Almaz ve Mehmet Altınöz'ün yardımcı olacağı ifade edilmektedir. İhbara ilişkin olarak TEM Şube ile MİT görevlileri arasında uygulama noktası oluşturulduğu belirtilmektedir. Bu tutanakta olaylar maddeler halinde sıralanmaktadır:

*Olayın içerisinde olan MİT'in elemanı Mehmet Ömer Bereket isimli şahsın, mağdur avukat ile birlikte restoranda yemek yiyen Mürsel Almaz isimli şahısların yemek hesabını ödedikten sonra avukatı kaçırmak için yaklaşık 300 metre mesafede bekleyen şahıslara bilgi verdiği,

*MİT'in elemanı olan Mehmet Ömer Bereket isimli şahsın kaçırma ekibindeki şahısların hepsini tanıdığı, birlikte yemek yedikleri, şahsın ne zaman hangi yoldan ve sınırın hangi bölgesinden geçileceğini bildiği ve eylem ekibine öncülük yaptığı,

*MİT yetkililerinin Emniyete uygulama yeri olarak il merkezindeki Harbiye çıkışını belirledikleri, ancak avukatın 5 km ilerde bir restoranda olduğu ve kaçırıldıktan sonra yine ters istikamette Suriye tarafına götürüleceğini bildikleri halde geri noktada (5 km) mesafede uygulama başlatıldığı,

*Amirlerimizce her ihtimale karşı kaçırılacak avukatın geçiş noktası Yayladağı ilçesi istikameti olacağından TEM Şube Müdürlüğüne ait iki ekibin de o bölgede görevlendirildiği,

*Ancak ekiplerimizce uygulama devam ederken, MİT görevlilerinin şüphelilerin uygulama noktasını gördükleri gerekçesiyle uygulama yapan ekiplerimizin geri çekilmelerini istemeleri üzerine kısa bir süre uygulamaya ara verilmiştir.

*Hatay MİT Bölge Müdürlüğünde görevli ile çok gö-

rüşme yapıldığı, avukatı kaçıran şahısların Yayladağı yolundan Antakya şehir merkezine araçları ile döndüklerini, şehir merkezinde bulunduklarını ve bulundukları yerle ilgili nokta verdiklerini, bunun üzerine tüm ekipler ile il merkezine geri çekildikleri, ekiplerimizin ve müdürlerimizin il merkezine geri döndüklerinde Yayladağı sınır kapısına yakın bir bölgede Yayladağı İlçe Emniyet Amirliği görevlileri ile avukatı kaçıran kişiler arasında silahlı çatışma çıktığı bilgisinin alındığı,

*...Hatay istikametinden gelerek Yayladağı ilçe girişinde bulunan stat önüne geldikleri sırada, Hatay MİT Bölge Müdürlüğü görevlileri araçlarını görevlilerimizin aracının önüne kırarak araçlarını durdurmak sureti ile bir süre oyaladığı ve İlçe Emniyet Amirliği hizmet binasına kadar takip ettikleri, hizmet binası önüne gelen MİT görevlileri burada nöbet tutan görevliye, Yayladağı sınır kapısına doğru ekibiyle birlikte giden görevliyi kastederek "Komiserinize söyleyin geri dönsün, araç Antakya istikametine doğru geri döndü" şeklinde söyleyerek yanlış yönlendirme yaptıkları,

*MİT görevlileri tarafından il merkezine yönlendirilen ekiplerimiz ile yine yolda durdurulup oyalandığı, ilimiz Yayladağı İlçe Emniyet Amirliği görevlileri bulundukları bölgeden ayrıldıktan sonra kaçırılan Avukat Musa Ahmad Emhan isimli şahıs ilimiz Yayladağı yolu üzerinde 500 m. mesafede Gürışık köyü üzerinden başka bir araca elleri bağlı ve ağzı bantlanmış bir şekilde nakledildiği,

*Ancak, Yayladağı İlçe Emniyet Amirliği görevlilerine vatandaştan kaçırılan avukatın Yayladağı sınır kapısına yakın ormanlık alandan götürüleceği şeklinde bilgi gelmesi üzerine, Yayladağı İlçe Emniyet Amirliği görevlileri Yayladağı sınır kapısına yakın bir bölgede saat 21.50 sıralarında pusu attıkları, pusu atılan bölgeye içerisinde 5 kişinin bulunduğu bir aracın ormanlık alana geldiğini gördükleri, sonrasında da çatışma çıktığı ve avukatın kurtarıldığı ifade edilmektedir.

Bu tutanak ne fezlekede ne de iddianamede yer almıştır. Oysa

tutanak, Suriye uyruklu Av. Musa Ahmad Emhan'ın MİT elemanı Mehmet Ömer Bereket'in kontrolünde kaçırıldığını, olayı engellemek isteyen Hatay Emniyet Müdürlüğü TEM Şube Müdürlüğü ekiplerinin MİT tarafından engellenip yanlış yönlendirildiğini göstermektedir.

Eğer Hatay Emniyet Müdürlüğü TEM Şube Müdürlüğü ekipleri biraz daha geç kalmış olsalardı, tıpkı Suriyeli muhalif General Harmuş gibi avukat Musa Ahmad Emhan da Suriye'ye kaçırılacaktı.

MİT'in bir parçası olduğu bu kaçırma olayı örtbas edilmek istenmiş ve hedef saptırmaya çalışılmıştır. Hükümetin Suriye politikaları ile MİT'in Suriye içinde iç karışıklık çıkartma ve yabancı cihatçı militanların Suriye içine taşınması ile bunlara lojistik ve askeri yardımda bulunma politikasına en açıktan, cepheden karşı çıkan yayın organlarının başında Yurt gazetesi gelmektedir. Yurt gazetesi gerek Suriye içinden, gerekse Suriye'ye yönelik Hatay bölgesinde yaşanan kirli ilişkilere dair haberleri ile MİT ve taşeronu konumundaki Suriye içinde savaşan cihatçı grupların tepkisini çekmektedir. Soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısının yoğun gayretleri neticesinde Suriyeli muhaliflerin MİT tarafından Suriye rejimine teslimine ilişkin ikinci bir skandal örtbas edilmiş ve bu olay fırsat bilinerek muhalif çizgide yayın yapan gazetenin yerel muhabiri olan müvekkil Hasan Kabakulak bertaraf edilmek istenmiştir.

Banyas, Kerbela değildir

Suriye'de Banyas'a bağlı Al Bayada köyüne saldıran ve sayıları 300 civarında olan El Kaide terör örgütü, kendilerine destek vermeyen köylüleri cezalandırdı.

Başbakan Erdoğan'ın TBMM grup konuşmasında dile getirdiği ve rejimi katliam yapmakla suçladığı Banyas'a bağlı El Ba-

yada köyünü, El Kaide militanlarının bastığı, kendilerine destek vermeyen köylüleri ve Ulusal Uzlaşma Komisyonu Üyesi Bayada Camii İmamı Ömer El Biyasi'yi karısı ve çocuklarıyla birlikte katlettiği belirtiliyor.

02.05.2013 tarihinde gerçekleşen saldırı öncesinde köye kalabalık bir grup olarak baskın düzenleyen çoğunluğu yabancı uyruklu El Kaide teröristleri, köylülerden, rejimi desteklemekten vazgeçerek kendilerini desteklemelerini istiyor. Köyün El Kaide tarafından basıldığı bilgisini alan otuz kişilik yerel polis teşkilatı ve sivil savunma birlikleri köye girerken pusuya düşürülerek katlediliyor. Yirmi bir güvenlik görevlisi bu pusuda yaşamını yitiriyor. El Kaide teröristleri, köyde daha fazla kalamayacaklarını anlayınca, kendilerine destek vermeyen, güvenlik güçlerini yardıma çağıran köylüleri katlederek kaçmaya kalkışıyor.

Ordu birliklerinin, Bayada köyünü ve çevresini kuşatmaya alarak, köyü basan yaklaşık 300 kişilik El Kaide terör grubuyla çatışmaya girdiği, çatışma sonucunda 150 civarında teröristin ölü olarak ele geçirildiği, bir kısım teröristin ise silahlarını bırakarak teslim olduğu belirtiliyor. Çatışmada ölü olarak ele geçen teröristlerin Libya, Çeçenistan ve Mısır pasaportu taşıdıkları, Banyas'ın hedef seçilmesinin amacının deniz bağlantısı kurmak olduğu ifade ediliyor.

Banyas'ın, Lazkiye kentinden sonra Suriye'nin son deniz bağlantı noktası olması açısından stratejik önemde bir bölge olduğuna, terör gruplarının şu ana kadar bu bölgeye saldırmaya dahi cesaret edemediklerine dikkat çekilirken, bölge halkının rejim saflarında yer aldığı, terör gruplarına destek vermedikleri vurgulanıyor.

Banyas katliamının Yezit'i, AKP'nin beslemeleridir!

Suriye'nin Banyas kasabasında yaşanan ölümlere ilişkin dönemin Başbakanı Erdoğan'ın TBMM grup toplantısında söylediği, "Banyas'taki manzara Kerbela'daki kadar acıdır. Katiller de en

az Yezit kadar zalimdir" sözlerinin gerçeği yansıtmadığı ortaya çıktı.

Suriye'nin Akdeniz kıyısında olan Tartus iline bağlı Banyas kasabasında yaşanan ölümler ve katliama ilişkin yeni belgeler, görüntüler ve bilgiler ortaya çıkıyor.

Banyas ilçesi Suriye'de krizin yaşanmaya başladığı iki yılı aşkın süredir, rejim yanında yer almış, bu nedenden dolayı da zaman zaman El Kaide ve Nusra Cephesi'nin hedefi olmuş bir bölgededir.

Bölge halkının rejime bağlı, vatansever bir halk olduğu, asla küresel cihatçı güçlerin yanın yer almadığı, bu terör gruplarının bölgeden geçişlerine ve Tartus iline sızmalarına izin vermediklerine vurgu yapılarak; "Bundan dolayı El Kaide ve Nusra Cephesi'nin ortak operasyonu ile katliama maruz kaldıkları" belirtiliyor.

Stratejik olarak önemli bir bölgede bulunan, Alevi Suriye vatandaşlarının ağırlıklı olarak yaşadığı Banyas ve çevresinde yapılacak eylemin, BAAS rejiminin yıkılmak üzere olduğu imajını yaratacağını planlayan küresel cihatçı güçlerin, kalabalık bir askeri güçle bölgeye saldırdıkları, onlarca insanı vahşice öldürdükleri iddia ediliyor.

Saldırılarına "SAHİL VOLKANI" diye de isim takıp yaklaşık 350 kişilik askeri bir güçle bu bölgeye karşı saldırıya geçen El Kaide teröristleri, Suriye ordu güçleri bölgeye ulaşana kadar onlarca insanı katlettiler.

Ordu birliklerinin bölgeye ulaşması ile çatışarak kaçmaya çalışan saldırganlardan değişik ülke pasaportu taşıyan 150 cihatçı ölü olarak ele geçirilirken, çok sayıda saldırganın da silahlarını bırakıp teslim oldukları açıklandı.

İlk saldırıda Banyas'ta yaşayan vatanseverleri çoluk çocuk demeden katleden cihatçı güçler, Bayada beldesi cami imamı Şeyh Ömer Biyasi'yi karısı ve çocuklarıyla birlikte öldürerek, ezanı da değiştirip, Selefilere özgü biçimde okumaya başladılar. Kıyım ve

katliamlarla Banyas'ı bir "Selefi Şeriat Prensliği" haline getirmeyi hedefleyen saldırganların planları ordu birliklerinin bölgeye ulaşması ile son buldu.

Cihatçı güçlerin, bir yandan katliam yaparken bir yandan da Afganistan, Irak ve Libya'da ABD ve NATO güçlerinin yaptığı katliamların resimlerini "Banyas Katliamı" diye basına dağıtarak propaganda yapmaya çalıştıkları iddia edildi.

"Banyas'taki manzara Kerbela'daki kadar acıdır" diyen Erdoğan'ın da bu propagandaya bir noktasından katıldığı belirtilirken, Banyas katliamını yapan Yezitlerin, Türkiye'den Suriye'ye sızan Selefiler olduğu belirtildi.

Gaziantep katliamını El Kaide mi yaptı?

Suriye kaynakları Gaziantep saldırısını El Kaide örgütünün gerçekleştirmiş olabileceğini iddia etti.

Türkiye'de çok sayıda El Kaide militanının bulunduğunu belirten Suriyeli bir yetkili, Türkiye ile Suriye'yi sıcak çatışmanın içine çekmek isteyen El Kaide örgütünün bu saldırıyı gerçekleştirmiş olabileceğini vurgulayarak, "Benzer eylemleri Suriye'de de yapıyorlar. Eylemin türü ve biçimi El Kaide örgütünü gösteriyor. Sivillerin yoğun olarak yaşadığı ana caddelerde bomba yüklü araçlar patlatarak katliamlar yapmak El Kaide'nin yöntemidir. Suriye'deki tüm girişimleri başarısız olunca, Türkiye'yi daha açık bir çatışmanın içine çekmek için planlanmış bir eylem gibi görünüyor" iddiasında bulundu.

İsminin açıklanmasını istemeyen askeri yetkili, Suriye'nin hiçbir zaman Türkiye ile çatışmak istemediğini, bu tür provokatif eylemlere taviz verilmemesi gerektiğini belirterek; "Türkiye binlerce paralı katili ülkesinde barındırıyor, ülkemize dönük eylemler yapmalarına olanak sağlıyor, Türkiye sınırından sızan bu katiller Suriye halkını katlediyorlar. Türkiye buna izin vermemelidir" açıklamasını yaptı.

YURT
BAĞIMSIZ HALK GAZETESİ
50 KURUŞ
El-Kaide'nin üssü Antep
Bayramın 2. Günü Gaziantep'e 9 kişinin ölümüne yolaçan saldırıda şüpheler El Kaide üzerinde yoğunlaşıyor. Gaziantep, uzun süredir El Kaide'nin Türkiye üssü olarak kullanılıyor
El-Kaide Gaziantep'te bir polisi öldürmüştü
Zevahiri Türkiye'yi TEHDİT ETMİŞTİ
'BURAK KIZIMA HALKI ÖĞRETTİ'...
YURT'UN SESİ
Tehdit!
'Esirleri canlı bomba yapıyorlar'
New York Times muhabiri 5 gün boyunca Özgür Suriye Ordusu'na bağlı "Tevhid Aslanları Tugayı" adlı grubun faaliyetlerini takip etti. Esirlerin canlı bomba olarak kullanıldığı ortaya çıktı
Asıl Nadir'e 10 yıl hapis

Fotoğraf 8- Gaziantep katliamını El Kaide mi yaptı?

Yüzlerce El Kaide hücresi Türkiye'ye sızdı

Suriye'de Esad rejimini devirmek için devreye sokulan paralı askerler ve El Kaide militanlarının bölgede yaygın olarak mevzilendiği iddia edildi.

Suriye kaynakları, Türkiye'den ve Ürdün'den Suriye'ye sokulan El Kaide, Tevhit ve Nusret Taburu gibi silahlı katillerin hiçbir kentte tutunamadıklarını, ciddi kayıplar vererek geri çekilmek zorunda kaldıklarını belirttiler.

Türkiye sınırına 10 kilometre uzaklıkta olan Azez ve bazı küçük beldeleri üs olarak kullanan bu silahlı grupların, Halep ve civarındaki illerde yer yer saldırı eylemi yaptıkları, ancak ordunun karşılık vermesi sonucunda 3000'e yakın kayıp vererek, tekrar Türkiye'ye ve Türkiye sınırında bulunan bölgelere kaçtıkları iddia edildi.

Türkiye'nin Cilvegözü ve Altınözü sınırına yakın bazı bölgeler dışında hiçbir bölgeyi denetim altına alamadıkları, vurkaç

saldırıları ile katliamlar yaparak halkı korkutmaya ve sindirmeye çalıştıkları bildirildi.

Suriye paralı katillerle savaşmaktadır

Suriye askeri kaynakları, halka saldıran paralı katillerle savaştıklarını belirterek El Kaide, Tevhit Taburu ve Nusret Taburu gibi yabancı paralı askerlerle savaştıklarını, bu paralı askerlerin Türkiye üzerinden Suriye'ye girdiklerini ve binlerce insanı katlettiklerini vurgulayarak; "El Kaide Türkiye mevzisini kolay kolay bırakmayacaktır, hücreler oluşturacak ve Türkiye'nin de başına bela olacaktır" iddiasında bulundu. Aynı kaynak, El Kaide'nin denetlenemeyeceğini, kontrol altında tutulamayacağını, Türkiye'nin bu işten ciddi zarar göreceğini belirtti.

Hatay'daki yerel kaynaklar ise Türkiye sınırında hiçbir kontrolün olmadığını, kimin nereye gittiği ya da ne kadar militanın nerede olduğunun kontrol edilemediğini belirterek, El Kaide eylemcilerinin Hatay'dan çıkarak Türkiye'nin her yerine dağılmış olabileceğine dikkat çektiler.

Reyhanlı'da El Kaide katliamı

Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde öğle saatlerinde iki ayrı araca yerleştirilmiş bombanın, iki dakika ara ile patlatılması sonucu 50'yi aşkın insan yaşamını yitirdi, 100'ü aşkın insan ise yaralandı.

13 Mayıs 2013 tarihinde Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde ardı ardına meydana gelen patlamalar sonucunda, ölü sayısına ilişkin değişik bilgiler geliyordu. Bölgeden gelen ilk haberlere göre, ölü sayısının 100'ü bulabileceği, pek çok enkaz bulunduğu, henüz enkazlara girilmediği belirtiliyor. Patlamaların belediye binası ile postane binasına yakın bir noktada meydana geldiği, iki ayrı araca yüklenen bombaların iki dakika ara ile patlatılması sonucunda meydana geldiği bildiriliyordu. Kalabalık bir saatte meydana gelen patlamada ölenlerin bir kısmının yanarak yaşamını yitirdiği,

cesetlerinden cinsiyetlerinin dahi tespit edilemeyecek durumda olduğu belirtiliyor. Görgü tanıkları ölü sayısının çok daha fazla olacağını, çok sayıda yaralının da durumunun ağır olduğunu belirtiyorlar.

Patlama sonrasında Suriyelilere ilişkin hiçbir araç sokaklarda görülmezken, halkın mahalle aralarında toplanarak Suriyeli kimi insanlara saldırdıkları, arabalarının camlarını kırarak tepkilerini yansıttıkları ifade ediliyor.

Patlamanın muhalifler tarafından gerçekleştirildiği konusunda halk arasında hiçbir tereddüt olmaz iken, yükselen tepkilerin hedefi AKP Hükümeti ve Başbakan oldu. Reyhanlı en fazla Suriyeli muhalifin yaşadığı ve geçiş yaptığı bölge olarak dikkat çekmiş, daha önce de değişik tartışma ve gelişmelerle gündem olmuştu. Reyhanlı halkı farklı yöntemlerle bu insanları kasabalarında istemediklerini açıkça devlet yetkililerine iletmiş ve doğacak olumsuzluklardan sorumlu olmayacaklarını açıkça belirtmişti. Geçen hafta içerisinde yaşanan gerginlik çok büyümeden bastırılmış ancak yer yer karşılıklı sürtüşmeler devam etmişti.

Nusra Cephesi'nin kendi internet sitesinde yayınladığı görüntüde, patlamadan hemen sonra yükselen dumanlar görünürken, tekbir getirilerek sevinç gösterisinde bulunulması, bombaların patlama anının kaydedilmesi, tüm dikkatleri bu örgüt üzerine çekti. Benzer eylemlerinde de patlama görüntülerini kaydeden örgüt, bu eylemin görüntülerini yayınlayarak propaganda yapma yolunu seçmişti.

Reyhanlı'da yaşananlar Antakya merkezde toplanan kalabalık tarafından protesto edilerek, Suriyeli muhaliflerin bir an önce kentlerinden çıkartılması istendi. Saray Caddesinde toplanan halk, patlamalardan Suriyeli muhalif örgütleri sorumlu tutarak, hükümetten yanlış Suriye politikasından vazgeçmesini ve muhaliflerin kentlerinden zaman geçirilmeksizin çıkartılmasını istediler. Eylemlerin gece de devam ettiği belirtiliyor.

Konuya ilişkin açıklama yapan CHP Hatay Milletvekili Mevlit Dudu, "Ortalık adeta savaş alanı gibi. Ölü sayısının çok daha artmasından kaygı duyuyorum. Bu katliamın sorumlusu, yanlış politikalarıyla hükümettir. Akan kanların hesabını verecektir" açıklamasında bulundu.

Fotoğraf 9 - Reyhanlı'da El Kaide katliamı

ÖSO ile hükümet yetkilileri patlamaların sorumlusunu hemen buldu

Reyhanlı katliamından 8 saat sonra ÖSO, yaptığı yazılı açıklamada suçluyu açıkladı.

ÖSO'nun patlamadan hemen sonra yaptığı açıklamayı bir süre sonra devlet yetkilileri hep bir ağızdan yapmaya başladı.

Sanki ellerinde önceden hazırlanmış dosyalar varmış gibi, bombalı eylemi yapanları, tarihsel süreçleriyle birlikte açıkladılar. Bombalı saldırıdan 8 saat sonra, eylemin şoku dahi atlatılmadan, deliller toplanmadan, Emniyet birimleri, eyleme ilişkin ellerindeki bulguları açıklamadan Suriyeli muhalif örgütler, bombalamayı kimin yaptığını nereden biliyorlardı?

Ayrıca, bombalamayı gerçekleştirdiğini iddia ettikleri örgüt ve şahıs hakkında bu kadar hazır bilgiyi nereden ve hangi ilişkilerle edinmişlerdi?

AKP Hükümeti'nin patlamanın sorumlularına ilişkin yaptığı açıklamalar ile tıpatıp aynı olan bu açıklama aynı merkezden mi hazırlanmıştı?

Eylem öncesi, bu bilgiler ve olası suçlulara ilişkin ön hazırlık mı yapılmıştı?

Patlamadan yaklaşık 8 saat sonra, saat 21.00'de yayınlanan açıklama şöyleydi:

Hatay Reyhanlı'da Yaşanan Olaylar Üzerine Özgür Suriye Haber Ajansının Özel Açıklaması:

Hatay Reyhanlı'da patlatılan bombaların arkasında Esed'e hizmet eden, Hatay ve Lazkiye merkezli Alevi terör örgütü olan THKP-C Acilcilerin lideri Mihraç Ural'ın (aynı zamanda Esed'in ordusunda muvazzaf subay görevindedir) olduğu açık seçik ortada.

Bazı konuları hatırlatmakta fayda var. Ülkemizde, İran istihbaratı mensubu on kadar kişi PKK'lılara bilgi verirken ve bilgi alırken görüntülenmiş ve ardından yakalanmıştı. İran'ın, Esed'e askeri, silah ve istihbarat yardımları yaptığını biliyoruz. PKK ile bilgi alışverişi yapan İran İstihbaratı ve PKK'ya kucak açan Esed'in El Muhabarat Teşkilatı'nın ortak çalıştığını ele alırsak, THKP-C terör örgütünün Hatay'daki gücünü kullanarak bu patlatmayı gerçekleştirdiklerini düşünüyoruz. THKP-C Acilciler te-

rör örgütünün, Hatay Amanos Dağlarında PKK mensupları ile barınıp, askerlerimizle çatışmaya girdiklerini ve polislere saldırdıklarını da hatırlatmakta fayda var.

Esed'in gaddarlığından kaçan Suriye vatandaşları, Hatay başta olmak üzere Suriye'ye komşu birçok ilimize yerleştirildiler. Sadece Suriye sınırındaki illere değil, İstanbul, Bursa, Ankara vd. illere de yerleştirildikleri halde, hiçbir ilde olaylar gerçekleşmedi. Ama fitne örgütleri özellikle Hatay'ı karıştırmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Hatay'da Nusayrilerin ve Alevilerin çok olmasını değerlendirmek isteyen ve bu ilimizde halkı Suriyelilere karşı kışkırtmaya çalışan fitneci gruplar ve partiler bulunmakta.

Bunların başında elbette THKP-C terör örgütü gelmektedir. Bu örgütün liderinin geçen hafta yayınlanan videosunda, Banyas ve Tartus bölgesindeki katliamları yaptığını itiraf etmektedir. Bu kişinin tek amacı, Hatay'ı Türkiye'den koparmaktır. Kişiyi ve örgütünü araştırdığınızda, ülkemize karşı ne kadar kin dolu olduğunu ve Suriye Türkmen ve Ehlisünneti nasıl katlettiğini göreceksinizdir. Mihraç Ural, kendi sayfasında da Hatay'daki Nusayrileri/Alevileri silahlanmaya çağırmış, silah almak isteyenlere ise silah vereceğini bildirmişti. Bu kâfir, Cilvegözü sınır kapısında gerçekleşen arabalı bomba eylemini de sahiplenmiştir.

Hatay halkını kışkırtıp çatışma ortamı yaratmak için çalışan diğer parti ve grupları daha önce dile getirmiştik, bu yüzden fazla üzerlerinde durmaya gerek yok. Yine de bunların isimlerini yazmakta fayda var; CHP, İşçi Partisi, TKP, Halkevleri, ÖDP, ESP, Alevi dernekleri ve federasyonları, THKP-C, DHKP-C, Kemalistler, ulusalcılar, TGB vs. Bu dernek, grup ve partilerin Hatay'da sürekli miting, yürüyüş yaptığını gördük, paylaştık. Bunların tek gayesi kan akıtmak. Kızılbaşlara bu yakışır anca.

Bu dernek, örgüt ve partilerin kışkırtmasına uyanlar da var elbette, MHP ve içi boş milliyetçiler. En ufak bir olayda bayrağını alıp konvoy yapan, ırkçı slogan atan bu içi boş milliyetçiler, Suriyeli vatandaşlara, özellikle bu patlama sebebiyle saldırmaktalar.

Burada dikkat etmemiz gereken husus, bu içi boş milliyetçilerin bir şehit haberi olduğunda hemen bayrağını kapıp tekbir getirmesidir, tabii manasını bilmeden bunu yapmaktalar, amaç slogan olsun bağıralım çağıralım ölenleri sömürelim mantığı. Komünistlerin, ulusalcıların gazına gelip masum Suriyeli vatandaşlara saldıran bu köpekler, Esed'çi THKP-C Acilciler terör örgütüne ve Hatay'da ayaklanma sağlamaya çalışanlara karşı hiçbir karşılık vermedikleri gibi, aksine destek vermekteler. Milliyetçi geçinen, köpek işareti yapan bu kişilerin Allah'ın yasak kıldığı ırkçılık tasmasını takarak, dinsizlerin tahrikine gelip Suriyeli Müslümanlara saldırması ve İslam düşmanı olan Nusayrilerle birlikte hareket etmeleri elbette sorgulanmalıdır.

Bizim yapmamız gereken, bu tür tahriklere kapılmadan, tahriklere gelen kişileri sabırla bilgilendirmeye çalışmaktır. Unutmayın ki, bir toplumu kışkırtmanın en iyi yolu saldırmaktır/küfür etmektir/kan dökmektir. Bu saldırının amacı da, fazla insan öldürerek, halkı Suriyelilere karşı kışkırtmak hatta ayaklandırmaktır. Bu oyuna gelen kişilerin sayfamıza yaptığı yorumlara baktığımızda "Suriyelilerin Türkiye'de ne işi var", "bizim derdimiz bize yeter", "bize ne Suriye'den" vb. cahilce yorumlar yapıyorlar. İş Müslümanlığa gelince "Müslümanım" derler, bu söylemleri söyleyenlere Müslüman demek mümkün değil. Veya "insanı İslamdan soğutuyorsunuz" diyerek kâfirliğe kaçmak için bahane uyduruyorlar kendilerince. Müslümanlık, kardeşine yardım etmektir. Biz bir tek kardeşlik tanırız, o da ehlisünnet kardeşliğidir, söz konusu İslam olunca her şeyi ve herkesi ayaklar altına alırız, sıfatı ne olursa olsun.

Bu patlamanın ardından yukarıda saydığımız örgüt, parti ve dernekler ve bunlara hizmet eden İslam düşmanı kartel basını elinden geleni yaparak saldırılarını sürdürecektir. Esed'çi kâfir ehlinin tahriklerine gelmeyelim, sabırla hareket edelim.

"Ey iman edenler! Sabredin! Sabır yarışında düşmanlarınızı geçin! Cihad için daima hazırlıklı ve uyanık bulunun! Ve Allah'a

karşı gelmekten sakının ki felâh bulup başarıya eresiniz." Al-i İmran Suresi 200. Ayet

Özgür Suriye Haber Ajansı

Reyhanlı sokakları acıya yenik düşmüş

Reyhanlı sokaklarında acı dolaşıyor. Hemen her sokağın başında bir taziye çadırı gözümüze çarpıyor. İnsanlar birbirlerinin acısını paylaşmak için taziye evlerine gidiyor. Her taziyede acı, hüzün ve şaşkınlık var. Neden diye soruyor insanlar birbirine, neden biz seçildik, neden biz katledildik, bizim çocuklarımızın ne suçu vardı, el kadar bebeden ne istediler? Acı, tanımını yitirmiş. Reyhanlı halkı şok yaşıyor, tepkisini üzüntüsünü yansıtamıyor bile. Sanki bir kâbusta yaşıyor. Sabah olunca uyanacak ve her şey eskisi gibi olacak...

Her taziye çadırında çok farklı şeyler konuşuluyor. Hemen herkes nedenleri sorguluyor, hükümeti yargılıyor ve bundan sonra ne olacak diye kaygılarını paylaşıyor.

Reyhanlı halkı bu katliamı kimlerin yaptığı konusunda kesin yargılara sahip görünüyor. Muhalif Suriyeliler... İki yıldır yaşamlarını alt üst eden, vicdanen kapılarını açtıkları, destek olup yardımda bulundukları Suriyeli muhalifler bir süre sonra Reyhanlı'yı tamamen işgal etmiş gibiydiler. Hemen her sokakta kümelenmiş, kalabalık gruplar halinde dolaşan Suriyeli muhalifler, kentin dokusunu tamamen değiştirmişlerdi. Kendi yaşam tarzlarını, kendi yaşam ve çatışma koşullarını bu kente taşımış, Reyhanlı halkının şaşkınlığı içerisinde, kenti tamamen kuşatmışlardı.

Reyhanlı'da halkın arasında, mahallelerde dağınık ve kontrolsüz olarak 50 bin kişinin üzerinde Suriyeli ve değişik ülkelerden gelmiş binlerce muhalif ve radikal İslamcı var. Hükümetin "kamplarda" dediği ve Suriyeli olduğu iddia edilen insanların bir tanesi bile kamplarda değil, halkın içerisinde, dağınık ve kontrol-

süz olarak barınıyor. Reyhanlı merkezde tek bir barınma kampı yok. Tüm yabancılar evlerde, depolarda, ambarlarda ve çiftliklerde kalıyor, geceleri sınırı geçen önemli bir kısmı, çatışmalardan sonra tekrar Reyhanlı'ya dönüyor.

Reyhanlı sığınmacıların, zor durumda kalan Suriyelilerin barındığı bir yer olmaktan çok, Suriye'de sürdürülen kirli savaşın bir askeri üssü görevi görüyor. Suriye sınırına sıfır noktasında olan o kasabadan on binlerce insanın Suriye'ye savaşmak için organize bir şekilde geçtikleri biliniyor. Reyhanlı Suriye'den kaçıp gelenlerin barındığı mekân olmaktan çok, Suriye'ye geçiş trafiğinin yönetildiği bir bölge konumunda. Çatışmalarda yaralananların getirilip tedavi edildiği, diğer kent hastanelerine taşındığı, lojistik her türden malzemenin aktarıldığı, bir süre Suriye'deki sınır bölgelerinde çatışan militanların gelip dinlendiği, yağma malları getirip pazarladıkları bir bölge niteliğinde.

30 kayıp var

Reyhanlı'da yaşanan patlama sonrasında 30 kişinin kaybolduğu söyleniyor. Rögar içlerinden yeni cesetlerin çıkması, henüz enkazlara dokunulmaması ölü sayısının çok daha artabileceği kaygısı yaratıyor. Halk, parçalanarak dağılan, yok olan insanlardan bahsediyor. İnsanlar patlamanın etkisiyle eriyerek yok olmuşlar, bedenleri beden olmaktan çıkmış, parçalardan insan oluşturulmaya çalışılarak, ölü sayısı kesinleştirilmeye çalışılıyor.

Görgü tanıkları, patlamayı ateş topuna benzetiyor. Müthiş bir gürültüyle birlikte göğe doğru bir ateş topunun yükseldiğine tanık olduklarını söylüyorlar. Patlamayla ortaya çıkan ısı yakınında, bulunan her şeyi önce parçalamış, ardından eritmiş. Yalnızca patlamanın çok uzağındaki cesetler yanmaktan kurtulmuş.

Patlamanın ateş topu şeklinde olması, kullanılan malzemenin sıradan bir patlayıcı olmadığını gösteriyor. Benzer bir durumu Şam'da yaşanan bir patlama sonrasında görmüştüm. İnsanlar

tıpkı Reyhanlı'da olduğu gibi eriyerek yaşamlarını yitirmişti. Patlama yerinde dev bir çukur açılmış, araçların metalleri bile eriyerek küçülmüştü. Reyhanlı patlamasında da benzer bir malzemenin kullanıldığını düşünüyorum. Kimyasal kimi malzemeler ile yakıcı güç eklenmiş patlayıcılarla oluşturulmuş bir düzenek ateşlenmiş gibi. Son derece profesyonelce ve planlı yapılmış bir saldırı görünümünde.

Her iki patlama arasında 400-500 metre mesafe bulunuyor. İlk patlama ile ikincisi arasında en fazla 4-5 dakika zaman farkı var. İlk patlama insanları belli bir alana toplamış, ne oluyor diye şaşkınca refleks gösteren insanları ikinci patlama katletmiş. Belediyenin önü ile postanenin önü Reyhanlı'nın en işlek bölgesidir. Saldırı, insanların en yoğun olduğu saatte en çok zayiatın verilmesi için yapılmıştır.

Patlama günü Suriyeliler sokaklardan çekilmiş

Reyhanlı'da hemen herkes, patlama günü Suriyelilerin caddelerde ve sokaklarda olmadığını ısrarla söylüyor. Patlamanın gerçekleştiği noktalarda hemen her gün yüzlerce Suriyelinin bulunduğu, bir kısmının ise aynı yerlerde tezgâh açtığı, sigara, dürüm vb gibi şeyler sattığı belirtilirken, patlama olduğu gün hiçbir Suriyelinin sokaklarda bulunmadığı, tezgâh açanların ortalıkta görünmediği, alışveriş yapanların olmadığı vurgulanıyor.

Yaklaşık iki yıldır, günün her saatinde Reyhanlı'nın hemen her sokağında yüzlerce Suriyeli bulunurken, patlama günü ve anında hiçbirinin olmaması halkı tedirgin ediyor. Reyhanlı halkındaki inanç, bu insanları birilerinin sokaklardan çekmiş olduğu şeklinde. "Suriyeli muhalifler, bu alanda bir şeyler olacağını kesinlikle biliyordu" diyorlar. "Bu nedenle bir kısmı sınır ötesine çekildi, diğer önemli bir kısmı ise evlerinden çıkmadılar." Onlarca Reyhanlılının katledildiği saldırıda yalnızca ikisi kadın üç Suriyelinin yaşamını yitirdiğini, ölen iki kadının da zorunlu bir ihtiyaç için çarşıya çıkmış olabileceğini iddia ediyorlar.

Bu iddia, Reyhanlı'da konuştuğum herkes tarafından bana iletildi. Merkez medyanın bu konuya hiç değinmediğini, defalarca anlatmalarına rağmen, hiçbir gazetenin bunu yazmadığını kahırlanarak söylediler.

Denilenler, iddialar doğru ise, saldırıyı yapanların adresi açık olarak ortaya çıkıyor. Reyhanlı halkı cezalandırılırken, kendilerinden birilerinin de yaşamını kaybetmemesi için, oralardan uzak durun türü bir uyarı yapmış olabilecekleri ihtimali ortaya çıkıyor.

Lazkiye katliamcıları Türkiye'den gittiler

4 Ağustos 2013 tarihinde Yayladağı'na bağlı Kızılçat köyündeki cihatçı kampından Lazkiye kırsalına geçen yaklaşık 5-6 bin kişilik saldırgan grup, Alevi halkı katlediyor.

Türkiye sınırında oluşturulan askeri kamp, Yayladağı ilçesinin Kızılçat köyünde sınıra sıfır noktasında bulunuyor. Hemen yanı başında Türk karakolunda askerler nöbet tutuyor. Türk askerinin koruduğu, bu kampta barındırılan silahlı cihatçıların, ağır silahlarla donatıldığı, İsrailli, Amerikalı ve Türk subaylar tarafından eğitilip yönetildiği ve yönlendirildiği belirtiliyor.

Ağırlıklı olarak Türkmenlerin ve El Kaide terör örgütünün kullandığı bu kampta 5-6 bin cihatçının kaldığı, kampın tüm erzak ve mühimmatının Türkiye tarafından sağlandığı, silahlı eğitim yapıldığı ve bu bölgeden hareket eden katillerin Lazkiye kırsalında bulunan Alevi köylerine saldırdıkları ifade ediliyor.

Daha önce Suriye Devleti'ne ait olan Karabiber sınır karakolunu basarak buradaki askerleri katleden cihatçılar, aynı noktada oluşturulan kampta sürekli nöbet tutuyorlar ve yabancıların yaklaşmasına izin vermiyorlar. Zaman zaman Yayladağı ilçesine inip çıkan bu kişilerin ihtiyaçlarını da bu ilçeden sağladıkları bildiriliyor.

Yapılan askeri eğitimde kullanılan silahlardan rahatsız olan

Kızılçat köyü halkının önemli bir kısmının köyü terk ettiği görülüyor. 20-25 kişi dışında köyde yaşayan halk kalmamış. Kalanlar ise mallarını kaptırmamak için bekliyorlar. Köyün hemen girişindeki Türk askeri karakolu ise bölgeyi güvenlik altında tutarak, olası bir Suriye ordusu saldırısına karşı caydırıcılık oluşturuyor.

Sınırda bulunan bu kamplara Suriye ordusunun, Türkiye ile karşı karşıya gelmemek için operasyon düzenleyemediği belirtilirken, buradan giden saldırganların Lazkiye kırsalında bulunan köyleri basarak, bir kısım köylüyü rehin aldıkları, bir kısmını katlettikleri belirtiliyor.

Kızılçat kampını aylarca önce resimleyerek haberini yapmış ve yetkilileri bu konuda uyarmıştık. Ancak sonuçlara bakıldığında, bu kampın oluşturulmasının stratejik hedefler için olduğu ve Yayladağı sınır kapısının kapatılması sonrasında, bu kampın bölge halkının katledilmesinde kullanıldığı görülmektedir.

167 Türk Suriye'de öldürüldü

Lübnan'dan yayın yapan El-Menar televizyonunun Suriyeli yetkililere dayanarak verdiği habere göre şu ana kadar Suriye'deki çatışmalarda öldürülen 6113 yabancı cihatçıdan 167'si Türk.

Bazı bölge ülkeleri tarafından desteklenerek Suriye'ye sokulan yabancı uyruklu militanlardan 17 bininin de kayıp olduğuna dikkat çekilen haberde, BM Suriye Özel Temsilcisi Ahdar İbrahimi'nin yabancı militan sayısını 40 bin olarak açıkladığı hatırlatılarak açıklanan rakamsal verilerin İbrahimi'nin tahmininden çok daha fazla olduğunu gösterdiği belirtildi.

Ağırlıklı olarak Türkiye üzerinden Suriye topraklarına geçerek orada rejime karşı savaşan saldırganlar, lojistik merkez olarak Türkiye sınırına yakın bölgelerde oluşturulan kampları kullanmaktalar. Hava ve kara yolu ile Hatay'ın Reyhanlı ilçesine bir biçimde ulaşan küresel cihatçı saldırganlar, burada var olan değişik geçiş noktalarından sınırı geçip Suriye topraklarında bulunan

kamplara götürülmekteler. Burada değişik ülkelerden gelmiş gizli servis ajanları tarafından kısa bir süre eğitilen saldırganların, Suriye'nin iç bölgelerine eylem için yönlendirildikleri belirtiliyor.

Çatışmalarda öldürülen militanların silahlı gruplar tarafından ya gömülerek ya da yakılarak imha edildiğinin belirtildiği haberde şimdiye kadar ölü olarak ele geçirilen ve kimlikleri tespit edilebilen yabancı militanlara ilişkin rakamlar açıklandı. 30 değişik ülkeden cihat için Suriye'ye gelen ve burada rejim güçleri ile girdikleri çatışmalarda öldürülen 6113 yabancı teröristin ülkelere göre dağılımı şöyle veriliyor:

Suudi Arabistan: 720, Mısır: 489, Lübnan: 439, Çeçenistan: 439, Afganistan: 301, Libya: 263, Pakistan: 261, Irak: 208, Rusya: 188, Türkiye: 167, Ürdün: 129, Somali: 117, Kuveyt: 109, Fransa: 90, İngiltere: 66, Tunus: 50, Endonezya: 55, Cezayir: 53, Yemen: 52, Katar: 19, Belçika: 45, Özbekistan: 40, Amerika: 35, Kosova: 31, Azerbaycan: 21, Malta (Lübnan asıllı): 31, Moritanya: 7, Sierra Leone: 6, Surinam: 6.

Öte yandan, Suriye'de yaşanan çatışmalarda öldürülen Suudi Arabistanlı 70 teröristin cesetlerinin Riyad'a verildiği bildirildi. Arabistanlı kaynaklardan alınan bilgiye göre, Suriye'de öldürülen ve aralarında 4 kadının da bulunduğu 70 teröristin cesedi, Kral Fahd Uluslararası Havaalanı'nda Arabistan'a teslim edildi.

Arabistanlı yetkililer, söz konusu naaşların Riyad'a verilmesi hedefi ile iki görevlisini Türkiye'ye göndermişti. Bu haberin yayınlanmasının ardından birçok Arabistanlı ailenin, hükümete çağrıda bulunarak evlatlarının Suriye'de savaşmaya gönderilmemesini ve ülkeye geri dönmelerinin sağlanmasını istedikleri belirtiliyor.

El Kaide zehirli gaz üretiyor

El Kaide terör örgütünün, Gaziantep civarında kurulduğu bildirilen laboratuvarda zehirli kimyasal gaz ürettiği ve kimyasal gaz üretim taburu oluşturduğu ortaya çıktı.

Suriye'de katliamlar yapan; kadın, genç, çocuk demeden on

binlerce insanı katleden El Kaide terör örgütü, şimdi de Gaziantep civarında olduğu belirtilen kimya laboratuvarında zehirli gaz ürettiği ve bu gazı Suriye'de yaşayan Alevileri katletmek için kullanacağı tehdidinde bulunuyor.

Kimya laboratuvarında çekilen görüntüde, bir Türk firmasından temin edilen değişik kimyasallardan zehirli gaz üretildiği ve bu gazın tavşanlar üzerinde denendiği görülüyor. Zehirli gaza maruz kalan iki tavşanın birkaç saniye içinde çırpınarak can verdiği görüntüde, başarılı olan El Kaide militanlarının tekbir getirdikleri, sık sık "Allahu Ekber" sesleri görülüyor.

Deney sırasında yapılan konuşmada; "Ey Aleviler, Allah'ın izniyle sizin başınıza gelecek olan da budur işte. İnşallah sizin sonunuz böyle olacak. Sizin sonunuzu getirecek gaz. Bir dakikayı bile geçmez. Bir dakikada sonunuz gelecek inşallah. Allah'a yemin olsun ki, kimyasal ve biyolojik silahla tanık olduğunuz gibi bir dakikada yok edeceğiz sizi. Şimdi inandınız mı? Duydunuz mu Nusayriler, duydunuz mu Esad'ın köpekleri... Sizi bekleyen son budur... Bir dakika içinde bu tavşanların işi bitti bile... Kimyasal silahımızı görün... Sizin için... Kimyasal Tevhid Taburu oluşturduk" deniliyor.

Kimya laboratuvarının duvarına asılmış afişte ise İngilizce ve Arapça ile yazılmış "El Kaide Kimyasal Gaz Üretim Taburu" ibaresi yer alıyor.

El Kaide laboratuvarında zehirli gaz yapımında kullanılan ve bir Türk firmasına ait olan kimyasal malzemelerin nasıl elde edildiği, bu kadar yüklü miktarda nereden alındığı merak ediliyor. Kimyasal malzemeleri üreten firma yetkilileri yaptığımız görüşmede, bu türden tehlikeli kimyasallar ürettiklerini, bir kısım kimyasalları ise başka yerlerden temin ederek sattıklarını, Türkiye'deki hastanelerin kullandığı etil alkolün % 80'ini kendi firmalarının sattığını belirterek; "Bu olay karşısında şoktayız. Kimyasal ürünlerimiz o laboratuvara nasıl gitti, nereden satın aldılar, araştırıyoruz. Biz bölge bayilerimiz aracılığı ile son kullanıcıya ulaşıyoruz. Avukatlarımız gerekli araştırmaları yaparak, girişimlerde bulunacaklardır" açıklamasında bulundu.

El Kaide Gaziantep'te
ZEHİRLİ GAZ ÜRETİYOR
Terör örgütü El Kaide'nin, Suriye'deki Alevileri katletmek için Türkiye'de kimyasal gaz ürettiği ortaya çıktı...
KATLETME TEHDİDİ
TERÖRİSTLER, bir Türk firmasından alınan kimyasallarla oluşturdukları zehirli gazı örnek tatışmalar üzerinde deniyor. Hemen ölen tavşanların ardından El Kaideciler tekbir getirerek kutlama yapıyor. ÖMER ÖZDEMİR HABERİ 11'DE
ÖZEL HABER
YURT
Ohatcı teröristler, laboratuvarda kamuflaj ve maskeyle çalışıyor.
İSYANCILARIN KOMUTA MERKEZİ TÜRKİYE'DE! ▶ 11'DE
YURT
7 Aralık 2012 Cuma
BAĞIMSIZ HALK GAZETESİ www.yurtgazetesi.com.tr 50 KURUŞ

Fotoğraf 10 - El Kaide zehirli gaz üretiyor

MİT işbirlikçisi Heysem Topalca kimdir?

Suriye'de yüzlerce sivil ve masum vatandaşın katledilmesinde bizzat katılan Heysem Topalca, Suriye'de çatışmalar başlamadan önce Türkiye'ye gelip, sınır köylerinde eğitim alan, Türkmen bölgesindeki ilk ayaklanmayı Suriye polis karakollarına saldırarak organize eden kişilerden birisi. Suriye Şabanlı karakolunu basarak 11 polisi keserek katlettiği, mallarına el koymak için onlarca Aleviyi gözünü kırpmadan öldürdüğü iddia ediliyor. Uzunca süredir bölgede kaçakçılık yapan, Türkiye sınırından her türden malzemeyi rahatlıkla geçirebilen, acımasızlığıyla bölgede ün salmış birisi.

Türk Emniyet güçleri ile iyi ilişkiler içerisinde olduğu, Emniyet'e çalıştığı, özellikle Yayladağı Emniyet Müdürlüğüne sık gidip geldiği, 300 civarında silahlı adamı olduğu, bu adamlarıyla birlikte bölgede yağma ve katliamlar yaptığı ifade ediliyor.

Türkmen kökenli Heysem Topalca'nın (baba adı Muhammed) El Kaide ve diğer radikal İslamcı örgütlerin sınır geçişlerini sağlayan, cinayetlere bizzat katılan, terör çetelerine silah ve mühimmat sağlayan, Reyhanlı saldırısını organize eden kişi olduğu belirtiliyor. Tehlikeli ve acımasız olduğu, sırf Alevi oldukları için

onlarca insanı bizzat keserek katlettiği iddia ediliyor. Yayladağı'nda çocukları ile birlikte kalıyor. Evinin İmam Hatip Lisesinin hemen arkasında olduğu belirtilirken, kardeşlerinin de kirli işlere karıştıkları iddia ediliyor. Türkiye'den alınmış bir cep telefonu hattı kullanıyor.

Adana'da yakalanan havan mermilerinin siparişini veren ve daha önce de birkaç TIR dolusu benzer mühimmatı teslim alarak Suriye'ye geçiren kişi olarak bilinen Heysem Topalca'nın kaçırıldığı iddiası kendi arkadaşları tarafından birkaç gün önce açıklanmış ve hayatından endişe duyulduğu belirtilmişti. Lazkiye'nin Salkin kasabası yakınlarında kaçırıldığı açıklanan Heysem Topalca'nın arabası kasabanın başka bir noktasında bulunmuştu.

Heysem Topalca'nın Türk güvenlik güçleriyle yakın ilişkide bulunduğu; terör örgütlerine ulaştırılması için silah, mühimmat ve her türden malzemenin kimler tarafından verildiği, nasıl Suriye sınırından sokulduğu konusunda geniş bilgilere sahip olduğu, ayrıca Reyhanlı katliamının organize edilmesinde de aktif olarak yer aldığı belirtiliyor.

Heysem Topalca'nın AKP Hükümet yetkilileri hakkında vereceği bilgilerle Suriye'nin BM'ye başvurabileceği ve Türkiye'nin, uluslararası hukuku hiçe sayarak terör örgütlerine yardım ve yataklık ettiğini belgeleyebileceği ifade ediliyor. Bu durumun Türkiye'yi uluslararası kamuoyu nezdinde zor durumda bırakacağı, aynı zamanda BM'nin yaptırım kararı alabileceği belirtiliyor.

Heysem Topalca Suriye'de ilk ayaklanma ve saldırıyı başlatan ekipte yer alıyor

Uzun yıllardır bölgede kaçakçılık yapan Heysem Topalca'nın, Suriye'de ayaklanma başlamadan önce Türkiye'ye geçerek Adil Orli, Ayhan Orli, Dr. Muhammed Şıh İbrahim, Muhammed Abdullah, Ali Muhammed Şehirli ve Yusuf Baldır ile ordu kurmaya başladığı, 300 kişilik bir grupla ilk saldırıyı gerçekleştirdiği iddia ediliyor.

Bu grubu Türkiye devlet yetkililerinin çağırdığı, eğitimden geçirdiği ve ailelerine bakacakları, maaş ödeyecekleri sözünü verdiği, bunun özerine de birkaç aylık hazırlık sürecinden sonra Suriye'ye geçerek karakol ve kamu görevlilerinden başlamak üzere Alevi halka dönük katliamları gerçekleştirdikleri ifade ediliyor.

Suriye'den Türkiye'ye ayaklanma öncesi gelerek hazırlanan komploda yer alan çok az sayıdaki kişiden birisi olduğu; silah, cephane ve pek çok savaş malzemesinin Türkiye'den Suriye'ye taşınmasını sağladığı, sınırın Yayladağı'ndan Reyhanlı'ya kadar olan bölümünün kontrolünü elinde tuttuğu, geçen her türlü malzemeden rant sağladığı iddia ediliyor. Yayladağı Emniyeti ile yakın ilişkide olduğu, sıklıkla Emniyet'e girip çıktığı biliniyor.

İlk saldırısı Şabanlı karakoluna

Heysem Topalca ve ekibinin Türkiye'ye geçtiği 2011 yılında ilk saldırdığı hedefin Suriye Devletine ait, Kızılçat köyünün hemen karşısında olan Şabanlı karakolu olduğu belirtiliyor. 11 Suriye polisinin boğazlanarak öldürüldüğü saldırı sonrasında, halkı provoke ederek, "Suriye ordusu bunun intikamını almak için köyleri basacak ve tüm Türkmenleri öldürecek" diyerek, Türkiye'ye ilk toplu çıkışları organize ettiği iddia ediliyor.

Türkmen köylerinde görevli olan posta memurlarının ve orman koruma memurlarının acımasızca öldürülmesinde de yine aynı ekibin sorumlu olduğu biliniyor.

Şabanlı karakolunun bulunduğu yerde, Türkmenlerin Bayır Bucak taburu dediği askeri bir kamp bulunmakta ve Lazkiye köylerine yönelik saldırılar bu kamptan yapılmaktadır. Hemen yanı başında Türkiye'ye ait sınır karakolunun bulunması nedeniyle Suriye ordu güçlerinin müdahale edemediği bu kamp, bölgedeki en büyük askeri üslerden biri olarak kullanılmaya devam ediyor.

Reyhanlı katliamında adı geçiyor

Heysem Topalca'nın, 12 Mayıs 2013 tarihinde gerçekleştirilen ve resmi rakamlara göre 53 vatandaşımızın yaşamını kaybettiği saldırının organizasyonunda yer aldığı iddia ediliyor.

Daha önceden tanıdığı kaçakçıların Reyhanlı sınırından mal geçiremez duruma gelmelerinden faydalanarak, onlar için istedikleri malı geçireceği sözünü vererek, araç hazırlamalarını ve belirttiği noktalara bırakmalarını söylediği iddia ediliyor. Kaçak malların yüklenmesi için hazırladıkları birisi 'doblo' diğeri 'panelwan' olan beyaz renkli iki aracın belirtilen adreslere bırakıldığı gün Reyhanlı patlamasının meydana geldiği, ancak patlayan araçların bu beyaz renkte olan araçlar değil diğer iki araç olduğu ifade ediliyor.

Nusra terör örgütünün gerçekleştirdiği eylemin Alevilerin üzerine yıkılmasında rol aldığı, Reyhanlı patlamasından dolayı halen aranmakta olan zanlılar tarafından iddia ediliyor. Bölgede bulunan hemen her yasadışı örgüt ile ilişki içerisinde olduğu belirtilen Heysem Topalca'nın vereceği bilgilerin Reyhanlı katliamını aydınlatacağı belirtiliyor.

Alevi köylerinin basılarak, insanların katledilmesini organize etti

Heysem Topalca ve grubunun, 5 Ağustos 2013 tarihinde Alevi köylerinin basılarak 680 sivil insanın öldürülmesi eylemine katıldığı, köyleri yağmalayarak, ganimetleri Türkiye'ye getirerek sattığı iddia ediliyor.

Yine 12 Ekim 2013 tarihinde sınıra yakın Alevi köyleri basılarak yakılmış, köyde bulunan sivil vatandaşların bir kısmı saldırı anında kesilerek katledilmiş, bir kısmı ise rehin olarak alınmıştı. Tüm varlıkları yağmalanan ve köyleri yakılan Alevi kadın ve çocuklar bir bölgeye toplanarak kalkan olarak kullanılmış, daha sonra ise vahşice katledilerek toplu mezarlara gömülmüştü.

Alevi köylerine baskın yapan ve köyleri yağmalayan gruplar arasında Heysem Topalca'nın adamlarının ilk saldıranlar arasında yer aldığı, kadınlara tecavüz edildikten sonra öldürülmesi katliamına katıldığı iddia ediliyor.

6. Bölüm

Gazeteci Cüneyt Ünal'ın Türkiye'ye Getirilmesi

Gazeteci Cüneyt Ünal Reyhanlı bölgesinden ÖSO elemanlarının yardımıyla Suriye'nin Azez bölgesine geçmiş, orada kaybolmuştu. Bir süre sonra Suriye yetkili organları resmini yayımlayarak tutuklu olduğunu açıklamıştı.

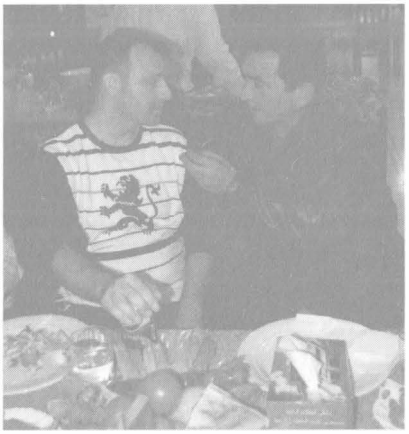
8 Ekim 2012 tarihinde Çağdaş Gazeteciler Derneği adına resmi başvuruda bulunarak gazeteci arkadaşımızın sadece gazetecilik yaptığını ve serbest bırakılmasını istedik. Bizden kefil olmamızı isteyen yetkili makamlara, "Cüneyt Ünal'ın gazeteci olduğuna, gazetecilik amacı dışında Suriye topraklarına girmediğine" dair kefalet verdik. Başlattığımız bu girişime CHP milletvekillerinin katkı sunmasıyla Cüneyt Ünal, tutuklandıktan 87 gün sonra serbest bırakıldı.

Cüneyt Ünal'ı almaya, bir heyet ile birlikte Suriye'ye gittik. Serbest bırakılan Cüneyt Ünal ile Lazkiye'de bir restoranda ilk röportajı gerçekleştirdik.

87 gün süren tutsaklığı sona eren Cüneyt Ünal "işkence görmediğini" söyledi...

Gazeteci Cüneyt Ünal'ın tutsaklığı Ağustos (2012) ayının son günlerinde Halep'te başlamıştı. Ekim ayı içerisinde Suriye'ye yaptığım ziyaret sırasında, devlet yöneticilerine, Cüneyt Ünal'ın durumunu anlatmış ve Çağdaş Gazeteciler Derneği ve Kameramanlar Derneği adına serbest bırakılmasını istemiştim.

Suriyeli yetkililere Cüneyt Ünal'ın 17 yıllık kameraman olduğunu, gazetecilik dışında başka bir mesleği bulunmadığını, uzun uzun anlatarak, ailesinin mağdur olduğunu ifade etmiştim.

Fotoğraf 11 - Gazeteci Cüneyt Ünal'ın Türkiye'ye getirilmesi

Cüneyt Ünal'ı hiçbir resmi makam istememiş

Suriye Enformasyon Bakanlığındaki üst düzey bir yetkili bana Cüneyt Ünal'ı verebileceklerini; ancak birlikte kaybolduğu söylenen gazeteci Beşar Kaddumi'nin ellerinde olmadığını, o çatışmada yaşamını kaybetmiş olabileceğini belirterek, talebimizin gerekli yerlere ulaştırılacağını söylemişti. Bu görüşmede benden önce Türk yetkililer dâhil olmak üzere, hiç kimsenin resmi olarak Cüneyt Ünal'ı istemediğini, ilk kez yazılı olarak benim talepte bulunduğumu vurgulayarak, serbest bırakmak için çaba sarf edeceklerini belirtmişlerdi.

Benden kısa bir süre sonra Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'ı ziyaret eden CHP Hatay Milletvekili Refik Eryılmaz da Cüneyt Ünal'ın serbest bırakılması talebini bizzat Beşar Esad'a iletmiş ve kısa sürede sonuçlandırılacağı sözünü almıştı.

Cüneyt Ünal'ın özgürlüğe ulaştığı yol böylelikle açılmış ve 15 Kasım 2012 Perşembe günü oluşturulan heyet Suriye'ye gitme kararı almıştı.

Heyetin hemen sonrasında, Suriye Enformasyon Bakanlığı-

nın izni ile Suriye'ye girdim ve Cüneyt Ünal'ın serbest bırakılmasını gazeteci olarak izleme olanağı buldum. Heyete katılan gazeteci arkadaşların dışında, serbest bırakılma sürecini Yurt gazetesi adına izledim. Şam'da heyete teslim edilen Cüneyt Ünal, 16 Kasım 2012 akşamı havayolu ile Lazkiye'ye ulaştı.

Sevinçli ancak şaşkın bir halde olan Cüneyt Ünal ile uzun uzun konuştuk. Yaşadığı süreci detaylarına kadar bana anlattı. Suriye'ye Kilis'ten geçtiğini, Beşar Kaddumi'nin ve kendisinin pasaportuna giriş vizesi mührünü "Özgür Suriye Ordusu"nun bastığını, bunun Halep bölgesinde geçerli olduğunu söylediklerini ifade etti. Muhaliflerden bir grubun kendilerini Halep girişine götürdüklerini ancak çatışma çıkınca, kendilerine ait çanta ve CD'leri alan muhaliflerin kaçtıklarını, kendisinin ve Beşar Kaddumi'nin ortada bırakıldığını söyledi.

Beşar'ı muhalifler vurdu

Cüneyt, "Bize sivil giyimli muhalifler ateş açtı. Bulunduğumuz bölgede saldırıda bulunuyorlardı. Beşar, bağırarak gazeteci olduğumuzu söyledi, sesimizi duyurmaya çalıştı. Ancak dinlemediler. Saldırgan grubun içinde sivil giyimli biri silahını doğrultarak ateş açtı. Bu ateş sırasında Beşar vuruldu. Ben onu en yakın apartmanın girişine taşıdım. Yarasını açıp baktım, karnından çok kötü yaralanmıştı. Boynumdaki poşiyi çıkartarak yarasına bastım. Ancak kanaması durmadı, karnı şişmeye başladı, helalleştik. Şahadet getirdi. Ben şaşkınlık içerisinde yardım bulabilmek için ara sokaklara doğru koşmaya başladım. Bu sırada toplanan halk beni muhalif zannederek yakaladı ve tartaklayarak esir aldı. Sonrasında ise Suriye askerlerine teslim ettiler. Ben Beşar'ın yanından ayrıldığımda, gözleri kaymıştı. Acil olarak müdahale edilseydi bile o yaradan kurtulması imkânsızdı. Merminin çıktığı yer parçalanmış ve kan boşalıyordu. O andan sonra bir daha Beşar'ı görmedim" dedi.

Sınır ihlalinden sorgulandım

Cüneyt Ünal kendisinin terör örgütü mensubu olarak ya da casus olarak sorgulanmadığını vurgulayarak, "Beni sınır ihlalinden sorguladılar. Casusluk, terör örgütü üyeliği gibi suçlamalar hiç yapılmadı. Tutuklandıktan bir gün sonra gece ifademi aldılar. Ben gazeteci olduğumu söyledim. Ancak, bizi getirenler saldırı olduğunda çantamızı da alıp kaçmışlardı. Bunu ispatlayacak hiçbir şeyim yoktu. Pasaportum yoktu. İfademi aldıktan sonra beni Halep Askeri Cezaevine attılar. Yakalandığımın ikinci günü bana Beşar'ın öldüğünü söylediler. Sorgumda ya da cezaevinde şiddet görmedim, işkence görmedim. Ancak cezaevi koşulları çok kötü idi. Günde iki öğün yemek veriyorlardı ve kaşık dahi yoktu. Tek battaniyenin üzerinde, betonda yattım. Kimse ile konuşamadım. 87 gün boyunca duvarlar ve ben vardım" dedi.

Çok daha önce serbest bırakılacağını beklediğini, Türkiye'nin girişimlerde bulunmuş olacağını düşündüğünü söyleyen Ünal; "Bir ay kadar önce cezaevinde yanıma gelerek sakallarımı kestirdiler ve duvarın hemen yanına geçirerek sadece yüz kısmımın resmini çektiler. Bana neden çektiklerini söylemediler. Şimdi öğreniyorum ki yaşadığımı belgelemek için çekmişler resmimi. 87 gün boyunca dışarıdan hiç haber alamadım. Üç gün önce Halep'ten Şam'a getirildim. Ancak neden getirildiğimi bana söylemediler. Ben artık Şam Cezaevinde yatacağım diye düşünürken beni alıp vekillerimin yanına getirdiler. Şaşkındım. Sevinçten ağladım" dedi.

Dışişleri Bakanlığı Cüneyt'i neden istemedi?

Gazeteci Cüneyt Ünal'ın Suriye'de tutuklu kaldığı 87 gün süresince, Dışişleri Bakanlığı tarafından resmi bir başvuru ile serbest bırakılmasının istenmediği belirlendi.

Görev için yasal olmayan yollarla gittiği Halep kentinde, çıkan çatışma sonrasında halk tarafından yakalanarak Suriye or-

dusu askerlerine teslim edilen Cüneyt Ünal'ın serbest bırakılması için, Dışişleri Bakanlığının resmi bir talepte bulunmadığı ortaya çıktı.

8 Ekim 2012 tarihinde Şam'a giderek, Çağdaş Gazeteciler Derneği ve Kameramanlar Derneği tarafından verilen dilekçe ile yetkili makamlara başvurarak resmen Cüneyt Ünal'ı istemiştim. ÇGD Başkanı Ahmet Abakay, Cüneyt Ünal'ın gazeteci olduğunu yazılı olarak belirtmiş ve kefil olmuştu. Suriye hükümet yetkilileri ise tarafımdan iletilen başvuru üzerine, Cüneyt Ünal'ı serbest bırakabileceklerini söylemişlerdi.

Yurt gazetesi ile meslek kuruluşlarının meslektaşlarına sahip çıkmasının onurlu bir davranış olduğunu belirten Suriyeli yetkililer, T.C. Dışişleri Bakanlığının Cüneyt Ünal'ı kendilerinden resmen istemediğini, bu durumu yadırgadıklarını ve ilk başvurunun Yurt gazetesi aracılığı ile yapıldığını ifade etmişlerdi.

Cüneyt Ünal serbest bırakıldıktan sonra Suriye'nin Lazkiye kentinde yaptığımız röportajda, gazeteci Ünal'a Dışişleri Bakanlığının neden sahip çıkmadığı ve resmen serbest bırakılmasını neden talep etmediği ortaya çıktı. Cüneyt Ünal'ın yanında olan arkadaşı Beşar Kaddumi, Suriye ordu güçleri tarafından değil, muhalifler tarafından vurulmuş ve Cüneyt Ünal da bu sürecin tanığı olmuştu.

Dışişleri Bakanlığı yetkililerinin Halep'te yaşanan olayın ilk günlerinden beri bu gelişmeleri bildikleri ve kendi beslediği, desteklediği cihat güçleri tarafından yapılan saldırı sonucu yaşanan olumsuzlukların ortaya çıkmasını istemedikleri anlaşıldı.

Hatta bu arada Dışişleri Bakanlığı ilgilileri El Cezire TV'de kameraman olarak çalışan bir gazeteciyi arayarak, Cüneyt Ünal'ın öldüğünü ve cenazesini almak üzere Kilis'e gitmesini istedi. Ancak ölen kişinin Ünal olmadığı, kendisinin Suriye ordusu tarafından tutuklandığı bilgisi geldi.

Dışişleri Bakanlığı saldırı olayının yaşandığı ilk günden beri

konuyu bilmesine, gelişmeleri yakından takip etmesine rağmen nedense Cüneyt Ünal'ın serbest bırakılması için resmi bir başvuruda bulunmamıştı.

Konuya ilişkin Dışişleri Bakanlığı basın birimini arayarak açıklama istendiği ancak henüz hiçbir açıklamanın gelmediği belirtildi. İlgililer, Dışişleri Bakanlığından bu başvurunun neden yapılmadığının cevabının verilmesini istiyorlar.

Fotoğraf 12 - Cüneyt Ünal'ı Türkiye'ye getiren heyette bulunan CHP milletvekilleri (soldan) Hasan Akgöl, Refik Eryılmaz, Mevlüt Dudu ve Levent Gök, gazeteci Cüneyt Ünal ve Ömer Ödemiş'le (en sağda)

7. Bölüm
Röportajlar

Şam Müftüsü Ahmet Bedreddin Hassun ile Yapılan Röportaj (02.10.2013 / Şam Müftülük Binası)

"Peygamber efendimiz bile devlet kurmadı"

Şam Müftüsü Ahmet Bedreddin Hassun ile Şam kentinin güvenlikli bir bölgesinde görüştük. Renkli kişiliği ve sıcak yaklaşımları ile güzel bir sohbet gerçekleştirdik. Bizi görür görmez, Erdoğan'ı anlatmaya başladı ve gülümsedi: "Rahmetli Erbakan beni uyarmıştı, 'Erdoğan'a dikkat et' demişti. Erbakan ile çok kez buluştum ama en önemlisi Libya ve İran'da iki önemli buluşmam oldu. Uyarılarında haklı çıktı. En son 2010'da Erdoğan ile görüştüm. Devlet Başkanı Beşar Esad'a mesaj göndermişti. Başkana ilettiğimde Başkan, 'Aman Allah korusun bizi Erdoğan'dan' dedi."

Bir görüşmede Erdoğan, "Aleviler ve Dürziler Müslüman mı?" diye sormuş Ahmet Hassun'a. Gülümseyerek, "Din bilgisi çok zayıf. Oturup anlattım. Aleviler nereden geldi, Sünniler nereden geldi, Nusayriler nereden geldi, mezhepler nereden geldi, Sünni tarafından mezhepler (Hanbeli, Şafii, Hanefi) nereden geldi? Dürziler nereden geldi, Alevilerin çıkıp geldikleri yerden sonra başka neler oldu? Hepsini anlattım," diyor.

Erdoğan'ın dini bilgisinin çok az olduğunu söylüyor Ahmet Hassun, "her şeye kendi partisinin ideolojisi içinden baktığını" yine acı bir gülümsemeyle dile getiriyor. "Ben onu annesi öldüğünde aradım, başsağlığı diledim. Ancak o oğlum öldürüldüğünde kesinlikle aramadı, başsağlığı dilemedi. Beklemiyordum ama bilinsin istiyorum" diyor.

Başbakan Erdoğan'ı İstanbul belediye başkanlığı dönemin-

den beri tanıdığını söyleyen Hassun, "Erdoğan benim Şam'ı terk edip, Türkiye'ye gelmemi istedi. Ancak ben Türkiye'de köle gibi yaşamaktansa, Suriye'de emir gibi yaşarım dedim ve reddettim. Din, bunların yaptıkları değil. Dinde zorlama yoktur. Bunlar zorluyorlar, olmaz ise öldürüyorlar. Her şeyden önce insanız" açıklamasında bulunuyor.

Allah adının kullanılarak insan katledilmesinin doğru olup olmadığını, İslamiyetin gerçekte bu kadar şiddet içerip içermediğini soruyoruz.

"Radikalizmin tarihi bugünün meselesi değildir, çok eskiye dayanır. Hz. Osman'ı bile öldürdü bu radikaller. Onlar da Müslümandı. Hz. Ali'yi bile öldürdüler, daha sonra Hz. Hüseyin'i, İmam Zeyd'i de öldürdüler. Bütün mezheplerin liderlerinin çoğu öldürüldü. İslam tarihi boyunca radikalizm vardı, ancak bilim ortaya çıktığında, kabul edildiğinde radikalizmin ortadan kaldırılması gerekti. Eğer cehalet egemen olursa radikalizm var olarak yayılır. Çünkü cehaletin olduğu yerde kendini âlim sayanlar neredeyse Allah'ın yerine koyuyor kendini. Mahkemeyi kendisi kuruyor, kararları kendisi veriyor. 'Onlar cennete, onlar cehenneme' deme yetkisini kendinde buluyor.

Peygamberimiz, hiçbir şekilde kim olursa olsun bu şekilde konuşmasına izin vermemiştir. Suriye'de öldürülenler yalnız Aleviler değil ya da başka mezhepten gruplar değil yalnızca. Din adamlarını, imamları bile öldürdüler, bunun en somut örneği Şeyh Buti olmuştur. Şeyh Buti önemli bir bilim ve fıkıh insanıdır. Yalnız ve yalnız onlara katılmadığı için kötü bir şekilde öldürülmüştür.

Benim oğlum üniversiteden çıktı, üstelik politika ve ekonomi okuyor. Hiçbir şekilde siyasetle uğraşmadı, silah taşımadı. Öldürüldüğünde bile oruçluydu. Onu vurduklarında 'Allahu Ekber' diye bağırdılar. Ben oğlumun cenaze namazını kıldırdığımda, kendi adıma onları bağışladım ve şöyle dedim: 'Umarım utanmışlardır.' Bunun üzerine oğlumu öldürenler telefonuma bir mesaj attılar 'Senin bizi bağışlamana ihtiyacımız yok' diye.

Bunlar yalnız insanların kalbini değil aynı zamanda beynini de kontrol etmek istiyorlar. Ve insanları yalnız ve yalnız kendi mez-

heplerinden olduğu zaman kabul ediyorlar. Oysa Allah hiçbir zaman insanı Müslüman olmaya ya da başka bir şeye zorlamamıştır. Herkesin kendi istediği dini seçme özgürlüğü vardır. Peygamber şunu demiştir: 'Hiç kimseye bir şey zorlama, sen yalnız ve yalnız beni hatırla, çünkü sen onlar üzerinde egemen değilsin.'

Oğlumun öldürülmesinden sonra Başbakan Erdoğan'a şifahi bir mesaj gönderdim; 'Umarım bu fitne ve bu pislik Türkiye'ye yayılmaz, bulaşmaz. Sen ülkene ve bize, bütün bu radikallerin gelmesi için sınırlarını açtın. Oysa tıpkı Ömer ve Ali Medine'yi bu insanlara açtığı gibi, onlar nasıl Ali'yi öldürdülerse aynı şekilde bunlar da onu yapıyor' dedim.

Türk halkları, Suriye halkları, Müslümanlar, Hıristiyanlar, laikler, dinsizler. Laikler asla dinsiz değildir, dikkat ederseniz onu ayırıyorum. Çünkü ben biliyorum o kadar laikler var ki yüzde yüz inançlı insanlar. Sosyalist insanlar var, yüzde yüz inançlılar. Dinsiz olmak başka bir şey insanların koyduğu yasalar başka bir şey. Dolayısıyla bu karanlık düşünceyi ve karanlığı önlememiz için hep beraber birlik olmalıyız. Biz kendimizi savunmuyoruz sadece Suriye'de, sizi de savunmaya çalışıyoruz. Onun için siz bize destek olmak zorundasınız."

Fotoğraf 13 - Şam Müftüsü Ahmet Bedreddin Hassun

"Devletin dini İslam" diye bir şey olmaz

Ahmet Hassun devletin dininin olamayacağını açık ifadelerle bize anlatıyor. "Devletin değil halkın dini olabilir," diyor.

"Zaten öyle bir şey olamaz. Devletin dini İslam diye bir kavram olmaz, ya da Hıristiyan... Halkın dinidir diyebiliriz, devlet yasalara dayalı bir sistemdir ve zorlama vardır. Örneğin Türkiye'ye gelen bir insan Türkiye'ye, Suriye'ye gelen bir insan Suriye yasalarına uymak zorundadır, inançları ne olursa olsun.

İnançlar yüreklerdedir, kalplerdedir. Devletler sistemdir, yasadır, yasalara bağlılıktır. Oysa din, inançtır, değerlerdir, ahlaktır, seçmedir. Bunların zorunluluğu yoktur, kendi iradenle bunları seçersin. Dolayısıyla ben Türkiye'ye girdiğimde Türk yasaları bana uygulanır, ama benim inançlarıma hiçbir Türk asla bir şey yapamaz. Dolayısıyla bazıları der hani, İslam dini ve devleti. Karıştırıyorlar.

Peygamberler bile devlet kurmadı, toplum oluşturdular, insanı oluşturdular, insan devleti yarattılar. Halife diye bir şey yok, biz bu kavramı kullandık. Peygamber Kuran'da bile söylemedi hilafet olacak diye. Peygamber bunu söylemediğine göre, bu siyasal partilerin uydurmasıdır. Ne yazık ki bu siyasal partilerin yalnız bizim coğrafyada değil, Avrupa'da, Asya'da bile dini kullanmasıdır. Beş Avrupa ülkesinde örneğin 'Hıristiyan Demokratlar' diyoruz. Niye demokrat Hıristiyan diyoruz, demokrasiyi biz kurduk kavram olarak peki dini kim yaptı, biz değil Allah. Dolayısıyla doğru kavram şu: Alman Demokratlar, Türk Demokratlar... Fakat İslami Demokratlar diyemeyiz, dinsiz demokratlar diyemeyiz. Ahlakı, toplumu, insanları ayırmış oluyoruz. Bu bizim yetkimiz değil, hakkımız değil. Allah tek başına bilir kimin ne kadar inançlı olduğunu, biz tek yasanın altında hep birlikte yaşıyoruz.

Soru şu; yasa din ile ne kadar çelişir? Bu anlamda Allah ile konuşuyorsak, hayır çünkü yasanın bir tek görevi var; insanın onurunu ve özgürlüğünü korumak. Bu yasa şemsiyesi altında, bu

türbanlıdır, bu değildir, bu namaz kılar, bu namaz kılmaz gibi... Yasa namaz kılanı da kılmayanı da hepsini korumak zorundadır. Herkese aynı özgürlüğü tanımak zorundadır. Sonra her şey Allah'a kalmıştır, Allah hesabını sorar. Dolayısıyla dini partilerin (kendilerini öyle tanımlayan partilere) şöyle söyleyeyim; din kıyafetini üzerine giymesin. Yani bir başbakan ya da bakan olurken bunu din adına yapmasınlar. Biz Filistin'de de buna karşıyız, onlar çünkü Yahudi bir devlet istediklerini söylüyorlar. Biz de istiyorlarsa demokratik bir devlet istemelerini söylüyoruz. Bu devlet içinde Filistinli olan, Müslüman olan, Hıristiyan olan, Yahudi olan tek bir çatı olsun o da demokratik devlet. Dini kavramı kullandığımız an o zaman karşıt kavramlar gelecek.

Dolayısıyla bence bu dini kavramları kullanan, dini söylemleri kullanan bunlardan dolayı iktidar olan siyasal dinci partiler ya da din adına yönetime gelenler çoğaldıkça, biz küresel anlamda büyük tehlike ve büyük savaşla karşı karşıyayız. Yani Avrupa'da şu tartışma yaşanıyor bir on yıldır; Sırplar dedi ki biz Ortodoksuz, Bosna dedi ki biz Müslümanız, Hırvatlar biz Katoliğiz dedi. Ben de dedim onlara; siz tekrar karanlık çağa döndünüz. Şimdi aynı şeyi ben İslam âlemi için görüyorum. Dolayısıyla bu kavramların ötesinde demokrat uluslar, demokratik toplumlar kavramını kullanmamız lazım. Böyle bir toplumda, böyle bir ulusal kavramda herkes özgür yaşama şansını kazanır. En önemlisi karşı tarafın inancını yaşama hakkına mutlak saygı gösterir. Biz insanı yaşatmak zorundayız.

Camileri, kiliseleri inşa etmeden önce insan olarak yetişmeyi öğrenmeliyiz. İnsan, Allah'ın kutsal evidir. Dolayısıyla yüz camiyi yıksan bile küçük bir çocuğu öldürmek Allah'ın huzurunda daha günahtır. Dolayısıyla insanları çok kolay Allahu Ekber diye bağırarak öldürenlere bin dört yüz yıl önce Peygamberimiz şunu söyledi; 'Bütün Kâbe'yi yıksanız bile, Allah huzurunda bir tek bebeği öldürmekten işiniz çok çok daha kolaydır.' İşte gerçek budur."

Şam Müftüsü, İslam dünyasında emir olarak kabul edilir. Ah-

met Hassun, âlim ve emir olarak önce insan diyor hep. İnsanı dinin ve tüm inançların önüne koyuyor. Önce insan vardı, sonra din geldi diyor. Türkiye'de dinin siyasette kullanılmasına çok kızıyor. Siyasetçilerin bir biçimde dini kullanmaktan uzak durmaları gerektiğini söylüyor:

"Ben Türkiye'nin hiçbir yerinde dinsiz görmüyorum. Her zaman mümin insanlar gördüm, yani inançlı ama Müslüman olduğunu söylemeyen insanlar var. Camiye gidenler var, namaz kılanlar var. Peki, camiye gitmeyen insanların namaza inanmayan insanlar olduğunu söyleyebilir miyiz?

Eyüp El-Ensari'ye gittiğimde örneğin, ben orada şaşırdım yani orada toplumsal bir mozaik vardı. Namaz kılan ya da kılmayan, Eyüp El-Ensari nasıl topladı bu kadar insanı? Çünkü Eyüp El-Ensari asla bir mezhep savunmuyordu, bir gruba tabi değildi. Yani Türkiye, Osmanlı döneminde Arap coğrafyasına yayıldığında, kendi mezhebini zorla dikte etmedi. Tam tersi o zaman diğer mezheplere saygı gösterdi, oysa şimdi baktığımızda siyasal parti kurucuları kendi ideolojisini, kendi kültürünü topluma dikte etmeye kalktığında kesinlikle reddedilecektir.

İster dinsiz olsun, ister Müslüman olsun hiç kimseye hiçbir şeyi zorla dikte edemezsin. Türkiye'deki bütün insanların, ne olursa olsun özgür düşünce ve özgürce yaşama biçimine saygı göstermesi lazım. Ne olursa olsun, hangi inançtan olursa olsun yasa budur, yasa herkesin istediği gibi yaşaması özgürlüğüdür. Bir grup adına konuşursan, vatan birliğine saygısızlık etmiş olursun. Din partilerinin sorunu bu, vatan birliğine saygıları yok. Dolayısıyla bu partiler halkın sevgisini istiyorsa, o zaman din adına giydiği o kutsallık kıyafetini giymekten vazgeçmek zorunda. Tek bir kıyafet giymesi gerekiyor, insanlara hizmet. O zaman görecekler, herkes onları sevecek.

Türkiye'de ekonomi gelişirse, fakir yoksa, herkes istediği eğitimi alıyorsa, o zaman bütün mezhepler, bütün etnik gruplar, herkes mutlu bir şekilde yaşayabilir. İşte o toplumu yaratan bir partiyi

ben bile gidip seçerim. Bana saygı gösteren, onuruma saygı gösteren insanı herkes sever. Biz bütün âlemlerin rabbi diyoruz, Müslümanların rabbi demiyoruz. Bütün dünyanın, bütün insanlığın rabbidir. Düşünün şimdi bütün dünya ne kadar küçüldü, bir tuşa basmasıyla bütün dünyayı görüyor insanlar. Önemli olan vatan sevgisidir, Allah sevgisidir, insanın kendi özgürlüğüne saygısıdır."

Şam Müftüsü Ahmet Hassun konuştukça gerçek din, olması gerektiği şekli alıyor. Hassun, din ile devleti, siyaseti tamamen ayırıyor. Şeriat devleti kurmak isteyenlere, "Peygamberimiz bile devlet kurmadı, topluluk oluşturdu" diyerek sert bir tokat vuruyor. Engin bilgisi ile insanı, doğayı ve yaşamı net bir şekilde kavramış olduğu güvenini veriyor bana.

Ben ilk kez bu kadar yaşamın içinde olan bir din adamı ile sohbet ediyordum. İlk kez İslam dini karşıma insan odaklı olarak çıkıyordu. Etkilemişti beni. Keşke, dedim kendi kendime, ülkemde de Ahmet Hassun gibi bir din âlimi ortaya çıksa da, din bezirgânlarının gerçekte ne kadar sahtekâr olduğunu herkese açık seçik olarak anlatsa...

Dışişleri Bakan Yardımcısı Dr. Faysal Mıktad ile Yapılan Röportaj
(03.02.2013 / Şam)

Türkiye hükümeti İsrail ile işbirliği yapıyor

Suriye Dışişleri Bakan Yardımcısı Dr. Faysal Mıktad, "Yaşadığımız bu süreç bize Türkiye hükümetinin gerçek yüzünü gösterdi" dedi. "Türkiye hükümeti siyasal çözüm girişimlerimizi engelliyor" dedi. Şam'da makamında görüştüğümüz Mıktad, Türkiye'nin El Kaide ve Nusra Cephesi gibi terör örgütlerini desteklediğini, devlet gibi davranmadığını, Suriye'de dökülen kanda suç ortağı olduğunu söyledi.

Mıktad, Türkiye'nin uluslararası hukuku ihlal ederek gayri ahlaki davrandığını, bu davranışının Türk halkının tabiatını yansıtmadığını belirterek, "Aksine çelişiyor. Nusra, El Kaide ve Müslüman Kardeşler örgütünün sözcüsü gibi davranıyor. Silahlı gruplarla organik ilişkiler kuruyor. Bu konuda BM'nin yetkili kurullarına başvurduk. Türkiye'nin terörü destekleyen ülkeler listesine alınmasını istedik. Türkiye, Suriye'de dökülen kandan sorumludur. Türkiye kendi topraklarını gizli servislere, silahlı terör gruplarına açarak birlikte, ortak gibi davranmaktadır," dedi.

Bundan daha kötüsünün Türkiye'nin doğrudan tarafmış gibi diyalog çağrısını reddeden hükümet konumunda olmasını vurgulayan Mıktad; "AKP Hükümeti gerçek İslamı destekleyeceğine, tekfirci, Selefi, sadece öldürmeyi bilen anlayışlara taraf oldu. Selefi ve tekfirci anlayışlar sadece bölge için değil bütün dünya için ciddi bir tehdittir. Zevahir, Erdoğan ve Davutoğlu aynı dili kullanmaktadırlar. Erdoğan Zevahir'in söylediklerinin uygulayıcısı konumuna geldi. Erdoğan ve çetesi bu yaptıklarının bedelini kendi halklarına mutlaka ödeyeceklerdir," açıklamasında bulundu.

Türkiye halkına karşı Suriye Devleti'nin hiçbir kötü niyeti olamayacağını belirten Mıktad; "Biz bir Türkiye ferdinin bile burnunun kanamasını istemeyiz. Ancak Türkiye Suriye'de kan akıtıyor. İsrail ile işbirliği yapıyor. İsrail bizim düşmanımızdır. Nusra Cephesi ile El Kaide ve Müslüman Kardeşler ile işbirliği yapıyor. Bizim Reyhanlı'da yapılan saldırıdan hiçbir çıkarımız yok. Türkiye hükümeti bizi suçlamak yerine, yakınlarına bakmalıdır. Suriye'nin Türkiye'ye saldıracağı iddiasına burada küçük çocuklar bile güler. Türkiye yalandan bir Suriye tehdidi yaratmaya çalışıyor. Patroit füzelerini de bizim saldırı ihtimalimize karşı istediğini söyledi. Bu tamamen yalandır. Türkiye hükümeti bu ahmakça politikadan vazgeçmelidir," dedi.

Mıktad, ABD ile İsrail arasında bir farkın olmadığını, İsrail'in her eyleminin arkasında ABD'nin olduğunu belirterek, "Muhalif-

ler İsrail'in çıkarlarına hizmet ediyor. İşbirliği içerisinde saldırılar düzenliyorlar. Bazı Arap ülkeleri de bu grubun içinde Suriye'ye karşı savaşıyorlar. Körfez ülkeleri ne zaman demokrat oldular, insan haklarını savunur oldular. Suriye'nin iç işlerine müdahale ediyorlar. Cenevre sözleşmesini kabul ettik. Başkan Esad kısa bir süre önce barış ve çözüm planını açıkladı. Siyasal çözümü kabul ettik ve bunun gerekli adımlarını hızla atıyoruz. Bir sorunu siyasal olarak çözmek istiyoruz. Onlar bu çözüme yanaşmıyorlar, karşı çıkıyorlar. Türkiye de bu süreçte İsrail'le işbirliği yapıyor. Burada Erdoğan hükümetinin İsrail karşıtı söylemi ikiyüzlülüktür," dedi.

Fotoğraf 14 - Dışişleri Bakan Yardımcısı Dr. Faysal Mıktad

Enformasyon Bakan Yardımcısı Khalaf Al Muftah ile Yapılan Röportaj
(10.02.2013 / Şam)

Reyhanlı Katliamı El Kaide'nin işi

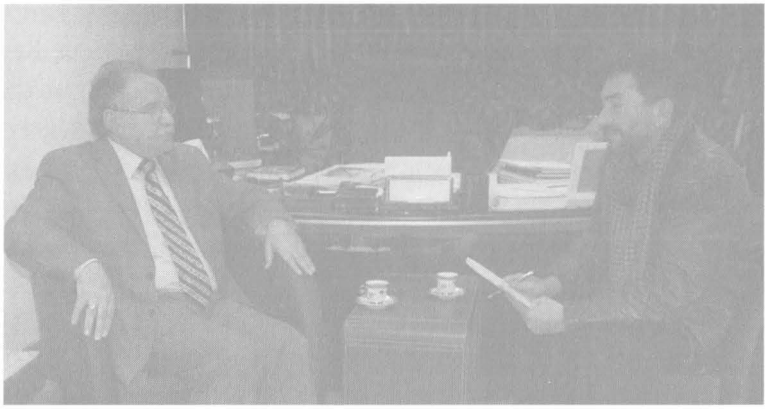
Suriye Enformasyon Bakan Yardımcısı Khalaf Al Muftah, "Önceki gün Reyhanlı'da patlayan bombanın El Kaide tarafından yerleştirildiği konusun elimizde istihbarat bilgileri var," açıklamasında bulundu.

Suriye Enformasyon Bakan Yardımcısı Khalaf Al Muftah, "Patlama Türkiye'nin kontrolünde olan bir bölgede gerçekleşti. Suriye ordu güçleri o Reyhanlı bölgesinden yaklaşık olarak 40 kilometre geride mevzilenmiş durumdalar. Oralarda terör güçleri bulunuyor. Bombanın patlatıldığı nokta Türkiye'den Suriye'ye geçiş yönüdür ve tamamen Türkiye ile silahlı terör örgütlerinin kontrolünde olan bir bölgedir," dedi.

Muftah, ne zaman barış ve diyalog gündeme gelse, saldırı ve katliamların yoğunlaştığına dikkat çekerek, "Her diyalog girişimimizde büyük çaplı eylemlerle karşılaşıyoruz. Suriye krizi hızla çözüm yönüne doğru gidiyor. Suriye'de çözüm istemeyen, diyalog girişiminden rahatsız olanlar, bu eylemin de sorumlularıdır. El Kaide ve Nusra gibi cihatçı ve Suriyeli olmayan terör örgütleri, diyalog girişimlerinden rahatsız oluyorlar. Bu türden eylemler ile çözüme yönelen muhalif güçlere ve destekçilerine gözdağı vermeye çalışıyorlar" diye belirtti.

"Gerici Arap ülkelerinin Reyhanlı eylemini ulusal meclis liderlerini öldürmeye yönelik bir eylem olarak göstermeye çalışması bile, eylemin arkasındaki güçleri anlamak için yeterlidir," diyen Muftah şunları söyledi:

"Suriye çözüm istiyor. Biz masaya oturmak isteyen her muhalif güçle Suriyeli olması şartıyla ve silah bırakması koşuluyla, görüşmeye hazır olduğumuzu açıkladık. Bundan samimiyiz. Bu yönde ciddi adımlar atarak, çözüm girişimlerinin alt yapısını hazırladık. Ülke dışında olanları da ülkeye ve çözüm masasına davet ettik. Hemen herkesin çözümün masada olduğuna kanaat getirdiği bir süreçte bu tür eylemler, barışa karşı çıkan, diyaloğa karşı çıkan terör gruplarına hizmet eder. Suriye hükümeti son bir ayda askeri ve siyasal olarak ciddi başarılar sağladı, adımlar attı. Terörü önemli ölçüde etkisiz hale getirdik. Son noktaları da temizlemeye çalışıyoruz. Kısa sürede Suriye artık daha güvenli bir ülke olacaktır. Dünyanın değişik ülkelerinden gelen ve halkımızı katleden küresel cihatçı terör güçlerini ülkemizden tamamen atacağız. Suriyeli olan herkesi, ülkemiz için masaya davet ettik. Önemli sonuçlar da elde ettik."

Fotoğraf 15 - Enformasyon Bakan Yardımcısı Khalaf Al Muftah

Suriye'nin Ermeni yerleşim yeri olan Kesab bölgesinde yapılan röportaj

Ben önce Suriyeliyim...

Suriye'de yaşanan çatışmalardan en fazla etkilenen kesimlerden olan Ermeniler, yoğun olarak iki ayrı bölgede yaşıyorlar. Bu bölgelerden birisi Halep, diğeri ise hemen Türkiye sınırının yanı başındaki Kesab beldesi. Yayladağı sınır kapısından sadece 500 metre uzakta olan Kesab'da 3 bini Ermeni olmak üzere 4 bin insan yaşıyor. Ermeniler dışındaki nüfusun ağırlığını Alevi Araplar ve Türkmenler oluşturuyor. Yaz aylarında ise ilçeye dünyanın her yerinden gelen ziyaretçilerle nüfus 500 bin kişiye kadar ulaşıyor...

Kesab, küresel İslamcıların giremediği, Türkiye sınırına yakın tek yerleşim bölgesidir. Çatışmaların başladığı ilk günden beri, bu bölgeye saldıracaklarını ve Ermenileri katledeceklerini değişik zamanlarda açıklayan cihatçılar, birkaç kez hamle yapmalarına rağmen halkın direnişi karşısında hezimete uğrayarak çekilmek zorunda kalmışlardır.

Suriye ordu güçlerinin yanı sıra silahlanan Kesab halkı, kentlerini savunmakta kararlı görünüyor. Konuştuğum pek çok Ermeni vatandaş, direnmekte kararlı olduklarını, başka yaşam alanları olmadığını, evlerini asla terk etmeyeceklerini söylediler.

Doğduğundan beri burada yaşadığını söyleyen Sevan Apelyan; "Biz son sürece kadar burada huzur içerisinde ve özgürce yaşıyorduk. Gece geç saatlerde bile ben kadın başımla arabama atlayıp Halep'e gidip gelebiliyordum. Şimdi Lazkiye'ye bile kaygı ile gidiyoruz. Yollar kapalı. Çocuğuma kimi zaman süt bile bulamıyorum. Halep'te bulunan annemi 6 aydır göremiyorum. Bunu neden yapıyorlar, ne istiyorlar bizden? Bizim huzurlu yaşamaya hakkımız yok mu?" diyor.

Apelyan, "Kesab'a yönelik tehditler savuruyorlar. Kesab'a yerleşeceklermiş, evlerimize el koyacaklarmış ve bizi keseceklermiş. ABD böyle istiyor diye bizim ne suçumuz var? Erdoğan bize demokrasi getirecekmiş... Önce kendi ülkesine getirsin. Kendi halkı hak istediği zaman gaz bombası atıyor, Kürtleri savaş uçakları ile vuruyor, gazetecileri içeri atıyor, Ermenileri ikinci sınıf vatandaş olarak görüyor, bize mi demokrasi getirecekmiş?" diye soruyor.

Apelyan, Ermenilerin bu bölgeye soykırımdan kaçarak geldiklerini ve yerleştiklerini belirterek, "Biz burada özgürce yaşıyoruz. Kilisemiz var, okullarımız var, milletvekillerimiz var, bakanlarımız var. Okullarımızda Ermenice resmi dil olarak okutuluyor. Ticaret odası başkanımız var. Arapların sahip oldukları tüm haklara bizler de sahibiz. Bu demokrasi değil midir?" diyor.

Sevan Apelyan, yaşadıklarını anlatırken öfkeleniyor, kızıyor, gözleri doluyor. "Bizi birbirimize düşürmeye çalışıyorlar," diyor. "Biz insanları ayırmıyoruz. Bakın bu arkadaşım Ermeni ama eşi Arap, Alevi. Çocukları var, hem kiliseye gidiyor, hem ziyarete. Burada yaşayan camiye giden Sünni vatandaşlarımız var, Türkmenler var. Bizim birbirimizle hiçbir sorunumuz yok... Biz şimdiye kadar hiç kavga etmedik. Birbirimize sahip çıktık."

Arabistan'da erkeklerin kot pantolon bile giyemediğini, kadınların hiçbir hakkı olmadığını belirten Apelyan, "Bunlar mı bize demokrasi getirecek?" diye soruyor.

Apelyan, "Biz varken devlet var, devlet varken biz varız. Bizi devletten kimse koparamaz. Esad aslan demektir ve biz onun yanındayız. Bir Suriyeli olarak söylüyorum bunu. Ben önce Suriyeliyim sonra Ermeniyim. Bu vatan benim vatanım," diye ekliyor.

Betti Tateryan ise Arap Rami Kanir ile evli. Kocası ile birlikte konuşuyoruz.

Tateryan: "Ben Ermeni kızıyım. Kocam, Arap Alevi. Bir oğlumuz var. Bizde hiç ayrım yok... Hiçbir sıkıntı yok. Benim oğlum büyüyünce hangi dinden olacaksa, kendisi karar verecek. Bu bizim için hiçbir sorun değil. Cihatçılar bizim bu kardeşliğimizi, barışımızı bozmak istiyorlar. Kıyım yapıyorlar. Buraya da saldıracaklarını söylüyorlar. Türkiye'de sınırda bulunan cihatçıların, sınırı geçip Kesab'a saldıracakları haberleri geliyor. Bunlar İslam değil. İslam, 'selam' demek. Selam dostluk, kardeşlik işaretidir. Bunlar Müslüman olamazlar. İslamiyetin neresinde kıyım yapmak var? İslam dini öldürmek demek değildir. Hepimiz silahlandık. Vatanımızı koruyacağız. Bu çapulcu sürülerinin, Kesab'ı ele geçirmelerine izin vermeyeceğiz."

Rami Kanir, Türkiye'nin bu katilleri desteklemesine anlam veremiyor. Türkiye halkı ile hiçbir sorunları olmadığını ısrarla belirttikten sonra Erdoğan'ın Suriye halkının düşmanı olduğunu söylüyor. Kanir, "Suriye bu düşmanlarını yok edebilecek güçtedir. Biz hepimiz devletimizin yanındayız. Gece gündüz bu katillere karşı savaşıyoruz. Türkiye'nin desteği olmasa birkaç gün dahi dayanamazlar. Suriye halkı Başkan Esad ile bir bütündür ve zafer yakındır," diyor.

Kesab sokaklarında dolaşıp karşılaştığımız herkesle kısa sohbetler ettim. Oyun oynayan çocuklarla konuştum. Askerlerle, sivil savunma birliklerinde görev alan insanlarla konuştum. Ke-

sab halkı dimdik ayakta. Direnmekte kararlı. Devlet halkıyla bütünleşmiş görünüyor. Hiç kimsenin devletin yıkılacağı, Esad'ın gideceği şeklinde bir düşüncesi asla yok. Bu katil sürüsünün kısa sürede temizleneceği ve huzurlu günlerine tekrar döneceklerine inançları yüksek.

Fotoğraf 16 - Suriye'nin Ermeni yerleşim yeri olan Kesab

Katliamdan sonra patlama yerinin hemen yakınında oturan Güneş Sökmen ile yapılan röportaj / Reyhanlı

Patlama anında Suriyeliler Reyhanlı'da yoktu

Reyhanlı halkının hükümete tepkisi her geçen gün biraz daha büyüyor. Saldırının ilk günlerinde olayın şoku ile şaşkınlaşan halkın, gün geçtikçe, olay üzerine düşündükçe, tepkileri daha bir artıyor ve kaybettikleri canların acıları daha çok yoğunlaşıyor.

Reyhanlı saldırısının üzerinden bir hafta geçti. Bir hafta boyunca, Reyhanlı'nın hemen her sokağında kurulan taziye çadırları dolup taştı. Halk, kaybedilen insanların yoklukları açığa çıkmadan,

neler yaşandığı bilince taşınmadan, öncelikle yaşamlarını kaybeden yakınlarına karşı görevlerini yaptı. Cenazeleri defnedip, taziyeleri kabul ettiler. Normalde bayramlarda yaşanan bir hareketlilik yaşandı. Gruplar halinde insanlar birbirlerini ziyaret ediyorlardı. Ancak bu kez, kaybedilen canların acılarını paylaşıyorlardı.

İlk patlamanın hemen yanı başında oturan Güneş Sökmen, tüm kızgınlığıyla yaşanılanlara adeta meydan okuyordu. Tüm gerçekleri hiçbir kaygı taşımadan yalnızca bizimle paylaştı. Hâlâ kızgındı. Tepkiliydi... Ancak neler yaşandığını, neden yaşandığını çok çok iyi biliyordu. Katliamda can kaybının olup olmadığını soruyoruz ilk olarak:

Kaybımız yok, evde yoktuk bereket versin. Ama benim 25 milyar masrafım var, belediye 4,5 milyar para vermiş. Bu olacak iş mi?

Patlama anında Suriyeliler yoktu deniyor?

Suriyeliler iki gün önce gitti. Dikkatimi çekti. "Bu Suriyeliler niye burada yok?" dedim. İki gün önceden kaybolunur mu? Çünkü ben bu balkonda oturuyorum. Üçüncü kat benim. Suriyeliler sabaha kadar oturuyorlardı; hasırları var, 'laptop'ları, çerezleri önlerinde, nargileleri önlerinde. Bunların, belediyenin bekçisi olmaz mı? Belediyenin bekçisi olur, koruması olur. Bir tanesi şurada oturur, gece saat 12-1 olur geçer içeri kapısını kitler, dünya harap olsa umuru bile değil. Evimizin önünde, balkona çıkıp oturamıyorduk. Korkuyorduk yani. Her an bizim için korku. Ben daha böyle bir şey görmedim.

Olaydan sonra ortalıkta göründüler mi, çıktılar mı?

Yok, çıkmadılar. Hiç yok Suriyeli. Şu binada 100 kişi var diyebilirim.

Şu an var mı o binada?

Var tabii. İçerdeler. Kapıyı açıp çıkmıyorlar. Dün biri kellesini ufacık çıkardı, geri çekti içeri. Kapı, pencere örtük, hapisler. Hem üstte, hem altta, daha en altta, yan tarafta... Adam, evini

parça parça etti 100 kişiye verdi. Şu öbür evde gene var. Yardım geliyordu şuraya. 200-300 kişiye yardım geliyordu belediyeden. Bu olacak iş mi ya? En büyük suçu ben belediyede buluyorum.

Halk ne düşünüyor, niye yapmışlardır bunu?

Halk, belediyeye baş gelemedi ki. Belediye bir tane de kendi Suriyeli aldı. Belediye Başkanı da bir tane Suriyeli aldı.

Peki, sana yardım yapıldı mı?

4,5 milyar para verildi. 4,5 milyarla benim 4 tane kapım yapılmaz.

Parayı belediye mi verdi devlet mi?

Devlet verdi.

Linç olayları oldu deniyor, doğru mu?

Valla Suriyelilere kimse bir şey yapmadı. Suriyeliler iki gün önce gitti. Olan da kilitlendi. Yalnız üç tane mi dört tane mi, bir tane arabası vardı, arabasına biraz vurdular, hasar ettiler, odur. Ne kırığı, ne çıkığı vardı.

Peki, bu linç sözleri nereden çıktı? Birinin kafasına taşla vurulduğu söyleniyor?

Yok, adam yok, yalan, inanmayın. Suriyelilere kimse karışmadı. Suriyeliler iki gün önce gitti, kalanları da saklandı.

Patlamadan önce gitmelerini neye bağlıyorsunuz?

Suriyelilerin haberleri vardı. Haberleri olmasa niye çekip gitsinler. Normalde 24 saat buradalar. Burada hiç olmasa 500 kişi olurdu. Park alanı diye gelir, otururlardı ağaçların altında. Hasır sererler, çerezleri, 'laptop'ları, nargileleri, gece saat 3-4... Yatamazdık seslerinden. Eğer böyle bir şey olmasaydı, burası şimdi ana-baba günüydü. Kadınlı erkekli, çocuklu tüm Suriyeliler burada olurdu. Gündüz yatarlar, gece sabaha kadar buradalar.

Gördünüz mü Belediye Başkanını olaydan sonra?

En son Gül'ün yanına geldi. Birinci gün kovaladılar. İkinci

gün de Kılıçdaroğlu geldiğinde göründü. O zaman kim ses edebilir. Bin tane koruması var.

Peki, ne olur bundan sonra Reyhanlı'da?

Reyhanlı hâlâ daha tehlikeli bir durumdadır. Daha bitmedi. İçinde çoğu da Reyhanlılı diyorlar. Reyhanlı acından ölüyor. Gümrük kapandı, millet sefil, işsiz, güçsüz, ne olacak. Milleti parayla susturdular. Evime geldiler, aylık 2 milyara istediler. Benim adam günlük 1 milyar verseniz, gene vermem dedi. Kimisi pazar açtı, kimisi berber dükkânı, pastane, lokanta açtı. Belediyenin önü komple buradan öteye kadar, hep öteberi sattılar. Bir aydan beridir de koymadılar. Halk ayaklandı. Herkesin oturduğu yer diye. Postanenin o tarafa gittiler. Burada koymadılar. Bütün kışyaz buradalardı. Bir aydan beri koymadılar buraya. Halk koymadı, gene kendileri bir şey demedi. Belediye Başkanı gelse taşı kafasına indireceğim. Yemin ederim, o kadar yüreğimi yaktı. Çünkü ben gördüm. 24 saat burada balkonda oturuyordum. Çünkü çoluğum yok, çocuğum yok.

Belediye Başkanı sizin Belediye Başkanınız değil miydi? Suriye'nin Belediye Başkanı mıydı?

Kimin, bizim Reyhanlı'nın Belediye Başkanı mı? Suriyelilerin Belediye Başkanıydı. Onlarla beraberdi. Bir tane de kendine eş aldı Suriyelilerden. İkinci eş olarak. O da burada oturmuyor eşi. İskenderun'da oturuyormuş. Cehennemin dibinde otursun. Gördünüz işte 'laptop'larla burada oturur nargile içerlerdi. Yaptı mı Belediye Başkanımız bir şey? Siz konuştunuz, siz söylediniz, biz dinledik işte. Gelmiyor, gelse... Geldiği gün kovaladılar işte. Hadi şimdi gelsin cesareti varsa. Anca konuşmayı bilir.

Halkı yaklaştırmadılar mı Abdullah Gül'ün yanına?

Nerede yaklaştırsınlar? 30'dan fazla koruması var. Yanına yaklaşılmıyor ki! Yanında adamları vardı. Kendi köpekleri vardı. Başka bir şey diyemiyorum.

Yani halk yok muydu yanında?

Vardı da ne kadar vardı? Fazla yoktu. Kılıçdaroğlu geldiğinde

çok daha fazla insan vardı. Milletvekilleri, Dışişleri Bakanı mı ne o vardı, bir tane "kambur" vardı, neyse onun adı. Ergin mi neyse bir gün önce burada konuşma yapacakmış, kıl payı kurtulmuş.

Burada halk biliyor da Türkiye bilmiyor. Bir gün ne oldu biliyor musun? Bir gün saat gece 1. İki tane kız geçti belediyenin içine, iki de erkek. Perdeyi kapatıp içeride oturdular. Dedim bekleyip gözetleyeceğim. Saat 4'e, 5'e kadar içeride kaldılar. Burada bekçisi vardı, kimse. Fuhuş bile yapılıyor içeride. Ben takip ettim ya.

Reyhanlı'da kamp yok değil mi? Hepsi evlerde mi?

Hac Konaklama Tesislerinde var en yakın.

Bunların Suriye'ye gidip geldikleri söyleniyor.

Ohooo! Bir tane bak burada oturuyorduk biz. Adamın biri dedi ki, günlük bana 50 lira veriyorlar. Gidiyorum, gece çatışıyorum, sabah geri geliyorum.

Nasıl bu kadar rahat gidip geliyorlarmış?

Zaten açık. Sen de gidersin şimdi istediğin zaman. Ha şimdi git. İstediğin yere de geçebilirsin. Kontrol, gümrükte patlama olduktan sonra olmaya başladı. Önce otuz kere git gel. Kimlik nerede demezler. Orada bir olayı anlatayım. Saat 5 olmuş, gümrükçü demiş ki, yahu geç kaldık biz, sen şuradan geç.

Bundan sonra ne olur burada?

Bundan sonra buraya gelemezler. Zaten, olaydan önce Suriyeliler piyasada yoktu. Buralarda bir sürü adamlar olurdu. Sigara satan, yemek yapan. Belki 100 tane çocuk sigara satıyordu. Oraya gittik sigara almaya, bir tane Suriyeli yok. Haberleri vardı çünkü. Kesin. Bu kadar Suriyeli arabası varken, niye iki gün önce hepsi kaybolsun? Binadakiler de kaçtı.

Bunlar kaçıp giderken polis görmedi mi? Oradakiler de mi cuma günü gitti?

Oradakiler de gitti. Oradakilerin ışığı sabaha kadar yanardı normalde. Hiç sönmezdi. Çatı katı var orada, yeni yaptırdılar.

Cuma gecesi boşaltıldı orası. Sabah da patlama oldu. Şu barakanın içinde de vardılar. Onlar da gittiler. Cumartesi hiçbiri yoktu.

Sizden ne istediler?

Onların aslında bizimle bir alıp veremediği yok. Onlar haberli zaten. Onlar sadece burada saklanıyorlar. Yarın bu Suriye düzeldikten sonra bizi kapıdan içeri almazlar.

"İlaç vermiyorlar" diyorlar?

Sorusuna röportaj sırasında yanımızda bulunanlar şöyle cevap verdiler:

ADAM: Onu hükümet kendi açıklasın, biz değil.

KADIN: Şu karşı binaya, bir TIR dolusu kıyafet geldi. Her gün oraya yardım malzemesi gelirdi. Önceden dernekti orası, şimdi yok. Suriyeliler oturuyordu. Kaç tane TIR geldi. Kıyafet, battaniye, yorgan, yiyecek, her gün... Battaniyelerin çoğunu sattılar burada. Unlarını, şekerlerini bile sattılar.

Kamera kayıtları var mı sizde?

KADIN: Kameralar, bombadan iki dakika önce duruyor. Hepsi. Orada demek ki teknik olarak bir şey var. Zaten 6-7 aydan beridir de hiçbir kamera doğru düzgün çalışmıyormuş. Arızalıymış.

Benim evimi gelsinler kendileri yapsınlar. Ben para istemiyorum. Gelsinler, yapsınlar, bana teslim etsinler. Dün biri geldi, dedi git ismini yazdır, kâğıt mağıt istemedi, ne varsa bankaya git al paranı dedi.

Ankara-İdlib cihatçı hattı

Selefi gruplar, gençlerin dini duygularını kullanarak kandırıyorlar ve önce Suriye'de açtıkları kampa götürüyorlar, sonrasında ise eyleme zorluyorlar.

Suriye'de devam eden kirli savaşta taraf olan AKP Hükümeti, Türk gençlerinin kandırılarak Suriye'ye "cihat" için götürülmelerine seyirci kalıyor. Yaklaşık 600 gencin bu yolla kandırıldığı ve Suriye'ye terör eylemlerine götürüldüğü iddia ediliyor.

Acılı baba Osman Söylemez, 20 yaşındaki oğlu Ahmet Söylemez'in kandırılarak Suriye'ye götürüldüğünü söyledi. Hacettepe Üniversitesi Türk Halk Bilimi Bölümünde okuyan Ahmet Söylemez'in iki ay kadar önce evden ayrıldığını, bir daha kendisini göremediklerini ifade eden baba Osman Söylemez, "Başvurmadığımız yer kalmadı. Burada Emniyet Müdürlüğüne gittik. Oğlumuz kayıp dedik. Oğlumun kaybolmasından Faysal Çakar (Atik) sorumlu dedik. Resimlerden teşhis ettik. Bu adamı bulursanız oğlumuzu da bulursunuz dedik. Ama hiç ilgilenmediler. Yirmi yaşında olduğunu, kendi kararlarını kendisinin verebilecek yaşta olduğunu söyleyerek bizi gönderdiler," dedi.

Osman Söylemez çaresizlik içerisinde gitmedikleri yer kalmadığını, oğlunu bir türlü bulamadığını, yaşamından endişe ettiğini belirtti:

"Bir ay kadar önce Ahmet'in numaralı telefonundan bana bir mesaj geldi. Mesajda, 'Ben Suriye'deyim. Allah yolunda cihat etmeye geldim. Beni merak etmeyin,' yazıyordu. Hemen telefonunu aradım ama ulaşamadım. O günden beri de hiçbir haber alamadık. Annesiyle birlikte Hatay'ın Reyhanlı ilçesine gittik. Belediye Başkanı ve Emniyet Müdürü ile görüştük. Yardım istedik. Bizi oradan Ebu Şam isimli biri ile irtibata geçirdiler. O oğlumuzdan haber getiriyordu. Birkaç kez onun telefonundan oğlum ile görüştüm. Ama sonra ulaşamadım. Artık telefonlarıma da çıkmıyorlar. Benim oğlumu Faysal Çakar kandırdı. Kanına girdi. Okulundan etti. Bizim canımız yanıyor, başkalarının canı yanmasın. Çaresizce bekliyoruz. Her günümüz kâbus oldu. Her şeyimiz gitti. Diğer çocuklarımla bile ilgilenemiyorum. Biz yıkıldık. Yardım istiyorum. Oğlumu bulup, getirin bana."

"En son bir ay önce aradı. Bu şimdi ulaşamadığımız numarayı daha önce aradık. Bu numaradaki adam bize Ankara'da olduğunu söylüyor ama biz nerede olduğunu bilmiyoruz. Ali isimli bir adam. Bizi yönlendirdi. Hatay'a gidin dedi. Orada sizi

karşılayacaklar. İbrahim ve Hasan isimli iki kardeş bizi karşılayacakmış. Bunlar parayla içeriye adam sokuyorlarmış. Reyhanlı Kuşaklı köyünde. Gittik biz adamların evinde kaldık, bizi misafir ettiler. Bu Ebu Şam dedikleri adam bize dedi ki, çocuğunuz burada. Bu adam çocuğumuzu bize gösterecekti. Ama biz oraya gidince, aralarında bir Arapça bir Türkçe konuştular. Daha sonra gittiler ve bize çocuğumuzu göstermediler. Şimdi İbrahim, Ebu Şam'a diyor ki, sizi istihbarata veririm, o çocuğu bana getirin. Ebu Şam da bunların başları değil de bir şeyleri herhalde. Yalnız eve girince bütün telefonları kapatıyoruz. Kesinlikle kimseye ulaşılmıyor. Biz oraya gidince biri aradı. Bunlar konuştular ama ne konuştular anlamadım. İşine gelince Türkçe, işine gelmeyince Arapça konuşuyor. En son 3 hafta önce perşembe günü gittik."

Osman Söylemez, her şeyin daha Ahmet lisedeyken başladığını anlatıyor. Bir adamın sinsice oğluna sokulduğunu, beynini yıkadığını feryat edercesine anlatıyor:

"Bu aslında ta lisede başladı. Ben Gölbaşı'nda pazarcıyım. Ben yaz tatillerinde yanıma aldım birlikte çalıştık. Abdestli namazlı bir çocuktu. Camiye gider gelirdi. Bu camide Faysal Atik (Çakar) isimli biriyle tanıştı. Terörle Mücadeledeki soyadı Çakar. Bize ilk başta çok iyi yaklaştı. Lise üçüncü sınıftaydı tanıştığında. Bu çocuğumuzun beynini yıkadılar ve bu şekle geldi. Dekorasyoncuyum diyordu, pazarcıyım diyordu. Bizi kandırıyordu. Çocuğumuz en son Mamak, Emirler, Eryaman'da takılıyormuş. İhtiyarın yeri diye bir yerde toplanıyorlarmış. Aktarcı burası.

Ben kâğıt topladım, onun bunun çöplerini karıştırdım. Gidip tuvalet temizledim. Kapıcılık yaptım. Oğlumu ne sefillikle bu yaşa getirdim. Sen gel de bana sor. Ben kendim babasız büyüdüm. Kimseye imrenmesin diye kendim yemedim ona yedirdim. Ben kendime itfaiyeden alır kıyafet giyerdim, çocuklarıma mağazalardan alırdım ki imrenmesin, onların yanında küçük düşmesin diye. Bu bayram başımıza kara geldi.

Fotoğraf 17 - Ankara İdlib cihatçı hattı

Biz yavrumuzun gideceğini sezemedik. Bir değişiklik hissetmedik. Bize belirtmedi gideceğini. Biraz asabiydi o kadar. Okuluna gidip geliyordu. Üniversite birinci sınıf öğrencisiydi. Ama bize öyle güzel rol yapıyordu ki ya da biz inanıyorduk ki.

Çok çaresiziz. Kim ne derse onun peşine gidiyoruz. Karakola gidiyoruz, emniyete gidiyoruz, CHP'ye gidiyoruz, AKP'ye gidiyoruz. Ama elimizden hiçbir şey gelmiyor. Bir gidiyoruz umutlanıyoruz, aynı bir çocuğun eline şeker verirler de sevinir ya aynı öyle ama sonra bir bakıyorsun ki boş çıkıyor. İşimizi gücümüzü bırakıyoruz burada, hadi Hatay'a, Reyhanlı'ya. Bir ay çalışmadım. Sağa gittim sola gittim. Hani derler ya denize düşen yılana sarılır diye. Kim elini uzattıysa, ama iyi ama kötü hepsine uzandım."

"Allah rızası için oğlumu bana verin."

Anne Kezban Söylemez ise gözyaşları içerisinde, "Oğlumu istiyorum ben. Üniversiteye yeni başlamıştı. Faysal denen adam kanına girdi. Oğlum bizden yavaş yavaş koptu. Bana kıyamaz-

dı. Kandırıldı oğlum benim. Biz ne zorluklarla büyüttük. Ben aç yatıp onu doyurdum. Giymedim giydirdim. Bizim cihatla filan işimiz yok. Oğlumu kandırdılar," diyor.

Acılı anne gözyaşları içinde oğlunu istiyor. "Allah rızası için oğlumu verin bana," diyor.

"Ben oğlumun dönüp gelmesini istiyorum. Bizim her gün evimizden bir cenaze çıkıyor. Her gün ölüyoruz. Benim 4 yaşında bir çocuğum var, onunla bile ilgilenemiyorum. Çocuğum her gün ağabeyim gelsin diye dua ediyor. Ağabeyin askere gitti diyoruz. Ailesine bağlı bir çocuktu. Hele ki beni çok severdi. Anne der başka bir şey demezdi. Bana bir poşet dahi kaldırıp attırmazdı. Senin belin ağrıyor diye. Benim için ölürdü. Benim dünyam kararda artık hiçbir şeyle bağlantım kalmadı. Ben onu ne yokluklarla büyüttüm. En son aradığında, 'Anne senin sesini duymak için aradım. Benim canım ciğerimsiniz" dedi. Bir daha aramadı," diyor.

Fotoğraf 18 - Oğlu cihatçılara katılan Osman Söylemez

Gençleri kandırıp ölüme götürüyorlar

Selefi gruplar dini inançları güçlü olan gençleri, Allah için cihat etmeleri gerektiği konusunda kandırarak, bir başka ülkenin halkını katletmek için, eğitip, silahlandırıyor ve eylem yaptırıyorlar. Son dönemlerde yaklaşık 600 gencin bu yolla kandırılarak, Suriye'ye götürüldüğü, bir kısmının oradaki çatışmalarda öldüğü belirtiliyor. Özellikle Konya, Kayseri ve Ankara'dan kandırdıkları gençleri, önce İdlib yakınlarında oluşturdukları kamplara götürdükleri ve telefonlarına el koyarak, kaçmalarını ve aileleri ile iletişim kurmalarını engelledikleri iddia ediliyor. Bu gruplara katılan gençlerin, isteseler bile geri dönüşlerine izin verilmediği, yeni yeni eylemlere girmeleri için zorlandıkları ifade ediliyor.

İslami Sivil Toplum Örgütleri aracılığı ile gençlere ulaşan Selefi grupların, AKP Hükümeti tarafından Suriye'deki İslami terör gruplarına destek vermeleri için teşvik edildiği belirtiliyor. Özellikle Konya merkezden bu organizasyonların yapıldığı belirtilirken, diğer illerden kandırılan gençleri de Kayseri'de toplayarak buradan önce Reyhanlı'ya, sonra da sınıra yakın yerlerde oluşturdukları askeri kamplara götürdükleri iddia ediliyor.

Dışişleri Bakanı Davutoğlu'nun İslami STK'ların temsilcileri ile Konya'da bir toplantı yaptığı, Suriye'de sürdürülen savaşa, maddi, manevi ve fiili destek istediği belirtiliyor. Davutoğlu'nun Suriye'de sürdürülen savaşa destek olacak kurumlara devletin her türlü katkıyı vereceğini söylediği belirtilen toplantıdan sonra Suriye'ye giden gençlerin sayısının arttığı iddia ediliyor.

Türkiye bizi kandırdı...

Suriye askeri bize hiç saldırmadı... Tam tersine bizim katiller Suriye polislerini kestiler.

Suriye'de yaşanan çatışma ve katliamlarda bir dönem aktif olan ÖSO militanı M.T. ile Suriye'de ve Türkiye'deki mülteci kamplarında neler yaşandığını konuştuk. Suriye halkına ve askerlerine kurşun sıkmadığını, ancak ilk olaylar başladığında kar-

deşleri ve akrabaları ile dağa çıktığını, onlarca insanın katledilmesine tanıklık ettiğini anlattı. Türkiye'ye geldikten sonra sık sık Suriye'ye sınırdan geçip gittiğini, kendi köyleri dâhil tüm Türkmen bölgelerinin artık yaşanmaz durumda olduğunu, her şeyin yakılıp yıkıldığını, yağmalandığını anlattı.

ÖSO'ya bağlı Türkmen Tugayı olan Bayır Bucak ordusunda yer alan M.T. kandırılarak Türkiye'ye getirildiklerini, zorla cepheye sürüldüklerini, Suriye'de katliamları yapanları tüm kimlik bilgileriyle birlikte uzun uzun anlattı. Komutanlığını Yusuf Bal'ın yaptığı Türkmen ordusu diye ifade edilen Bayır Bucak Tugayının bölgede yaptığı saldırı ve katliamların, yağma amaçlı cinayetlerin, fidye için kaçırılıp kafası kesilen insanların ve pek çok vahşetin tüm detaylarını gözler önüne serdi.

Suriye'de katliamlar yapan, cinayetler işleyen, yağma yapan, uyuşturucu vb. kaçakçılığını organize eden kişinin Heysem Topalca ve Karınca lakaplı Muhammed Abdullah olduğu, Adil Orli'nin Libya bağlantısı kurarak yabancıların Türkiye üzerinden Suriye'ye gelmelerini sağladığı, kardeşi Ayhan Orli'nin ise yüzlerce insanın katledilmesi eylemine karıştığı bilgisini verdi.

Sırf inancı farklı diye acımasızca insanları katleden bu katillerin tamamı Türkiye'de. Devletin yarattığı olanaklarla kalıyorlar. Serbestçe tüm illere gidip, her türlü kirli işi yapıyorlar.

Muhammet Şıh İbrahim; baba adı İzzet, çocuk doktoru.

Heysem Topalca; baba adı Muhammed.

Adil Orli, Ayhan Orli; baba adı Nebil.

Muhammed Abdullah (Karınca); baba adı Said.

Ömer Abdullah; baba adı Said.

Ferid Mısri; baba adı Ahmed.

Muhammed Akça (Orman görevlilerini katleden adam)

Ali Şehirli (Elinde füze bulunan ve kentleri vuran, çocukları katleden kişi)

Yusuf Baldır...

Fotoğraf 19 - Türkmen çeteler Türkiye'de besleniyorlar

Bu kişiler sözde ordular kurup "Esad rejimine karşı savaşıyoruz" diye yağma, talan ve katliamlar yapıyorlar. Sonrasında ise Türkiye'ye gelip rahatlıkla halkın arasına karışıyorlar.

Bu katillerin Türkiye'de neler yapabileceğini, ne türden cinayetler işleyebileceğini kestirmek çok güç olmasa gerek. Özellikle sırf Alevi diye insan katleden bu yaratıkların, Alevi halkın yoğun yaşadığı Antakya ve Adana'da barındırılmasını tesadüf olarak yorumlamak mümkün değil.

Alevi diye on yıldır birlikte yaşadığı komşusunu gözünü kırpmadan doğrayarak öldürebilen bu katillerin, Suriye'ye demokrasi götüreceğini yalanına inanmak mümkün müdür? Bölgede kullanılan şiddet tam bir vahşet boyutunda. Hiçbir siyasi hareketin, insana bu kadar düşman olacağını asla düşünmezdim. Duyduğum ürpertici Suriye gerçeklerini sizlerle paylaşıyorum... Kararı siz verin, AKP, Suriye halkından ne istiyordu?..

Türkmenlerle sürece nasıl girildi? İlk başta nasıl girdiler?

Bir doktor vardı, Lazkiye'de. Çocuk doktoru. Adı Muham-

med Şıh İbrahim... Baba adı İzzet... Şimdi biri doktor olduğu zaman tıp üstüne yemin eder değil mi? Bu doktor kız çocuğuna da dokunmuyordu, daha aşağısına bakıyordu. Niyeti bozuk çünkü. Hani yeminin nerde? Cephenin ön saflarındaydı, bıraktı. Heysem Topalca ve amca çocukları vardı. Adil Orli, Ayhan Orli. Muhammed Abdullah, baba adı Said (Karınca, herkes tanır, Muhammed Saidoğlu) Alevi bulduğu anda kendinden geçiyor. Alevi yakalarlarsa birbirlerine para veriyorlar ben öldüreyim sen öldür diye. Sırf Alevi insanları boğazlamak için yarışıyorlar. Yakalanmış Alevi birini satın alıp kendileri öldürüyorlar. Doktor dışındakiler genelde kaçakçı. Doktorun daha önce hiçbir şeyi yoktu. Lazkiye'de alındı dayak yedi, Adil ile yakalandılar. Türkiye'ye geçtiler ordu kurmaya başladılar. Adil, Dr. Muhammed, Ayhan, Heysem. Bunları, Türkmenleri, Türkiye Devleti çağırdı. Daha ayaklanma çıkmadan önce yavaş yavaş kapıdan çekiyorlardı. Pasaportla çekip kandırıp geri göndermiyorlar. Ellerinde 100-200 kişi birikince Suriye'ye saldırdılar. 25 bin Suriye Lirası maaş ve eşine, çocuklarına yemek, her şey güvende şartıyla getirdiler. Gıda, elbise, bunlar mecbur olmalı. Kimseye de bir kuruş ödemediler, tuzağa düşürdüler.

Sonra kendi aralarında da bozuldular, herkes kendi kafasına göre davranıyor. Doktor İstanbul'a kaçtı ailesiyle. Adil ile Ayhan dağdalar. Adil orduyu yönetiyor Ayhan da parayı sağlıyor. Suudilerle ilişki kuruyor. Adil'in ordusu 300 kişilik, Libya'dan da adam getirdi. 4 araba var. Tank yok. Tank vurucu var. 2 tank. Ayhan diplomasiyi yürütüyor, lojistiği sağlıyor. Adil Libya'ya gitti ilk olaylar başladığında. Çeçenleri de getirdi. Türkmenistanlı 7 kişi de getirdi.

Nasıl getiriyor?

Zannedersem pasaport yoluyla. Allah için savaşa geliyorlar, mücahitler bunlar.

Dine düşkünler mi?

İçkiciler, içiyorlar. Lazkiye'de rakı içtik bunla biz. Böyle işte mücahitlikleri bunların.

İlk ayaklanma nasıl oldu?

Mehmet Abdullah, Muhammet Akça, bunlar adam kesmeye başladı. Orman görevlilerini öldürdü bunlar. İlk olayı bunlar başlattılar Türkmen dağında. İlk Şabanlı karakoluna saldırdılar. İlk saldırı Şabanlı'ya oldu...

Baskında ele geçirdikleri kepçeyi Türkiye'ye sattılar. Olay olduğunda dağa çıkmamıştım ben, daha evdeydim. Operasyonu yapan Abdul Emin. Kürt dağında vuruldu öldü o da. En tehlikelisi Silo Emin, yakaladığı insanların tek tek kafalarına sıkıyor, hiç acımıyor. Sakalını ince çizer bu. Yayladağı'nda çadır kampta. Oraya git çağır, gelir. Kolunda Esad'ın dövmesi vardı bıçakla kazıdı. Semir Döveci'yi kesen bu. Salah Nagman var, dudakları büyük, Ebu Şiffa da deriz kendisine, o da yaşıyor. O da bu operasyondaydı.

Adil Orli, çok iyi de arkadaşımdı pezevenk. Türkiye'de okudu. İnşat mühendisi Libya'da çalıştı, o yüzden iyi biliyor orayı. Türkiye'de bir beton şirketinde çalıştı, o şirket de bunlara yardım ediyor, ERG İnşaat. İstanbul'daydı galiba. Ayhan götürüyor bu işleri.

Yayladağı'nda Ahmet Resul isminde biri de bunların gıda işleriyle, yardım işleriyle uğraşır.

Durmuş?

Durmuş'u Ahmet Kalafaz biliyor. Kadın gönderiyor sürekli. Telefonlara bakmıyor, korkuyor. Durmuş çok pezevenk... Dağdaki muhaliflere karı gönderiyor. Heysem Silo'gil kadıncı. Karı var desem hemen gelirler.

İlk grupta parayla kandırmayla ne kadar adam geçti?

Ailece geçtiler. Ailelerini sağlama almadan bulaşmadılar bu olaylara. Pasaportla ya da dağdan önce ailelerini gönderiyorlar sonra son adam olarak kendileri geliyor. Ailelerini güvene alıp öyle geliyorlar. Kapıdan gelmiyorlar.

Bunlara şöyle bir tuzak kurdu, işine yarayacakları alıyorlar kandırıyorlar. İlk 7 köy çıktı. 5000 kişi çıktı ilk çıkışta. Havanlı, Çamırlı, Saray, sonra yaşlılar çıktı, Çardaklı var, Baldırlı var, Karabacak, Mıdırlı, Kepirli... Ajeber de çıktı, sınıra uzak olmasına rağmen. Ordu hiç müdahale etmedi, kılını kıpırdatmadı. Türkmen köylerinde postacıya kadar öldürdüler, Suriye ordusu kimseye dokunmadı. Türkmenler oyuna düştü, boşluğa düştüler. Araplar yaptı. Suriye ordusu, değil müdahale etmek, devriyeye bile çıkamıyordu. Mesela görüntülerini izlediklerimiz ölen polisler, yangın söndürmeye gidenlere yardım edenlerdi.

Karakolda bütün insanlar öldürülünce, insanlarda devlet gelince hepimizi öldürür düşüncesi oldu. Türkmenlere, gelip sizi öldürecekler dediler. Heysem var bu işlerin başında. Araplar var işlerin başında. Said Mısıri, baba adı Ahmet. Kaportacı. 60 kişilik ordusu var. Mehmet Karınca, Adil, Ayhan, Dr. Muhammed bunlar Yayladağı'nda dernek yapıyordu. Adil ve Ayhan daha sonra ayrıldılar ama olayın başından bu yana başındalar. Türkmenleri öldürenler, yağmalayanlar yine bunlar ve Araplar. Kendi memleketlerini yağmalayanlar, yerdeki karolara, kadın iç çamaşırlarına kadar çalanlar kimler? Mesela bir aile alışveriş yapacak Yayladağı'nda, kadın buzdolabının kendi buzdolapları olduğunu fark ediyor.

Heysem ve adamları ürküttü. Sizi şöyle öldürecekler böyle yapacaklar diye korkuttular. Kesiyorlar, sürüklüyorlar köy meydanında, insanları korkutuyorlar. -Bir tanesi 7 tane polisi sakladı, Heysem geldi eve de giremedi, gece sessizce kaçırmışlar.- Ben de 2 tane Alevi kaçırdım. Zamanında bana yardımcı olan 2 kişiyi kaçırdım. Ya kafamıza sık ya kaçır dediler. Tepki çekmeme rağmen yardım ettim. Onlar beni kesmedi ben onları neden keseyim? 2 tane Esad'ın askeri yakalanmıştı, yaralılardı. Hastaneye geldi, hani Esad'ın askerleri dediler, kimliğine baktılar Şam, Sünni. Dediler niye Esad'a sıkmadınız, biz sıkacağız falan dediler. Türkmenler araya girdi ama kâr etmedi yataklarında öldürdüler. Adil öldürdü. Rusya'ya gidiyor, Libya'ya gidiyor çok çevresi var.

Silahlar nerden geliyor?

Silah çok... Türkiye'den geliyor. Ambulansla gelen paketlerini açtım, malzemeleri gördüm... Roket, patlayıcı, her şey var... Hepsi ABD malıydı. Türkiye sınırında Yamadi köyünde teslim alıyorlar. Silahlar Yayladağı'ndan geçiyor. Zaman zaman ambulanslarla taşınıyor.

Türkiye'ye geldiler. Yayladağı'nda artık nerde kaldılarsa. Ondan sonra Reyhanlı oldu.

Türkmenler için kamp önce Yayladağı'nda sonra Osmaniye'de kuruldu. Bazısı İslahiye'ye gitti bazıları gitmedi. Humuslu Türkmenler var, Türkçe bilmez onlar, İslahiye'ye gitti. Cısri Şuğul olayları daha başlamadan Yayladağı'nda kamplar yapıldı, Cısri Şuğul ilk ateşlenen yer oldu. Dama, Tükencim bölgeleri, ilk ateşlendi, Yayladağı'nın hemen karşısı. Orada olduğunda asker geldi, asker gelince kamplar yapılmaya başlandı. Ne Arap ne Türkmen kimse Türkiye'ye kaçmadı.

Ayhan Orli Türk istihbaratıyla işbirliği yapıyor. Çok yoğun bir anlaşma var.

Kampta eğitim verenler...

Türkiye'den sadece 7 kişi geldiler. Birinin ismi çok geçiyordu, saçı kıvırcıktı; Mübarek, başlarıydı. Zorla namaz kıldırıyorlardı... 7-8 ay kadar eğitim veriliyor. Halep'ten de geldiler yanımıza eğitim almaya. 45 gün eğitime 100 kişi geliyor, 45 gün geçince 100 kişi daha geliyor. Rakka'dan da gelenler var. Önce Türkmenler eğitiliyor onlar da Araplara veriyor. Eğitim dili Türkçe olduğundan Araplar anlamıyor bu sebeple böyle yapılıyor. 4-5 bin kişi var eğitime gelen. Doğu Türkmenlerinden gelen çok. Çeçenlerden çok. Dünyada ne kadar taramalı makine varsa eğitim amaçlı hepsinden birer tane getirtip eğitimini verdiler. Sıkı bir eğitim vardı. Geçiş zor ama askerin fark etmeyeceği sınır bölgelerinden de giriş çıkış yapılıyor. Kesab'a saldırılmasını planlayan Doktor. 300 kişi hazırlandılar, saldırılacaklardı ama halk ayaklandı, sahip

çıktı. Jandarma dağıttı. Yoksa Yayladağı'na girilirdi. Ama bekliyorlardı. Tam hazırlıklı bekliyorlardı.

Bunlar bu kadar rahat giriyor, çıkıyor, yağmalayıp ticaretini yapıyor, bizim asker ne yapıyor?

Devriye 6-6 olduğu için devriyeye denk gelmediği sürece yakalanmıyorsun. Yakalanınca da sınır dışı var. O da pek bir işe yaramıyor. Kadınların iç çamaşırlarından musluklara, parkelere kadar kendi halklarını yağmalıyorlar. Gece bir yeri ateşe veriyor, orman yanıyor tarla açıyor. Elektrik direklerini kesiyorlar, kabloları getirip satıyorlar burada hurdacılara. Köylerde elektrik direğiymiş kabloymuş hiçbir şey kalmadı. Köyler tamamen bitti.

Kaçak, uyuşturucu işi de yapıyorlar mı?

Yamadık köyünde 5 tane Arap var uyuşturucu geçiriyorlar. 4 kişi yakalandı 1'i ölü. Jandarma vurdu. Başka bir yerde Herkelli köyünde yine uyuşturucu satıyor adam. Summak çiçeği kadar miktarını -bir sigaranı doldurmaz- Türkiye parasıyla 50 liraya satıyor. Esad'a karşı savaşmak için ne istersen veririm diyor. Bütün güçler orada değil mi... 10 kilo esrar ve biraz para orayı al desen alır, orada kimseyi bırakmaz esrar için.

Türkiye'ye getiriliyor mu?

Getiriliyor her tarafa. Kamplarda da çok içiliyor. Yayladağı'nda Arap kampında adamlar esrar bahçesi yapmış. Polis gördü diye ayağına sıktı polisin. Sonra özel harekât operasyonuyla toplandı esrarları, ekip de sınır dışı edildi. Önümüzdeki şu, devlet otoritesinin kaybolduğu her yerde esrar ekiliyor. Akçabayır hem çok yüksek hem yolu zor mesela. Ekmeyi de biçmeyi taşımayı da Araplar yapıyor, topraklar Türkmenlerin. Tüm Çukurova bölgesine satılıyor bu esrarlar. Şıkmanlı var işin içinde. Heysem sınırı güvene alır, geçişi sağlar. Sana tank teslim eder hatta sınırda anahtarı üstünde. Konya'yla İstanbul'la bağlantı kuran, Türkiye'den eleman toplayan, kandıran bu. Heysem. Çok ciddi bağlantıları var. Konya'da Allah kendi orada. Ticaret yapan insanları da kandırıp para alıyordur muhtemelen.

Ne kadar Türkmen var kamplarda?

Osmaniye'de 18 bin 500. Evlerde çok. Yayladağı'nda çok. Osmaniye'de evlerde en az 5-6 bin kişi var. Yayladağı'nın kampları küçük ama bütün evler dolu. Türkmenler bulaşmayacaktı bu işlere ama Heysem gibi pezevenkler yüzünden karıştı ortalık. Türkmenler korkaklar, bulaşmazlardı.

Kurşuna dizilmek senin için ödül orada. Günlerce haftalarca işkence yapıyorlar. Mezbahane gibi her yer resmen. Türkmenler Selefiliğe doğru kayıyor, tehlikeli bir şekilde.

Bunların hepsinin ordusu mu var?

Şimdi diyelim ben tek başımayım, silahım var, mermim var. Bir eve dalmış girmişim, bitti. Ev benim. İsterse gelsin ev sahibi, ev Esad'ı düşürene kadar benim diyorum. Sesini kimse çıkartamıyor. Sonra çevremdekilere, tanıdıklara gel bana katıl diyorum. Katılırsan, beraber operasyona gideceğiz, ele geçirdiğimiz her şeyi paylaşacağız diyorum. Mesela 10 keleş, 2 kutu mermi, buzdolabı, ıvır zıvır ne kadar şey ele geçirdiysek hepsi satılır Türkiye'de, bölüşülür.

Acı bir hikâye daha var. Lazkiye'nin Nebiyunus köyü baskınında onlarca Aleviyi esir aldılar, Türkiye'ye getirdiler. Yamadi köyüne, sınıra getirildiler. Suriye ordusunun basmasından korkuyorlardı. O Alevi köyünü yaktı tamamen Heysem. Köylünün tonlarca zeytinyağını çalıp, Türkiye'ye getirip sattılar. Köyü Allah'tan önceden boşalttılar. Nebiyunus gibi gaflete düşmediler. Nebiyunus son baskındı Lazkiye'de, kaç kişiyi kestiler... Şeyh Bedrettin Gazel'i öldürdüler, kafasını kestiler. Kafası yoktu videoda.

Alevi köylerini nasıl bastılar?

Debbuz isminde biri bastı. Köşedağ'dan geldi. Cebelzavzi, Altınözü'nün üstünde. Geldi, Arap bu. Türkmenler katılmak istediler baskına ama Debbuz kabul etmedi. Arap gruplardan yardım istedi. Halep'ten destek istiyorlardı ama yardım istedikleri Arap gruplar Lazkiye Limanını bana verirseniz basarım diyor. Babasının mirasını paylaşıyor. Bir günde alırım tüm Lazkiye'yi diyor.

Kendi adamlarını getirdi. 400'den fazla kişiyle bastılar. Mermi, silah ve ufak tank vardı. 950 sivil götürdüler Türkmen Dağı'na. Türkmen Dağı'nı Esad bombaladığı zaman Ressal köyüne götürdüler. Sonra tekrardan Türkmen Dağı'na getirdiler, her köye 5-6 aile koydular. Sonra hepsini öldürdüler.

Şeyh Bedrettin kimin elindeydi?

Çeçenlerin. Çünkü Ruslar istedi onu diye Debbuz onu Çeçenlere verdi. Bir takas oldu. Tank mı aldılar karşılığında bir yerden, kesin bilmiyorum. Destek oldular silahta.

Cezaevi olarak kullandıkları yerler var mı?

Camilerin altı. Her caminin altında bulunabilir. Önceden çok kalabalık bir esir grubuna şahit olmuştum ama kurtaramadık. Hepsini öldürdüler.

Türkiye sınırında bunların elinde kaç köy var?

Tüm Türkmen köyleri bunların elinde. 38 köy. Suriye ordusu bölgeye geliyor dağıtıyor, sonra geri çekiliyorlar. Bunlar da o zaman kaçıp Türkiye'ye geliyorlar, sonra tekrar aynı bölgeye gidiyorlar.

Nureddin Baybars Ordusu var. Ordunun başı Ali Muhammed Şehirli. Füzeler onların elinde. Havanlı'dan atıyor. Lazkiye'ye rastgele elindeki füzeleri atıyor, korku yaratıyor. Konya'nın eski sanayisi araştırılmalı. Bütün gıda ve lojistik Türkiye'den sağlanıyor. Bütün markalar Türk.

Bugün çok kötü durumdalar. Dağda birbirlerini yiyorlar. Heysem Topalca'nın şimdi bile kaldığı yeri biliyorum. Devlet onu bıraktı. Onunla iyi ilişkileri var. Tutamaz. Ama artık işin sonuna geldiler. Türkmenler kandırıldı. Hepimiz insanlıktan çıktık. Türkiye bizi tuzağa düşürdü...

Daha çok şey anlatıyor M.T. Üç çocuğuyla sefil bir yaşam sürüyor. Arada bir sınırı geçip köyüne sıkıntılar içinde gidip geliyor. "Bir an önce bunların temizlenip normal insani yaşamımıza dönmek istiyoruz" diyor.

8. Bölüm
İzlenimler

Şam sokaklarına umut sızmış...

Türk uçağının Suriye sınırları içerisinde düşürülmesinin sonrasında bir kez daha Suriye'ye gitmek için yola çıktım. İstanbul'dan Beyrut'a oradan da Şam'a geçecektim. Beyrut'a yıllar sonra ilk kez gittim. Yaşamın tüketemediği bu kent, Ortadoğu coğrafyasının tüm yaşanmışlıklarını suretinde taşıyor gibi. Havaalanı çıkışında bir taksici ile anlaşıp Şam'a gitmek üzere yola çıktık. Lübnan'dan Suriye'ye ilk kez geçiyordum. Mesafenin çok uzun olmadığını biliyordum ama ne kadar güvenliydi, kestiremiyordum.

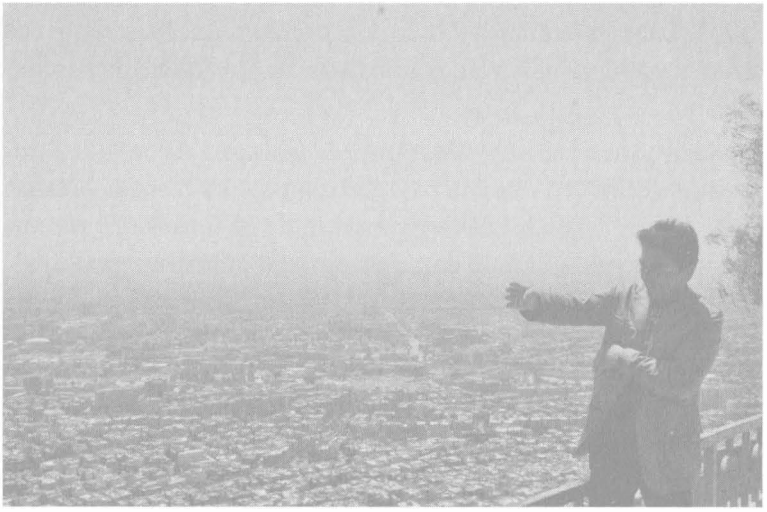
Suriye sınır kapısına ulaştığımızda telaşımız da başladı. Suriye sınır görevlileri ellerine pasaportumu aldıktan sonra ortadan kayboldular. Uzun bir bekleyiş sonrasında gülümseyerek yanıma gelip, "Hoş geldiniz, Şam'dan sizin için onay almamız gerekiyor" dediler. Ellerindeki listeye bakarak ismimi aradılar ve olumlar gibi bana gülümsemeyi sürdürdüler. Sonra bir sorumlu subay geldi, bana kendini tanıtarak, onayın alındığını az sonra yanıma bir görevli vererek kapıdan geçişimi sağlayacağını söyledi. Taksici sanırım bu bekleyişin bittiğine benden daha çok sevindi. Normal bir müşteri olarak aracına almıştı beni ama saatler süren beklemenin sonucunda kim olduğumu öğrenmişti.

Suriye sınırını geçip Şam'a doğru hızla ilerlemeye başladık. Belli aralıklarla güvenlik kontrolleri vardı. Özellikle aracımızın bagajını arıyorlar, taşıdığımız yüke bakıyorlardı. Bombalı araç saldırılarına karşı tedbir olduğunu düşündüm. Aramalarda, bü-

yük araçlara çok daha fazla özen gösteriyorlardı. Toplu taşım araçları ya da ticari taksiler onlar için daha bir güvenilir gibiydi. Hava kararmaya yüz tutmuştu ki Şam'a ulaştık.

Şam sokakları her zamanki gibi sakin görünüyordu. Ancak insanların yüzlerindeki ve davranışlarındaki kaygı ve gerginlik hissedilebiliyordu. Hüzün çökmüştü kentin üzerine... Halbuki iki ay önce yine bu kentteydim ve çok daha olumlu görmüştüm insanları. Kaygıları artmış, yaşam umutları eksilmiş gibi geldi bana.

Ajanslar Türkiye ve Suriye'nin sınıra asker yığınağı yaptığını geçiyordu. İki kardeş halk arasında savaş çıkacak mıydı, insanlar birbirilerini öldürecek miydi, çocuklar ne olacaktı peki, ya yüreklerinde umut yeşerten genç insanlar?

Fotoğraf 20 - Şam Kasiyun Dağı

Konuştuğum taksici "savaş çıkacağını inanmadığını" söyledi. Bu türden söylentilere alışmış gibiydi. Israrla bana sorduğu soru, "Türk uçağının bizim topraklarımızda ne işi vardı?" sorusu oldu.

Sanırım benden istediği ya da beklediği bir yanıt vardı. Oysa bende de böyle bir yanıt yoktu. Ben de tıpkı onlar gibi o uçağın orada ne işi olduğunu bilmiyordum. Yapılan açıklamalar ise, beni tatmin etmekten çok uzak ve duruma gerekçe uydurma çabasıydı. Taksiciye, "Bu sorunun yanıtını öğrendiğimizde zaten her şey açığa çıkmış olacaktır" dedim...

Otele ulaştığımda vücudum tükenmiş gibiydi, duş alıp kendimi yatağa bıraktım. Bütün gün yemek yememiş olmama rağmen, kımıldayamamıştım bile. Uyandığımda gece yarısıydı ve Şam sessizdi. Pencereden kente baktım. Huzurlu bir çocuk gibi uyuyordu. Neler olacağını bilmediği yeni bir güne hazırlık yapar gibiydi...

Enformasyon Bakanı Omran El Zubi:
Türkiye halkıyla hiçbir sorunumuz yok

Suriye ziyaretimin ikinci gününde Beşar Esad'ın Siyasi ve Basın Danışmanı Buseyna Şaban ve Enformasyon Bakanı Omran El Zubi ile birlikte yemek yedik. Sohbet ettik. Konuşmalarımız ağırlıklı olarak Türkiye-Suriye ilişkilerinde gelinen son nokta üzerine oldu. Bakan Türk uçağının sınır ihlali yaptığını ve isabet aldığı anda bile Suriye sınırları içinde bulunduğunu, yüksekliğinin yüz metre kadar olduğunu bir kez daha söyledi. Bölge halkının çektiği görüntülerin ellerinde olduğunu ve bu konuda hiçbir tereddütlerinin olmadığını söyledi... Gelinen noktadan duyulan rahatsızlık açıkça belli iken nasıl olup da birden Türkiye ile savaş noktasına geldiklerine bir anlam veremediğini belirtti. "Türkiye bundan kısa bir süre önce İsrail ile sertleşen Suriye'nin ilişkilerini normalleştirmek için aracılık misyonu üstlenirken, ilişkilerinin birden bire İsrail'den daha kötü bir noktaya taşınmış olması düşündürücüdür," dedi.

Bakan El Zubi oldukça rahat görünüyor. Danışman Buseyna Şaban ise çok daha rahat, espriler yapıp gülümsüyor sürekli. Tür-

kiye'den bir televizyon kanalına telefonla bağlanmasını anlatıyor. "İsrail uçağı girdiğinde vurmadınız da neden Türk uçağını vurdunuz?" diye sorduklarını söylüyor. "Türk uçağı olduğunu bilseydik kesinlikle vurmazdık" diye yanıtladığını anlatıyor.

Çatışmaların orta yerinde olan bir bürokrat profili oluşturmuyorlar. Yanında yalnızca şoförü ile halkın yemek yediği bir restorana gelip, rahatça oturup yemeğini yiyor. Ne bir bakan ve devlet başkanının siyası danışmanı geliyor diye -ki Şaban önemli bir isimdir- restoran boşaltılıyor, ne de etraf askeri bir kuşatmayla çevriliyor. Üstelik daha birkaç gün önce bir basın merkezi bombalanıp, çalışanları katledilmiş iken... Beşar Esad'a ciddi bir güven duyuyorlar, bu belayı atlatacaklarından emin gibiler. Türkiye halkıyla hiçbir sorunları olmadığını, yalnızca hükümetle sorunlarının olduğunu özellikle vurguluyorlar. İki halkın dostluk bağına vurgu yaparak, yaşanan sorunların geçici olduğunu, emperyalizmin bu saldırısını da atlatacaklarını söylüyorlar.

Biz yemekte iken öğreniyoruz ki Duma kenti silahlı teröristlerden temizlenmiş. Artık orada yoklar, orası güvenli bir bölge diyorlar. Yine Humus kentinin de silahlı teröristlerden temizlendiğini söylüyorlar. Kısa bir süre sonra bu canileri tamamen temizleyeceklerini, sona yaklaştıklarını belirtiyorlar. Söylemlerden anlaşılıyor ki, Suriye ordusu silahlı saldırganlara karşı sürdürdüğü operasyonlarda daha etkin bir duruma gelmiş.

Devlette bir tedirginlik, bir telaş ve bir kaygı yok. Günlük yaşam olağan bir şekilde sürüyor. Türkiye ile bir savaş olacağına pek ihtimal vermiyorlar. Yaşananların günlük sıradan gerginlikler olduğu kanısı hâkim. Ekonomik olarak halkın savaş koşullarına hazırlıklı olduğunu, bir sıkıntının yaşanmayacağını belirtiyorlar. En büyük güvenceleri, silahlı isyancılar arkasında halkın desteğinin olmaması. Halkın desteklemediğini, somut örneklerle anlatıyorlar. Suriye halkının tamamına yakın bir kısmının Beşar Esad'ın arkasında durmaya devam ettiğini, son yaşananlarla da güvenin arttığını, kararlı duruşunun hemen herkesi memnun ettiğini söylüyorlar.

Ertesi gün tekrar görüşmek üzere yemekten ayrılıyoruz. Otele vardığımızda dışardan müzik sesleri geliyor. İnsanlar tüm doğallığıyla yaşamlarını sürdürüyorlar. Şam sokaklarına taşan müzik sesi, geceyi yalnızlıktan kurtarıyor. Yaşam tüm olumsuzluklara rağmen kendi doğallığında devam ediyor.

Kirli savaş çocukları vuruyor

Suriye'de devam eden çatışmalarda yüz binlerce insan evlerini ve topraklarını terk ederek, daha güvenli kentlere yerleşmek zorunda kaldı.

Şam sokaklarında tek başlarına dolaşan çocuklar ve kucağında sarıp sarmaladığı bebeğiyle bir yerlere gitmeye çalışan kadınlar, yaşanan kirli savaşın gerçek yüzünü yansıtıyorlar. Halep, İdlib, Humus kırsalından, güvenlik nedeniyle Şam'a gelen binlerce aile, devletin oluşturduğu geçici sığınma kamplarında kalıyor. Okul binalarının ya da kimi kamu binalarının düzenlenmesiyle yaşam alanına dönüştürülen bu yerlerde kalabalık gruplar halinde kalan aileler, yaşama karşı direniyorlar.

Fotoğraf 21 Kirli savaş çocukları vuruyor

Şam merkezde oluşturulan 24 barınma kampında, kalabalık gruplar halinde kalan bu insanların ihtiyaçları Suriye devleti tarafından karşılanıyor. Gönüllü gençlerin organizasyon ve eğitim projelerini gerçekleştirdiği bu kamplarda kalanlar savaşa lanet okuyorlar.

Şam Dummar semtinde oluşturan sığınma kampında kalan Türkmenler, çok kızgındı. Yoksullukları ve sefaletleri ilk bakışta olanca çıplaklığıyla görünen bu insanlar, Halep kırsalından saldırılar sonrasında gelip buraya yerleşmek zorunda kalmışlar. Onlarca çocuk ve kadın, Türkçe feryatlarını bizimle paylaştılar.

Türkmenlerin tepkileri Türkiye'ye idi. Şimdiye kadar ikinci vatan olarak benimsediklerini söyledikleri Türkiye'nin artık düşmanları olduğunu haykırdılar. "Erdoğan bizim yaşamımızı mahvetti, bizi evimizden, barkımızdan etti Allah'tan bulsun" diyen Türkmen kadın aslında her şeyi özetliyordu. Bu saldırılarda hemen herkes gibi Türkiye'yi suçluyordu. Sınırları kapatmayarak, katillerin Suriye'ye geçişine izin verdini söyleyen Türkmenler, "Erdoğan bizden ne istiyor, biz Esad'ı bırakmayız, Suriye bizim vatanımız," diyordu.

Sosyal İşler Bakanı Profesör Dr. Kinda Şamnad, yaşanan kirli savaşta ölen kadın ve çocukların tam sayısını bilemediklerini, bunu bilmelerinin çok zor olduğunu söylüyor. Kimi bombalı eylemlerde, yanan insanların kimliklerinin, hatta cinsiyetlerinin bile belirlenemediğini belirterek, "Kimlik tespiti için bekletilen yüzlerce ceset var. O kadar çok tahrip olmuşlar ki, kimliklerini ve cinsiyetlerini bile belirlemekte zorlanıyoruz. Bir vahşet yaşanıyor. Biz savaşın yaşayan mağdurlarının insani koşullar içinde yaşamlarını idame ettirmeleri için çalışıyoruz. Bu süreçte 200 bin Suriyelinin ülke dışına gittiğini tahmin ediyoruz, yaklaşık 500 bin vatandaşımız ise ülke içinde göç etmek zorunda kaldı. Tüm bu insanların barımda, beslenme ve eğitim sorunlarını kendi gücümüzle, dış yardım almadan çözmeye çalışıyoruz," açıklamasında bulundu.

Çatışmaların sonlandığı Humus gibi bazı kentlerden göç edenlerin geri dönüşlerinin sağlandığı, yüzlerce insanın geri döndüğü belirtiliyor. Güvenli olduğu açıklanan ve terörist gruplardan temizlenen kent ve kasabaların tahribatları giderilince, dönüşler başlıyor. İnsanlar yeniden terk ettikleri evlerine ve topraklarına, yaşamlarına dönüyorlar. Kaybedilen çok şeye rağmen, yeniden yaşama tutunmanın sevinciyle, kendi topraklarına gidiyorlar. Yollarda, eşya yüklü araçlar sıkça görünüyor. Uzunca bir süre uzak kaldıkları topraklarına, tüm tahribatlara rağmen dönüyorlar.

Bu dönüşler, Suriye'de sorunun önemli ölçüde çözüldüğünü, ordu güçlerinin kontrolü önemli ölçüde ele aldığını açıkça göstermektedir. Geri dönüşler başlatılan yeni sürecin de habercisi olarak görünüyor.

Fotoğraf 22 - Sosyal İşler Bakanı Profesör Dr. Kinda Şamnad

Bir dünya üniversitesi: Şam Üniversitesi
Akademisyenler Suriye'de yaşanan sorunları tartışıyor

Şam Üniversitesi, Ortadoğu'nun en eski ve en büyük üniversitelerinden birisidir. Akademisyenlerin Suriye'de yaşanan sorunlara ilişkin neler düşündüklerini, çözüm önerilerini konuşmak üzere kampüse gittiğimde beni Türkiyeli Akademisyen Mehmet Yuva karşıladı. 17 yıldır Şam Üniversitesinde akademisyen olarak çalışan Yuva, Ortadoğu tarihi konusunda bir uzman. Yaşananları geniş analizler yaparak anlatıyor. "BAAS Partisi'nin kimi yanlışlarının bu süreci doğurduğunu, ancak kimi yanlış politikaların, silahlı bir şiddete zemin oluşturmasını asla kabul etmediğini" söylüyor.

Yıllar içerisinde BAAS kadrolarının devrimci ruhunu kaybettiğini, bürokratik bir kast oluştuğunu ve bürokratların, ülke çıkarlarını gözetmeyen uygulamalara yöneldiklerini, bunun da toplumda bir tepki yarattığını belirtiyor.

Yanlış ekonomik ve siyasal politikalara örnekler veriyor Mehmet Yuva. Suriye'nin 5 yıl öncesine kadar her yıl 2 milyon 600 bin ton buğdayı dışarı sattığını ancak şimdi Rusya'dan buğday almak zorunda kaldığını belirterek, tarım politikalarının işsizlik yaratığını, bu işsizlerin kentlere göçerek burada yoksul yığılmalar yarattığını, silahlı ayaklanmanın da bu nedenle kırsal alanlarda zemin bulduğunu uzun uzun anlatıyor.

Gelinen noktada BAAS Partisi'nin hatalarını gördüğünü ve kendisini toparlamaya başladığını, yeni Bakanlar Kurulunun böylesi bir özellikte olduğunu söylüyor. Özellikle Maliye Bakanının, daha önce uzun süre muhalif olduğu için cezaevinde yatmış Kadri Cemil olmasını önemli buluyor. Suriye ekonomisi yeni kurulan hükümette muhalif Kadri Cemil'e teslim edilmiş. Kadri Cemil'in üretime dönük bir ekonomik program izleyeceğine ve kırdan kente göçün önünü alacağına, sıkıntıların önemli ölçüde azalacağına dikkat çekiyor.

Ve ekliyor: "BAAS Partisi'nin bugün hâlâ geçerli olan tüzüğü CHP'nin ilk parti tüzüğüdür. Birebir çevrilerek, BAAS Partisi tarafından alınmış ve uygulanmıştır." Ayrıca Atatürk'ün NUTUK kitabını Arapçaya çevirdiğini ve kimi derslerde ders kitabı olarak okutulduğunu söylüyor.

Türkçe Dil Merkezinin ve Stratejik Araştırmalar Merkezinin sorumlusu da olan Mehmet Yuva, verdiği bilgilerle beni şaşırtıyor. Mehmet Yuva, BAAS rejiminin bu süreci atlatacağına tereddütsüz inanıyor.

Şam Üniversitesinde 157 bin öğrenci eğitim görüyor. Ortadoğu'nun pek çok ülkesinden on binlerce öğrenciye kapısını açmış. Barınma ve eğitim olanakları sunuyor.

Suriye'de olaylar başladığından beri birkaç küçük olay dışında, on binlerce genç insanın eğitim gördüğü üniversitede hiçbir olaya olmamış. Adına muhalefet denilen hareketin içerisinde aydınlar, akademisyenler ve öğrenciler yer almıyorlar. Bu durum silahlı şiddet hareketinin, daha çok kırsal karakterli ve dış destekli bir silahlı isyan hareketi niteliğini yansıtıyor.

Çalışanları topluca katledilen Suriye El Ahbar televizyonunu ziyaret ettim

Suriye'deki üçüncü günümde ilk durağım El Ahbar televizyonu oldu. Hatırlanacağı gibi kendisini Özgür Suriye Ordusu diye tanımlayan silahlı saldırganlar, 1 Haziran 2010 tarihinde, Şam'da El Ahbar televizyon kanalına kanlı saldırı düzenlemiş, 7 çalışanı kurşuna dizerek öldürmüş ve arkasından televizyon binasını havaya uçurmuştu.

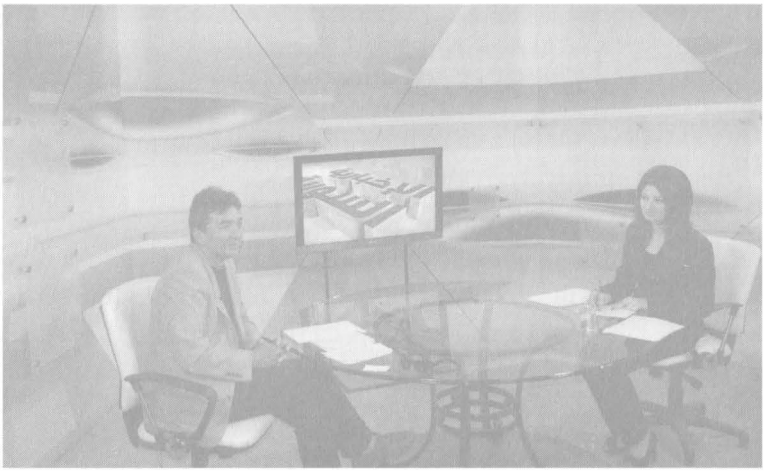
Suriyeli gazetecilere dönük bu kanlı saldırı sonrasında, her fırsatta özgürlükleri savunan dünya medyasından ses seda çıkmamış, birkaç kurum dışında yaşanan katliam görmezden gelinmişti.

Suriye ziyaretimin 3. gününde El Ahbar televizyonunun Şam

merkezine giderek, oradaki gazetecilerle görüştüm. Kaybettikleri gazeteci arkadaşları için baş sağlığı diledim. Basın çalışanlarının dünyanın hemen her yerinde değişik biçimlerde saldırılara maruz kaldıklarını hatırlatarak, saldırı olayını şiddetle kınadığımızı ifade ettim. Hiçbir biçimde gazetecilere yapılan bu saldırının kabul edilemeyeceğini belirterek, benzer bir acının bir daha yaşanmamasını diledim.

El Ahbar çalışanları ziyaretimle memnun olduklarını belirtikten sonra, taziye için gelen ilk yabancı basın mensubu olduğumu ve bundan dolayı mutluluk duyduklarını ifade ettiler.

Demokrasi ve haber özgürlüğünü savunan bir kısım Batılı ülkeler tarafından da desteklenen silahlı grupların basın çalışanlarına dönük saldırıları yapmış olması kadar, demokrasi ve haber özgürlüğünü savunan uluslararası kuruluşların da bu kanlı eylemlere gözlerini kapatmış olması ve tepki göstermemesinin üzücü olduğunun bir kez daha altını çizdiler.

Fotoğraf 23 - Çalışanları topluca katledilen Suriye El Ahbar televizyonunu ziyaret ettim

Bu tür saldırılarla, Suriye'de yaşanan gerçeklerin yayılmasını ve Suriye halkının mazlum sesinin bu hassas dönemde dünyaya duyulmasını engellemeyi hedeflediklerini ancak başaramayacaklarını söylediler.

Taziye sonrasında bir canlı yayına katılarak, Türkiye-Suriye ilişkilerinin konu edildiği programda düşüncelerimi anlattım. Suriye halkının kendi sorunlarını kendisinin çözebileceğini, halkın şiddet yanlılarına ve işbirlikçilere taviz vermeyeceğine inandığımı belirttim. Türkiyeli bir gazeteci olarak görevimin Suriye'de yaşanan gerçekleri olduğu gibi Türkiye halkına anlatmak olduğunu ve bunu onurluca yapmaya çalıştığını ifade ettim.

Suriye oyun bozmaya devam ediyor

Enformasyon Bakanlığının davetlisi olarak üç gazeteci arkadaşımla birlikte bir kez daha Suriye'ye geldik. İlk kez Şam kentine karadan giderek, yolların ve genel olarak ülkenin durumunu öğrenmek istedim. Karayolu ile Türkiye'den, Yayladağı sınır kapısından Şam'a gitmek demek, Suriye'yi bir ucundan diğer ucuna dolaşmak demekti. Dört büyük yerleşim alanından geçerek Şam'a ulaşmaktı.

İlk durağımız Ermeni halkın yoğun yaşadığı Kesab kasabası oldu. İki ay kadar önce de bu kasabaya gelmiş halkla konuşarak, Ermenilerin devletin yanında yer aldığını yazmıştım. Bu sürede birkaç kez Türkiye'den atılan havan mermisinin hedefi olmasına rağmen yaşamda değişen hiçbir şey olmadığını gördüm. Bölgenin askeri komutanı Ebu Ali bizi makamında kabul ederek, son durumlar hakkında bilgiler verdi. Sınırları önemli ölçüde denetlediklerini, sızmaların aza indiğini anlattı.

İkinci durağımız Lazkiye kenti oldu. Deniz kenarındaki bu kente yaklaşık bir buçuk saatlik bir yolcukla, 5-6 arama noktasından geçerek vardık. Sivil askeri bir araç bize eskortluk yaparak, bizi Tişrin Gazetesi Lazkiye Sorumlusu Ebu Malik'in bulunduğu

alana kadar getirdi. Şair ve aynı zamanda Lazkiye Yazarlar Birliği Başkanı da olan Ebu Malik ile Suriye'de yaşanan son gelişmeleri ve olası sonuçları üzerine uzunca sohbet ettik.

Suriye halkı gerçek anlamda bir dram yaşıyor. Acı yaşıyor. Halk devletin bu sorunu çözebileceğine kesinlikle inanıyor. Şehit olmayı bir onur olarak kabul ediyorlar.

Lazkiye'de gecenin ilerleyen saatinde, bölgenin askeri sorumlusu Albay Ebu Haydar bizi makamında kabul etti. Gece yarısına doğru bir saate gerçekleşen görüşmeye, pek çok kontrolü geçerek gittik. Ellili yaşlardaki komutan gecenin geç saatlerine kadar makamında çalışıyor. Çok kısa zamanlarda yandaki odada dinlendiğini söylüyor. Bizimle konuşurken, aynı zamanda özür dileyerek işini yapmaya devam ediyor. Telefon görüşmelerinden anlıyoruz ki, sınırın bir bölgesindeki sızma girişimlerine karşı yapılan bir operasyonu da bu arada yönetiyor ve talimatlar veriyor.

Albay bize son bir ayda ciddi başarılar sağladıklarını, birkaç kentin kırsal alanları dışında temizlediklerini, kısa süre sonra da bütün bir ülkeden bu katilleri silip atacaklarını anlattı.

Bugün sabahın ilk saatlerinde Şam'a varmak üzere yola çıktık. İki binek araçla birlikte, karayolu ile yaklaşık 3 saatlik bir yolculuktan sonra Şam'a ulaştık. Lazkiye'den sonra Banyas, Tartus, Humus ve Hama sınırlarından geçerek kuzey bölgesinden Şam'a girdik.

Humus'a uzunca bir süreden sonra giren ilk gazeteciler olduk. Askerler yol güzergâhımızı Humus şehir merkezine yönelttiler. Çatışmaların ilk başladığı kent olan Humus'ta trafik sıkışıklığı gördük. Yüzlerce araç trafiğe çıkmıştı. Çarşıda ciddi bir hareketlilik vardı ve insanlar günlük yaşamlarını doğallık içerisinde sürdürüyorlardı. Kentin giriş noktalarından kurulmuş kontroller dışında, yaşam telaş içerisinde devam ediyordu. Kentin çatışmaların yoğun yaşandığı bölgesinden geçtik. Delik deşik olmuş, harabeye dönüşmüş binalar, bir süre önce yaşanan çatışmaların

tanığı olarak karşımıza çıktı. Artık insanların yaşamadığı bu bölgede askeri kontrollerin biraz daha sıkı olduğunu gözlemledim.

Şam girişinde ise, havan ve top mermilerinin sesleri duyulmaya başlandı. Kırsalda yaşanan çatışmalar kentin girişinde uzaktan görülebiliyordu. Birkaç top mermisinin düştüğü yerden kalkan dumanları görme fırsatımız oldu.

Şam'ın hemen girişindeki saldırılar sonrasında yağmalanan oto galerileri ve harabeye dönmüş kimi bölgeler gördüm. Bu bölgelerde yakın bir zamana kadar çatışmalar yaşanmışsa da artık halk günlük yaşamlarına devam ediyor.

Bu yazıyı yazarken dışarıda, top atışları ve silah sesleri geliyor. Top atışlarının, sokaktaki insanlardan uzakta olduğunu düşünüyorum. Ancak 10 dakika kadar devam eden silah sesleri çok yakından geliyor.

Şam'da akşam erken oluyor

Şam sokaklarına akşam erken iniyor. İnsanlar daha güvenli olduğunu düşündükleri evlerine çekiliyorlar. Şam gecelerini bilenler, Şam'da gecelerin çok uzun yaşandığını da bilirler. Şam halkı yaz gecelerini sokakta geçirir. Ailesiyle, çocuklarıyla ya da genç kızlar sevgilileriyle Şam sokaklarında dolaşırlardı. Cıvıl cıvıl olurdu her yan. Şimdi o kalabalıklardan eser kalmamış. Yine, sokağa çıkan insanlar var, ancak çok sınırlı sayıda ve kaygılılar.

İntihar eylemleri halkı çok ürkütmüş görünüyor. Caddelerde ve sokaklarda dolaşırken gözleri hep etrafı tarıyor. Nereden bir saldırı gelecek beklentisi oldukça yaygınlaşmış. Nereden ve ne zaman geleceği belli olmayan ve sivil halkı hedefleyen bu saldırılarda yüzlerce masum insan yaşamını kaybetmiş.

Suriye bir ayrışma yaşamış ve saflar netleşmiş görünüyor. Gidenler gitmiş kalanlar ise rejimi savunma noktasında kararlı duruyorlar. Memurlar, gündüz işlerinin yanı sıra geceleri de güvenlik için ellerine silah alıp riskli bölgelere gidiyorlar. Bunun bir

vatan savunması olduğunu söylüyorlar. Zorunlu değil gönüllü bir görev bu.

Konuşmaya çok yanaşmıyorlar. Konuşanların ilk cümlesi, "Türkiye neden böyle yapıyor" oluyor. Yaşanılan ölümlerden Türkiye'yi sorumlu tutuyorlar. Pasaportumu gösterdiğim her asker önce Erdoğan'a küfrediyor, sonra bana gülümseyerek "Türk halkı değil Erdoğan düşmandır" diyor. Birkaç kontrol noktası sonrasında benim de kulağım alışıyor Erdoğan'a yapılan küfürlere. Gülümseyerek atlatıyorum her kontrol noktasını.

Enformasyon Bakanı Zubi ile görüştüğüm sırada, Akçakale olayı daha sıcaklığını koruyordu. Türkiye'nin rejimi yıkmak için katilleri ülkelerine saldığını söylüyor. "Erdoğan Suriye halkını tanımıyor," diyor. "Biz savaşlara alışkın bir halkız, ölümler çok uzak değil bize." Suudi Arabistan ve Katar ile birlikte Suriye'ye komplo düzenlendiğini ancak Suriye'ye 1973'ten beri yüzlerce kez komplo hazırlandığını ve her seferinde de Suriye halkının komploculari boşa çıkarttığını anlatıyor. Bu saldırıları durduracaklarını söyleyip, "Olan, her iki halkın dostluk ilişkilerine olacaktır," diyor. Türkiye ile savaş istemediklerinin altını ısrarla çiziyor, ancak her koşulda vatanı savunacaklarını belirtiyor.

Suriye'nin bu devşirme teröristlerle baş edebilecek güçte olduğunu, kısa sürede bunları temizleyeceklerini ifade ediyor. Sonrasında ise Türkiye'nin açtığı ilk top ateşinde hiç kimsenin zarar görmediğini teyit ediyor. Akçakale'ye düşen havan mermisinin kendilerine ait olmadığını ancak yine de ölenlere taziye duygularını ilettiğini belirtiyor. Havan topunun ateşlendiği bölgede Suriye askerlerinin olmadığının altını çiziyor. "Ancak bizim topraklarımızdan Türkiye'ye bir top atılmışsa bu bizim sorumluluğumuzdadır ve bu yüzden araştıracağız," diyor.

Türkiye'nin bu süreçte açıkça taraf olduğunu, kendi topraklarını bu gruplara üs olarak kullandırdığını, silah ve mühimmat temin etmelerini sağladığını, bu silahlarla Suriye halkının katledildiğini belirtiyor. Daha uzunca sohbet ediyoruz ancak röportaj için birkaç gün sonraya randevu veriyor.

Aynı binada bir başka görevlinin odasına girdim. Lazkiyeli bir üst düzey görevli. Bizi saygı ile karşılıyor. Gelişmeleri konuşuyoruz. Bana tezkerenin ne anlama geldiğini soruyor. Her yıl benzer bir teskerenin çıktığını ancak bu sefer Suriye'yi de kapsadığını anlatıyorum. "Tam temizliyorduk ki hainleri, Türkiye müdahale etmeye başladı," diyor. Ancak bunun kendilerini durduramayacağını, tüm hainlere gerekli dersi vererek, ülkelerini temizleyeceklerini kesin bir dille ifade ediyor. Arkasından ekliyor: "Türkiye sence misilleme olarak nereyi bombalamıştır?"

Bahsedilen bölgede tek bir Suriye askerinin olmadığını, 10 gündür Telabyat bölgesinin muhaliflerin elinde olduğunu ve Suriye ordusunun orayı almak için sürekli vurduğunu söylüyor. "O zaman" diyorum "Türkiye de aynı bölgeyi vurmuştur, Suriye ordusuna destek olmuştur." Gülüşüyoruz. Birkaç gün sonra ise bana, "Telabyat bu sabah itibarıyla Suriye ordusunun denetimde," diye müjdeliyor. Ana caddeleri ve merkezi, ordunun kontrol altına aldığını, teröristlerin Türkiye'ye doğru çekildiklerini anlatıyor.

Bir başka yetkili ise bana Yayladağı'nda yaşanılanları anlatıyor. Türkiye'den sızmaya çalışan terörist gruplara müdahale edildiğini, geçmelerinin engellendiğini, pek çoğunun öldürüldüğünü anlatıyor. O bölgede sınıra 3 kilometre kala Suriye ordusunun mevzilendiğini belirterek, "Lazkiye kentine girmelerine izin vermeyeceğiz," diyor. Saldırganların askeri olarak Suriye ordusu ile baş etmelerinin mümkün olmadığını vurgulayarak, "Arkalarında Türkiye bile olsa oradan geçemezler," diyor. O bölgeyi halkın da koruduğunu, hiç kimseyi asla geçirmeyeceklerini söylüyor.

Lazkiye halkının bugüne kadar her evden şahit verdiğini, vermeye de devam edeceğini ama asla teslim olmayacağını bildiğini anlatıyor. "Çünkü" diyor "başka yaşam alanları yok. Kendi topraklarını sonuna kadar savunacaklardır."

Anlıyorum ki Suriye ordusunun yanı sıra sivil halk da direnme birlikleri oluşturmuş. Kendi bölgelerini savunmada orduya

yardımcı oluyorlar. Lazkiye kırsalı çoğunlukla Alevi halkın yaşadığı bir bölge. Silahlı radikal İslamcıların katletmeye yemin ettikleri bu halkı buradan hiçbir güç sökemeyecek gibi görünüyor. Çünkü gidecek başka bir yerleri yok. Rejim savunmasında halk bir birlik oluşturmuş.

Konuştuğum pek çok üst düzey yetkili, Suriye'de saldırılarda bulunan teröristlerin yüzde sekseninin yabancı olduğunu, Suriyeli Türkmenlerin ve bir kısım Arapların bu sürece katıldıklarını söylüyor. Türkmenlerin ise Türkiye tarafından yönlendirildiğini çok net anlatıyorlar. Yavuz Sultan Selim zamanında bu topraklara yerleşen Türkmenlerin asla Arap halkını benimsemediklerini vurgulayan, bunun için de vatana ihanet içinde olduğunu söyleyen insanlar da var. Uzunca süredir Türkiye ile birlikte organize edildiğini düşündükleri bu ayaklanmada, Türkmenlerin rolünün önemli olduğunu belirterek, "Türkmenler kendi vatanlarına ihanet ediyorlar," diyorlar.

Tüm anayasal haklara Araplar kadar sahip olan Türkmenlerin, orduda üst görevlere kadar geldiklerini belirten yetkili, Hasan Türkmani'yi örnek vererek, "Biz onları ayrıştırmadık, kendimizden bildik, ancak onlar bize ihanet ettiler," iddiasında bulunuyor.

Bir başkası, "Cesetlerimizi bile bize satmaya çalışıyorlar," diyor. Kardeşinin subay olduğunu ve çatışmalarda şehit düştüğünü, bir süre sonra kendilerini birilerinin bulduğunu ve isterlerse kardeşlerinin cesedini kendilerine satabileceğini söylediğini anlatıyor. Bunun için kendilerinden 300.000 Suriye Lirası para istendiğini, kendilerine cesedi satmaya çalışan adamın da bir başkasından 70.000 Suriye Lirasına cesedi satın aldığını söylediğini anlatıyor. "Almayı reddettik, çünkü biz biliyoruz ki ruhu zaten bizimle, cesedine para verip bu namussuzları sevindirmeyelim istedik," diyor. Bunları anlatırken yönetici olduğunu bir an unutup, gözleri doluyor. Bir vahşet yaşanıyor. İnsanların cesetlerini bile satmaya çalışan namussuz bir savaş yaşanıyor.

Aynı kişi, "Kaçırılan ve öldürülen Suriyelilerin tamamına ya-

kınının birkaç organı eksik çıkıyor," diyor. Böbreğini, dalağını, ciğerini, gözlerini aldıklarını ve organ mafyasına sattıklarını, dehşet içinde anlatıyor.

Şam'da güvenlik önlemleri daha sıkı

Şam'da güvenlik önlemleri daha da sıkılaşmış. Hemen herkes artık işin ciddiyetinde. Askerler her stratejik bölgede, arama noktaları oluşturmuşlar. Trafiğin sıkışmasına aldırış etmeden dikkatlice hemen her şeyi arıyorlar. Aramalarda yeni teknik cihazlar kullanıyor. Özellikle Saray çevresinde, görülmeyen bir güvenlik duvarı örülmüş. Kontrollü olarak girebildiğiniz Saraya yakın yollarda araçlar yavaşladığında bile nereden geldiğini fark etmediğiniz, yüzlerce asker bir anda ortaya çıkıyor. Bu askerlere "Hayalet" diyorlar. Normal geçişlerde görmek mümkün değil. Ancak bir tehdit hissedildiğinde yerden biter gibi çıkıyorlar. Özel eğitimli olan bu askerler, tam teçhizatlı olarak bölgede mevzilenmiş bulunuyorlar.

Şam'ın hemen her köşesinde aynı derece güvenlik önlemlerini görmek mümkün. Artık terör örgütleri Şam merkezinde ciddi saldırılar yapamıyorlar. İntihar saldırıları bile ciddi oranda azalmış durumda. Çatışmalar ağırlıklı olarak kırsalda geçiyor. Suriye ordusu sürekli operasyon halinde. Süreç tersine gelişmiş görünüyor. Daha önce saldıran terör örgütleriydi, ordu savunmadaydı. Şimdi ise ordu sürekli operasyon yaparak, silahlı terör gruplarına önemli kayıplar verdiriyor.

Halk, tarafını tamamen belirlemiş görünüyor. Karasızlıklarını aşıp, devletten yana tavır koymuşlar. Kamu görevlileri işlerini daha bir ciddiyetle yapıyor. Türkiye hükümetine karşı tavır ise daha bir sertleşmiş. Hemen her kontrol noktasında ya da bürokratlarla görüşmemizde, bu sertliği görmek mümkün. Erdoğan, bütün halkın düşman bellediği isim olmuş, herkes bir biçimde tepkisini ve lanetini ifade ediyor.

Konuştuğumuz bakanlar bile, artık diplomatik dil kullanmadan, alenen Erdoğan Hükümetini sertçe eleştirip, Suriye halkına karşı düşmanca tavrını belirtmekten geri durmuyorlar. Özellikle diyalog işlerinden sorumlu Devlet Bakanı Dr. Ali Haydar, çok net ifadelerle, Erdoğan Hükümetinin, muhaliflerle yapılacak ve kanı durduracak diyalog çağrısına bile haddi olmadan karşı çıktığını, masaya oturmak isteyenleri engellemeye çalıştığını ifade ediyor. "Biz masaya oturunca kendi sorunumuzu çözeriz. Yeter ki Türkiye gibi provokatör ülkeler elini vatanımızdan çeksinler. Suriyeli olmayan terör gruplarını destekleyip, sınırlarımızdan içeri sokmasınlar," diyor.

Suriye devletini yönetenlerin zafere inandıklarını çok açıkça gördüm. Kriz olarak adlandırdıkları bu sorunun kısa sürede çözüleceğini her fırsatta tekrarlıyorlar. Karamsarlık, "acaba kaybeder miyiz" telaşı asla yok. Özellikle son aylarda Suriye ordusunun saldırganlar karşısında ciddi başarılar göstermesi, bu güveni pekiştirmiş. Suriye ordusunun bu çetelerle, katillerle kesinlikle baş edebileceğine inanıyorlar.

Düşmanın Suriyeli olmadığını düşünüyorlar. Ağırlıklı olarak gerici Arap ülkelerinden, Türkiye ve kimi ülkeler tarafından taşınmış cihatçı terör örgütlerinin asıl düşman olduğu, Suriyeli muhaliflerin ise bunlara aldandığı çoğu kez ifade ediliyor. Suriyeli olan muhaliflerle bir biçimde masaya oturulacağına ve sorunun çözümü için işbirliği yapılacağına inanıyorlar. Bu yönde önemli adımlar atılmış. Bu adımların yakın bir sürede ürünlerini vereceğini, Suriyeli olmayan terör gruplarının temizlenmesinden sonra sürecin daha hızlı işleyeceğini belirtiyorlar.

Şam Emevi Camii'ne ve Hamidiye Çarşısı'na gittik. Kalabalıktı. Halk yine sokaklarda normal hayatını devam ettiriyordu. Başbakanın Emevi Camii'nde namaz kılma iddiası aklımıza geldi. Gülümsedik. Başbakan, iddialı sözlerine rağmen 2 yıldır Emevi Camii'ne gelememişti ama biz gelmiştik. Suriye halkı gelmişti.

Gördüğüm tek olumsuzluk, yaşamın pahalılaşmış olmasıydı.

Fiyat istikrarıyla dikkat çeken Suriye'de birkaç ay içinde piyasa yaklaşık 3-4 kat pahalılaşmıştı. Devlet kontrolündeki mallar dışında her şey zamlanmıştı. Savaş, fiyatları vurmuştu ve yaşam daha bir ağırlaşmıştı. Ücretler sabit kalırken, fiyatların bu kadar artması halkın ciddi sıkıntılar yaşamasına neden oluyordu. Savaş koşullarında doğal bir sonuç gibi görünse de bedeli yine halk ödüyordu.

Lazkiye'den Şam'a kadar karayolu ile rahatlıkla gidiliyor. Kısa bir yol değil. Banyas, Tartus, Hama, Humus ve Şam kırsalını aşıp merkeze ulaşıyoruz. Bütün bir yolu güvenlik içinde geçiyoruz. Bu seyahati karayolu ile yapmamızın amacı bu idi. Yollardaki güvenlik durumunu görüp paylaşabilmek. Yaklaşık 4 saatlik yolu, hiçbir sıkıntı ile karşılaşmadan, arada durarak geçip Şam'a vardık. Humus kentine uğradık. Kentte ciddi bir hareketlilik vardı. Trafik yer yer sıkışıyordu.

Şam dönüşümüzü de aynı güzergâhtan ve yine karayolu ile yaptık. Söylenenlerin aksine, hiçbir sıkıntı ile karşılaşmadık. Suriye üzerine söylenen en büyük yalanı, "ülkenin önemli bir kısmını denetliyoruz" yalanını böylelikle boşa çıkartıyorduk. Hemen her bölgede Suriye bayraklarına rastlarken, tek bir muhalif bayrağa ya da işarete rastlamadık. Suriye ordusu ülkenin tamamına yakınını kontrol altında tutmaya devam ediyor.

Lazkiye halkı Başbakan Erdoğan'a çok kızgın

Lazkiye, Türkiye'nin hemen yanı başındaki bir kenttir. Halkı, Türkiye halkıyla iç içedir. Akrabalıkları vardır, yakınlıkları. Aynı ırmağın suyu geçer her iki kentten de. Hatay, kardeş kenti gibidir Lazkiye'nin. Türkiye sınırına sadece 70 km uzaklıkta olan bu kentte hemen herkesin bir ayağı Hatay'dadır. Türkiye'dedir...

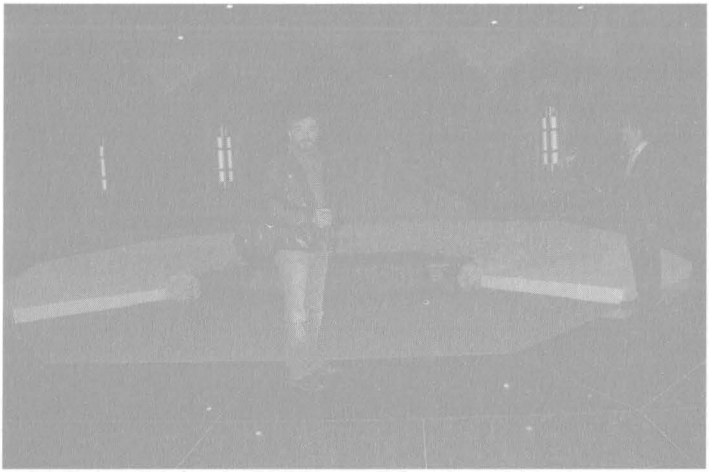
Değişik etnik kökende halk yaşar bu kentte. Araplar, Türkmenler, Ermeniler, Arap Aleviler, Sünniler, Süryaniler, yıllar boyu barış içinde yaşarlar Lazkiye'de. Akdeniz'e sahili olan Laz-

kiye'ye terör örgütleri sızamamış. Kent merkezinde bir-iki eylem dışında hiçbir eylem yapamamışlar. Ancak sınıra yakın kırsal bölgelerde, Türkiye'den sızan terör grupları kimi zamanlar eylemde bulunuyorlar.

Bölge halkı tamamen silahlanmış. Savunma birlikleri oluşturarak, ordunun yanında savaşmaya, saldırılar karşısında bölgelerini savunmaya koyulmuşlar. Genç ihtiyar demeden, kadınıyla, kızıyla hemen herkes, vatanlarını savunmada kararlılar. Ulusal savunma birliklerinin kampına girdiğimizde, bu kararlılığı çok net olarak gördük.

Lazkiye'nin savunmasından sorumlu Tugay Komutanı Albay, "Her yer düşse, ki asla bir şey olmaz, Lazkiye düşmeyecektir," diyor. Halkına ve ordusuna güveniyor. Kenti her noktasında denetlediklerini, kontrol altında tuttuklarını söylüyor. Türkiyeli gazetecilerin güvenliğine çok önem veriyor. Bizim hemen yanımıza 6 askeri devriye olarak görevlendiriyor. Sivil giyimli askerler, geceleri bile otel kapısında bizim güvenliğimiz için nöbet tutuyorlar. Hafız Esad'ın anıt mezarını ziyaret etmek istediğimiz söyleyip izin istediğimizde, hiç tereddütsüz veriyor. Ve "İlk resimleyen Türk gazeteciler siz olacaksınız," diyor.

Lazkiye'nin yarım saat uzağındaki Kırdaha kasabasına, Hafız Esad'ın anıt mezarını ziyaret etmeye gittik. Sakin bir kasaba olan Kırdaha, Esad ailesinin yanı sıra birkaç büyük ailenin daha yerleştiği yemyeşil bir bölge. Hafız Esad ölümünden önce oğullarıyla birlikte buraya gömülmek istediğini (kendi köyü) vasiyetinde belirtmiş. Köye büyük bir anıt mezar yapılıp, Hafız Esad'ın ve oğulları Basil ve Mecid'in cenazeleri buraya defnedilmiş. Yaşayan iki oğlu Mahir ve Beşar için de yerler ayrılmış. Anıt mezarın ortasında Hafız Esad'ın mezarı var, etrafında ise oğulları yatıyor. Son derece otantik el işlemelerle bezenmiş mimari ile inşa edilen anıtta, 24 saat sivil giyimli askerler nöbet tutuyor. Belirli özel günlerin dışında ziyaretlere izin vermiyorlar.

Fotoğraf 24 - Lazkiye'nin Kırdaha kasabasında, Hafız Esad'ın anıt mezarını ziyaret ettim

Türkmen köyü muhtarı, "Biz barış istiyoruz" diyor

Türkiye sınırına gitmek için içinden geçtiğimiz Şeyh Hasan köyü muhtarı bizi evine davet ediyor. Türkçe konuşuyor bizimle. Köyün ileri gelenlerinden küçük bir grup da muhtara eşlik ediyor. Yaşanan çatışmalardan rahatsızlığını anlatıyor önce ve yanındakileri göstererek, "Bakın bu Alevi, benim komşum. Sabah bir cenazeleri vardı, hep beraber toplanıp defnettik. Bizim aramızda ayrım hiç olmadı, kardeşçe yaşayıp gidiyoruz. Neden bu kavga, anlamıyoruz," diyor. Muhalif komutanlar da Türkmen Heysem Topalca'nın bu köyden çıktığını belirterek, "Devlet onun babasına ve akrabalarına bile dokunmuyor. Bugünkü cenazede onlardan da en az dört kişi vardı. Onlar da düşmanlık nedir, bilmezler. Biz hiç saldırıya uğramadık, ama olanları duyup, üzülüyoruz," diyor.

Şeyh Hasan köyünden ayrılıp, Kesab kasabasına geliyoruz. Çatışmalardan sonra nüfusu yaklaşık ikiye katlanmış, Halep'ten ve diğer çatışma bölgelerinden gelen göçlerle çok daha kalaba-

lıklaşmış. Toplumun hemen her kesiminden insanların yan yana yaşadığı bu barış kasabasına birkaç havan saldırısı düzenlenmiş. Saldırıların Türkiye'den yapıldığını söylüyorlar. Ama içeri kadar girmeye şimdiye kadar hiç kimse cesaret edememiş. Buranın güvenliğinden sorumlu komutan Ebu Ali bizi misafir ediyor ve bölge hakkında bilgiler veriyor. Genç, kendinden emin bir asker.

Fotoğraf 25 - Türkmen köyü muhtarı, "Biz barış istiyoruz" diyor

Çözüm yakın görünüyor

Suriye'de yaşanan kriz olgunlaşmış görünüyor. Savaş artık bir yöntem olarak sonuç üretmiyor. Askeri anlamda Suriye ordusu başarılı sonuçlar almış. Çok yakında Türkiye sınırında olacaklarını her fırsatta belirtiyorlar. Ancak dökülen kandan herkesin ciddi anlamda rahatsız olduğu açıkça belli oluyor. Bu kadar ölümün Suriye için çok fazla olduğunu söylüyorlar. Başkan Beşar Esad'ın barış planının yaşama geçirilebileceğine, bu planda samimi olduğuna, barışın sağlanabileceğine inanıyorlar. Masaya oturulmasını çözüm gibi görüyorlar. Suriyeli olan herkesin silahlarını bırakıp, masaya oturabileceğini ısrarla belirtiyorlar. Suriyeli olmayan radikal İslamcı, cihatçı güçlerin ise kesinlikle imha edileceğinin, ülkeden temizleneceğinin altını çiziyorlar. Suriye

ordusunun bunu yapabilecek güçte olduğunu ve bu gücünü de bugüne kadar gösterdiğini vurguluyorlar.

El Kaide gibi, Nusra Cephesi gibi terör örgütlerine müsamaha gösterilmeyeceğini, bunların insandan bile sayılamayacağını, vahşi olduklarını ve esas olarak Suriye halkını bunların katlettiğini söylüyorlar.

Ekonomik olarak yaşamın fazlasıyla pahalılaştığı Suriye'de, memur maaşları bugüne kadar aksatılmadan ödenmiş. Bu konuda sıkıntı yaşanmayacağını, devletin bu güce sahip olduğunu, askerinin ve memurunun maaşlarını ödeyeceğini belirtiyorlar. Kaos ortamından kaynaklanan karaborsanın ve yasadışı gelir yollarının üzerine şiddetle gidileceğini, yaşamın kısa sürede normale döneceğini ifade ediyorlar.

Diyalog sürecinin gelişmesi için Suriyeli olmayan terör gruplarının bir an önce temizlenmesinin şart olduğunu, bunun için de operasyonlara hız verdiklerini belirtiyorlar. Kürt halkının Suriye devletinin yanında olduğunu, PYD'nin devletle ilişkili olarak o bölgede etkinleştiğini, bu etkinliğini devlet ile olan işbirliğine borçlu olduğunu ifade ederek, "PYD'yi devlet silahlandırdı. Verdiği silahları istediği zaman alabilir. Kürt örgütlenmeleri sıklıkla devlete bağlılıklarını ifade ediyorlar. Anlaşmalara uyulmaması hailinde ise devletin yapabilecek çok şeyi var," diyerek altını çiziyorlar. Resulayn dışında tüm Kürt bölgelerinde devletin var olduğunu, mekanizmaların merkezi devletin kontrolünde olduğunu, PYD silahlı güçlerinin bölge kırsalında güvenlik amacıyla bulunduklarını söylüyorlar.

Suriye devlet yetkililerinde, Kürtlere ilişkin hiçbir kaygı sezinlemedim. Hiçbir yetkili, böylesi bir kaygıyı dile getirmedi. Bu konuda oldukça rahat görünüyorlar. Hem Kürt halkına hem de kendi güçlerine güveniyorlar.

Kürtlerin yarıya yakınının BAAS Partisi üyesi olduğunu, bu süreçte bile görev üstlenmeye devam ettiklerini vurgulayarak,

"Türkiye'nin tahrikleriyle devlete silah çekmeyeceklerini" düşünüyorlar.

Suriye, emperyalist oyunları bozmaya devam ediyor... Mevcut iktidara aylarla sınırlanmış ömür biçenler, her adımda yanıldıklarını bir kez daha görüyorlar. Tüm baskılara, saldırılara ve terör örgütlerinin acımasız eylemlerine boyun eğmeyen Suriye, yeniden barışa kavuşacaktır.

Erdoğan nefreti

Suriye'de kime sorduysak, kim bizi gördüyse hemen hepsinde "Erdoğan nefretini" gördüm. Konuşmalarına başlar başlamaz hemen Erdoğan konusuna girip öfkelerini ve nefretlerini haykırdılar.

Kendi ülkelerinin dışında, bir başka ülkenin başbakanına bu kadar yoğun nefret besleyen başka bir halkın olduğunu sanmıyorum. İlk konuştuğum ihtiyar, "Erdoğan deccal," diye başladı konuşmasına. "Bizi kandırdı, tüm Arap halkını kandırdı. Dost gibi görünüp bizi arkamızdan vurdu. Biz İzak Rabin'in Ariel Şaron'un kim olduğunu biliyorduk ve tedbirliydik. Ama Erdoğan sinsi bir yılan gibi içimize sızıp bizi sokmaya kalkıştı. Şaron'dan daha tehlikeli. O Müslüman olamaz. Amerikan uşağı," dedi. Daha şaşkınlığımız geçmeden, "Ona sesleniyorum, elini ülkemizden çek, bizi rahat bırak," diye haykırdı.

"One minute" olayı olduğunda yine Suriye'deydim. Halk sokaklara dökülmüş, sloganlar atıyordu. Ben çok şaşırmıştım. Ortadoğu halkının böylesi tavra, duruşa ihtiyacı vardı. Uyarmak istemiştim, "siz tanımıyorsunuz daha Erdoğan'ı" diye ama kâr etmemişti.

Bu süreçte hızını alamayarak çocuklarına Erdoğan ismini koyanlar, bugün büyük bir utançla, nüfus memurluklarında çocuklarının isimlerini değiştiriyorlar. Türkiye halkıyla hiçbir sorunları olmadığını ısrarla belirttikten sonra "ama Erdoğan" diye söze girip öfke ve nefret karışımı tepkilerini anlatıyorlar.

Bu tepkinin daha büyük boyutlu olanını Şam'da onlarca insanın öldüğü patlama sonrasında gittiğimiz olay yerinde gördüm. Ve gerçekten utandım. Ellerindeki ceset parçalarını gözüme sokar gibi göstererek; "Bunlar insan. Bu sabah senin benim gibi insandı. Bizim insanımızdı. Ne istiyorsunuz ondan. Bu çocuklarımızın katili Erdoğan'dır. Silahlı canileri, eğitip ülkemize sokuyor, insanlarımızı katlettiriyor. Allah varsa belanı versin Erdoğan! Çocuklarından bulasın Erdoğan!" diye acı içinde haykırdılar. Daha pek çok şey söylediler. Türkiye Başbakanı Erdoğan, onlar için çocuklarının katiliydi artık.

Suriye halkında Katar ve Suudi Arabistan'a ilişkin de ciddi tepkiler vardı. Ancak hiçbiri Erdoğan'a gösterilen tepkinin boyutu kadar değildi. Onlara göre Erdoğan "şeytandı."

Suriye yalan yorgunu

Suriye'ye her gidişimde elimden geldiği kadar yanımda Türkiyeli, duyarlı gazetecileri götürerek, halkın yaşanan gerçekleri görmelerini ve paylaşmalarını sağlamaya gayret ettim. Pek çok gazeteci Suriye'ye ilk kez benimle gitti. Suriye'de yaşanılanları olanca çıplaklığıyla görmelerine ve vicdanlarının sesini dinleyerek tanıklık etmelerine olanak sundum. Başarılı olduğumu da düşünüyorum... Pek çok gazeteci, Arapça "refik" kavramının Türkçe "yoldaş" anlamına geldiğini ilk kez benimle birlikte geldiği Suriye ziyareti sırasında öğrendi.

Bu süreçte Suriye'de pek çok yetkili ile röportaj yaptım. Bakanların hemen hepsi ile görüşme ve konuşma fırsatı edindim... Devlet Başkanı Beşar Esad ile birkaç kez programlanmasına rağmen değişik nedenlerden dolayı röportaj yapamamıştım. Ancak röportaj talebimi belirli aralıklarla iletip ısrarımı korumuştum... Dünya ve Türkiye konjonktürüne denk düşen bir süreçte yapmak benim için önemliydi.

Kimyasal silah yalanının uydurulması sonrasında ABD'nin ve Türkiye'nin Şam'ı vurma tehditleri yükselince bu talebimi yineledim. Bu kez zamanlama denk düşmüş, Suriyeli yetkililer tamam demişlerdi. Yanıma bir TV kanalı da alabileceğimi ek olarak bildirmişlerdi.

Halk TV hemen aklıma gelen kanal oldu ve son röportaj süreci böyle başladı. Tarihe not düşmek adına bu gelişmelerin yazılması gerektiğini düşünüyorum.

Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'ın geniş zaman ayırdığı ve önem verdiği, Suriye ve Türkiye'ye ilişkin pek çok sorunun yanıt bulduğu güzel bir söyleşi oldu. Bu söyleşinin sorularını da özenle seçip, hedeflediğimiz tüm bilgilere ulaşmaya ve kamuoyuna ulaştırmaya çalıştık. Emek, özveri ve ahlak yine sonuç almış ve Esad röportajı gerçekleşmişti.

Suriye'yle ilgili yalan söylemeye, fitne yaymaya yeltenen herkes bir kez daha düşünmeli, meydanın boş olmadığını, gerçeğin peşinde olan gazetecilerin hâlâ var olduğunu akıllarından çıkarmamalıdır.

Siz Erdoğan'dan kurtulabilecek misiniz?

Suriye süreçte ciddi mesafeler almış gibi görünüyor. Konuştuğum her insan bu işin biteceğine inanıyor. Rejime saldıran insanların dışardan geldiğini, hiçbir Suriyelinin bu kadar vahşi cinayetleri işleyemeyeceğini düşünüyorlar. Şiddet öylesi boyutlara ulaşmış ki artık herkes devletin bu saldırganları bir an önce temizlemesini istiyor. Vatan savunması bilinci gelişmiş, konuştuğum herkes, binlerce yıllık Suriye devletini dış güçlerin kirli bir oyunla yıkmak istediği konusunda birleşiyor.

Şam'ın nüfusu, kırsaldan ve Türkiye sınırındaki saldırı bölgesinden gelenlerle birlikte iki katına çıkmış. 7-8 milyon insan Şam'da bu sürecin bir an önce bitmesini bekliyor. Devlet her yere yetişmeye çalışıyor. Gönüllüler ordusu kurulmuş, yardım dağıtı-

lıyor, belli bölgelerde beslenme ve barınma merkezleri oluşturulmuş. Gençler yaşamın her alanında görev alıyorlar.

Maaşlar yaşanan koşullarda yetersiz kalmış ama halk bu durumdan çok rahatsız değil. Devletin maaşlarını ödeyebiliyor olmasını bile önemli buluyorlar. Tüm kamu kurumları olağan mesai saatleri içerisinde çalışıyor. Zaman zaman saldırıların olduğu bölgelerde birkaç gün aksaklık yaşanıyor ama sonra tekrar her şey normale dönüyor.

Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'ın siyasi danışmanı Buseyna Şaban, eski Şam denilen bölgede bizi akşam yemeğine davet etti. Yalnızca bir koruma ile Şam'ın arka, dar sokaklarından geçerek gittiğimiz restorana geldi. Uzun uzun konuşma fırsatı bulduk. Genel olarak bugünkü durumu ve katıldığı kimyasal silahların denetlenmesi toplantısını anlattı. "Biz rahattık," dedi. "Çünkü haklıydık. Yapmadığımız bir katliamdan sorumlu tutmaya çalıştılar. Biz her şeyimizi önlerine açtık ve gerçeğin ortaya çıkması için her şeye varız dedik... BM heyetinin hemen gelmesini ve incelemeler yapmasını, her türlü desteği vereceğimizi söyledik." Buseyna Şaban, süreci Suriye'nin başarı ile atlattığını düşünüyor. Kendinden emin, güven veren bir kadın. Daha önce Hafız Esad'a tercümanlık da yapmış olan Buseyna Şaban, birikimli ve diplomatik dile sahip birisi.

Suriye halkı, yaşadıkları tehlikenin farkında. Mevcut rejimi eleştirseler de yanında duruyorlar. Dış mihrakların ülkelerine zarar vermesini, rejimi zorla değiştirmeye çalışmasını, hele şeriat getirmek istemelerini asla desteklemiyorlar. Laiklik konusunda hassaslar.

Suriye'de rejime karşı savaşan güçlerin ancak yarısının Suriyeli olduğu bilgisini bizimle paylaşıyorlar. Diğer yarısı ve vahşi katliamlar yapanların Suriyeli olmadığını söylüyorlar. Türkiye sınırı kapatırsa, girişlerine izin vermez ise kısa sürede Suriye ordusunun bu katliamcıları temizleyeceğine inanıyorlar.

Başbakan Erdoğan'a ciddi bir tepki var. Halk ülkelerinde yaşanan her şeyden Türkiye hükümetini sorumlu tutuyor. Erdoğan ismi lanetli gibi. Türkiyeli olduğumu anlayan herkes, Erdoğan'a ciddi tepki gösteren, kimi zaman ise tepki ötesine geçen sözler söylüyor. Suriye'de yaşayan Kürtler, Türkmenler, Ermeniler ve Araplar hepsi ağız birliği etmiş gibi yaşananlardan Başbakan Erdoğan'ı sorumlu tutuyor. Çarşıda beni yakalayan bir esnaf bana, "Biz bir şekilde bunlardan kurtulacağız, peki ya siz Erdoğan'dan kurtulabilecek misiniz?" diye sordu. Zor bir soruydu.

Yaşanılanların Amerika'nın bir komplosu olduğu düşüncesi herkes tarafından paylaşılıyor. Suriye halkı bu komplonun aşılmasında başkan Esad'a güveniyor. Hemen her fırsatta Esad'ın bu süreci bir biçimde atlatmayı başaracağını, babası Hafız Esad gibi zor süreçlerin başkanı olduğunu söylüyorlar. Ancak yine de arka planda bir "acaba" sorusu canlı duruyor.

Gönüllü savunma birlikleri

Suriye ordusu tarafından silahlandırılıp yönlendirilen Savunma Birlikleri halkın gönüllü katılımı ve desteği ile oluşturulmuş.

Fotoğraf 26 - Gönüllü savunma birlikleri

Lazkiye-Kesab sınırı arasında kontrol noktalarının birinde Suriye Ulusal Savunma Birlikleriyle karşılaştık. Normal asker gibi görünen, ancak çatışma süreci öncesinde değişik işler yapan

bu insanlar, "vatan savunması" için her şeylerini bırakıp silaha sarılmışlar. Ordu görevlileri tarafından kısa bir süre eğitimden geçirilerek, yaşam alanlarında güvenlik görevi üstlenmişler. Hemen her şeylerini kendi olanaklarıyla sağlıyorlar. Yalnızca silahları devlet tarafından verilmiş.

Kadınlar ve gençlerden oluşan savunma birliklerine çok yaygın katılımlar olduğu söyleniyor. Ağırlıklı olarak kendi bölgelerinin savunmasını üstlenen bu birlikler, kimi zaman ise ordu ile birlikte operasyonlara katılıp, ülkelerine sızan teröristlerin etkisiz hale getirilmesinde görev alıyorlar.

Hiçbir gazetecinin görüşüp resimleyemediği Ulusal Savunma Birlikleri ile görüştük. Ansızın etrafımızda beliren ve gitgide kalabalıklaşan bu sivil savaşçılar, "Türkiyeli gazeteci" olduğumu öğrendiklerinde bizi misafir edip konuşmak, düşüncelerini ve kendilerini bize anlatmak istediler. Oturup çaylarını, kahvelerini içip onlarla sohbet ettik.

YURT SURİYE SAVUNMA BİRLİKLERİ'NİN KAMPINDA

Görev: VATAN SAVUNMASI

Suriye'de ordunun etkili olamadığı bazı bölgelerde, farklı meslek gruplarından Suriyelilerin oluşturduğu "Savunma Birlikleri"nin kampına ilk kez YURT girdi

CİHATÇILARLA SAVAŞ

ÇOĞU yabancı cihatçılardan oluşan teröristlere karşı farklı meslek gruplarından bir araya gelen Suriye vatandaşları ordudan eğitim ve silah alarak yaşadıkları bölgeleri saldırıdan koruyor.

» ÖMER ÖDEMİŞ'İN HABERİ 8'DE

YURT

18 Şubat 2013 Pazartesi

BAĞIMSIZ HALK GAZETESİ www.yurtgazetesi.com.tr 50 KURUŞ

Fotoğraf 27 - Gönüllü savunma birlikleri ön saflarda savaşıyorlar

Suriye'de kriz yaşanmadan önce değişik meslek gruplarında çalışan bu insanlar arasında, mühendisler, öğretmenler, iktisatçılar, işletmeciler, şairler yazarlar ve daha pek çok meslek grubundan insanlar yer alıyor. Türkmen, Arap, Süryani, Ermeni, Sünni ve Alevilerden oluşan laik bir yapıları var. Tek ortak noktaları, vatanlarının tehdit altında olması ve savunmaya ihtiyaç duyması. Daha önce birbirleri tanımayan bu insanlar yan yana gelip, yaşamlarını ortaya koyarak, vatanlarını savunmada görev üstlenmişler. Aralarında bulunan eski ordu mensupları onların eğitiminde aktif görev almış. Bakımlı ve güler yüzlüler. Gençlerin hemen hepsinin saçları jöleli, yüzleri traşlı. Ortak yaşam alanlarına sahipler. Kadınlar ve genç kızlar da var, ellerinde silah erkeklerle birlikte, hemen her işi yapıyorlar.

Bir yıla yakın bir süredir çatışmalarda yer olan bu birliğin bugüne kadar 32 şehit verdiğini, onlarca kez çatışmalara katıldığını, geniş bir alanda sızmalara karşı sürekli güvenlik sağladıklarını öğreniyoruz. Aralarındaki ilişki saygıya dayanıyor. Askeri operasyonlarda ise, askeri tecrübeleri fazla eğitimli eski askerler öncülük ediyorlar. Yerel inisiyatif sahipleri ve önderler ortaya çıkmış ve halkın saygısıyla hızla güçlenmişler. Bizimle karşılaşan savunma birliğinin 1500 kişiden oluştuğunu, farklı alanlarda görev üstlendiklerini öğreniyoruz.

Kent merkezlerinde görev üstlenmiyorlar, ağırlıklı olarak kırsal alanlardaki kontrol noktalarında ve operasyonlarında yer alıyorlar. Silah taşıma ruhsatı yerine kendilerini ifade eden kimlikler taşıyorlar. Suriye devleti tarafından onaylanan bu kimlikler, onların bölgelerini ve hangi savunma birliğine ait olduklarını gösteriyor.

Türkiye'ye çok kızgınlar. Her konuşmaya başlayan önce Erdoğan'a bir şeyler söyleyip sonra kendilerini ve savaşlarını anlatıyorlar. Asla karamsarlık taşımıyorlar. Suriye'de yaşayan nüfusun % 60'ının sonuna kadar savaşacağını anlatıyorlar. İnançları ve devletlerine olan güvenleriyle tekfirci teröre karşı, yaşamları-

nı savunuyorlar. Hüzün ve acı duyuyorlar ama asla vatanlarını kaybetmek istemiyorlar. Dini bir otoritede yaşamak istemiyorlar. Gerekirse canlarını veriyorlar ama asla ihanete yeltenmiyorlar.

Türkiye halkına selam gönderdiler, Suriye-Türkiye halklarının kardeş olduğunu bir kez daha vurgulayarak, haklarında yazılan yalan ve yanlışlara, iftira haberlere inanmamalarını istediler. "Bir gün yine Türkiye'ye gidip geleceğiz ve oradaki dostlarımızla bir olacağız," dediler.

Saldırılar Beşar Esad'ı lider yaptı

Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad ile Başkanlık Sarayının basın için düzenlenmiş bir bölümünde görüştük. Röportaj öncesinde kısa bir sohbet fırsatımız oldu. Nereli olduğumuz, Suriye ile ilişkimiz vb. gibi özel sorular sordu. Röportaj öncesi ısınmak, yakınlaşmak ve her şeyden önemlisi karşılıklı gerginliklerimizi üzerimizden atmak açısından yararlı oldu.

Fotoğraf 28 - Saldırılar Beşar Esad'ı lider yapmıştı

İstediğimiz her soruyu sormamızı istedi. Getirdiğim selamları ileterek özel hediyeler verdim. Bir hediyem vardı ki onu çok duygulandırdı. Gözlerine baktığımda bunu hissettim. Bana birkaç kez teşekkür etti. Yalnız değildi. Her cümlesinde, yanı başında halk var gibiydi. Benim sınırlı ve aksak olan Arapçamla ilgilendi. Gülümsedi her cümlemde. Anladığımı ve çok konuşamadığımı söyledim...

Türkiye'ye ilişkin sorularımıza yanıt verirken cümlelerini özenle seçiyordu. İki ayrı Türkiye diye ayırarak yanıtlıyordu sorularımızı. AKP Hükümeti'nin ve Başbakan Erdoğan'ın Suriye'ye karşı tutumu ile Türk halkının tutumunu her fırsatta ayırıyordu. Türkiye halkının Suriye halkına karşı bir tutumu olmadığını açıkça ve defalarca belirtti... Radikal İslamcı teröristlerin Türkiye içinde bir tehdit olduğunu ancak Erdoğan'ın bunu göremediğini ifade etti. "Bu katiller kendi dışında herkese düşman, bugün Suriye hedeflerinde, yarın Türkiye olacaktır," dedi.

Suriye'ye saldıran teröristler için Suriye ile Türkiye arasında fark olmadığını, bölgede var olmak ve yayılmak için herkesle rahatlıkla savaşabileceklerini anlattı. Beşar Esad'a göre, radikal İslamcılar, bölgeye sokulmuş akrep gibiydiler, herkesi sokmaya hazırdılar ve asla cepte durmazlardı.

Türkiye'de sınır bölgesinde yaşayan Alevi halkın endişelerinden bahsettiğimde ise, Suriye'de bunu başaramadıklarını, mezhepler arası bir çatışma yaratamadıklarını anlattı. Suriye halkı bu oyuna gelmemişti. Bunun içindir ki bu katiller her mezhepten insanı öldürmüşlerdi. Türkiye'de de sadece Alevilere değil kendilerine karşı çıkan herkese saldırabileceklerini söyledi. Ancak burada Başbakan Erdoğan'ın mezhepsel söyleminin yarattığı tehlikenin, bu çetelerin yarattığı tehlikeden daha büyük olduğunu, bunun da bölge için en büyük tehdit olduğunu belirtti.

Suriye'nin tüm sorunlarına ve bölgede yaşanan gelişmelere egemen bir izlenim oluşturdu. Önceden bilgisinin olmadığı sorularımıza hiç tereddüt etmeden, seri yanıtlar verdi. Kısa yanıt-

larla geçiştirmeyi hiç denemedi. Verdiği yanıtları anlamamız için detaylandırdı.

Türkiye'de çok tartışılan Kürt meselesinde ise çok net açıklamalarda bulundu. Kürt halkının devlete karşı tek bir kurşun sıkmadığını, diğer sivil halkı silahlandırırken, ayrımsız davrandıklarını ve Kürt halkını da silahlandırdıklarını anlattı. Kürt halkının devletin yanında başından beri durarak güçlü bir duruş sergilediğini, vatanlarını koruduklarını belirtti. Türkiye'de yaygarası kopartıldığı gibi, hiçbir şey olmadığını açık yüreklilikle ifade etti. Suriye'de Kürtler de Suriyeliydi ve vatan savunmasında yerlerini net olarak almışlardı.

Suriye'de basın suçundan dolayı, siyasi görüşlerinden dolayı cezaevlerinde tek bir kişinin olmadığını, gazetecilerin suikastlarla öldürülmediğini, ne dün ne de bugün Suriye'de hiç yaşanmadığını, kendisine diktatör diyenleri hedefleyerek anlattı. Suriyelilik bilincinin gelişkin olduğunu, halkın bu bela ile de baş edeceğine inandığını, ordunun Suriye topraklarının bütünlüğünü koruyacak güçte olduğunu belirtti.

Rahat, samimi ve kendisine güvenen bir lider izlenimi yarattı. Asla telaşlı, gergin ve kaygılı değildi. Bende yarattığı izlenimde, dış saldırılar başlayana kadar devlet başkanı olan Beşar Esad, saldırılar sonrasında gerçek anlamda lider olmuştu. Saldırılar halkı kenetlemiş ve Beşar Esad'ı seçilmiş devlet başkanı olmaktan öte artık lider yapmıştı.

9. Bölüm
Esad Röportajı

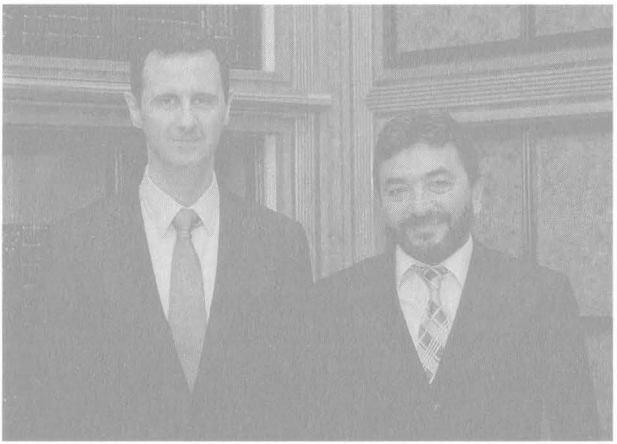
Suriye Devlet Başkanı
Dr. Beşar Esad röportajı
(01 Ekim 2013, Halk TV ile birlikte Yurt gazetesinde yayımlandı.)

"Suriye bağımsız tutumu nedeniyle hedef yapıldı."

Sayın Cumhurbaşkanı; ilk başta, üç yıldan beri evrensel saldırılara maruz kaldığı bu süreç içinde Suriye'de bizleri kabul etmenizden dolayı teşekkür ediyoruz. Başta, tüm dünyanın gözünün Suriye'ye yönelmesiyle neden Suriye'nin bu evrensel saldırıların hedefi seçildiğini sormak istiyorum?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Bunun birçok nedeni var. Hiç şüphesiz Ortadoğu'nun coğrafi konumu önemlidir ve tarih boyunca hep çatışma yeri olmuştur. Bu da yeni bir şey değildir. Türkiye de Suriye gibi durumdadır. Çünkü bu coğrafi konumda bizimle ortaktır. Fakat Arap-İsrail çatışmasının tarihiyle bağlantılı olan şeyler de vardır. Ayrıca Batının Arap haklarına karşı İsrail'in yanında olması unutulmamalıdır. Bu durumun Suriye'nin hedef yapılmasının bir yanıdır.

Fotoğraf 29 - Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad ile röportaj yaparken

Diğer bir yanı ise Suriye'nin bağımsız tutumudur.

Öyle görünüyor ki Batı bu süreç içinde onun iradesi ya da hegemonyası dışında olan egemen devletlerin olmasını kabul etmemektedir. Bunların dışında Suriye'nin on yıl öncesinde Irak'a yönelik savaşa karşı tutumu ve daha öncesinde Afganistan'a işgaline karşı politikası gibi başka nedenler de vardır. O zamanlarda Suriye terörle mücadeleden yana bir tutum aldı. Fakat aynı zamanda askeri anlamda teröre karşı savaş düşüncesini reddetti. Bu nedenle, temelde Suriye'nin tutumu ve Suriye hükümetinin ya da Suriye devletinin siyasi rolünden rahatsız olan bu devletler birbirleriyle anlaştı. Anlaştı ve yaklaşık iki yıldan beri Arap âleminde başlayan olayları fırsat bilerek Suriye'de kaos yaratma ve Suriye'yi zayıflatma kararı aldı. Fakat bu devletlerin daha büyük bir hedefi vardır. Bu hedef sadece ülkenin siyasal durumu değil aynı zamanda halkın sosyal yapısıdır, yani bölgemizde var olan ortak yaşamı değiştirmek istiyorlar.

Böyle bir plan; Suriye, Irak, Lübnan, Türkiye ve bölgedeki diğer devletleri de hedef alıyor. Bu demografik yapı ve toplumsal dokumu değiştirmeleri halinde, Batılı ülkeler söz konusu devletlerin siyasi performanslarını da değiştirebilecekler. Böylece halklarımız ve milletlerimiz, onların istedikleri gibi yöneltebilecek sürülere çevrilmiş olacaktır.

"Türkiye halkı ile AKP Hükümeti'nin tavrını ayırmak gerek."

Türkiye'nin bu konulara ilişkin siyasi tutumunu nasıl değerlendirebiliriz? Bu konuda Türkiye'yi nereye konumlandırabilirsiniz? Suriye'ye ilişkin tutumları, davranışları ve politikalarını nasıl değerlendirebilirsiniz?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Bu süreç içinde iki Türkiye'den söz edebiliriz. İlki ve daha

önemli olanı, Türk halkıdır. Öyle ki bu halk; Erdoğan ve hükümetinin tüm yalanlarının üstesinden gelerek ve ilk Suriye'de olup bitenlerin gerçeğini bilmeyi başardı. Batılı ve Türk medyasının Erdoğan'ın yalanlarını pazarlama ve yutturma çabalarına rağmen gerçekleri öğrenmeyi başaran Türk halkının tutum ve davranışı tamamen açıktır.

Bu halkın; Suriye'ye yönelik savaşa ve Erdoğan Hükümetinin Suriyelilerin kanına bulaşmasına karşı tutumu da hep onurlu olmuştur. Türkiye'nin bir yanı budur. İkinci ve daha az önem taşıyan diğer yanı ise; Erdoğan ve Suriyelilerin kanlarıyla kafalarına kadar batan hükümet üyelerinden ibarettir. Erdoğan'ın temsil ettiği bu hükümet; on binlerce Suriyelinin kanından sorumludur. Suriye'de altyapının yıkılmasından sorumludur.

Sadece Suriye'de değil, tüm bölgede istikrarın baltalanmasından sorumludur. Erdoğan ve arkadaşları Mısır, Libya, Tunus ve bölgenin birçok ülkesine müdahale ettiler. Aynı zamanda devlet ve halk olarak Türkiye'yi halkın çıkarlarına karşı birçok konuya politikalara ve savaşlara bulaştırdılar.

Dolayısıyla bizler günümüzde Türkiye'yi tamamen birbirleriyle çelişen iki şekilde görmekteyiz. Halk bir yönde, Erdoğan ve hükümeti de başka bir yöndedir. Bunun bir diğer kanıtı ise Erdoğan'ın Suriye'deki teröristlere destek vermesi değil aynı zamanda Mısır ve öncesinde Irak'ın içişlerine çok tehlikeli bir şekilde müdahale etmesidir.

"Hayır, bu silahı kullanmadık."

Sayın Cumhurbaşkanı; uluslararası kamuoyu, sizlerin kimyasal silah kullanmanız konusunda tüm dünyayı ayağa kaldırdı. Bu silahı kullandınız mı?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Hayır, bu silahı kullanmadık. Basit ve net bir şekilde diyebilirim

ki, bu silahı kullanma gereğimiz bile yoktu. Bunu kullanmaya izin verecek koşullar yoktu. Devlet ya da silahlı kuvvetler tarafından bu silahı kullanma iradesi yoktu. Tamamen kesin ve net olarak söylüyorum, hayır bu silahı kullanmadık. Gerçekte bu silahı kullanan, terör gruplarıydı. Bu silahlar raporun Suriye devletine karşı çarpıtılmış ve teröristlerden yana taraflı olması amacıyla Birleşmiş Milletler komisyonunun Suriye'ye ulaşmasından iki gün sonra kullanıldı. Bizim açımızdan durum gayet net ve açıktı.

"Kimyasal silahı rastgele birileri kullanamaz, özel silahlardır."

Devlete tabi herhangi bir tarafın sizin bilginiz dâhilinde ya da haricinde bu silahları kullanma ihtimali var mıdır?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Hayır. Çünkü kimyasal silahlar, Suriye'de olduğu gibi dünyanın herhangi bir ordusunda klasik askeri birliklerin elinde bulunmaz. Bu silahlar uzman birliklerin kontrolündedir. Bu silahları hazırlamak da teknik açıdan karmaşık bir operasyondur. Bu silahları kullanıma hazır diğer silahlar gibi kullanmak mümkün değildir. Böyle bir operasyonun bir dizi süreçleri vardır. Genelkurmaydan gelecek merkezi bir emir olmadan kullanılması imkânsızdır. Dolayısıyla pratik açıdan bu kesinlikle imkânsızdır.

Nitekim bundan dolayı ABD bu konuda hiçbir ciddi kanıt sunmamıştı. İngiliz parlamenterler de Başbakanın yalanlarına inanmadılar.

Elimizdeki kimyasal silahları teslim etmek istiyoruz

Diyelim ki, kimyasal silahlarımızı Birleşmiş Milletler'e teslim ettiniz. Bu, Cenevre sürecini hızlandıracak mıdır? Ayrıca bu bağlamda olumlu bir rolü olacak mıdır?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Ben konu ile Cenevre Konferansı arasında bir bağlantı görmüyorum. Fakat şayet Amerikalılar, Rusya ve Amerika arasında sağlanan anlaşmayı ifade eden Uluslararası Güvenlik Konseyinin kararını Cenevre II yönünde bir adım olarak görüyor, ya da Cenevre II'ye ulaşmak için siyasi bir gerekçe olarak kullanacaklarsa durum farklıdır. Ama pratikte iki konu arasında bir bağlantı yoktur. Kimyasal silah konusu, Cenevre II konusundan farklıdır. Cenevre II, Suriye'nin kendi iç siyasi süreciyle bağlantılıdır. Diğer yandan da komşu devletler tarafından teröristlerin akışına ilaveten para ve silahlarla desteklenmelerinin kesilmesiyle bağlantılıdır. Dolayısıyla pratik olarak iki konu arasında direkt bağlantı yoktur.

Radikal İslamcı terörün amacı nedir?

Sayın Cumhurbaşkanı; dünyanın dört bir yanından yurdunuzda savaşmak için silahlı radikal İslamcı teröristler gelmektedir. Sizce hedefleri nedir? Sadece BAAS rejimini düşürmek mi? Yoksa Suriye'de ve genel olarak bölgede yani Ortadoğu'da İslami şeriata dayalı İslami bir devlet kurmak mı?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Hayır. BAAS, onlar için önemli değildir. Onlar, kendilerine benzemeyen her insandan kurtulmak istiyor. Bunlar, karanlık ve İslam'a düşman ideolojinin sahipleridir. Onlar radikal olmayan ya da öldürmeyen, kafa kesmeyen ve ölüleri parçalamayan ve genel olarak şiddet içermeyen herhangi bir ideolojiye inanmayanları Müslüman olarak görmüyorlar. Onlara göre İslama hizmet etmek, kendilerine karşı olan herkesi yok etmekten ibarettir.

Dolayısıyla kurmak istedikleri devlet, evet dediğiniz gibi kendi kavramlarıyla İslam devletidir. Ama tabii ki ne bu devletin, ne de onların ideolojilerinin İslam ile hiçbir ilgileri yoktur. Fakat hedefleri budur. 80'den fazla ülkeden ve dünyanın muhtelif yanla-

rından cihat için, sözünü ettikleri devleti kurmak için geliyorlar. Gerektiğinde de tüm Suriye halkını en kanlı ve vahşi bir şekilde öldürebilirler.

Türkiye sınırları kapatırsa biz bu teröristleri temizleriz

Sayın Cumhurbaşkanı; dünyanın her yanından Suriye'de yönetime ve halka karşı savaşmak için terör grupları, yani uluslararası cihat grupları geliyor. Sayılarının 70 bin civarında olduğuna ilişkin elimizde bilgiler mevcuttur. Bunları bertaraf etmek için ne gibi planlar yapıyorsunuz?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Bu teröristlerin sayılarına ilişkin kimsenin elinde net bir rakam yoktur. Bunun da birçok nedeni vardır. Birincisi; bu teröristler başta Türkiye olmak üzere komşu devletlerden Suriye'ye girmektedirler. İkincisi de bu sınırların tamamı kontrol altında değildir. Bu da, belli olmayan sayıların girip çıkmalarına yol açıyor. Her şeye rağmen önemli olan sayıları değildir.

Asıl mesele, öldürdüğümüz kadar terörist kadar yenileri sınırlardan sokuluyor. Dolayısıyla, sabit bir terörist sayısından değil de sürekli yenilenen terörist gruplarından söz ediyoruz. Fakat şu anki tahminlere göre sayıları birkaç on bini buluyor. Bu rakam 40 bin mi, 50 bin mi, 60 ya da 70 bin mi belli değil.

Suriye halkı şeriat istiyor mu?

Suriye halkı bu İslamcı radikal terör gruplarına nasıl bakıyor? Bu konuda araştırmalar yaptınız mı? Suriye halkı bunları destekliyor ya da şeriatla hükmedilmeyi istiyor mu?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Genel olarak hayır. Suriye on yıl önce işgal edilen Irak'ta olup bitenlerden etkilendi. Daha önce de Suriye'de radikal gruplar vardı. Bu gruplar süreç içinde gelişip güçlendi ama hep sınırlı bölge-

lerde kaldı. Çünkü toplum bunları reddediyor. Bu ise, toplumun kültürüne ve mevcut inanç ve ideolojisiyle ilgilidir. Yani Suriye devletinin ideolojisine bağlı değildir. Dolayısıyla pratik olarak diyebiliriz ki, bu gruplar hâlâ sınırlı güçte. Ancak bu teröristlerin dışarıdan girmeleriyle kimi bölgelerde bu gruplar ideolojilerini pazarlamayı başardılar. Özellikle de çocukların arasında. Yani 8 yaşında bir çocuğa getirip kaçırılmış bir insanı kes dediklerinde, bu çocuk büyüyüp genç olduğunda ondan ne bekleyebiliriz. Maç seyreder gibi bir mutluluk içinde sevinç bağrışmalarıyla kaçırılmış insanların önlerinde kesildiği çocuklardan gelecekte ne bekleyebiliriz. Büyüdüğünde bu nesilden ne bekleyebiliriz. Sorun 20 ya da 30 gençte değildir. Bizler gelecek nesillerden söz ediyoruz. Burada krizi aşsak bile, ilerde karşılaşacağımız bu büyük sorunu göz ardı etmemiz mümkün değildir.

Her şeye rağmen; Suriye halkı bunlara karşı olmasaydı ta ilk başlardan beri Suriye'yi kontrolleri altına alabilirlerdi. Bunların gücü ve zayıflığı, halkın onları kucaklamasında ya da reddetmesindedir. Suriye halkı baştan beri bilinçli olup onları kucaklamadı. Dolayısıyla Suriye'nin sınırlı bölgelerinde sıkışmış olarak kaldılar. Bu bölgeler ise genel olarak Batıdan da büyük destek aldıkları Türkiye sınırına yakın bölgelerdir.

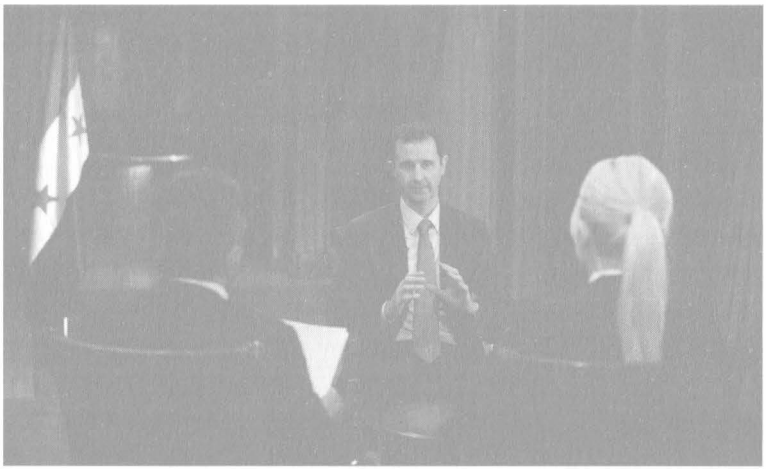
"Terör akrep gibidir, cebinize koyduğunuzda ilk sizi sokar."

Sayın Cumhurbaşkanı; Kaide ve Nusra Cephesi gibi terör grupları Türkiye sınırlarında yayıldı. Sayıları on binleri bulan çok sayıdaki bu terör grupları önümüzdeki süreç içinde Suriye'ye olduğu kadar Türkiye sınırlarına da bir tehlike teşkil edecek midir?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Bu radikal ideolojiler temelde ülkeleri ya da sınırları tanımazlar. Halkları da kabullenmezler. Yalnızca bu ideolojiye sahip olanları kabul ederler. Şayet bu ideolojiye sahip olan Asya'nın en

doğusunda olsa bile onlar göre kardeş sayılır. Ama bu bölgede bu ideolojiye sahip olmayan herhangi biri onlara göre öldürülmelidir. Onlar açısından Suriye ile Türkiye arasında fark yoktur. Bu ideolojiye sahip olanlara göre onlar bu bölgede yayılmalı ve Radikal İslami devletlerini kurmak için bulundukları bölgeyi genişletme gereğine inanırlar. Onlar ancak bu şekilde Allah'ın rızasını alacaklarını düşünürler.

Fotoğraf 30 - Ömer Ödemiş ve Halk TV'nin Beşar Esad röportajından

Ancak bir rastlantı olarak iki gün önce uluslararası medya; Suriye'nin kuzeyinde bulunan kimi radikal terör gruplarının, kendi deyimleriyle Türkiye'yi kâfirlerden kurtarmak için Türkiye'de cihat başlatmaya ilişkin haberler çıkmaya başladı. Dolayısıyla bu ideolojiye toplumu yakan bir alev olarak bakarsak bu alevin genişleyerek ateşe dönüşeceği kesindir. Yani Suriye'nin alevler içinde olduğu bir zamanda Türkiye'nin esenlik içinde ve rahat olarak kalması mümkün değildir. Bu imkânsızdır. Nitekim sizler de Suriye'deki krizin yansımalarını hissetmeye başladınız. Benzer şey Irak, Lübnan, Ürdün ve tüm komşular için geçerlidir.

Bu konuyu fazla düşünmeye gerek yoktur. Gerçek şu ki bu te-

röristlerin bir kısmı Suriye toprakları, bir kısmı da Türkiye sınırlarında mevcuttur. Suriye'nin kuzeyindeki çatışmalarında da onlara ateş desteği sağlanmaktadır. Türkiye sınırlarının farklı bölgelerinden girmek için manevralarda bulunup gerek ordu gerekse halka saldırıyorlar. Yakın gelecekte bu teröristlerin Türkiye'ye etkileri olacak ve Türkiye bunun bedeli ağır ödeyecektir. Terörü bir kart gibi cebininize koymanız mümkün değildir. Çünkü terör akrep gibidir, cebinize koyduğunda ilk fırsatta seni ısıracaktır.

"Reformları değişik nedenlerden dolayı daha önce yapamadık."

Önemli demokratik adımlar attığınızı biliyoruz. Fakat geriye ve tüm olanlara baktığımızda; daha önce çok partili sisteme geçmemeniz, seçim yapmamanız, demokratik anlamda reformlar yapmamanızdan dolayı pişman oldunuz mu? Ya da hiç özeleştiri yapıyor musunuz? Neden daha önce bunları yapmadığınızı sorguladınız mı?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Bizler krizin başından beri politikamızı birden fazla eksen üzerine yapılandırdık. Birincisi; şayet belirli bir yöntemle reform talep edenler olsa bile bu yöntemin ayrıntıları bizi memnun etmemesine rağmen bu reformları sürdürmeye karar verdik. Çünkü biliyorduk ki o günlerde reform talep edenler, bu taleplerini kaos yaratmak için bahane olarak kullandılar. Yine de Suriye'de birçok politik akımın üzerinde uzlaşama sağladığı reformları sürdürme kararı aldık. Bundan daha önemlisi de reformlar anayasa aracılığı ile yasalaştırıldı. Anayasa da halkın referandumuyla kabul edildi. Dolayısıyla sorun hükümet ya da cumhurbaşkanı sorunu değildir. Ortada ulusal bir sorun var.

İkincisi; teröre gelince; anayasada devletin görevi halkı korumak ve teröre karşı savaşmaktır. Yani halkı terörden korumaktır. Baştan beri Suriye halkını savunma ve terörle mücadele etme ka-

rarı aldık. Bu kararın yanlış olduğunu kim söyleyebilir? Bize göre Suriye'de politikalar başından beri net ve açıktı. Fakat ayrıntılara gelince, tabii ki her zaman ayrıntılarda bazı yanlışlar olabilir. Bu da gayet doğaldır. Önemli olan hataları nasıl değerlendirebilirsin? Sonuçlar olmaksızın hataları değerlendirmen mümkün değildir. Kriz son bulmadan önce de sonuçları objektif bir şekilde değerlendirmek de imkânsızdır. Özellikle de Suriye'de yaşananların büyük bir kısmının dış faktörlere olduğunu hatırlasak. Krizin başında daha fazla olmak üzere iç faktörler de vardır. Fakat günümüzde pratik olarak Suriye'de yaşananların büyük bir kısmı dış nedenlerden dolayıdır. Dolaysıyla dış faktörlere dayalı olarak iç hataları nasıl değerlendirmek mantıklı değildir. Bu sözler gerçekçi değildir. Dolayısıyla bu konuyu Allah'ın izniyle kriz bittikten sonra çok daha sağlıklı değerlendirebiliriz.

BAAS Partisi halkın ideallerinden uzaklaştı mı?

Şimdi de Sayın Cumhurbaşkanı; 40 yıldan beri BAAS Partisi bu devleti yönetiyor. Son gelişmeleri düşünmemiz halinde, BAAS Partisi'nin çağın gelişmeleriyle uyuşmadığına ve halkın ideallerinden uzak kaldığına inanıyor musunuz? Ya da dar bürokratik kalıplar içinde kaldığını düşünüyor musunuz? Şayet gelişmelerde iç dinamiklerin rolü olduğunu söylersek, durumların gelişmelerine ilişkin analiziniz nedir?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Elbette her devletin gelişime ihtiyacı vardır. Her partinin de. Bir parti uzun bir süre devleti yönetirse, bu partinin diğer partilerden daha fazla gelişim ve yenilenme ihtiyacı olur. Çünkü partiyi geliştirmek, devletin geliştirilmesine yansıyacaktır. Biz bunu 2005 yılında partinin genel kongresinde tartıştık. Özellikle siyasi alanlarda gelişme ve kalkınma içinde net bir plan belirledik.

Kalkınma süreci karmaşık bir süreçtir. Sizler Türkiye'de de-

mokratik açılıma başladınız ve yanılmıyorsam ilk serbest partiler 1950 yılında kuruldu. Yani yaklaşık altmış yıl önce. Sanıyorum Türkiye'deki demokrasinin ileriye doğru adım atması gerekiyor. Öyle ki en azından üç nesilden söz ediyoruz. Bizler Suriye'de bu açılım politikasını sadece on yıl önce başlattık. Kalkınma ve gelişmeye gerekli zamanı vermek gerekiyor. Özellikle de kalkınma; sırf kanunlardan ya da anayasadan ibaret değildir. Suriye'de her vatandaşın hakkını gözeten sosyal bir süreçtir. Özelikle Türkiye ve Suriye gibi birçok mezhep, ırk ve din içeren devletlerde gelişim, oldukça karmaşık bir süreç olup insanların birbirlerini kabullenmelerine dayanmaktadır.

Aynı zamanda bu süreç içinde ilerlediğimiz bir zamanda Suriye'de reformları etkileyen dış faktörler vardır. 2000 yılının sonlarında reform sürecinin Suriye'de başlamasıyla Filistin'de intifada başladı. Ardından 11 Eylül olayları oldu. Afganistan ve Irak savaşları oldu. Lübnan'da kaos başladı. 2006 yılında İsrail Lübnan'a, ardından da Gazze'ye saldırdı. Başka bir deyişle peş peşe yaşanan bu olaylar Suriye'nin her daim dış baskıların altında kalmasına yol açtı. Aynı süre içinde özellikle Kaide Örgütü tarafından olmak üzere sınırlar üzerinden radikal İslamcı ideolojinin saldırısı mevcuttu. Bu da demokrasi ilkesine tamamen karşı çıkmaktadır. Öyle ki bu ideoloji bağnaz bir ideoloji olarak, sadece bir renge ve bir şekle inanıp başkalarını kabullenemez.

Sonuç olarak siz reform sürecinde ileriye doğru ilerlerken, fakat yurtiçi ve yurtdışında ters yönde ilerleyen başka güçler mevcuttur. Dolayısıyla bu sürecin tamamlanması kolay bir konu değildir. Öyleyse sorumluluk yüklemek doğru değildir. Hiç şüphesiz reformların yapılmasında olacak herhangi bir gecikmenin sorumluluğunu devlet üstlenmelidir. Fakat reformların hızına ilişkin sorumluluk ise halk, devlet ve kurumlarıyla tüm ulusa düşmektedir.

"Erdoğan'ın tek amacı, Müslüman Kardeşler'i Suriye'de yasal kılmaktı."

Sayın Cumhurbaşkanı; bir zamanlar Adalet ve Kalkınma Partisi ve çevresiyle güzel ilişkileriniz vardı. Hatta Erdoğan, sizlere 'kardeşim Esad' olarak hitap ediyordu. Şu an ise gerek Erdoğan gerekse Davutoğlu sürekli olarak, "Her görüşmede ve her fırsatta Esad ile temaslarımızda; demokratik reformlar yapması gerektiğinden söz ediyorduk. Birçok kez ona söyledik ama o yapmadı," açıklamasında bulunuyor. Tam olarak sizden neler istediler? Buluşmalarınızda neler oluyordu?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Krizden önce Erdoğan hiçbir zaman reform ya da demokrasi konularından söz etmedi. Hiçbir zaman da bu konularla ilgilenmedi. Onun tek bir hedefi vardı. Bu hedef de ona göre Suriye ve Türkiye halkları arasındaki ilişkilerden çok daha önemliydi. Erdoğan'ın tek amacı; Müslüman Kardeşler'in Suriye'ye dönmelerini sağlamak idi. Erdoğan'ın Suriye ile ilişkilerinde temel ve ana amacı tam olarak buydu. Yani Suriye ile Müslüman Kardeşler'i barıştırmak, bazen de Müslüman Kardeşler'in bir kısmını Suriye'ye geri getirmek. Bunun dışında hiçbir şeyi gözü görmüyordu.

Olaylar başladığında ise aynı konuyu kullanmaya çalıştı. Fakat bu defa gerekçe reformlar idi. Örnek olarak krizin başında cezaevlerinden serbest bırakılanlardan söz ettiğinde; onun asıl ilgilendiği Müslüman Kardeşler'den kaç kişinin serbest bırakıldığıydı. Diğerlerinin ise onun için hiçbir önem ve değeri yoktu. Erdoğan'ın aklı budur işte. Kapalı, dar ve bağnaz, dürüstlüğü tanımayan bir mantığa sahip. Dolayısıyla kendisi ve Davutoğlu'nun tüm söyledikleri tamamen yalanlardan ibarettir. Bu birincisi.

İkincisi ise hep, Suriye'ye geldiklerini ve bizlerin reformlar konusunda kendilerine vaatlerde bulunduğumuzu söyleyip durdular. Hangi sıfatla bunlar yapıldı? Sanki Erdoğan sultan, ben de onun valisi miyim?

Türkiye bağımsız bir devlettir, biz de bağımsız bir devletiz. Erdoğan, kriz başında bizlerin ne yapabileceğimizi sordu. Biz de vizyonumuzu ve geleceğe yönelik siyasi planlarımızı anlattık. Fakat hiçbir zaman demokrasiden söz etmedi ve bizler de hiçbir vaatte bulunmadık. Suriye'de yaşananlarla ilgili, Erdoğan teröre verdiği desteğin dışında hiçbir şey yapmadı. Krizin başından itibaren de aramızdaki güven kaybı oldu. Suriye ve halkıyla ilgili söyledikleri her şey yalan. Olanların gerçeği budur işte. Aramızda olup biten her şeyin gerçeği budur.

Davutoğlu ile Erdoğan arasında benzerlik görüyor musunuz?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Aralarında hiçbir fark yok. Biri yalan söylüyor, diğeri başka bir yalan söyleyerek, ilk yalanı doğrulamaya çalışıyor. Bu şekilde aslında aynı rolü paylaşıyor gibiler. Farklı gibi görünmek için de bir çabaları yok zaten.

Ülkelerini terk eden Suriyeliler ne olacak?

Savaş süresinde yüzbinlerce Suriyeli sınırı geçip Türkiye'ye sığındı ve şu anda Türkiye'de Suriyeli sığınmacıların kaldığı çok kamp var... Bu kamplarda ve dışında yaşayan Suriyeliler var. Elinizde bu sığınmacıların Suriye'ye dönmeleri için bir plan var mı?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Biz onlara birçok kez geri dönmeleri için çağrıda bulunduk. Lübnan'daki bazı sığınmacılardan, Ürdün ve Türkiye'den dönenler oldu. Ancak Türkiye onları dönmemeleri için korkutuyor çünkü onları istiyor.

Bunlar Suriye'ye dönseydi, Erdoğan acaba neden bahsedecekti? BM'yi ya da büyük devletleri provoke etmek için hep sığınmacıları kullandı ve kullanıyor.

Bu sığınmacıların bir kısmı, kendi topraklarından terör nedeniyle kaçanlardır. Terör nedeniyle Suriye içinde göçen ve Suriye dışına göçenler oldu. Bunların dönebilmeleri için oradaki teröristleri bitirmeliyiz. Kesinlikle Suriye dışındaki bütün sığınmacıların Suriye'ye dönmelerini isteriz. Çevre ülkelerinin tüm engellemelerine rağmen bu amacı gerçekleştirmek için uğraşıyoruz.

"Türk halkı ile hiçbir sorunumuz yok."

Türkiye-Suriye ilişkileri eski şekline dönebilir mi? Eğer olursa, AKP ile mi AKP'siz mi olur? Türkiye-Suriye ilişkilerinin doğal haline dönmesi için esaslar nelerdir?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Suriye-Türkiye ilişkilerini iyi irdelemek lazım. Bu ilişkiler AKP ile değil Sezer zamanında başladı. İlişkiyi başlatan Sezer'dir. Haziran 2000 tarihli Şam ziyareti ile birlikte bu ilişkiyi her alanda geliştirmeye çalıştık.

AKP Türkiye'nin tümünü temsil etmiyor. Bu mantıklı değil; ilişkimiz halklar arası ilişkidir. Bu nedenle biz daima bu süreçte ekonomik ilişki olması için uğraştık... Sınır boyunca bir ilişki, devletlerin etkisinden uzak ilişkiler amaçladık...

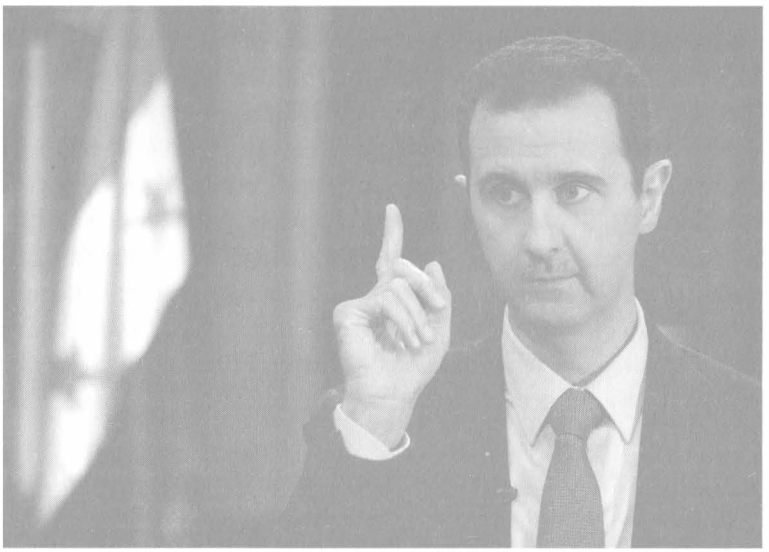
Kimse Türkiye ve Suriye'de hangi partinin iktidara geleceğini hangisinin gideceğini bilemez ve o halde şunu demeliyiz: Bu yaptığımız halkların ilişkisi açısından tarihi bir şeydi. Şimdi olan ise Türkiye ve Suriye üzerinde uçan kara bulutlardır. AKP'ye gelince:

AKP, Türk halkının Suriye halkından uzaklaştırmayı başaramayacak... Yani Türk halkı Suriye'de ne olduğunu anlayınca ilişkiler kriz öncesinden çok daha güçlü hale gelecektir.

Suriye'de yaşadığımız bu kriz, gelecek nesillerin anımsayacağı bir tecrübe olacaktır. Nesiller sonra Suriye halkı, bu kriz sürecinde "Türk halkı yanımızda durdu" diyecektir. Bu nedenle bugün yöneticiler ile halkı birbirinde ayırmamız gereklidir.

Özellikle Erdoğan-Davutoğlu ve onlarla birlikte hareket edenleri. Bunların hataları nedeniyle ilişkinin bozulmaması gereklidir. İlişkilerimiz eskisi gibi değil daha güçlü bir şekilde yeniden kurulabilir. Ama AKP'nin iktidarda olması ya da olmaması, Türk halkının kararıdır. Çünkü biz Türk halkının tecrübelerine saygılıyız ve müdahale etmeyiz...

Bizim için önemli olan, iki halkın yararına çalışan devlettir, yöneticiler değil. Erdoğan, Müslüman Kardeşler hükümetiymiş gibi davrandı. Oysa bizim Suriye'de Müslüman Kardeşler ile olan tecrübemiz kötü bir tecrübedir. 1950'lerden 1980'lerin başına kadar, binlerce Suriyeli öldü. İhvan hareketinin fırsatçılığı ve yıkıcılığı öngören ilkeleri nedeniyle, bu hep böyle oldu. Bu hükümet yani AKP de aynı aklı temsil ediyor. Biz bunların böyle olduğunu biliyorduk. Ancak Türk halkının tercihi bu olduğuna göre tercihlere saygı duyarız dedik.

Fotoğraf 31 - Beşar Esad röportajından

"Suriye'deki savaş mezhep savaşı değildir."

Sayın Cumhurbaşkanı; Suriye'de çatışmalar başladıktan sonra Selefi terör örgütleri Türkiye-Suriye sınırına konuşlandı. Selefi örgütlerin var olduğu bu bölgeler Adana, Mersin, Hatay gibi çoğunlukla Alevi halkın yaşadığı bölgelerdir. Buralarda büyük tedirginlikler yaşanıyor. Bu savaşın mezhepsel bir savaş olduğunu söyleyebilir miyiz?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Suriye'de mezhep söylemli olarak olaylar büyütülmeye çalışıldı. Çünkü mezhepsel söylemlerin toplumu parçalayacağı ve kesimler arasında savaşı alevlendireceği hesabı yapılıyordu.

Ancak gerçekte bu söylem başarılı olamadı. Çünkü Suriye halkının sosyal yapısı tarihi boyunca hiçbir zaman mezhepçi olmadı. Bu kez terör örgütleri bütün mezheplerden insanları öldürmeye başladı. Bu örgütler en başta söylendiği gibi sadece azınlıklara saldırmadı. Türk, Arap ve Batı medyasında yer aldığı gibi onların cinayetlerini herkes gördü. Bu nedenle meselenin mezhepsel mesele olduğuna inanmıyorum. Özellikle eğer devlet halkı gibi uyanıksa ve daima yurtsever mantığı ile davranıyorsa bu mantık zemin bulamaz.

Türkiye ile komşu olduğumuz için biz gelişmelerin ayrıntılarını takip ediyoruz. Türkiye'de olan her şey Suriye'yi etkiliyor. Çünkü teröristler Türkiye'de de ayrım yapmadan her Türkü öldürecekler. Belli mezhepleri gözetmeden yapacaklar bunu... Sorun Başbakan Erdoğan'ın bizzat kullandığı mezhepçi söylemdir ve ben dünyada bu mezhep mantığı ile konuşan başka bir başbakan olduğunu duymadım.

Her yönetici ülke mantığı ile konuşur. İlk defa ben bir yöneticinin halka hitap ederken inanç ve mezhep ayrımı yaptığını gördüm. Günümüzde Türkiye'deki asıl tehlike budur. Gerçekten de Erdoğan Suriye'deki bu radikalleri destekliyor ve ikincisi, bu durum Türkiye'yi doğrudan ve dolaylı olarak etkileyecektir. Er-

doğan'ın bizzat yarattığı tehlike, bu çetelerin yarattığı tehlikeden çok daha beterdir. Bizi Türkiye için endişelendiren budur, başbakanın mezhepsel söylemleridir.

"İran ile ABD arasındaki ilişkinin yumuşaması Suriye'ye yarar sağlar."

Sayın Cumhurbaşkanı; İran Cumhurbaşkanı Ruhani ABD'ye gitti ve Obama ile buluştu. Diyalog kapısının açılması Suriye meselesinin çözümü için faydalı olur mu? Yani ABD ile İran diyaloğunun Suriye'ye faydası olur mu?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Evet, olumlu yansıyacağını düşünüyorum. Ancak bir şartla ve bu şart Amerika'nın bu yakınlaşmada samimi olmasıdır. ABD'nin en yakın müttefikleri Batılı devletler bile dünyada hiç kimsenin ABD'nin samimi olduğunu söyleyebileceğini sanmıyorum. Ve inanıyorum İranlılar bunu çok iyi biliyorlar. Ancak İran ile gerçekten bir yakınlaşma olursa, İran bölgede önemli bir devlet olduğu için bu yakınlaşma, bölgenin genel istikrarı için çok önemli olur. Bu yakınlaşma eninde sonunda Suriye'ye de olumlu yansıyacaktır. Bu nedenle biz bu yakınlaşmaya olumlu bakıyoruz. Ancak Amerika'nın niyetlerine dair çok sayıda şüphelerimiz var. Özellikle ilişkide olduğu ülkenin egemenliği ile ilgili... Sorun; ABD kendisinden emir alan ve kendi haklarının aleyhine bile olsa tartışmasız teslim olanlarla çalışmaya alışmış. İran bu devletlerden birisi değil. O zaman bu ilişki nasıl olacak? Ben ABD'nin, kendi uygarlığı ve tarihiyle, yaptıklarıyla övünen ve kendi kendine saygı duyan İran gibi bir ülkeyi kabul edebileceği konusunda şüpheliyim.

"Erdoğan'ın yaptıkları bizim için sürpriz olmadı."

Bu diyalog konusunda sanırım endişe duyuyorsunuz. ABD ile İran yakınlaşmasına dikkatli yaklaşmanızın sebebi, AKP'ye güvenmeniz ve sonra ihanet etmesi mi?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Hayır. Erdoğan'ın Suriye'ye yaptığı bizim için sürpriz değildi. Dediğim gibi Erdoğan'ın düşünsel arka planında Müslüman Kardeşler düşüncesi var. Ve Müslüman Kardeşler tarihi hep fırsatçı bir tarihtir. Ayrıca; Erdoğan'ın ne olduğunu çok iyi biliyoruz. Birçok aşamada fırsatçılığı ortaya çıktı.

Ancak biz sonuçta onunla, komşu ve büyük bir devletin başbakanı olarak ilişki kurduk. Bizim önemsediğimiz devletti. Elbette, göremediğimiz yönleri oldu. Yani bu fırsatçılığının insanlık dışı bir aşamaya ulaşacağını tahmin etmemiştik. Sahtekârlığa varan karanlık bir düşünme biçimi var. Biz bazı şeyleri biliyorduk. Ancak hepsini ve bu kadarını bilmiyorduk. Bu sürprizdi. Ancak doğaldır ki eğer Müslüman Kardeşler ile ilişki içinde iseniz tüm bunlar sürpriz olmamalıdır. Çünkü 50'lerden gelen bir tecrübeden bahsediyoruz. Müslüman Kardeşler ile tecrübelerimiz sadece 80'lere ve 70'lere uzanmıyor. 50'lere dayanıyor. Bu nedenle Erdoğan'ın yaptıkları kesinlikle sürpriz değil.

Burada kişisel ilişkinin hiçbir önemi yok. Biri gider, diğeri gelir. Önemli olan biz Türkiye-Suriye ilişkilerini Erdoğan'ın yaptıklarından nasıl koruyabiliriz? Türk halkı kardeşimizdir. Bunun üzerinde durmak önemlidir. Bunun dışında bir endişemiz ya da pişmanlığımız yok.

Resmi ilişkileri kişisel ilişkilerden ayırmak gerek...

Siz Cumhurbaşkanısınız ve AKP'nin yaptıkları sizin için sürpriz değil, çünkü İhvana yakın bir hükümet diyorsunuz. Ancak biz biliyoruz ki bir zamanlar siz ve Erdoğan çok samimi görünüyordunuz. AKP ve hükümetini aşmıştı bu. Aileler olarak çok yakındınız ve siz de biliyorsunuz ki, size "kardeşim Esad" diye hitap ediyordu. Üstelik bu dostluk çok soru işareti yarattı. İhvan ile ilişkisi olduğunu bilmenize rağmen ilişkiniz sürmüştü. Aranızdaki ortak noktalar nelerdi?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Bu doğru. Ben önceki soruda resmi açıdan cevap verdim. Resmi ilişkinin kişisel ilişkiden önemli olduğunu anlattım. Ancak pratikte biz doğuluyuz. Ve kişisel ilişkilerden etkileniriz. Yani iki devletin çıkarları için kişisel ilişkilerden faydalanırız. Benim ilişkimin bu şekilde olması gerekiyordu. Ancak sorunuz olayın ahlaki ve insanı boyutunu da gündeme getiriyor. Örneğin bir ilişki kardeşlikten düşmanlığa nasıl dönüşür? Suriye halkına kardeşlikten bahseden ve görünüşte İsrail'e karşı Filistin halkının yanında yer alan bir insan nasıl on binlerce Suriyeliyi öldüren teröristleri destekleyen birine dönüşür? Bu gösterir ki o düzgün biri değil.

Ancak Türk halkının bilmesi gereken önemli nokta Erdoğan'ın ne denli bağnaz olduğudur. İnsan kapalı ideoloji ve taassuba yönelince kişilik sorunları yaşayan birine dönüşür. Açıkça ben normalde resmi ilişkide bunun üzerinde durmam. Ancak eğer Türk halkı şahsi ilişkiyi merak ediyorsa deriz ki: Erdoğan düzgün biri değil ve en düşük seviyede bir ahlaki değere bile sahip değil. Çünkü az bir ahlaka sahip olsaydı, birisi ile siyasi anlaşmazlığa düştüğünde ondan uzaklaşmak ile yetinebilirdi. Ve sorunu şahsi çerçevede tutardı. Oysa bu durumda Suriye halkının suçu ne? İnanıyorum ki Erdoğan'da hem kişisel sorunlar hem de İhvan ideolojisinden kaynaklanan sorunların bir karışımı var.

"Vatanı koruyan herkesi destekleriz."

Sayın Cumhurbaşkanı; Türkiye'de dikkatle takip edilen bir Kürt meselesi var. Çünkü Türkiye bu konuda sorun yaşıyor. Kürt Ulusal Birlik Partisinin Suriye'nin kuzeyindeki durumu ve devam eden çatışmalar ile ilgili duruşu nedir? Devlete karşı savaştı mı? Eğer öyle ise tüm Kürtler bu savaşa katıldı mı, yoksa sadece bir kısmı mı katıldı? Devleti mi El Kaide'yi mi destekliyorlar? Bize bu konuda bilgi verebilir misiniz?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Komşu ve Batılı devletler tarafından desteklenen teröristlerin Suriye'ye yoğun saldırısından dolayı halk tarafından da bir mücadelenin yapılması kaçınılmazdı. Yani sadece ordu ve polis yeterli olmazdı. Özellikle uzak bölgelerde silahlı kuvvetlerin olmayabileceği bölgelerde Suriye halkından köylerini ve şehirlerini, yerleşim merkezlerini savunmak için birlikler oluşturuldu.

Kürtlere gelince: Onlar da her Suriyeli gibi kendilerini savunuyorlardı. Özellikle en baştan beri vatan ve devletin yanında yer alarak güçlü bir duruş sergilediler. İnanıyorum ki bu bölgelerdeki Kürtlerin çoğu bu vatani görevlerini yerine getiriyorlar.

Bu nedenle olanları tek bir partiye bağlamak doğru değil. Olay bir partiden daha fazlasını kapsıyor. Yani Kürtler halk olarak bir duruş sergiliyor. Tıpkı toplumun diğer kesimlerinde olduğu gibi, biz teröristlere karşı mücadelemizde her oluşumu destekleriz. Kürtler de dâhil. Vatanı koruyan herkesi destekleriz. Her partiyi oluşumları ile birlikte değerlendirip, destekliyoruz.

"Suriye'deki Kürtlerin geleceğine halk karar verecektir."

Sayın Cumhurbaşkanı; sorun ne şekilde çözülürse çözülsün Kürtlerin Suriye'deki durumu ne olacak? Aynı zamanda savaştan bahsediyoruz. Kürtlere federal ya da özerklik için El Kaide'ye karşı savaşmaları karşılığında söz verdiniz mi ve genel olarak Ortadoğu coğrafyasında Kürt meselesine bakış açınız nedir?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Şüphe yok ki bazı Suriyeliler ile bazı Kürtler arasında 2004'te Suriye'nin kuzeydoğusunda olan olaylardan dolayı bir güvensizlik vardı. Ancak inanıyorum ki bu kriz Kürtlerin vatanseverliğini ortaya koymuştur. Bu şu anlama gelir: İleride hangi yönetim olursa olsun herkes bu dönemi hatırlayacaktır. Bu bir başkan veya hükümetin görüşü olmamalı. Suriyeliler masaya oturmalı ve Suriye'de gelecek rejimin nasıl olacağına karar vermeli. Federasyon ya da konfederasyon ile ilgili söylenenler, başkanlık sistemi,

parlamenter sistem veya hangi rejim olursa olsun şüphe yok ki halkın oylayacağı bir anayasaya göre olmalıdır.

Bu konular şu anda gündemde değil. Suriye'de sadece medyada var. Herkes şu anda vatan savunması için savaşıyor. Eğer teröristleri alt edemezsek bu sözlerin hiçbir anlamı yok. Suriye'de bütün siyasi, etnik, dinsel ve diğer grupların da ortak görüşü budur. Daha sonra bu konunun ayrıntılarına girebiliriz ancak hepsi Suriye halkının genel görüşüne bağlı olmalıdır. Ve ben şu anda Suriye halkının (bu meseleye) nasıl baktığını söyleyemem. Çünkü bu konuları kendi aramızda konuşmuyoruz. Ancak inanıyorum ki eğer Suriye bu krizi geçerse eskisine göre daha iyi bir şekilde milli birliğini güçlendirecektir. Kürtlerin vatanseverliğini pekiştiren bu krizin ortaya çıkardığı gerçekler arasında yer almaktadır.

"Hizbullah Suriye halkının dostudur..."

Sayın Cumhurbaşkanı; Hizbullah'tan çok bahsediliyor. Suriye'deki varlığı ve çatışmalara katılması konusunda çok değişik şeyler söyleniyor. Hizbullah Suriye'de devam eden çatışmalara ne oranda katılıyor? Ne kadar faal? Suriye'ye askeri yardımı ne oranda? Ve Suriye'de ne şekilde varlar?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Varsayalım ki bütün Hizbullah Suriye'ye gelmek istedi. Hizbullah'ın Lübnan'a göre büyüklüğü nedir? Lübnan'ın Suriye'ye göre büyüklüğü nedir? Size bir oran vereyim: Lübnan'a komşu Humus'un yüzölçümü Lübnan'ın iki katı büyüklüğündedir. Hizbullah'ın Suriye'de bulunması size mantıklı geliyor mu? Bu olamaz, onlar ve biz istesek bile...

Humus tarafında Lübnan topraklarında varlar. Teröristler kendilerine Lübnan topraklarında saldırıyor. Çünkü bu partinin veya ona tabi olanların Suriye'nin tarafında durduğunu öne sürüyorlar. Bu nedenle bu partiye tabi olanlara saldırıda bulundular. Füze attılar, bombaladılar ve suikastlar yaptılar. Ve bu durum bir yıldan fazla sürdü. Hizbullah'ın bu duruma cevap vermesi ka-

çınılmazdı. Suriye ile Hizbullah arasında bu bölgede teröristlerin bitirilmesi amacı ile işbirliği oldu ve bunda başarılı olduk. Ama aramızdaki askeri ilişki ya da zaman zaman İran ile var olduğu söylenen ilişkiler yeni değil, onlar daima bize gelir biz onlara gideriz, yardımlaşırız ve tecrübe paylaşırız. Bu doğaldır. Çünkü bizim için tek düşman vardır: İsrail. Hem Suriye topraklarını işgal etmiş hem de Lübnan'a saldırıyor. Aramızda yardımlaşma olması doğaldır. Hizbullah'ın Suriye'deki varlığının aslı budur.

Evet, Suriye'de mevcuttu ancak kendini korumak için sınıra yakın belirli bir bölgede. Çünkü sınırın diğer tarafında biz vardık, Suriye halkını korumak için aktif oldular. Ama işin garip tarafı Hizbullah'ın bize olan desteğinden söz edenler, her nedense onlarca ülkenin on binlerce yabancı teröristi silahlandırıp Suriye'ye sokmasını hiç görmüyorlar.

"Suriye'de rejimi özgürce eleştiren muhalefet var."

Sayın Cumhurbaşkanı; Suriye cezaevlerinde kaç gazeteci, kaç öğrenci, kaç akademisyen ve kaç siyasi mahkûm var? Siz hiç idam kararının altına imza attınız mı? Siz diktatör müsünüz?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Siz Türkiye'de yaşıyorsunuz. Biz şimdi kendimizi Erdoğan Türkiyesi ile karşılaştırmak istersek, bunu yapamayız. Bildiğiniz gibi uluslararası bir örgütün basın özgürlüğü konusunda yaptığı bir değerlendirmeye göre şu anda Türkiye, dünyanın en büyük gazeteci hapishanesi.

Bu durum, Suriye'de ne bugün var ne de geçmişte vardı. Bizde gazeteciler suikastlarla öldürülmüyor. Basında siyasi görüşlerinden dolayı hüküm giymiş kimse yoktur. 1980 yılı kanununa göre masumları katlettikleri için Suriye'de idam hükmü yemiş Müslüman Kardeşler için bile bu kanun uygulanmamaktadır.

Suriye'de sürekli bir şekilde hükümete saldıran ve özgürce eleştiren bir muhalefet var. Suriye'de bizim açık kanunlarımız vardır. Cezaevine girenler, bu kanunları delenlerdir. Muhalefet

açık bir şekilde mevcuttur. Onlara gidebilir, onlarla karşılaşabilir ve açıklamak isteyenlerden görüş alabilirsiniz.

"Suriye halkı direniyor..."

Suriye halkı 3 yıldır dünyanın pek çok ülkesinden gelen cihatçı saldırılara karşı direniyor. Bu direnci neye bağlıyorsunuz?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Bunun birçok nedeni vardır.

Birincisi: Ordu önce halkın kendisidir. Çünkü halk birlik olmadan ordunun birlik olması mümkün değildir... Halkta aynı inanç olmasa ordu da inançlı olmazdı... Ulusal veya milli inanç. Öncelikle ilk neden Suriye halkının bilinci ve Suriye halkının vatanseverliğidir. Suriye'nin bir kuşaktan fazla bir süredir yaşadığı tüm zor durumlara rağmen halk her zaman duyarlı olmuştur.

İkincisi: Şüphesiz ordunun şu ana kadar Suriye'nin toprak bütünlüğünü korumasında ve Suriye halkının dıştan gelen teröristlere karşı direnmesinde temel rolü oynamasıdır. Yani savaş gösterildiği gibi başkanlık için veya makam için değildir. Öyle olsaydi savaşın iki buçuk yıl sürmesi mümkün olmazdı. Suriyeliler bir kişinin makamı veya bir grubun çıkarları için savaşıyor olsalardı bu durumda biri gider bir başkası gelir ve hiçbir problem kalmazdı.

Herkes bu çatışmayı, başkan olarak tutumumu ve devletin Suriye'nin toprak bütünlüğünü savunma çabası olarak anladı. Çünkü başlangıçta Suriye'yi üç veya dört devletçiğe ayırma düşüncesi vardı. Ancak Suriyeliler, Suriye'nin toprak bütünlüğünü savunmak için birlik oldular. Özetle sorunun birçok nedeni varken önemli olan halkının ve ordunun birlikte direnmesidir.

"Türkiye'deki Gezi eylemlerini takip ettim."

Türkiye'de son süreçte gelişen Gezi eylemlerini izlediniz mi? Nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Evet, dikkatle izledik. Bize göre bu Türkiye halkının AKP siyasetini ve hükümetin başkanını reddetmesinin ve yalanları kabul etmemesinin göstergesiydi. Elbette direnişlerde Suriye ile ilgili boyut da vardı. Bu ayaklanmanın sadece Suriye'de olanlarla ilgisinin olduğunu söyleyemeyiz. Bunun sadece park veya bu parkı düzenleme planı ile alakalı bir iç mesele olduğunu da söyleyemeyiz. Bu iki konunun harmanlanmasıydı ve çok açıktı. Bize göre olanlar Türk halkının baskıya, bireysel özgürlüklerinin kısıtlanmasına tepkisinin dışa vuruşu ile ilgiliydi.

Barış içinde yaşayan bir Suriye göreceksiniz...

Önümüzdeki süreçte nasıl bir Suriye göreceğiz?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Halkın düzeyinde birlik arttı ve öncesine göre halk daha bilinçli. Ben bu konuda umutluyum. Ancak politika düzeyinde farklı bakış açıları var. Sorulan soru, toplumsal yapısı veya İsrail ile mücadelesinde yaşadığı siyasi durumları ön planda tutan bir seviyede siyasal sistem nasıl olacak anlamında ise yanıtım şu olacaktır:

Suriye için en iyi siyasi rejimin ne olduğu konusunda birçok ayrıntı bulunuyor. Ama eğer işgal edilmiş topraklarınız ve içerde çatışmalar varsa, sorunu çözmek barış içinde yaşanan bir durumdan farklı olacaktır. Bu konularda birçok düşünce var ancak en iyisi Suriye halkına uygun olanıdır. Doğru olanın ise Suriye halkının üzerinde fikir birliğine vardığı şey olduğuna inanıyorum... Önemli olanın bu rejimin özünde devletin yapılandırılmasında Suriyelilerin en geniş katılımının sağlanması ve kararlar almasıdır. Esas ilke budur.

"Dört-beş ay sonra her şey daha netleşecek."

Siz yeniden cumhurbaşkanlığına aday olacak mısınız?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Önümüzdeki dönemde eğer Suriye halkının benim devlet başkanı olmamı istediğini hissedersem aday olacağım. Eğer halk hayır derse, aday olmayacağım. Bu konuda bir sıkıntı kalmayacaktır. Ancak biz şu an onuncu aydayız. İnanıyorum ki bundan belki de dört veya beş ay sonra benim için resim daha net olacaktır. Ama bugün özellikle durumların süratle değişmesiyle birlikte bu noktada net bir yanıt vermem zordur... Durum halkın istemi yönünde gelişecek ve halk ne derse ben onu yapacağım.

Mahir Esad görevinin başında

Kardeşiniz Mahir Esad yaşıyor mu? Bildiğiniz gibi bugüne kadar onlarca kez öldüğü iddia edildi.

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Kriz süresince ailemizle ilgili yayımlanan tüm söylentiler yalanlardan ibarettir ve gerçekliği yoktur. Diyoruz ki biz hepimiz Suriye'deyiz ve hiçbir yere gitmedik... Belki de Türkiye'de bu deyimin aynısı vardır: "Ateş olmayan yerden duman çıkmaz." Ancak orada ateşsiz bir duman var. Evet, kardeşim, işinin başında ve sağlığı yerinde.

"Her insan gibi yaşananlar beni ve ailemi de etkiledi."

Suriye zor bir durumdan geçiyor. Rahat uyuyabiliyor musunuz? Bu durumdan eşiniz ve çocuklarınız nasıl etkileniyor? Türkiye halkı Beşar Esad hakkında daha çok bilgi sahibi olmak istiyor. Sadece başkan olarak değil, insan olarak da Beşar Esad'ı tanımak istiyor.

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Suriye'deki kriz gerçekten çok sertti. Ve yaklaşık tüm aileleri etkiledi. Evleri, aileleri, kişileri... Tüm ailelerde sevdiğimiz kişileri, akrabaları ve komşuları kaybettik. Fakirliğin artmasıyla yaşam biçimini etkiledi. Psikolojimizi etkiledi. Suriye'de pratikte bir şe-

kilde etkilenmeyen tek bir ev yoktur. Bugün, herhangi bir evde sevinç hali görmek çok zor. Çünkü Suriye'de mutluluğa yer yok. Hepimize hâkim olan hüzün hali var. Şüphesiz, bu durum herhangi bir ailenin yaşamını etkiler. Bu durum mutluluğu yaşayacak ailelerin şartlarından çok farklı ve aynı aileler aynı zamanda hüzün halinde olabiliyor.

Biz de aile olarak, tüm bu ailelerden etkileniyoruz. Şüphesiz, teröristler her gün sivillerin yaşadığı mahallelere havan topu atıyor. Suriye'de patlama ve suikastların olması da insanların hareketini etkiledi ve toplumsal ilişkilerin yürütülmesi azaldı. Biz de etkilendik. Ancak değişmeyen temel şeylerden veya değiştirmemeye çalıştığımız şey, Suriye'deki her ailemiz için, birincisi işimiz, ikincisi aile ilişkilerimizin kendisi... Belki de bu şartlar, bu ailelerin fertleri arasındaki ilişkiyi öncesine göre daha çok yakınlaştırıp, diyaloğu artırmıştır. Bu olaylar tüm babalar ve annelerin, çocuklarını Suriye'ye dış müdahalenin kapılarını açan krizin sebep olduğu salgın tehlikelerden korumalarını ve çocuklarıyla olan ilişkilerine yoğunlaşmalarını sağlamıştır. Krizin tümünde, içinde barışçıl ve olumluluk taşıyan her şeyi kriz olmaktan çıkarabiliriz. Bu konuda bunu düşünüyorum.

Türkiye halkını selamlıyorum...

Türkiye'den barış mesajıyla geldik. Türkiye halkına iletmek istediğiniz mesajınız nedir? Onlara ne söylemek istersiniz?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

Öncelikle Halk TV ve Yurt gazetesi yoluyla Türkiye halkını selamlamak ve Türkiye'nin bu büyük halk bilincini takdir etmek istiyorum. Sadece tutumu için değil, her ne kadar bu tutumu bölgenin tarihini değiştirmeye doğru yönelse de... Yüzlerce yıl önce yabancılara izin verdiğimizde, halklar olarak bizi etkilediler. Kendimizi 80 yıldan fazla bir süre işgal altında bulduk.

13 yıl önce Sayın Sezer'in Suriye'ye ziyareti tarihi bir olaydı. Su-

riye ve Türkiye olarak hükümetlerin ne olduğuna bakmaksızın bu hattı süreklileştirmemiz gerektiğini anladık. Tarihi inşa etme görevimiz olsa, yabancı devletlerin bize müdahalesine izin vermeyiz. Bu sorumluların bu ilişkileri bozmalarına izin vermemeliyiz.

Diğer yönden Türkiye'deki gazetecileri selamlamak istiyorum. Suriye'de yaşananlarla ilgili cesaretle konuşan tüm medya çalışanlarını, özellikle Erdoğan'ın hiç durmayan baskıları ve tehditleri karşısında susmayan siz gazetecileri selamlıyorum. Ben biliyorum, siz de biliyorsunuz ki, oradaki gazetecilerin bazıları Suriye'ye gelmek istediler. Ama tehdit edildiler ve engellendiler. Bazıları da hapishanelerde veya farklı şekillerle bedel ödüyor.

Türkiye'deki partilerin, Erdoğan'ın tüm maddi gücüne ve aldığı dış desteğe rağmen 2,5 senedir Suriye konusundaki tavrı net ve cesur olan öncelikle CHP'nin önemini vurgulamak istiyorum. Onların hepsi Türkiye halkını temsil ediyor. Bundan dolayı ben Türkiye-Suriye ilişkilerinin geleceğinden umutluyum. Türk halkı kalıcı, Erdoğan, Davutoğlu ve benzerleri geçicidir. Onlar sadece geçici ve tarih onları kara bir leke olarak anacaktır. Onlar, bu bölgede akan kanın sorumlularıdırlar. Onlar Türkiye ve Suriye'nin çıkarlarına karşı, kendi çıkarları uğruna, büyük güçlerin, özellikle de ABD'nin oyuncağı olmak istiyorlar.

Sizinle birlikte, durumu bu şekilde görürsek, sanırım, Suriye ve Türkiye kendi elleriyle, kendilerinin ve bölgenin geleceğini inşa etme güç ve becerisine sahiptir.

Köklü değişim halkla birlikte yapılır

Cumhurbaşkanı Beşar Esad kimliğinizden sıyrıldığınızda kendinizi nasıl tanımlarsınız? Devrimci, sosyalist, reformist, ulusalcı, liberal?

Cumhurbaşkanı el-Esad:

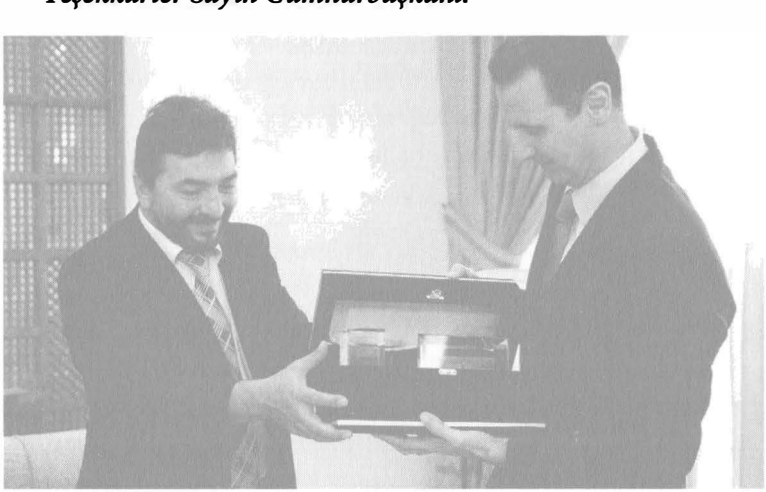
Ülkenin çıkarlarına uygun olmayan herhangi bir siyasi yönelimin veya ideolojinin hiçbir anlamı yoktur. Düşünsel bağlılık ve

pratik arasında bir bağ gerekiyor. Bu gerçek değişkendir. Çıkarların eleştirisi bu somut gerçeği değiştirir mi? Devrimci mi?

İnsanların devrime farklı bir şekilde bakması için, kökten değişimden yanayım. Ben geçmişten kopmamamız koşulu ile köklü değişimi tercih ederim. Ülkeyi yok etmemek koşulu ile köklü değişimi tercih ederim, yani köklü değişim yaptığımızı söyleyebilelim. Köklü değişim aniden olmaz, çeşitli aşamalardan geçer. Ben daima evrimlerin süreci dönüştürdüğünü düşünürüm; çünkü aşamalar sana yapmak istediğini yapmak için fırsat verir ve değişim güç kazanır. Bu tanımları bir yana bırakırsak ben akılcı ve gerçekçiyim.

Suriye'ye, Türkiye'de maruz kaldığınız büyük baskı altında geldiğiniz için teşekkür ederim. Ve Halk TV ile Yurt gazetesi çalışanlarına selamlarımı iletmenizi temenni ediyorum. Suriye'de sizi bir kez daha selamlıyorum.

Teşekkürler Sayın Cumhurbaşkanı.

Fotoğraf 32 - Ömer Ödemiş, Beşar Esad röportajı

SURİYE ÇÖZÜME GİDİYOR

Cenevre Konferansı, radikal cihatçı güçlerin kendi aralarındaki çatışmaların sürdüğü, ÖSO ve İslami Cephe gibi diğer muhalif gruplar üzerinde ciddi bir etkinlik sağladığı bir süreçte, 22 Ocak 2014 tarihinde toplandı. Suriye rejiminin önemli kadro ile katıldığı konferansta muhalifleri Suriye Ulusal Koalisyonu adı altında toparlanan bir yapı temsil etti.

Suriye'nin tabansız İstanbul muhalefetinin (SUK) ülke toprakları içerisinde hiçbir yaptırım gücü kalmamış, elindeki bölgelerin tamamına yakınını Irak Şam İslam Devleti adlı örgüte kaptırmıştı. Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye'nin yoğun desteğine rağmen, askeri anlamda başarı sağlayamayan, Suriye Ordu Güçleri karşında yenildikleri gibi, IŞİD karşısında da tutunamayan muhalif güçlerin Cenevre masasından kazanımla kalkması düşünülemezdi. Suriye Dışişleri Bakanının görüşmeler sırasında muhalif güçlere yönelttiği bir soru, bunu çok açıkça ortaya çıkardı. Velid Muallim, "Ateşkes kararı alınsa, siz IŞİD ve Nusra gibi güçlere söz geçirebilecek durumda mısınız?" diye sormuş ancak Cenevre masasında oturan muhalif güçler bu soruya yanıt verememişlerdir.

Türkiye başta olmak üzere değişik Arap ve Avrupa ülkelerinin yoğun desteğiyle oluşturulan ve finanse edilen, Özgür Suriye Ordusu olarak adlandırılan askeri yapı, son 3-4 ay içerisinde, sürekli mevzi kaybetmiş, askeri ve siyasi olarak tamamen tüken-

miştir. Gerek rejim karşısında gerekse bölgeye taşınan çokuluslu cihatçı güçler karşısında tutunamayarak yenilen ÖSO, tamamen Türkiye sınırları gerisine çekilmiş durumda.

Oluşturulduğu günden bugüne ciddi bir kitle desteği edinemeyen, Suriye iç dinamiklerinden beslenmeyerek, gizli servislerin Suriye üzerine oynadığı planların malzemesi olan ÖSO'nun bugün itibarıyla varlığı semboliktir. İlk adımda kısmen var olan kitle desteğini de katliamcı ve mezhepsel tutumu/eylemleri nedeniyle kaybeden ÖSO, artık Suriye arenasında mevcut rejim karşısında muhalif bir güç değildir.

ÖSO ile birlikte Türkiye Dışişlerinin kirli Suriye politikası da yenilmiştir. ÖSO'ya her türlü desteği veren, siyasallaşması için uluslararası platformda meşruluğunu ilk adımda kabul eden, iç ve dış hukuku çiğneyerek silah, eğitim ve teknik destek veren Türkiye, bu politikasında yalnız kalmıştır. Türkiye iddialı söylemlerle ve gerçek dışı bilgilerle müttefiklerini yanıltma pahasına egemen kılmaya çalıştığı Suriye politikasında, sorunun açık tarafı iken, çözümün tarafı olamamış ve Cenevre Barış Konferansında varlık gösterememiştir.

Suriye sahası çokuluslu cihatçıların elinde

Suriye'de son yaşanan çatışmalar ile radikal cihatçı gruplar bir etkinlik savaşına girmiş ve bu savaştan çok daha deneyimli ve donanımlı olan Irak Şam İslam Devleti isimli terör grubu kazanımla çıkarak, muhalif grupların elinde bulunan bölgelerin ağırlıklı kısmının denetimini ele geçirmiştir. Türkiye sınırına yakın bölgeleri ve bazı sınır kapılarını da ele geçiren IŞİD, irili ufaklı onlarca terör grubunun var olmaya çalıştığı alanda, bariz bir etkinliği vahşi yöntemlerle ve katliamlarla sağlamış görünüyor.

Türkiye sınırına yakın bölgelerde hilafet devleti kurduğunu açıklayan ve diğer tüm örgütleri bu devletin kurallarına uymaya davet eden IŞİD, davetine icap etmeyen, karşı duran tüm örgütle-

re savaş ilan ederek, fiili bir mücadeleye girişti. 11 cihatçı örgütün yan yana getirilerek oluşturulmaya çalışıldığı İslami Cephe isimli oluşum da, Türkiye'nin ve Suudi Arabistan'ın tüm çabalarına karşın başarılı olamayarak, bölgedeki fiili etkinliğini kaybetti.

Ağırlıklı olarak yabancılardan oluşan ve çok az sayıda Suriyelinin içinde yer aldığı IŞİD'in yönetim kadrosunun tamamının Iraklı olduğu belirtiliyor. Irak savaşında yetişen profesyonel savaşçılardan oluşan IŞİD'in, bölge ülkelerindeki sempatizanlar aracılığı ile oluşturduğu ağ sayesinde, ciddi bir finans gücüne ve insan akışına sahip olduğu biliniyor. Son derece modern silahlarla donanmış mobil tugaylara sahip olan ve öldürme becerisi gelişkin IŞİD karşısında çaresiz kalan Suriyeli devşirme grupların tutunamayarak, Türkiye'ye geçtikleri belirtiliyor.

Suriye Ulusal Konseyinin Cenevre Barış Konferansına katılması siyaseten önemlidir. Askeri olarak barışın, ancak fiili olarak savaşan güçler arasında yapılır ise yaşamda karşılığı vardır. Ancak Ulusal Konsey ile sağlanacak bir anlaşma, Suriye rejiminin çokuluslu cihatçı güçler ile daha rahat mücadele etmesine ve meşruiyet kazanmasına olanak verecektir. Suriye mevcut rejimi, çokuluslu cihatçı güçlere karşı mücadele verdiğini, vatan savunması yaptığını tüm dünyaya gösterecektir. Suriye halkının, terör örgütü olarak görülen çok uluslu cihatçı yapılara karşı verilen mücadeleyi, dünya kamuoyu ister istemez onaylayarak, destekçi ülkelere karşı tavır geliştirmek zorunda kalacaktır. Cenevre Konferansının kazanımı esas olarak bu alanda kendisini gösterecektir.

Çözüm yakın

Üç yıla yakın bir süredir devam eden ve yüz binlerce insanın yaşamını kaybettiği iç çatışmalarda yeni bir sürece giriliyor. Son aylarda yaşanan gelişmelerde, ordu birlikleri temizlik operasyonuna istikrarlı bir şekilde devam ederek, ülkenin % 80'ine yakınını kontrol etmeyi başarırken, muhalif yapılar kendi aralarında

yürüttüğü etkinlik çatışmalarında ciddi kayıplar verdiler. Son bir ay içerisinde 3000'e yakın silahlı unsur, bu iç çatışmalarda öldürülürken, varlık gösteremeyen kimi güçler de bölgeden tamamen silindiler.

Bu güçlerin başında ÖSO isimli devşirme sözde ordu gelmektedir. Türkiye'nin sağladığı sınır güvenliğiyle bir dönem var olan ve rejime bağlı yerleşim yerlerine saldırılar düzenleyerek katliamlar yapan bu yapı, çokuluslu cihatçı güçler karşısında tutunamayarak, Türkiye'ye sığınmak zorunda kaldı. Savaşma kabiliyeti olmayan sivil unsurlardan ve tecrübesiz askerlerden oluşan bu grup, yağma ve katliamlar dışında siyasal olarak da mevcut rejime alternatif oluşturamamış, inisiyatifi kısa süre önce tamamen çokuluslu cihatçı terör gruplarına kaptırmıştır.

Artık Suriye sorununda iki temel güç vardır: çokuluslu cihatçılar ve mevcut Suriye rejimi. Bu güçler arsındaki askeri mücadele sonucu belirleyecektir.

Cihatçı güçler barışa karşılar

Cihatçı güçler, kutsal topraklar olarak gördükleri Suriye'de hilafet devleti kurmak ve hilafeti buradan tüm bölgeye yaymak istiyorlar. Bu nedenle de hiçbir barış girişimine sıcak bakmıyor, desteklemiyorlar. Her türlü barış girişimini sabote ediyor, barış söylemini seslendiren muhalif güçleri hain ilan ederek, saldırılarda bulunuyor ve caydırmaya çalışıyor.

Her türden barış, bu güçler için "son" demektir. Bölgeden tasfiye edilerek, sürecin dışına çıkarılmaları demektir. Yerleşiği olmayan Suriye toprakları üzerinde hiçbir meşru zeminleri bulunmayan bu güçler, savaşın objesi olarak varlar, ancak barışın objesi asla olmayacaklardır.

Barış, cihatçı güçler için yok oluş demektir. Cenevre Barış Konferansına da bu nedenle temelden karşılar. Daha önce barış girişimlerini de aynı gerekçelerle sabote ettikleri bilinmektedir.

Gaziantep, Cilvegözü ve Reyhanlı saldırıları, barış girişimlerinin söz konusu olduğu, rejim ile muhalif güçlerin görüşme girişimlerinin konu edildiği süreçlerde meydana gelmiştir. Barış taraflarını düşman olarak kabul eden cihatçı yapılar, taraf olan tüm güçleri ve ülkeleri hedef alan saldırılarda bulunmaktan geri kalmayacaktır.

Halkın direnişi kazanacaktır

Suriye, bölge açısından önemli bir ülkedir. Tarihsel olarak da bu önemini her süreçte ortaya koymuş ve bölge dengesi açısından her sıkıntılı süreçte anahtar rol oynamıştır. Eski bir ABD dışişleri bakanı olan Kissinger'in dediği gibi: "Mısır'sız savaş, Suriye'siz barış olmaz." Bölgede barışın sağlanması, Suriye'nin bölgede dik durmasına ve bölgeye dönük yeni dizayn hayalleri taşıyan egemen güçlere geri adım attırılmasına bağlıdır. Suriye bölge demokrasi güçleri adına bu görevi, yüz binlerce insanının yaşamını kaybetme pahasına, inatla ve kararlıkla sürdürmektedir.

Suriye halkı tarihsel olarak ilericidir. Laiktir, kültürlü ve bilinçlidir. Bunun içindir ki mevcut rejime karşı geliştirilen uluslararası komployu fark edebilmiş ve rejimin etrafında kenetlenmiştir. Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad, bu kaos ve saldırı sürecinde, seçimle iş başına gelmiş cumhurbaşkanlığından öteye geçerek, lider konumuna gelmiştir. Arap dünyası emperyalizme ve Arap gericiliğine karşı savaşan Beşar Esad'a, oyun bozucu, direngen ve özgürlükçü olarak bakmaktadır.

Suriye halkı çok uzun olmayan bir sürede, Beşar Esad liderliğinde bu belayı savuşturacak ve yine bölgede barışın asli unsuru olacaktır.

Sonsöz

Radikal cihatçı güçler yalnızca Suriye için değil tüm bölge ülkeleri için ciddi bir tehdittir. Türkiye açısından bu tehdit ka-

pıdadır. Suriye'de başarılı olamayan cihatçı güçler, ilk adımda Türkiye'ye yönelecek ve burada kendilerine alan açmaya çalışacaklardır. Türkiye bu anlamıyla tam bir kuşatma altındadır. Türkiye'deki siyasal atmosfer bu tehdide karşı ülkemizi tam anlamıyla savunmasız bırakmaktadır. Türkiye'nin tüm duyarlı insanları buna fırsat vermemek için AKP'nin kirli ve kanlı Suriye politikasına açıkça tavır almalı ve Suriye halkının özgürce yaşama hakkına sahip çıkmalıdır.

10. Bölüm
Suriye Güncel Ek Yazılar

ŞAM CEZAEVİNE GİRDİK...[1]

Mezze Cezaevi'ne girip, radikal İslamcılarla yüz yüze görüştük.

Şam Mezze Cezaevi'nde bulunan tutuklularla röportaj yapmak için Suriye Devleti'nin yetkili kurumlarından yasal izin aldım. Çok zor oldu bu. Şimdiye kadar hiçbir yabancı gazetecinin sokulmadığı, dünya kamuoyuna çok sıkı cezaevleri olarak sunulan bu yerlere girmek özel pek çok çabayı gerektirdi. Yaklaşık üç ayı bulan bir uğraş sonrasında gerekli iznin çıkmasıyla Mezze tutukevine girebildim.

Türkiyeli, Cezayir asıllı Fransız ve Suriyeli sekiz kişi ile görüşmeme izin verildi. Her cezaevi gibi Mezze Cezaevi de sıkı kuralların uygulandığı, Şam merkezinin hemen dışında, çok yoğun korunan bir cezaevi. Bir albayın eşlik ettiği ziyaretimiz iki gün sürdü. Röportaj için ayrılan odaya gözleri bağlı olarak getirilen tutuklular, odada normal koşullarda benimle görüştüler. İstediğim her soruyu sordum. Görüntü ve ses kaydı yaptım.

Cezaevine girişte genzimi tıkayan kokuyu tanıyor olmam beni ciddi olarak etkiledi. Masanın hep karşı tarafında olmuş birisi olarak, yaptığım işle ve vicdanımla hep çatıştım. Yalan söylediklerini anladığımda sesimi çıkartamadım. Gazeteci olmanın bilgiye deşeleyerek ulaşmak demek olduğunu bilmeme rağmen, ben-

1 Yurt gazetesi Şam Cezaevi'ne giren ilk yabancı medya kurumu oldu. Bu makale 5 Mayıs 2014'te Odatv'de yayınlanmıştır.

den sonrası süreci düşünerek, onlarca insanın katledilmesinde payı bulunan ve insanlar olmalarına rağmen, kendi vicdanım ve yaşanmışlıklarımdan dolayı yüklenmedim. Oysa pek çok konuda yalan söylediklerini de anlamıştım. Hemen hepsi muğlak konuşuyorlardı. Tarih ve isim bilgilerini, adresleri yuvarlıyorlardı. Kod isimler ve özellikle Türkiye'ye ilişkin adreslerde, yalan olduğunu hemen anlamıştım. Anlattıkları şeylerle yetindim. Onlarca, yüzlerce insanı gözünü kırpmadan katleden, kafa kesen ve insanlıktan çıktıklarını düşündüğüm bu kişilere karşı bile olsa, kendi kimliğimle davranmam gerektiğine karar vererek vicdanımı dinledim. Kendinden olmayan insanlara karşı son derece acımasız olan bu kişilere karşı bile vicdanımın ve insanlık duygumun kabarması beni mutlu etti. Her şeye rağmen kendi kimliğimle insandım. Gazetecilik mesleğimi de insan öğesini unutmadan yaptım.

Yaptığım bu görüşmelerde, dikkat çekici olan ilk gerçek, bu kişilerin tamamının Türkiye'ye değişik zamanlarda birçok kez gelip gitmiş olmalarıdır. Türkiye onlar için adeta bir askeri ve lojistik üs konumunda olmuş. Açıkça savaş ilan edilmeyen Suriye'ye karşı mevcut iktidar düşmanca davranmış ve kirli bir politika gütmüştür.

Bu röportajları ibretle okumanın, Suriye'de yaşanan gerçekleri görmeniz ve anlamanız açısından çok önemli olacağını düşünüyorum.

CUMA ÖZTÜRK

Gaziantepli, 28 yaşında bir genç, El Kaideci. Türkiye'den daha önce Afganistan'a giderek Taliban eğitimi almış. Türkiye'de benzer örgüt ilişkilerine girmiş. Şam Mezze Cezaevi'nde yatıyor şimdi. Mahkemeye çıkacağı günü bekliyor. Soğukkanlı birisi. Yaptığı her şeyi kendi kararıyla yaptığını söylüyor. İsim vermiyor, adres vermiyor, bilgi vermiyor. Her şeyi kendi üzerine alarak, yargılanmayı bekliyor. Pişman olduğunu söylüyor, Suriye'ye gelecek genç-

ler için 'gelmeyin' diyor ve ekliyor "Evinizde kalmanız en büyük cihat."

Ömer Ödemiş: Merhaba Cuma. Benim ismim Ömer Ödemiş. Türkiye'den gazeteciyim.

Cuma Öztürk: Benim ismim Cuma Öztürk. Gaziantepliyim.

Ö.Ö: Cuma nasıl geldin Suriye'ye ne zaman yakalandın, neler yaptın buralarda?

C.Ö: İki yıl oldu. Halep'te yakalandım. Burada bir cihadi harekete katılmak için Suriye'ye girdim. El Kaide'ye katıldım. Şam'da tanıdığım bir El Kaide üyesine 5000 dolar para verdim, Türkiye'den gelecek olanların geçişini düzenlesin diye. Türkiye'den ve Türkiye'ye başka ülkelerden gelen cihatçıları Suriye'ye sokmaları için verdim bu parayı.

Ö.Ö: Antep'te ne iş yapıyordun sen Cuma? Nereden aklına geldi, Suriye'ye gelip cihat yapmak fikri? Antep'te de bu tür ilişkilerin içinde miydin?

C.Ö: Benim mesleğim terzilik. Antep'te de bu tür cihadi ilişkilerin içindeydim. Hareketin de burada başladığını görünce, bize de yakın olunca, bizim dini öğretilerimize göre üzerimize de farz olunca, Kuran'dan, hadislerden de öğrendiğim bilgilerle cihat için gelmeye karar verdim. Başladım ve bir süre sonra yakalandım. Şimdi terörden yargılanıyorum. Ben bir eylemde bulunmadım. Sadece para verdim El Kaide üyesine ve onda patlayıcı can yeleği gördüm. Sürekli onu giyiyordu. Ve silahı vardı. Tanıdığım El Kaide üyesiydi. İsmi Hacı idi. Tabii sahte isimdi.. Gerçek ismini bilmiyorum... Suriyeliydi. Şam'da görüştüm.

Ö.Ö: Nasıl yakalandın, nerede yakandın?

C.Ö: Halep'te yakalandım, telefonum dinleniyormuş. Yerimi takip ettiler ve beni yakaladılar. Ben Halep'ten evliyim. Evimi tespit etmişler. Eşim de Türkmen. Benim aslım da Suriye'den Türkmen.

Ö.Ö: Suriyeli El Kaide üyesini nereden tanıyordun sen?

C.Ö: Ben Taliban dershanesinde şerri ders aldım. 2009 yılında Afganistan'a gittim. Orada şeriat dersleri aldım. 24 yaşındaydım. Askerden yeni gelmiştim. Kendi kararımla gittim.

Ö.Ö: Yani Allah için savaşmayı bu kadar çok istiyordun?

C.Ö: Ben daha önce dine çok yönelimli bir insan değildim. Kendim düşünerek dine yönelmeye başladım. Boş boş yaşamayla olmaz dedim. Fikir ettim, Allah var dedim. Düşündüm ki bir Resul geldi. Bu Resul neden geldi? Bu kitap neden geldi, Kuran. Anladım ki, cihat var.

Ö.Ö: Ama Resul hep Araplara gelmiş.

C.Ö: Müslümanlara geldi işte. Taliban eğitiminde on ay kaldım. Afganistan'dan Türkiye'ye geldim. Türkiye'de kod adı Sat olan birisi ile tanıştım. Gerçek ismini bilmiyorum. Taliban verdi ismini. Telefonunu verdi bana. O Arapça biliyordu. Onunla iki defa Şam'a geldim. Beni burada Hacı ile tanıştırdı. Şam'a inince bizi araba ile karşıladılar ve benim gözümü bağladılar. Nereye gittiğimi bilmiyorum. Şam'da birkaç gün kaldıktan sonra Türkiye'ye geri dönüm. Kısa bir süre sonra tekrar Halep'e geldim ve gitmemeye karar verdim. Hacı ile görüşmelerimi sürdüm.

Ö.Ö: Ne görüşüyordun peki?

C.Ö: Türkiye'den geçişler için yol açacaktı. O zamanlar bu kadar kolay değildi geçişler. Hudutta sıkı güvenlik tedbirleri vardı. Hacı ile sürekli telefonla görüştüm. Bu konuşmalar dinleniyormuş, onun telefonu takibe alınmış. Suriye güvenlik güçleri tarafından yakalandım. Hacı yakalandı mı bilmiyorum.

Ö.Ö: Başka senin gibi gelen Türkler var mıydı?

C.Ö: Bilmiyorum ama tahmin ediyorum ilk gelen benim. Çünkü ben başladığımda Halep'te daha bir şey yoktu. Suriye'nin değişik bölgelerinde vardı ama Halep'te yoktu. Türkleri hiç görmedim. Ama söyleniyor. Sadece Türk değil dünyanın her yerinden gelen mücahitler olduğu söyleniyor.

Ö.Ö: Peki, siz bir başka ülkenin toprağına savaşmak için geli-

yorsunuz. Bizim ülkemize yabancılar gelseler, savaşmak isteseler biz karşı çıkarız. Önce Antepliler karşı çıkar, siz bunu neden yapıyorsunuz? Vatanımızı korumayacak mıyız?

C.Ö: Halep de benim vatanım. Ben Suriye'den Antep'e gitmişim. Altmış yıl önce, dedelerim gitmiş. Suriye'den evliyim. Suriye'yi seviyorum.

Ö.Ö: Suriye'yi seviyorsun da, Suriye'yi cehenneme çevirdiniz Cuma, farkında mısın? Son iki yılda cehenneme döndü. İnsan sevdiğine böyle mi yapar?

C.Ö: Benim hedefim İslami bir devlet kurmaktı. Sadece benim için değil, din açısından öyle diye düşündük. Dini böyle anladık.

Ö.Ö: Buna bu ülke karar verir. İslamda yaşamak istiyorsa, İslamı tercih eder, başka bir sistemde yaşamak istiyorsa, ona kendisi karar verir. Sen nasıl karar verirsin? Zorla islamı nasıl götürürsün?

C.Ö: Her insan hata yapar. Ben de hata yaptım. Hatalarımı anladım. Yargılanacağım burada. Ne ceza verecekler bilmiyorum. Müebbet de olur, İdam da olur, af da olur. Bilmiyorum. Daha mahkemeye çıkmadım.

Ö.Ö: Cuma, senin gibi Türkiye'den Suriye'ye cihat için gelmek isteyenlere bir mesajın var mı?

C.Ö: Gelmelerine gerek yok, evlerinde otursunlar yeter. Duyduğum kadarıyla Suriye'de yeteri kadar insan ölmüş. Yeteri kadar hastaneleri ve mezarları dolmuş zaten. Bir halk şeriatı istemiyorsa, zorla vermek durumunda değilsin. İstemiyor. Halk isterse verirsin.

Ö.Ö: İnsanların kafasını keserek, öldürerek şeriat mı getirilir?

C.Ö: İşte dediğim gibi, biz İslamı yanlış öğrendik. Bizim de hatalarımız oluyor.

Ö.Ö: Din insan içindir, insan din için değil. Önce insanı yaratmış, adına cihat ettiğiniz Allah, sonra din vermiş insanlara. Söylemek istediğin son mesajların var mı Cuma?

C.Ö: Aileme selam söylüyorum. Onlara hakkımı helal ediyorum. Arkadaşlarıma da... Benim yolumdan gelmek isteyenlere mesajım gelmesinler. Evlerinde aileleri ile otursunlar. Bu en büyük cihat.

AMER EL KHEDOUD DJAMAL[2]

51 yaşında. Fransa Marsilya'da yaşıyor. Cezayir asıllı. Bıyıksız sakalıyla tam bir Selefi görünümünde. Sıklıkla yalan söylüyor. Köşeli konuşmuyor. Cihat için geldiğini söylüyor Suriye'ye. Suriye Devleti'nin kadınları ve çocukları öldürdüğünü El Cezire ve El Arabiye televizyonlarından öğrendiğini ve Suriye'ye gelip cihat yapmaya karar verdiğini söylüyor.

Fransa'dan önce uçakla İstanbul'a, oradan da yanlışlıkla Antalya'ya gittiğini ve sonrasında da karayolu ile Antakya'ya geldiğini ve terminalin karşısındaki otelde bir gece kaldığını söylüyor. Antakya terminalinin karşısında otel olmadığını söylediğimde kısa bir süre sessizlikten sonra yakın bir yerindeydi diyerek geçiştiriyor. Yayladağı'nda bir kampta 2,5 ay kaldığını bu sürede yakın bir dağda av tüfekleri ile eğitim yaptıklarını, eğitim sırasında diğer silahları kullanmadıklarını anlatıyor. Hangi kamp sorusuna "bilmiyorum" diye yanıt veriyor. İsimlere uzak duruyor, hep kod isimler veriyor. Mesleğini bile doğru düzgün söylemiyor. Arapçası Cezayir Arapçasından çok, sonradan eğitimle alınmış 'Fusha' (Kuran Arapçası) Arapçaya benziyor.

Söyledikleri konusunda ikna etme derdi taşımıyor gibi. Fransız vatandaşı olmasına güveniyor. Suriye'ye giriş yaptıktan kısa bir süre sonra katıldığı gruptan ayrıldığını ve Türkiye'ye yeniden dönmeye çalışırken yakalandığını söylüyor. Hiçbir saldırı eylemine katılmadığını, dağda öylece dolaştıklarını söyleyerek, eylemsiz olduğunu göstermeye ve cezadan kurtulmaya çalışıyor. Bir El Kaideciden çok gizli servis elemanı izlenimi veriyor. Her soruyu

2 6 Mayıs 2014'te Odatv'de yayınlanmıştır.

akıllıca atlatmaya çalışıyor. Hatta kimi zaman daha önce ifadesinde açıkladığı şeyleri bile es geçince, askerler tarafından uyarılıyor. Unuttuğunu söylüyor her şeyi...

Ömer Ödemiş: Hangi ülkenin vatandaşısınız? Suriye'ye ne için geldiniz?

Khedoud: Fransız vatandaşıyım, 12 yıldır Marsilya'da ikamet ediyorum. Cezayir ve Fransız vatandaşıyım. Aslım Cezayirli. 21.03.2011 tarihinde Suriye'ye giriş yaptım. Önce Türkiye'ye geldim. Antakya Yayladağı'ndaki kampta Suriyeliler ile tanıştım. Hangi kamp olduğunu bilmiyorum ama Yayladağı'nda idi. Bu kampta iki gün kaldım sonra karayolu ile yürüyerek Suriye'ye geçtim. Yaklaşık 15 kişiden oluşmuş bir grupla birlikte geçtim.

Ö.Ö: Kimlerdi bu kişiler, isimlerini biliyor musun?

Khedoud: Ben birlikte kaldığım bazı kişilerin isimlerini biliyorum. Başka cemaatlerle ilişkim yoktu. Suriye'ye çıkmadan iki gün önce yaklaşık dokuz kişiden oluşan bir bölük bize yetişti. O kişilerin kim olduğunu bilmiyorum. Sadece toplandık. Birlikte sınırı geçtik.

Ö.Ö: Sınırı geçirenler Suriyeli miydi yoksa Türk müydü?

Khedoud: Hepsi Suriyeliydi. Türk yoktu, Türkçe konuşmuyorlardı.

Ö.Ö: Peki hangi örgüt ilişkisinde geldin Suriye'ye?

Khedoud: Ben katıldığım grubun El Kaide örgütü olduğunu bilmiyordum, ta ki hapishaneye düşene kadar. Bunu yeni öğrendim.

Ö.Ö: Peki Fransa'da mı ilişkiye geçtin onlarla?

Khedoud: Ben Fransa'da İslam adına üzülüyordum. Tanrının yolunda her şeyi beraber yaptığımız insanlar vardı. Ben Fransa'da iken bu davet geldi bana. Suriye'de olanlar daha önce Cezayir'de de olmuştu. Ben de kendi kendime yediremiyordum. Benim bunu yapacağım, cihatçı olacağım aklıma gelmezdi ama ben Su-

riyelileri Cezayirlilerin kardeşi gibi görüyordum. Aralarında bir ayrım yoktu. Tam olarak ben Suriyelileri savunmaya gelmiştim. Ben düşünmemiştim, burada cihat için savaş açtıklarını. Ben televizyonlarda gördüklerimden etkilenerek buraya Suriyelileri savunmaya gelmiştim.

Ö.Ö: Suriye kimle savaşıyordu ki halkı savunmaya geldiniz? Suriye rejimine karşı mı savaşmaya geldiniz?

Khedoud: Önce ben şunu gördüm televizyonlarda, Şebbihalar Sünnileri öldürüyordu. Ben bunları dinledikten sonra Tanrı uğruna cihat etmek için gelmiştim. Mazlum Suriyelileri kurtarmak için gelmiştim. Suriyeliler olmasa bile ben bu zulmün karşısında durmaya gelmiştim. Burada İslami devlet kurmak için geldim. Hak yolunda her zalimin karşısında durmalıydım diye düşündüm. Ben Suriye'ye geldiğimde on beş güne yakın cemaatle kaldım.

Ö.Ö: Hangi cemaatle kaldın?

Khedoud: Vallahi adını bilmiyorum. Haffe bölgesinde kaldım. Sünnilerin askerler ve Şebbihalar tarafından öldürüldüğünü zannediyordum. Yayladağı'nın sol tarafında kalan kampta kaldım. Arkasında dağlar vardı. Girişinde bir tek nöbetçi vardı ama Türk polisi yoktu. Beni Suriyeli olarak tanıttılar, çünkü Cezayirlilerin kampa girmesi yasaktı.

Ö.Ö: Peki kampta silah var mıydı?

Khedoud: Yoktu, Türkiye silah bulundurmayı yasakladı dediler. On iki yıl hapis cezası var dediler. Ama av tüfeklerine izin veriliyordu. O silahlarla dağa gidip eğitim alıyorduk. O dağın tepelerine çıkıp Suriye'yi izliyorduk. Türk köyleri vardı yakınlarda. Koşu yapıyorduk, taktik eğitim alıyorduk. Suriye sınırını geçtikten sonra silah verdiler. Hepimiz silahlandık. Eğitim verenler Arapça konuşuyorlardı bazen de 'Fusha' Arapça konuşuyorlardı.

Ö.Ö: Suriye'ye nereden geçtin?

Khedoud: Naşrin köyünden. Ben adını böyle biliyorum. Bu-

raya kadar arabayla geldik. 5-6 km sonra arabalardan inip yürüyerek sınırı geçtik. Sınırı geçer geçmez Ebu Ahmet isimli birisi bize silahları verdi. Bizlerden sorumlu olan kişiydi. Ancak grubun bayrağı yoktu, adını bilmiyorum. Yalnızca kendilerine Selefiler diyorlardı. Birlikte namaz kılardık. On beş kişi kadardık. Ağır silahlar da vardı. İki kişi tarafından taşınıyordu. Haffe bölgesine sızdık. Benden başka yabancı yoktu, hepsi Suriyeliydi. Abu Ahmet, Özgür Suriye Ordusu ile telefonla sürekli haberleşiyordu.

Ö.Ö: Nereye gittiniz oradan?

Khedoud: Boş bir eve gittik. Bu evde bir hafta kaldık. Sonrasında aynı köydeki bir caminin içine geçtik. Orada da birkaç gün kaldık. Her gün Suriye ordusuna ait uçak uçuyordu, biz kaçıp dağlara saklanıyorduk. Sonra silahlı bir şekilde başka bir köye geçtik. Yanımıza değişik gruplar gelip gidiyordu.

Ö.Ö: Hiç saldırı eylemi yapmadınız mı, hep böyle dolaştınız mı?

Khedoud: Bu grupta geçirdiğim 15 günden sonra benim vicdanım rahatsız olmaya başladı. Normal olmayan şeyleri görmeye başladım. Beni evlerde bırakıp, başka yerlere gidip gelmeye başladılar. Akşam çıkıp sabah geliyorlardı beni evde yalnız bırakıyorlardı. Ben bu durumda benim bu insanlar arasında yerim yok diye düşündüm ve silahı geri verip dönme kararı aldım. Bu on beş günlük sürede ne asker gördüm ne de Şebbihaları gördüm. Sadece Özgür Suriye Ordusunun silahlı hareketlerini gördüm. Dönmek için yola çıktığımda beni yakaladılar. Halep yolunda yakalandım. Ben ne orada işlenen cinayetleri gördüm, ne çocukların öldürüldüğünü gördüm ne de kadınlara tecavüz edildiğini gördüm.

Ö.Ö: Cihat yapmadan vazgeçtin yani?

Khedoud: On beş günden sonra vazgeçtim. Benim buraya geliş sebebimle ilişkili hiçbir şey görmedim. Benim düşündüğüm gibi bir şey olmadı. Televizyonlarda izlediğim cihadı hiçbir zaman görmedim.

Ö.Ö: Suriye ordusu ve halkı değişik din ve mezheplerden olu-

şuyor. Neden Sünnileri katletsin? Kendi halkını nasıl katletsin?

Khedoud: Söylediğim gibi Cezire televizyonundan izliyordum ben olanları. Çok acı çekiyordum.

Ö.Ö: Peki boğaz keserek insanları katledenleri hiç görmedin mi, duymadın mı? Alevi kadınların, çocukların, askerlerin boğazını kestiklerini gittiğin yerlerde hiç görmedin mi?

Khedoud: Yok görmedim. Vallahi görmedim. Ben bunları benim bölükte görseydim, ben onların hepsini öldürürdüm.

Ö.Ö: Geldiğin için pişman mısın?

Khedoud: Ben burada cihat edilecek bir şey görmedim. Maalesef ben dinimi burada kullanamadım. Suriye'nin yangınını söndürecek bir araç olamadım. Suriye Devleti, İsrail'in Filistinlilere yaptığı gibi yapsaydı, ben yine buraya cihada gelirdim.

Ö.Ö: Suriye'de öldürülenler Müslüman değil mi, Suriye askeri Müslüman değil mi, kafası kesilen Aleviler Müslüman değil mi?

Khedoud: Hepsi Müslüman. Bu cinayetleri işleyenler Müslüman değildir. Ölen çocukların hepsi Müslüman. Ben terörist değilim, mücahidim.

Ö.Ö: Ben Filistin'e gittim, Filistin halkının yanında tavır aldım. Sen neden Filistin'e gitmedin de Suriye'ye cihat etmeye geldin?

Khedoud: Her şeyin zamanı var. Filistin'de cihat her Müslümana açık değildir. Zakkavi ve Ladin neden Afganistan'a gittiler de Filistin'e gitmediler? Her şeyi ben zamanında yapmayı isterim.

Ö.Ö: Kendin gibi Suriye'ye Avrupa'dan ve başka ülkelerden cihada gelecek olanlara söylemek istediğin bir şeyler var mı, bir mesaj vermek ister misin?

Khedoud: Ben söylemek isterim ki cihada gelmeyi düşünenler, akıllı dini iyi öğrensinler. Eski Müslümanların nasıl cihada gittiklerini, hak yoluna gittiklerini öğrensinler. Ben bugün yapılanı cihat olarak kastetmiyorum. Ama zulmün olduğu yerde, cihat

yapmak lazım. Suriye'ye İsrail saldırsa ben Suriye'nin yanında savaşmaya hazırım. Çünkü burası Müslüman topraklarıdır ve halkın çoğu Müslümandır. Ben cihada davet etmem, sadece İslama davet ederim.

AHMET NADİR ELDİJ

İdlibli. 26 yaşında. On beş ay önce Suriye güvenlik güçlerince yapılan bir operasyonda yakalanmış. Şimdi Şam Mezze tutukevinde yatıyor. Türkiye'den Suriye'ye yüzlerce silah ve bomba taşımış.

Onlarca kez yasal olmayan yollardan Türkiye'ye girip çıkmış. Kimse ona ne yapıyorsun ne getirip götürüyorsun dememiş. Sınırların kevgire döndüğü Türkiye'den bir başka halkın katledilmesi için tonlarca mühimmatın temin edilmesine ve sınırdan çıkarılmasına göz yumulmuş. Ahmet Nadir Eldij kendi devletine karşı silahlı çetelerle birlikte savaş vermiş birisi. Onunla Mezze Cezaevi'nde, Suriye Devleti'nin verdiği izinle görüştüm.

Ömer Ödemiş: Merhaba Ahmet. Ben Türkiye'den gazeteci Ömer Ödemiş. Sen sıklıkla Türkiye'ye gidip gelmişsin. Ne zaman gittin, neden, kimlerle görüştün?

Ahmet: Ben daha önce orada çalışıyordum. Suriye'de çatışmalar başlayınca bu kez silah getirmek için gittim.

Ö.Ö: Silahları ne için getirecektin?

Ahmet: Suriye'ye geçirmek için. Buraya getirip Abdurrahman Ceydan'a teslim ediyordum. Kendisi Cind el Tevhit isimli küçük bir tugay kurmuştu. Ama asıl amacı maddi idi. Para için yapıyordu.

Ö.Ö: Kaç kez gittin Türkiye'ye, yasal mı gittin, hangi kapıdan girdin, silahları nasıl getirdin?

Ahmet: Olaylar sırasında iki kez yasal olarak gittim. Sonra da birçok kez kaçak olarak gittim. Bir kez Kilis kapısından girdim ama çoğunlukla Reyhanlı kapısından girdim. Kilis'te bir Mısırlı vardı, onu getirmek için girdim.

Ö.Ö: Reyhanlı'ya kimin yanına gidiyordun, silahları kimden alıyordun?

Ahmet: Reyhanlı'da Cuma Demir ve kardeşi Ahmet Demir ile buluşuyordum. Silahları onlardan alıyordum. Bunlar Türk vatandaşları, Reyhanlılı. Abdurrahman ile aralarındaki ilişkiyi bilmiyorum. Silahları nereden alıp bana veriyordu, ne karşılığında veriyordu, ben bilmiyorum. Ben sadece bana verilen silahları taşıyordum. Abdurrahman Cuma Demir ile önce ikamet için görüştü. Ben götürdüm. Cuma Demir AKP'li olduğu için bunu rahat yapabilecekti. Yaptı da. Sonrasında aralarında böyle bir ilişki gelişti ve bana bilgi vermediler.

Ö.Ö: Cuma Demir AKP'li miydi?

Ahmet: Evet, AKP'liydi. Cuma Demir silah temin edip, para ile Abdurrahman Ceydan'a veriyordu. Ben görmedim ama Abdurrahman öyle diyordu.

Ö.Ö: Ne tür silahlar aldın ondan, ne kadar aldın?

Ahmet: Her seferde 3 ya da 4 adet. Bikisi, 15-20 adet Rus yapımı Kalaşnikof ve çok miktarda mermi ve mühimmat getirdim. Sık sık gidip geliyordum.

Ö.Ö: Tüm bu silahları nasıl geçiriyordun Suriye'ye, Türkiye'de sana kimse karışmıyor muydu?

Ahmet: İdlib'in Sermin bölgesinden Ebu Muhammed Sermini diye birisi vardı. Geçiş işini o yapıyordu. Cuma sınıra kadar kendisi getiriyordu, Ebu Muhammed de sınırdan karşılayıp, Suriye tarafına geçiriyordu. Cuma'nın bir çiftliği var. Silahlar orada duruyordu. Çiftlikten sınıra kadar hep Cuma getirdi.

Ö.Ö: Çiftlikte başka neler vardı, neler gördün?

Ahmet: Havan vardı, docka vardı, çokça Kalaşnikof vardı, docka tabanı yapıyorlardı. Aynı zamanda patlayıcı yüklü araçlar imal ediliyordu.

Ö.Ö: Yani patlatmak üzere araba mı hazırlıyorlar?

Ahmet: Evet sürekli yapıyorlardı. Ben Suriye'ye dört tanesini soktum. Ama sürekli yapıyorlardı. Plakasız özel araçlar yapıyor-

lar. Üç tekerlekli küçük arabalar da yapıyorlar. Haciz noktalarına uzaktan gönderip patlatıyorlar. Uzaktan kumandalı araçlar bunlar. 60 km hızla kontrol noktalarına gönderilip, patlatılıyor.

Ö.Ö: Peki bu kadar şey, Türkiye'den götürdün, gelip gittin, Türkiye'den hiç kimse sana ne yapıyorsun demedi mi?

Ahmet: Bir anlaşma vardı. Karışmıyorlardı. Cuma onlarla anlaşmıştı. Türk askeri zaten sınırları açtı. Rahat girip çıkalım diye. Onun için benim elimde ne var ne yok diye bakmazlardı hiç. Silahları geçirirken de Asker geliyordu, ama Cuma gidip konuşuyordu, nasıl yapıyordu bilmiyordum ama anlaşıyordu. Onlar da bizi bırakıyordu. Cuma her şeyi çözüyordu.

Ö.Ö: Suriye'ye getirdiğin silahları kime teslim ediyordun?

Ahmet: Abu Suhayb'e. Iraklı bu. 2003 Irak savaşından sonra buraya geldi. Yerleşti. Abdurrahman'ın ekibine katıldı.

Ö.Ö: Sen bu işi neden yapıyordun?

Ahmet: Ben liseyi bitirdim, üniversiteye gidemedim. Para için bu işleri yaptım. Onlar bana, beni özel bir üniversiteye girdireceklerini söylediler. Ben cihat için yapmadım.

Ö.Ö: Peki bu Cuma Demir AKP'li mi?

Ahmet: Babası ve kendisi AKP'li. Bunlar çiftlik kurmak için hayvancılık kredisi aldılar. Sordum nasıl yaptınız diye. Bana anlattılar, 'Biz AKP'liyiz, sorun değil' dediler.

Ö.Ö: Ahmet, tüm bu yaptıklarından dolayı pişman mısın?

Ahmet: Ben onların ne yalancı olduğunu anladım ve onlardan ayrıldım. Sonra da yakalandım...

ZÜHEYR CEMAL SAİD[3]

Suriye'de master yapmış ve yüksek mühendis olmuş, Suriye'nin en önemli özel sektöründe yönetici olarak çalışan, mekanik mühendisi. Daha önce de İslami düşünceleri nedeniyle sorgulanmış,

3 7 Mayıs 2014'te Odatv'de yayınlanmıştır.

cezaevinde yatmış ve Cumhurbaşkanı tarafından iki kez affedilmiş birisi. Gelir düzeyi Suriye ortalamasının çok üstünde. Suriye'de olaylar başladığında kendi deyimiyle 'davet' üzerine Ensar el İslam örgütüne katılmış ve kendi grubunu, Sahaba örgütünü temsil etmiş. Başarılı bir mekanik mühendisi olması nedeniyle füze yapım işi ile görevlendirilmiş. Bu iş için en uygun alan olan Türkiye'ye Hamas örgütü tarafından çağırılmış.

Pişmanım diyor ancak, yetkililer daha önce de iki kez pişmanım dedi yine aynı şeyleri yaptı diyorlar. İslami hareketin siyasi kanadında görev alan, yönetici konumunda olduğunu söylüyor. Sorduğum her soruya düşünerek ve soğukkanlılıkla yanıt veriyor. Tarihleri ve adresleri hatırlamıyor. Sıkılıkla biz kandırıldık, kullanıldık diyor. Yüzlerce insanın yaşamına mal olmuş bir süreci yalnızca hata diyerek açıklıyor. Bir kez daha Türkiye'nin bu süreçteki rolü tüm çıplaklığıyla ortaya çıkıyor.

Ö.Ö: Merhaba. Ben Türkiye'den gazeteci Ömer Ödemiş. Sana birkaç soru sormak istiyorum. Öncelikle bize kendini tanıtır mısın?

Z.C.S: Adım Züheyr Cemal Said. Mühendisim. Suriyeliyim. Mekanik yüksek mühendisiyim ve araç yapım uzmanıyım. Özel sektörde çalışıyorum. Son yaptığım iş El Hafız şirketinde idi. Buzdolabı üretiyorduk.

Ö.Ö: Ensar El İslam örgütü ile nasıl ilişkiye geçtiniz? Bu örgütün siyasal sözcülüğünü üstlenmişsiniz.

Z.C.S: Bu örgütü ben kurmadım. Ancak daha önceki siyasi çalışmalarım nedeniyle davet edildim. Sahaba Tugayları tarafından davet edildim. Muhammed Şavka tarafından. Ensar El İslam bir birliktir. Furkan Tugayı, Peygamber Tugayları ve Sahaba Tugaylarından oluşturuldu. El Sahaba Tugayı beni bu birlikte onları temsil etmem için davet etti. Ben onların bir parçası değilim, yalnızca onları birlikte temsil ettim.

Ö.Ö: Peki bu birliğin amacı ne?

Z.C.S: Bu olayların ya da ayaklanmanın başlangıcında, rejime karşı güçler iki kısımdı. Birincisi, laik olan kesimdi. Bunlar Özgür Suriye Ordusu içerisinde yer aldı. Tabi ÖSO başlangıcında laikti. Sonradan bu yapısını koruyamadı. İkinci kısım ise İslami akımdır. Bunun için tüm İslami akımlar aynı çatı altında toplanmaya çalıştılar. Dağınık olan İslami yapılar toparlanmaya çalışıldı. Tabii daha olayların başlangıcında olan şeyler bunlar. Ensar El İslam birliği şeriat isteyen İslam eksenli bir birlik olarak oluşturuldu. Bunların tamamı silahlı gruplar.

Ö.Ö: Türkiye'ye gittin mi hiç?

Z.C.S: Evet 2012 yılında gittim. Benim kimliğim temizdi, Reyhanlı sınır kapısından nizami olarak girdim. Antakya'ya geçtim. Ben davet üzerine gitmiştim. Ebu Ahmed isimli bir Filistinli ile Muhammed Ali Kavas diye Türk birisi beni davet etmişlerdi. Bir kişi gönderdiler beni aldırdılar. Antakya'da eski garajlara yakın bir eve gittik. Üç gün kaldım.

Ö.Ö: Ne yaptın orada, ne için davet edilmiştin?

Z.C.S: Bir eğitim için davet edilmiştim. Mavi Marmara gemisindeki baskından kurtulan iki kişi beni davet etmişti. Adlarını bilmiyorum ama görürsem tanırım (Birisi hep şapkasını ters takıyordu). Benim gibi aynı eğitim için davet edilen altı kişi daha vardı. Hepsi Suriyeli idi. Eğitimi veren Filistinli Hamas örgütündendi. Füze ve roket imalatı konusunda eğitim verdiler. Eğitim verenler yeterli değildi. Bu işin zor olacağını anladım ben. Sonra Suriye'ye geri döndüm. Ben sonra tekrar gelip İstanbul ve Ankara'ya gittim.

Ö.Ö: Peki bu füze ve roketleri ne için yapacaktın?

Z.C.S: Biz silahları Suriye rejimin yıkılması için kullanacaktık. İlk önceleri bizim bu tür silahlarımız yoktu. Yapma ihtiyacı duyduk. İstanbul'da atölyeleri dolaştım. Sonra Ankara'ya gittim Ostim Sanayi Sitesine. Muhammet Ali Kav(f)as 'Ostim'de füze kalıpları yapabilirler, gel bir göz at' dedi. Ben de Ankara'ya git-

tim. Muhammed Ali bana git araştırmalarını yap, siparişlerini ver, para önemli değil, ben hallederim dedi. İbrahim Kaya isimli şahsın atölyesine gittim. Bu roket ve füze kalıpları benden önce sipariş verilmiş. Ben mühendislikte uzman olduğum için bana git bak dediler. Kontrol ettim, görüşümü belirttim. Başarılı idiler. Sonra Ankara'dan uçakla Şam'a döndüm.

Ö.Ö: Ne zaman yakalandın?

Z.C.S: 13 ay önce. Çalıştığım şirkete gelip beni aldılar. Ben daha öncede Hizbul Tahrir örgütündendim. Ondan dolayı alındım.

Ö.Ö: Bu füzelerle binlerce insan öldürüldü. Bunu kurtuluş olarak mı görüyorsun?

Z.C.S: Benim düşüncelerim olaylar başladığından sonra çok değişti. İlk başlarda olay basitleştirilmişti. Ondan sonra çok müdahale oldu. Çok insan öldü. Duydukça üzülüyorum.

Ö.Ö: Çocukların var mı?

Z.C.S: Dört tane çocuğum var.

Ö.Ö: Atılan füzeler senin çocuklarına da gelebilir. Çünkü hedef gözetmeden rastgele kent merkezlerine atıyorlar.

Z.C.S: Evet. Maalesef. Benim görüşlerim çok değişti.

Ö.Ö: Dışarı çıktığında benzer şeylere yönelmeyecek misin? Aynı örgüte katılmayacak mısın? Füze yapmayacak mısın bir daha?

Z.C.S: Bu olaylar olmasaydı ülkemiz çok daha fazla gelişirdi. Mesela buzdolapları kalıpları ben yaptım ilk önce. Biz suiistimal edildik. Kandırıldık, kullanıldık. Baştan yanlış yere girdik. Önceleri pişmanım demeyi bir yalakalık olarak görüyordum. Ama gerçekten pişmanım. Sayın Cumhurbaşkanı affederse göreceksiniz bu ülkenin gelişimi için nasıl çalışacağımı.

Ö.Ö: Peki Hamas'a sormadınız mı; bu ülke yıllarca Filistinlilere sahip çıktı, ülkesinde barındırdı, para ve silah verdi, Filistin

davasına sahip çıktı. Neden böyle yapıyorsunuz, neden ihanet ediyorsunuz diye?

Z.C.S: Hayır. Cumhurbaşkanı bizi cezalandırabilir, kötü davranabilir, öldürebilir. Bunu kim engelleyebilir? Ama yapmıyor. Biz bu noktada düşünmeye başladık. Umarım bize bir fırsat daha tanır. Biz bu sabotajlarda kandırıldık. İnşallah bu ülkenin yeniden yapılandırılmasına katkıda bulunabilirim.

ROJAVA VE KÜRT GERÇEĞİ[4]

Suriye ve Suriye'deki gelişmeler, bölge ve dünya gündemini belirlemeye devam ediyor. Yaklaşık dört yıldır gerici ve emperyalist saldırı ile karşı karşıya kalan Suriye halkı, yoğun saldırılar karşısında direnmeyi ağır bedeller pahasına sürdürüyor. Suriye direndikçe, saldırgan güçlerin tüm dengesi bozuluyor ve her gün yeni yöntemler ve ittifakları deneyerek, bölgede etkinlik sağlamaya çalışıyorlar.

Seksen değişik ülkeden Suriye topraklarına taşınan gerici, cihatçı güçlerin dört yıldır katliamlarla sürdürdükleri saldırılar sonuçsuz kalınca, bu kez Kürtler üzerinden yeni tezgâhlar sahnelenmeye başlandı. Bölgede yaşayan ağırlıklı olarak göçmen olan Kürt halkı kullanılarak, emperyalist gerici güçlerin, insani yardım adı altında bölgeye girişlerinin kapısı aralanmaya çalışıyor.

IŞİD adıyla bilinen Selefi terör örgütü yaklaşık iki yıldır Suriye'nin değişik kentlerinde ve Irak'ta kanlı saldırılarda bulunarak, halkın direnme gücünü kırmaya ve ele geçirdiği bölgelerde Hilafet kurmaya yönelmiştir. IŞİD Suriye coğrafyasına girdiği ilk gün Rakka kentinin yarısını ele geçirdikten sonra Suriye ordusu tarafından durdurulabilmişti. Küçük bir ordu donanımıyla, eğitimli ve sert savaş karakterine sahip olan IŞİD, sıkıştığı her noktada intihar eylemlerine başvurarak kısa sürede bölgede etkili olmayı başardı. Ölmeyi ve öldürmeyi bilen, gözü dönmüş ruh hastala-

4 9 Kasım 2014 tarihinde Odatv'de yayınlanmıştır.

rından oluşan bu katliam çetesinin Selefi İslam anlayışı, İslami kesimde sempati görmeye başlamasıyla, hızla genişledi.

Suriye'de sıkışan ve ilerleyemeyen IŞİD, çare olarak savaşı genişletmeye ve yaygınlaştırmaya, başka bölgesel dinamikleri de sürece çekerek bölgede etkinliğini sürdürme yöntemine yöneldi. Savaşın dar alana sıkışması ve Suriye ordu birliklerinin sürekli saldırıları karşısında IŞİD'in savaş cephesini genişletme dışında başkaca var olma zemini ortadan kalkmıştı. IŞİD'in Irak'a saldırı gerekçesi budur. Kürtlere yönelmesinin gerekçesi budur. Yakın bir süreçte başka ülkelere ve Türkiye'ye de saldırıda bulunmasının gerekçesi bu olacaktır. IŞİD var olmak için savaş cephesini genişletmek zorundadır. Bölgedeki diğer dinamikleri harekete geçirmek zorundadır. Aksi durumda sınırlı sayıda olan gücü ile ayakta kalması ve varlığını sürdürmesi olanaklı değildi. Ne kadar katliam yaparsa yapsın, ne kadar dehşet saçarsa saçsın, kalıcı olma ve yaşama şansı yoktur...

Yaklaşık iki yıldır, Suriye'de her türlü katliam saldırılarına rağmen Rakka ötesine ilerleyememiş, Suriye ordusu ağır kayıplar pahasına IŞİD'i durdurmayı ve belli bir alanda sıkıştırmayı başarmıştır.

Aynel Arap/Kobani saldırısına böylesi bir süreçte yönelen IŞİD, bölge halkının direnişiyle karşılaşmış ve kendisine İdlib-Bab el-Hava yolunu açacak alana girememiştir.

Suriye'de Kürtler ve Kürt gerçekliği

IŞİD'in ağırlıkla Kürtlerin yaşadığı, Türkiye sınırının sıfır noktasında olan Aynel Arap/Kobani'ye saldırması ile Suriye'de yaşayan Kürtler sorunu bir kez daha gündeme geldi. Suriye'de yaşanan sürecin yarattığı yönetim boşluğundan yararlanmayı düşünen bazı Kürt grupları, Suriye ordusundan aldıkları silahlarla bağımsız bölgeler ilan etme yönelimine girdiler. Özellikle Türkiye sınırına yakın köy ve kasabalarda mevzilenmiş olan bu güçlerin

bölgedeki etkinliklerini artırmaya dönük ittifaklara yönelmesi konunun daha bir detaylı ele alınmasını zorunlu hale getirdi.

Ağırlıkla Türkiye'den göçen Kürtlerin oluşturduğu PYD'nin ÖSO ile ittifaka yönelmesi, sorunu daha yakıcı bir hale getirmiş ve bölge saflaşmasındaki yerini tartışılır kılmıştır. Emperyalizmin ve gerici Arap ülkelerinin maşası durumunda olan ve Suriye halkına karşı dört yıllık süreçte ciddi katliamlar yapmış ÖSO'nun Kürt örgütlerince bağımsızlık amacını gerçeklemede, ittifak güç olarak görülmesi tam bir çelişkidir.

Böylesi ittifaklarla Suriye'de hiçbir sonuç alınamaz. Suriye'yi bir parça tanıyan, Suriye Kürtlerini bilen herkes, Suriye Kürtlerinin bu oyuna gelmeyeceğini bilir. Bölgede yaşayan diğer Kürtlerden farklı olarak Suriye Kürtleri şehirlidir. Suriyeli Kürt nüfusun ağırlıklı kısmı büyük şehirlerde yerleşik yaşarlar ve sistemle bütünleşmiş durumdadırlar.

Suriye'de Kürtler nerede ve nasıl yaşarlar?

Suriye'de yaşayan Kürtler konusunda değişik iddialar vardır. Suriye nüfusunun 23 milyon olduğunu düşünürsek bu oranın % 6-7'sini Kürtler oluşturmaktadır. Yaklaşık olarak 1 milyon 300 bin olarak kabul edilen Kürt nüfus Suriye'de Araplardan sonra ikinci büyük kesimi oluşturmaktadır.

Suriye'deki Kürt nüfusu bütünleşik bir coğrafyada yaşamamaktadır. Suriye'de Kürt nüfusu ağırlıklı olarak birbirleriyle toprak bağlantısı olmayan üç bölge ile büyük şehirlerde yaşamaktadır. Suriye'deki Kürt nüfusun yüzde 30'unun Afrin civarında, yüzde 10'unun Aynel Arap (Kobani) bölgesinde, yüzde 40'ının Cezire de denilen Kamışlı bölgesinde yaşadığı bilinmektedir.

Ancak Suriye Kürtlerinin bir kısmı, yaklaşık olarak 150-200 bin kadarı, Suriye'nin yerlisi olmayıp çoğunlukla Türkiye ve Irak'tan gelenlerden oluşmaktadır. Özellikle Kamışlı bölgesinin büyük kısmı sonradan Suriye'ye göç eden Kürtlerden oluşmakta-

dır. Suriye'deki Kürtler yoğun olarak Haseki, Aynel Arap/ Kobani, Afrin ve Halep merkezinde oturmaktadırlar.

Haseki, Kürt nüfusun en yoğun yaşadığı kenttir. Nüfusu yaklaşık olarak 1 milyon 500 bin olduğu belirtilen Haseki Suriye'nin büyük kentlerinden birisidir. Dört ilçesi ve on altı nahiyesi olan Haseki'nin 1683 adet köyü bulunmaktadır.

Haseki bölgesi (yani Cezire), Osmanlı döneminde göçebelerin otlak alanları olarak kullanılmaktaydı. Bölge kışın Kürt aşiretlerinin yazın ise Arap aşiretlerinin otlaklarıydı. Milli, Halemban, Dekuri, Kiki, Tatar, Harp, Muammere, Karaçine aşiretlerinin bu bölgede oba kurdukları bilinmektedir. Ayrıca Arap, Tay, Şammar, Şerabi, Baggara, Cura ve Cubur aşiretlerinin bölgede yaşadığı, tarımla uğraştıkları da bilinmektedir. Aşiretler arasındaki dengede Bedevi Arap aşiretlerinin daha üstün oldukları; Milli Kebir, Harp gibi aşiretlerin Şammar aşiret reislerine vergi verdiklerini belirtilmektedir.

Arap aşiretlerinin büyük ölçüde geçmişte yaşadıkları bölgelerde bugün de yaşadıkları görülmektedir. Arap aşiretlerinden Şammar aşireti, Haseki vilayetinin kuzeydoğu ucunda yüzlerce köyde yaşamaktadır. Bölgede bulunan ikinci büyük Arap aşireti ise Tay aşiretidir. Bu aşiret Haseki merkezden Kamışlı merkezin çevresine çepeçevre yerleşmiştir ve 200.000'e ulaşan bir nüfusa sahiptir (Aşiretin 640'lı yıllarda ilk olarak İyad bin Ganem'in bu bölgeyi Bizans'tan ele geçirdiği dönemden geldiği ifade edilmektedir). Bölgede bulunan üçüncü büyük aşiret ise Cubur aşiretidir. Advan aşireti ise Rasulayn'ın batısı ile güneyinde 12.000 civarında nüfusa sahip bulunan bir aşirettir. Harp aşiretinin ise Resulayn'ın doğusunda 10.000 civarında nüfusu bulunmaktadır. Bölgede dağınık olarak yaşayan Şerabeyn aşiretinin tarihi ilk İslam fetihlerine kadar gitmektedir. Baggara aşiretinin ise 10.000 kadar nüfusu ile Resulayn çevresinde yaşadığı belirtilmektedir.

II. Abdülhamid döneminde bölgeye göçebe Kürt aşiretleri yerleşmeye başlamışlardır. Birinci Dünya Savaşı sonrasında Fran-

sız mandasında Suriye devletinin kurulması ile aşiretlerin göçü yasaklanmışsa da, Türkiye'den aşiretlerin Suriye'ye göçü devam etmiştir (Bu süreçten sonra Haco Ağa Heverkan aşiretinden 400 aile ile birlikte 1926'da Suriye'ye göç ederek bölgeye yerleştiği belirtilmektedir). 1950'li yıllarında Suriye devleti göç edenlere karşı tedbir almış ve 1945 öncesinde Suriye'de yaşadığını ispat etmeyen 120.000 Kürt'ü, 1962 yılında vatandaşlıktan çıkarmıştır.

Suriye'de kimliksiz oldukları ifade edilen Kürtler, Suriye'nin yerleşik halkı olmayıp ağırlıkla Türkiye'den değişik nedenlerle göç edenlerdir. Daha önce vatandaşlık hakkı bulunmayan ve sayıları tahminen 200 bin olduğu ifade edilen bu kesimlere de 2011'de vatandaşlık hakkı verilmiştir. Haseki bölgesinin etnik dengesi yüzde 60-63 Arap, 25-30 Kürt, sonrasında ise sırayla Süryaniler, Ermeniler ve Çeçenlerden oluşmaktadır..

Kürtlerin önemli bir kısmı da Halep ilinde ve bağlı ilçelerde yaşamaktadır. Beş milyona yakın nüfusu olan Halep Suriye'nin Şam kentinden sonra en büyük ilidir. Aynel Arap ve Afrin ilçesi Halep kentine bağlıdır.

Afrin ilçesi Halep kent merkezi dışında en fazla Kürdün yaşadığı merkezdir. İlçe nüfusu 2004 sayımlarına göre 172.095 kişidir. Bunun yaklaşık 70.000'i Afrin merkezde yaşamaktadır. Nüfusun çoğunluğunu Kürtler oluşturmaktadır. Afrin kırsalında Sünni Araplar bulunmaktadır. İlçeye bağlı 300 köyde ise yaklaşık 200 bin insanın yaşadığı belirtilmektedir. Kürt nüfusun yoğunlukta olduğu bölgede, Araplar, Çerkezler ve Türkmenler de yaşamaktadır.

Halep kentinin bir diğer ilçesi olan Aynel Arap 120 adet köye sahiptir. Merkez nüfusu 80 bin olan ilçenin köylerde yaşayan nüfusunun ise 45 bin civarında olduğu belirtilmektedir. Aynel Arap'a bağlı üç ilçe ile birlikte toplam nüfusunun 192 bin civarında olduğu resmi kaynaklarca ifade edilmektedir. Aynel Arap'ta Kürtler çoğunlukta bulunurken diğer iki nahiyesinde Tay aşiretine mensup Araplar yaşamaktadır.

Suriye'de Kürt nüfusu büyük şehirler dışında yoğun olarak Suriye'nin kuzeyinde birbiri ile bağlantısı olmayan Afrin- Aynel Arap-Kobani ve Haseki bölgelerinde yaşamaktadırlar. Ancak bu bölgede Kürt nüfusun % 40-45'i yaşarken geri kalan nüfus ise büyük şehirlerde dağınık olarak yaşamaktadır. Ayrıca, Kürtlerin yaşadığı diğer ülkelerden farklı olarak Kürtler Suriye'de daha şehirlidir.

Suriye ordusu Haseki, Afrin ve kamışlı merkezde halen bulunmakta ve bu bölgeleri gerici saldırılara karşı savunmaktadır. Bölgede yaşayan Kürtler saldırı sürecinin ilk günlerinde Suriye ordusu tarafından silahlandırılmış ve kendi yaşam alanlarını korumaları istenmiştir. Tıpkı Lazkiye'de yaşayan Alevilerin ve Ermenilerin olduğu gibi. Ya da Katana'da yaşayan Hristiyanların ve Sünni bir kısım aşiretlerin silahlandırılması gibi Kürtler de Suriye ordusu tarafından silahlandırılmıştır.

Rojava devrim hayali

Yukarıdaki tüm detayları bölgeyi bilmeyenler ve Suriye Kürtlerini tanımayanlar açısından anlattım. Suriye'de Diyarbakır gibi ağırlıklı olarak Kürtlerin yaşadığı bir kent yoktur. Tarihsel olarak da yoktur, yaşam alanı olarak da yoktur. Birbiriyle coğrafi bağlantısı olmayan üç ayrı bölgede yaşayan Kürt nüfusun önemli bir kısmı sistemle bütünleşmiş merkezi kentlere çok uzun süreler önce yerleşmiştir. Bölgede kalanlar ise Araplarla birlikte yaşamış ve ortak yaşam alanları yaratmayı başarmışlardır. Yüzlerce yıldır birlikte yaşayan halkların, milliyetçi reflekslerle birbirlerine kırdırılması girişiminde başarılı olunamayacaktır.

Ağırlıkla Türkiye'den göç eden Kürtlerin içinde yer aldığı PYD ve türevi örgütlerin, güdümlü siyasal tavırları Suriye halkında karşılık bulmayacak ve ABD, Barzani ve AKP iktidarıyla çıkılan yolda başarısız olunacaktır. Bilinmelidir ki Suriye'de Kürtlerle Kürt olmayanlar arasında doğal bir sınır yoktur. Kürt bölgesi ya da Arap bölgesi yoktur. Suriye halkı vardır.

Tek kurşun sıkmadan, hâlâ pek çok yerinde Suriye ordusunun bulunduğu coğrafyanın adını değiştirerek "ROJAVA'da devrim oldu" demek, devrim kavramını bilmemekten öte, uydurmaktır. Devrilen olmadan, deviren olmadan "devrim" uydurmak, halkların birlikte yaşam iradesine müdahalede bulunmaktır. Suriye halklarını tanımamaktır. Suriye'nin yaşadığı tarihsel süreçten, fırsat yaratmaya ve devrim üretmeye çalışan milliyetçi refleksleri canlandırmaya çalışan hiçbir yaklaşım sonuç alamayacaktır. Suriye halkı tüm yaşayanlarıyla birlikte gerici ve emperyalist saldırılara karşı direnmekte ve adım adım zafere yürümektedir. Ülkenin % 80'lik kısmını (14 kentten 13'ünü) kontrol eden Suriye ordu birlikleri ve sivil savunma birlikleri çok kısa sürede Türkiye sınırlarına dayanarak, saldırgan tüm güçlere tarihsel bir ders verecektir. Bir halk direniyorsa ve dört yıldır gerici ve emperyalist saldırılardan yılmadan devleti ve rejimi ile birlikte savaşıyorsa; bu halk kazanmış demektir. Başkaca her türden çaba beyhudedir.

SURİYE HALKI BARIŞINI İSTİYOR[5]

Suriye'de 2011 Mart ayında başlayan kaos süreci katliamlarla dört yıldır devam ediyor. Düştü düşecek denilen BAAS rejimi yaşamsal bir direniş göstererek varlığını sürdürmeye devam ediyor. Dört yıllık süreçte tüm provokatif girişimlere karşın beklenilen başarılamadı ve Suriye'de bir mezhep çatışması yaratılamadı. Nüfusun ağırlığını oluşturan Sünni kesim tüm kışkırtmalara ve vaatlere karşın rejimi terk etmedi. Alevileri ve diğer mezhepsel ve etnik yapıları düşman olarak görmedi.

Suriye ordusunun yüzde 70'lik kısmını oluşturan Sünni Arap halkı, ordudan kopmadı, vatan savunması olarak algıladığı savaşta yerini aldı. Suriye ordusu 45 bin askerini teröre kurban vermesine rağmen direnişten vazgeçmedi, emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı verdiği savaşta dört yılı geride bıraktı.

Suriye halkının bu direnişini anlamakta zorlanan pek çok kesim, sonucu muhaliflerin yetersizliğine bağlama yoluna gidiyorlar. Suriye halkının direnişinin temel dayanağı Suriye'de uluslaşma sürecinin tamamlanmış olmasıdır. Farklı kesimleri Suriye ulus kimliği altında toplamayı başaran ve bir ulus bilinci yaratan BAAS Partisi bu direnişin altyapısının mimarıdır. Farklı mezhepler ve farklı etnik kökene bağlı halklar Suriye üst kimliği altında bütünleşerek, vatan savunması olarak gördükleri savaşı sahiplenmişler ve yaşamları pahasına direnişi taşımışlardır.

5 9 Mayıs 2015 tarihli Yurt gazetesinde yayınlanmıştır.

İdlib ve Cisr eş Şuğur saldırısı

İdlib, dört yıldır yüzlerce kez saldırıya uğramasına rağmen direnmiş bir kentti. Türkiye sınırına çok yakın olan bu kentin kırsalı çok uzun zamandır değişik cihatçı grupların kontrolünde olmasına rağmen, kent merkezi ordunun elinde kalmıştı. Çok ciddi saldırıları atlatan İdlib cephesi geçtiğimiz ay yapılan çok uluslu saldırı ile düşürülerek, yağmalandı.

İdlib kentinin düşmesi Suriye ordusunun yorulduğu, direniş gücünün zayıfladığı şeklinde yorumlandı. Kuşkusuz Suriye ordusunun bugüne kadarki kaybı ve yorgunluğu büyüktür. Ancak İdlib kentinin düşmesinin nedeni saldırının Türkiye, Katar ve Suudi Arabistan gizli servislerinin ve emperyalist askeri güçlerin çok ciddi lojistik ve askeri yoğunlaşmasıyla adeta küçük bir ordu ile yapılmış olmasındandır. İdlib kentine sayıları 10 bine ulaşan ve tanklarla, uçaksavarlarla, toplarla donatılmış mobil askeri bir güç girmiştir. Bu gücün girişi sırasında Suriye radar sistemi ve iletişim sistemi iddialara göre Türkiye tarafından bozularak, girişlerinin önü açılmıştır. Ayrıca Türkiye sınırından topçu ve füze desteği verildiği iddiaları da ciddi olarak seslendirilmektedir. Aynı iddia Kesab saldırısı sırasında da, saldırıya uğrayan halk tarafından dile getirilmiş, saldıranlar arasında özel kuvvetlerin olduğu ifade edilmişti.

İdlib saldırısının tamamen Türkiye'den planlandığı, cihatçı çetelerin Altınözü ve Yayladağ köylerinde toplandıkları, mobil araçların TIR'larla bu bölgeye taşındıkları, silahların yine bu bölgede depolandıkları, farlı terör gruplarının ortak harekât için MİT ve diğer özel kuvvetlerce organize edildiği iddia edilmektedir. Saldırının diğer saldırılardan farkı dikkate alındığında bu iddiaların gerçek olduğu ortaya çıkıyor. Dağınık haldeki ve birbirine değişik zamanlarda kurşun sıkmış terör gruplarının yan yana getirilmesi, tek merkezden yönetilmesi, kollarına beyaz bezler bağlanarak, fetih ordusuna dönüştürülmesi devlet organizasyonu olduğunun açık göstergesidir.

Tampon bölge girişimi

Türkiye'nin Suriye sınırları içerisinde bir tampon bölge oluşturma talebi çok uzun zamandır vardır.

Her fırsatta bu talebini değişik uluslararası platformlarda dile getirmiş ancak karşılık bulamamıştır. Türkiye, Suriye toprakları içerisinde Birleşmiş Milletler güvencesi altında oluşturulacak tampon bir bölgenin savaşın kaderini belirlemede önemli bir rol oynayacağını düşünmektedir. Böylesi güvenceli bir bölgede mevzilenecek silahlı bir gücün uzun vadede rejimi mutlak yıkacağı ve bu süreçte de özerk bir bölge oluşturacağı kanaatindedir.

Ayrıca kendi sınırları içerisinde mevzilenen ve kontrol edemediği bu güçleri kontrollü bir bölgede toplayarak kendisini bir parça da olsa riskin dışında tutabileceğini hesaplamaktadır. İnsani amaçlarla diye dile getirdiği tampon bölge önerisini, uluslararası platformlarda kabul ettiremeyen Türkiye ve yandaş kimi ülkeler İdlib saldırısı ile bu planlarını hayata geçirmeye yöneldiler.

İdlib saldırısının stratejik önemi buradadır. Türkiye ve gerici güçlerce açıkça desteklenen cihatçı terör gruplarının İdlib ve Cisr eş Şuğur bölgesinde ciddi kayıplar vermelerine rağmen tutunmaya çalışmalarının nedeni budur.

IŞİD'in kontrolü altında bulunan Rakka bölgesine giremeyen, Türkiye ve koalisyon destekli cihatçı cinayet şebekeleri kendilerine alan açmaya ve üs oluşturmaya çalışmaktadırlar. Bölgede yaşayan Alevi halkı katlederek, korku yaratarak bölgede kalıcı olmaya çalışan 'Fetih ordusu' adı altındaki cihatçı terör gruplarının bölgede tutunma şansları yoktur. Suriye ordusu geri çekildiği İdlib ve Cisr eş Şuğur kırsalında ilerlemeye başlamış ve yüzde 40'lık bir bölümünü tekrar kontrolü altına almıştır.

Lazkiye kırılma noktası olacak

Lazkiye Suriye ve bölge için tarihsel ve stratejik olarak önemli bir kent. Ağırlıklı olarak Alevi halkın yaşadığı kentin bir di-

ğer önemi de Esad ailesinin bu kente bağlı Kırdaha kasabasından olması. Ayrıca Hafız Esad'ın mezarı da Kırdaha kasabasında bulunuyor. Suriye rejimi ile bütünleşmiş durumda olan Lazkiye halkı, cihatçı güçlere karşı verilen mücadelede ön saflarda yer alıyor. Lazkiyeli gençlerin çoğu gönüllü olarak orduya katılmışlar. Bölgede kalanlar ise, sivil savunma birliklerinde yer alarak, bölgelerini cihatçı güçlerin saldırılarına karşı korumaya çalışıyorlar. Kentte ve köylerde yaşayan kadınlar da sivil savunma birliklerinde gönüllü olarak yer alarak silah kuşanıyorlar ve iç güvenlikte aktif olarak görev yapıyorlar.

Lazkiye, Suriye direnişinin önemli bir halkasıdır. Lazkiye'nin herhangi bir bölgesinde yaşanan katliam, Suriye'de yaşayan halkı ciddi olarak etkiler ve rejime olan güveni sarsar. Rejimin çok güçlü olduğu bu kentte cihatçıların katliam yapabiliyor olması, rejimin sarsılıyor olması anlamına gelir ki bu durum da yaşanan süreci ciddi olarak olumsuzlar. Lazkiyeli bir sivil savunma komutanının dediği gibi; "Lazkiye'de katliam olması demek, rejimin düşmesi demektir. Asla böyle bir şey olamaz" sözü doğru ve anlamlıdır.

Lazkiye kırsalı ve kent merkezinde yaşayan halk silahlanmış ve ülkenin yaşadığı sıkıntılı süreçte aktif olarak yer almaktadır. Kadınlı erkekli bütün bir halk yaşamları pahasına direnmeye ve rejimi ve yaşam alanlarını cihatçı katillere karşı savunma kararlılığındadır. Konuştuğum her insanda bu kararlılığı gördüm. Yaşlı insanlar bile silah kuşanmış durumdalar. Her mahalle, her köy halkı silahlarıyla sokak başlarında nöbet tutmakta ve olası saldırılara karşı tetikte beklemekteler.

Suriye savaşı Türkiye sınırında sonlanacaktır

Savaşın son bir yılında Suriye ordusunun önemli kazanımları vardır. Özellikle Şam, Halep ve Homs kentlerinde ciddi başarılar kazanmış ve günlük yaşamı önemli ölçüde normale çevirmiştir.

Lazkiye, Hama, Tartus gibi zaten sıkıntısız kentlerde ise yaşam tüm olağanlığıyla devam ediyor. Lübnan sınırındaki sızınalara ve saldırılara karşı Hizbullah ile yapılan operasyonlarda önemli başarılar sağlanmış ve saldırganlar ciddi kayıplar vermiştir.

Haseki, Afrin ve Kamışlı bölgesinde ise bölge halkıyla birlikte ciddi bir direniş gösterilerek, terör gruplarının ilerlemesi engellenmiş ve belirli bölgelerde sıkıştırılmıştır. Suriye'de en sıkıntılı bölge Türkiye sınırı uzantısındaki bölgedir. Türkiye'den sürekli geçişlerin olması, lojistik desteğin sağlanması, yeni katılımların bu yol üzerinden yapılması, bu bölgede terör gruplarının etkin olmasını sağlamıştır. Türkiye hükümetinin mezhepsel hırsı Suriye'de katliamların devamında önemli bir rol oynamaktadır.

On bin çocuğun yaşamını yitirdiği, 45 bin askerin vatan savunmasında can verdiği Suriye'de savaş, Türkiye sınırında sonuçlanacaktır. Uluslararası arenada elini güçlendiren Suriye Devleti, Rusya ve İran ile ilişkilerindeki tutarlılık ve dayanışma ile bu savaşın kazananı olacaktır. Yaz aylarında hız kazanacak olan çatışmalar, ağırlıklı olarak Türkiye sınırında olacak ve sonuca doğru önemli kazanımlar sağlanacaktır. Suriye ile açık bir savaşa girmeye cesaret edemeyen AKP iktidarı, kirli bir savaşın tarafı olarak Suriye'de yaşanan katliamların birincil sorumlusudur. Ve bu savaşın bedelini, uluslararası hukuku hiçe sayarak, terör örgütlerine yataklık yapan, on binlerce insanın yaşamını kaybetmesinde suç ortağı olan, AKP Hükümeti ödeyecektir.

HATAY'DAN GİTTİLER, KATLİAM YAPTILAR[6]

Suriye'nin Türkiye sınırına 15 kilometre uzaklıktaki Cisr eş Şuğur kasabasına saldıran teröristlerin Hatay'dan geçtikleri iddia ediliyor.

Önceki gün Türkiye sınırına 15 km uzaklıkta olan Cisr eş Şuğur kasabasına sayıları 10 bini bulan cihatçı terör grupları tarafından saldırı düzenlenmiş ve kasaba kısa süreliğine bu güçlerin eline geçmişti. Çatışmaların halen sürdüğü kasabaya, Hatay'ın Altınözü ve Yayladağı'na bağlı köylerden toplanan teröristlerin sınırı geçerek saldırdığı, saldırı gecesi değişik araçların bölgeye bu güçleri taşıdığı iddia ediliyor. Görgü tanıkları; "Üç gün önceden bölgede hareketliliğin başladığını ve onlarca aracın geceleri bölgeye durmaksızın insan taşıdıklarını, sınır bölgesinde toparlanan silahlı binlerce kişinin Cisr eş Şuğur'a saldırdıklarını" ifade ettiler.

Serinyol'da eğitildiler

Lazkiye'nin Alevi köylerinde katliamlar yapan teröristlerin eğit-donat projesi kapsamında Serinyol'da eğitilen Nusra ve İslam cephesine bağlı teröristler olduğu iddia ediliyor. ABD, Suudi Arabistan ve Katar'ın da içinde bulunduğu gerici koalisyon tarafından IŞİD'e karşı gerçekleştirildiği söylenen eğit-donat projesi kapsamında yetiştirilen 500 kadar teröristin esas olarak Suriye

6 12 Mayıs 2015 tarihli Yurt gazetesinde yayınlanmıştır.

rejimini yıkmak üzere katliamlar için yetiştirildikleri Lazkiye katliamı ile ortaya çıktı.

Birkaç gün önce gerçekleştirilen Cisr eş Şuğur kasabası civarındaki Alevi köylerinde katliamlar yapan cihatçı teröristlerin önemli bir kısmının Serinyol askeri bölgesinde çok uluslu güçler tarafından eğitilen ve silahlandırılan teröristler olduğu belirtiliyor. Saldırı öncesinden sivil araçlarla Serinyol'dan Altınözü bölgesine taşınan teröristlerin sınırı geçerek katliamlar yaptıkları belirtiliyor.

30 sivili katlettiler

Türkiye sınırından geçerek Cisr eş Şuğur'a saldıran teröristlerin kasaba merkezinde ve köylerinde şu ana kadar 30 sivili katlettikleri ve bölgede yaşayan halkın korku içinde bölgeyi terk ettikleri belirtiliyor.

Bölgede görev yapan Suriye ordusuna mensup askeri bir kaynak; "Türkiye rejimine tabi radikal terör çetelerinin bugün erken saatlerde İdlib iline bağlı Cisr eş Şuğur kasabasının merkezi Sovmaa Meydanında geneli çocuk ve kadınlardan oluşan onlarca masum sivilin kurban gittiği bir vahşete imza attıklarını" ifade etti.

Aynı kaynak katliam bilançosunun her an artabileceğine dikkat çekerek, "Nusra Cephesi teröristlerinin halkı vahşetle katlettiklerini, ordu birliklerinin halka zarar gelmemesi için önce çekildiğini ancak an itibarıyla yeniden kasabaya girdiklerini" belirtti. Çatışmaların halen sürdüğü Cisr eş Şugur kasabasında saldırganların ciddi kayıplar verdiği ve yaralıların Hatay'da bulunan hastanelere taşındığı iddia ediliyor.

ACIMASIZCA ATEŞ AÇTILAR[7]

Gözleri dönmüş gibiydiler, sürekli Allahu Ekber diye bağırıyorlardı. Kimseye acımadılar.

Katliamdan kurtulan köylüler yaşadıkları vahşeti anlattılar.

52 kişinin katledildiği 60 kişiden ise henüz haber alınamayan İştebrak köyü katliamından kurtulan köylüler yaşadıkları vahşeti Yurt gazetesine anlattılar.

İştabrak köyünde yaşanan insanlık dışı katliamdan sağ kurtulmayı başaran ve telefonla ulaştığımız Amid Hüsam İbrahim katliam gecesini şöyle anlattı:

"24 Nisan'ı 25 e bağlayan gece İştabrak köyüne saldırı başladı. Tren garının inişinden sonra sağa dönülünce köy meydanında olunur. Köyün keskin inen dağ yamacı dibinde içme suyu bulunuyor. Çok güçlü olan içme suyu kaynağı doğal bir havuz oluşturmuş durumda. Köyü bastıktan sonra evlerde olan insanlarımızı bu havuzun başında toplamaya başladılar. Kadın, çocuk, erkek, ihtiyar herkesi bu doğal havuzların yanına getirdiler. Burada kurşuna dizmeler başladı. Kurşuna dizilmeler başlayınca köy halkının bir kısmı korku ve panik içerisinde büyük çeşmenin üstünde bulunan mağaraya sığındı. Bir kısmı ise koşarak köye yakın olan köprü ve su kanallarının içine girerek kurşun yağmurundan ve ölüm dehşetinden kaçmaya başladılar.

7 30 Nisan 2015 tarihli Yurt gazetesinde yayınlanmıştır.

Çocuk, kadın ve yaşlı çığlıkları, bağrışlar, haykırışlar yükseldi. Yaklaşık bir buçuk saat sonra büyük bir sessizlik oldu. Bu arada Rusça, Çeçence Türkmence gibi lehçelerle konuşmalar duyulmaya başlandı. Çoğu uzun sakallı, bıyıksız, beyaz tenli insanlardı. Bir de onların yol göstermesini ve kararlarını bekleyen onlarca silahlı kişi vardı. Kaçış sırasında mağarada olanlar fark edilmemişti ama köprü altlarına, su kanalarına sığınan insanlar yaklaşık 300 metre uzaktan köydeki gelişmeleri belli belirsiz izleyebiliyorlardı. Bir süre sonra sessizlik tekrar bozuldu. Mağaraya sığınanları fark ettiler.

20-30 kişilik bir grup mağaraya doğru tırmandı. Gözlerimle gördüm. Mağaraya önce el bombaları attılar. Patlamalarla birlikte çığlıklar yükselmeye başladı. Çaresizce saklandığım yerden her şeyi izledim. Sonra şerit otomatik silahla taramalar başladı. Mağara ağzından çıkışına gelebilenler mağara önünde cansız yere serildiler.

Mağaradan dumanlar yükseldi. Yine büyük bir sessizlik oldu. Arkasından silahlıların Allahu Ekber bağırtıları duyuldu. Herkes ölümle yüz yüze kalmıştı. Bir grup silahlı ise köprü altından su kanalına koşarak gelmeye başladı. Durmadan Allahu Ekber diye delirmiş gibi bağırıyorlardı. Taramalar yine başladı ve çığlıklar yükseldi.

Bizler su kanallarındaydık, yağmur suları yolundan ölümü göze alarak kaçışmaya başladık. Herkes can derdindeydi. Ne çocuk ne kadın ne yaşlı ne de genç, kimse kimseyi göremez haldeydi. Uzun bir süre durmadan koştuk. Hiçbir şey düşünemiyorduk.

Köprü altına sığınanlardan kimse sağ kalmadı. Kaçan kimi aileler bitkin düştüler ve oldukları yerde kaldılar. Bazı kaçmaya çalışan yaralıları da arabalarla toplayıp geri götürdüler. Şeriat mahkemesine götürdüklerini bağrışmalar içinde duydum. Erkeklerin hepsini sonradan kurşuna dizmişler, kadınları ise sebaya (cinsel köle) olarak yanlarında götürdüler."

Katliamda yaralanan Ayhan İbrahim ise "Su kanalının arkasından kaçarken kurşun yedim. Ayağımdan, elimden ve omuzumdan. Saatlerce durmadım koştum. Yaralarımın acısını hissetmiyordum. Her yanım kan içindeydi... Nasıl koştum, nasıl kaçtım hatırlamıyorum bile. Ölmek istemiyordum" diyor.

AKREP SAHİBİNİ SOKTU

AKP iktidarının Suriye hırsı nedeniyle besleyip desteklediği IŞİD Suruç'ta katliam yaptı.

31 kişinin yaşamını yitirdiği Suruç katliamını küresel cihatçı terör örgütü IŞİD'in yaptığı ortaya çıktı. Üç yıla yakın bir süredir Türkiye, Suudi Arabistan ve Katar tarafından desteklenerek güçlendirilen cihatçı terör örgütü Irak, Libya, Mısır ve Suriye'den sonra Türkiye'de de eyleme geçti. Bugüne kadar AKP iktidarı ile bir biçimde diyalog kurarak Irak'ta ve Suriye de binlerce insanı vahşice katleden IŞİD, eylem alanı kapsamı içine aldığını değişik zamanlarda duyurduğu Türkiye'de kanlı bir eyleme imza attı.

31 kişinin yaşamını yitirdiği Suruç katliamı ile Türkiye'de de eyleme geçen terör örgütünün bundan böyle de eyleme devam edeceği, uykuda bulunan Suriye'deki hücrelerini harekete geçireceği belirtiliyor. Türkiye'den 6 bin civarında elemanının olduğu istihbarat raporlarında ifade edilirken, eylemci kadrolarını Suriye ve Irak'tan Türkiye'ye kaydırdığı iddia ediliyor.

Suriye'de ilerleyemeyen ve son birkaç aydır sürekli mevzi kaybederek kayıplar veren IŞİD, varlığını sürdürebilmek için yeni hedeflere saldırmak ve savaş cephesini genişletmek zorundadır. Başka türlü Suriye ve Irak sahasında bile tutunmasının mümkün olmadığını bilen örgütün Türkiye'de eylemlere devam edeceği bekleniyor. Hedef olarak belirlediği bölgelerde kesintisiz eylem yöntemini kullanan ve terör ve korku yaratarak halkı sindirmeye

çalışan IŞİD terör örgütünün Adana, Hatay ve Ankara'da eylem yapma ihtimalinin güçlü olduğu görülüyor.

IŞİD Suriye'ye Türkiye üzerinden taşınmıştı

2012 yılında Suriye sahasına giren IŞİD terör örgütü, Akçakale, Ceylanpınar ve Kilis sınırından geçerek Suriye'ye girmiş ve Rakka kentine kadar durdurulamadan ilerlemişti. Yaklaşık 1000 araçlık bir askeri konvoy ve 10 bin civarında bir askeri güçle saldırdığı Rakka kentini ele geçirmiş ve ilk kez Suriye devleti bir kentini terk etmek zorunda kalmıştı. Saldırı öncesinde tüm hazırlıklarını Türkiye sınırında yapan, askeri donanımını buradan edinen IŞİD, on binlerce sivil insanı inançlarından dolayı katlederek bölgede denetimini bugüne kadar sürdürmeyi başardı.

Denetimi altında bulunan bölgede İslam Devleti kurduğunu açıklayan IŞİD, kendisine biat etmeyen, kurduğu devleti tanımayan diğer bazı cihatçı örgütlerini de düşman ilan ederek, pek çok cihatçıyı da katletmekten geri durmamıştır. Özellikle ÖSO ve Nusra Cephesi ile sık sık çatışan ve bu terör örgütlerinin ellerinde bulundurdukları mevzilere saldıran IŞİD'in, askeri malzemelerinin önemli bir kısmını da bu saldırılarda elde ettiği biliniyor.

AKP iktidarının Esad düşmanlığı refleksi ile sınır geçişlerine göz yumduğu, yer yer mühimmat desteği verdiği IŞİD'in Türkiye'ye sızma ve örgütlenme faaliyetlerine de, Suriye sahasına kadro taşıyor gerekçesi ile sessiz kaldığı belirtiliyor.

Akrep sahibini soktu.

Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad; Erdoğan rejiminin Suriye Devleti'ni yıkmak için mezhepsel bir hırs taşıdığını belirterek "Terör akrep gibidir. Kim cebinde taşırsa bir gün döner cebinde taşıyanı da sokar" diyerek Türkiye'yi uyarmıştı.

Beşar Esad'ın iki yıl kadar önce yaptığı bu açıklama bugün gerçekleşmiş görünüyor. Beş yıldır devam eden küresel cihatçı saldırılarında 300 bine yakın insanı katledilen Suriye Devleti de-

ğişik zamanlarda Birleşmiş Milletler'e başvurarak Türkiye'nin terör örgütlerini açıkça desteklediği, terör ihraç ettiğini belirterek şikâyet etmişti. Türkiye sınırından sürekli terörist geçişlerinin olduğunu, Suriye halkını katleden teröristlere silah ve diğer askeri malzemelerin yine Türkiye'den geçtiğini vurgulayarak elinde bulunan belge ve bilgileri Birleşmiş Milletler'e vermişti.

Türkiye'de de örgütleniyor

Dünyanın pek çok ülkesinden katılımın olduğu IŞİD terör örgütüne Türkiye'den de ciddi katılımların olduğu belirtiliyor. Değişik ülkelerin istihbarat raporlarından Türkiye'den katılımın 6 bin civarında olduğu belirtilirken, Suriye cephesinde belirli bir süre savaşan pek çok teröristin, tekrar Türkiye'ye dönerek değişik kentlerde uyuyan hücre olarak silahlanarak gizlendiği iddia ediliyor. Özellikle doğu ve güney kentlerinde mevzilendirildikleri belirtilen bu hücrelerin saldırı ve katliamlar için harekete geçirildikleri belirtiliyor.

Askeri olarak eğitilmiş, ölmeyi ve öldürmeyi bilen, acımasız yöntemleri kullanmaktan çekinmeyen IŞİD katillerinin Türkiye'de de ciddi katliamlara yol açabilecek eylemlere kalkışabileceği vurgulanarak, AKP iktidarının IŞİl'in örgütlenmesine, silahlanmasına göz yumduğu belirtiliyor.

Sonsöz

Suriye kaybeder mi?

Son günlerde Erdoğan rejiminin Suriye'ye saldıracağı tartışılıyor. Tartışmalar yandaş medyanın ne zaman ve nereden saldırılacağı, nereye kadar gidileceği uydurmalarıyla da ilginç bir hal aldı. Savaş alanına ilk yandaş-yalaka yazarlar girdi. Pervasızca "haydi girelim" diyorlar. Diyelim ki girildi Suriye'ye, kim kazançlı çıkar? Savaşın kaybedeni kim olur?

Suriye halkı beş yıldır dünya tarihinin en acımasız düşmanlarıyla savaşıyor. Yüz binlere yaşam verdi. Kentleri harabeye döndü. Sanayisi tükendi. Yıllardır biriktirdiği kaynaklarını, onurlu bir direnişte kullandı. Dostlarının yardımıyla beş yıldır tüm maaşları ödemeyi başardı. Tüm baskı ve teröre rağmen insan yoğunluğunun bulunduğu kentleri kontrol altında tutmayı ağır bedeller pahasına sürdürdü. 50 bin askerini şehit verdi. 5 yılda sayıları 300 bini bulan küresel cihatçılarla mücadele etti. Dış düşmana karşı oluşturulmuş ordusunu, içeride yoğunlaşan küresel cihatçı güçlerle savaşmak için büyük uğraşlar sonrasında yeniden örgütledi. Özel birlikler kurdu. Gönüllü milisler ve savunma birlikleri oluşturdu. Savaşmayı ve savaşta kazanmayı öğrendi. Ölmeyi, öldürmeyi, şehir savaşını, gerilla savaşının taktiklerini ve stratejik hamleleri öğrendi, başarıyla kullandı. Müttefiki ülkelerin aralıksız yardımıyla silah ve mühimmat sıkıntısı çekmedi. Kara ve hava gücü üstünlüğünü beş yıl boyunca hep korudu. Emperyalist ve gerici güçlerin kirli saldırıları karşısında onurluca direnmeyi bildi.

Ya Türkiye?

Kaybeder.

Siyaseten ve askeri olarak kaybeder. Stratejik olarak kaybeder. Tarihsel olarak uzunca bir süredir dostluk yaşayan halkların arasına kan sokarak, bölgede yeni düşmanlıkların filizlenmesini beslemiş olur. Ölüme yatkın olmayan, yakın tarihli savaş tecrübesi bulunmayan askerleri kan denizine sürerek, gözü dönmüş şiddeti Türkiye sınırlarının içine çeker. Yeni acılar, yeni kayıplar ve yeni tükenişler yaşar.

Suriye'den çıkamaz.

Her gün kaybeder.

Türkiye halkı Ortadoğu'daki kirli savaşın mimarlarından olan AKP iktidarından bir an önce kurtulmalıdır. Bölgemiz de barışın yeniden sağlanacağı, dostlukların gelişip güçleneceği, halkların birbirleri ile birlikte yaşama becerilerini geliştireceği bir tarihsel sorumluluğu, gazeteciler, aydınlar ve devrimciler olarak taşımak zorundayız.

Suriye halkının emperyalist ve gerici güçlerin saldırıları karşısında beş yıldır sürdürdüğü onurlu direnişini desteklemeyen, yanında durmayan hiçbir yapı, ya da kişi, ne DEMOKRATTIR ne SOLCUDUR ne de DEVRİMCİDİR...

Bunu artık açıkça söylemek gerek.

13 Haziran 2015

ÖMER ÖDEMİŞ

AKP'NİN SURİYE YENİLGİSİ VE ESAD

"Suriye rejimi, ABD ve bölge işbirlikçilerinin bölgede egemenliklerini yaygınlaştırmak üzere hayata geçirmek istedikleri politikalara geçit vermediği için hedef seçilerek iç savaşa sürüklendi. Arap Baharı denilen süreçte Şam'ı ziyaret eden ABD Dışişleri Bakanı ve Türkiye Dışişleri Bakanı açık açık Beşar Esad'dan yollarına çıkmamasını istemişti. Hizbullah'a bölgede verilen desteği hemen kesmesi, İran ile ilişkilerini sınırlandırması, Filistin davasını kendi davası olarak görmekten vazgeçmesi, Müslüman Kardeşler örgütünü yasal hale getirerek meclise girmesine izin vermesi isteniyordu. Suriye tüm telkinlere rağmen ikna olmadı. Bölgede çıbanbaşı gibi dayatmacı politikaların karşısında duruyor, tarihsel müttefiklerinden ve siyasal duruşundan taviz vermiyordu.

Arap Baharı denilen uydurma dalga, zorlamalarla Suriye'ye taşındı. Suudi Arabistan, Katar, Türkiye ve ABD, Suriye'de demokrasi(!) istiyordu. Irak'a götürdükleri gibi Suriye'ye de demokrasi götürmek için düğmeye basıldı. Senaryolar oluşturulup, gizli servis destekli operasyona girişildi."

Dünyanın birçok ülkesinden "Cihat" için Suriye'ye gönderilen terör gruplarının yaptıkları eylemler nedeniyle bir anda gündemde ilk sırayı alan Suriye'de halk, kendilerine Ortadoğu Dörtlüsü adını veren emperyalist ülkelerin medya destekli operasyonlarına, din adına savaştıklarını söyleyen grupların saldırılarına karşı direnirken başta ABD olmak üzere küresel egemen güçlerin Tunus, Mısır ve Libya'da oynadıkları oyunu bozuyor.

Suriye'yle ilgili çarpıcı röportajlara ve ses getiren haberlere imza atmış olan gazeteci Ömer Ödemiş, komşu ülkede gerçekte nelerin yaşandığını, muhalif denilen katillerin neler yaptığını gözler önüne sererek barış söylemini seslendirmeye, katliamların durdurulmasına dönük toplumsal bir bilinç yaratılmasına katkı sağlıyor.

/tekinyayinevi
/tekinyayinevi
www.tekinyayinevi.com

THG
976433
DHY

ISBN: 978-9944-61-123-7

9 789944 611237

₺20